

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÖZDEMİR İNCE AKP'den MASALLAR

ÖZDEMİR İNCE

AKP'den
MASALLAR

“Yalancının Mumu...”

"Televizyon her an gericiliğin kalesi olabilir. Haberlerin içeriğinin değişmesi için 60 dakika yeterlidir. Siyasetini yalan üzerine kuracak olan AKP bu gerçeği belki kurulmadan önce keşfetmişti. Yalan ve uyduruk imgelerle Cumhuriyet'i sakatlayacak ve gene aynı malzeme ile siyaset yapacaktı. Gerçek önemli değildi, iletişim araçları marifetiyle paralel ve kurgusal bir gerçeklik yaratacaktı. Ekonomi batarken, enflasyon tırmanıp, TL'nin değeri yerlerde sürünürken bunun tam tersi yazılıp söylenecekti. Yazılıp söylenecekti ama yanlarında Beyaz Saray'dakiler, Pentagon'dakiler düzeyinde danışmanlar yoktu. Bir süre 'Kullanışlı Solcular'la idare ettiler. Fethullah Cemaatine muhtaç oldular. Gazetelerin, televizyonların üzerine saldırdılar ve televizyon ve gazetelerin yüzde 99'una sahip oldular. Ama adam gibi gazeteci ve yazarları, televizyon programcıları yoktu. Bunun üzerine ak trolleri yarattılar ve sonuçta rezil oldular. Etkili yalan için zekâ, yetenek ve kültür gerekiyordu. Bu işler 'boş' beyinle yürümez!"

AKP'den Masallar, iktidarın ve yarattığı medyanın yalanı nasıl kullandığını, siyasetten ekonomiye, kültür-sanattan medyaya, eğitimden dış politikaya kadar her alanda yalanı nasıl hâkim kıldığını, bütün bir toplumu dönüştürmenin, Mustafa Kemal'in Cumhuriyetini yıkmanın aracı haline getirdiğini anlatan en çarpıcı çalışmalardan biri.

siakitap.com.tr

₺ 37

Özdemir İnce

1936'da Mersin'de doğdu. Ortaöğrenimini bu kentin okullarında yaptı. Yükseköğrenimini Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca Bölümü'nde tamamladı (1960). Paris Üniversitesi'ne bağlı "Institut des Professeurs de Français à l'Etranger" ve "Institut de Phonétique"te öğrenim görüp sertifika aldı (1965-1966). Aydın ve Muğla liselerinde çalıştı (1967-1969). 1969 yılında TRT'ye geçti. TRT'de televizyon metin yazarı, öndenetim ve redaksiyon müdürü, program ve yayın planlama müdürü, genel müdürlük müşaviri ve uzman olarak çalıştı. 1982 yılında emekli olduktan sonra Can Yayınları'nda editörlük ve Telos Yayıncılık'ta genel yayın yönetmenliği; 2000-2012 yılları arasında *Hürriyet* gazetesinde, Nisan 2012-Nisan 2014 döneminde *Aydınlık* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. 18 Eylül 2018'den bu yana *Cumhuriyet* gazetesinde yazmaktadır.

Şiir ve yazıları yirmi kadar dile çevrildi. Şiirleri Fransızca, Bulgarca, Yunanca, İtalyanca ve Makedoncada kitap olarak yayımlandı.

Mallarmé Akademisi (Paris) ve Avrupa Şiir Akademisi (Lüksemburg) üyesidir. Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres Nişanı (Fransa, 1990) sahibidir.

Türkiye'de edebiyat ve gazetecilik alanlarında birçok ödül alan Özdemir İnce Fransa'da Max Jacob Şiir Ödülü (2006), Bulgaristan'da Penyo Penev Uluslararası Şiir Ödülü'nü (2010) aldı.

Yapıtları

Şiir: *Rüzgâra En Yakın Yerde-Toplu Şiirler 1; Susan Denizin Sesiyle-Toplu Şiirler 2; Bir Başka Dil-Toplu Şiirler 3; Şaman Sözü-Toplu Şiirler 4; Uzaktan Daha Uzak Yakından Daha Yakın-Toplu Şiirler 5; Elli Yıl Sonra 'Kargı'; Karadelikte Bir Yolculuk & Tersine ya da Sapkın Ayetler; Opera Kahkahası, Gençler İçin 50 Turfanda Miir.*

Deneme, Eleştirel Deneme: *Şiir ve Gerçeklik; Tabula Rasa; Yazınsal Söylem Üzerine; Şiirde Devrim; Yazmasam Olmazdı (Söz ve Yazı; Tarih Bağışlamaz; Çile Törenleri); Mahşerin Üç Kitabı (Dinozorca; Bu Ne Biçim Memleket; Yaşasın Cumhuriyet); Mevsimsiz Yazılar; Gördüğünü Kitaba Yaz; Pazar Yazıları; Tersî Yüzü; İsırganın Faydaları; Yedi Canlı Cumhuriyet; Yazmasam Olmazdı; 100 Pazar Yazısı; Denek Taşı; Fesatlar Sarmalında Türkiye; Cumhuriyetsiz Demokrasi; Demokrasiziz Demokrasi; Direnen Cumhuriyet; Kırlangıcın Okuma Uçuşu; Demokrasi ile Diktatorya Arasında; Cehaletin Rönesansı; Egemenlik Cehaletindir; Edebiyattan Politikaya Türkiye'de Ne Var Ne Yok; Edebiyat ve Siyaset Olarak Hayat; Edebiyat Sadece Edebiyat Değildir; Cumhuriyet'in Şairi Nâzım Hikmet-Cumhuriyetsiz Şair Necip Fazıl.*

Araştırma, İnceleme: *Türkiye'nin Sırat Köprüsü Açılım Masalı; İmam Hatip Saltanatı ve İmamokrasi; Din İman Masa Kasa; Ters(ine) Yazılar; Başyücelik Devleti; Ortak Akılsızlık Halleri; Cumhuriyet'in Üç Fedaisi; Yaşar Kemal Türkiye, AKP'nin Kısa Tarihi ve Türk Aydınlanması ve Laiklik.*

Söyleşi: *Ne Altın Ne Gümüş*

Özel Kitap: *Agios Ritsos*

Sia Kitap: 123

Güncel: 14

AKP'den Masallar
"Yalancının Mumu..."

Özdemir İnce

© **Özdemir İnce**, 2021

© **Sia Kitap**, 2021

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Basım: Temmuz 2021

ISBN 978-625-7266-58-1

Yayıncı Sertifika No: 45101

Genel Yayın Yönetmeni: *İlknur Özdemir*

Yayına Hazırlayan: *Salih Yavuz*

Son Okuma: *Sabiha Şensoy*

Kapak Tasarımı: *Yeşim Ercan Aydın*

Grafik Tasarımı ve Uygulama: *Yeşim Ercan Aydın*

Baskı ve Cilt:

Optimum Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Tevfikbey Mah. Dr. Ali Demir Cad. No: 51/1 39295

Tel: 0(212) 463 71 25 Küçükçekmece - İstanbul

Sertifika No: 41707

*Sia Kitap, Günötesi Yayıncılık İletişim Ltd. Şti.'nin
tescilli bir markasıdır.*

SiA KİTAP

Feneryolu Mah. Bağdat Cad. No: 115/2

C Blok D: 2 Kadıköy - İstanbul 34724

Tel: 0(216) 550 1881 Faks: 0(216) 337 81 81

www.siakitap.com | bilgi@siakitap.com

Özdemir İnce

AKP'DEN
MASALLAR

“Yalancının Mumu...”

İÇİNDEKİLER

Önsöz Yerine

Hikâye Sanatı ve Erdoğan	9
Yalan Bozmak	11

1. Bölüm

Demokrasi Masalları	13
Alet Çantamı Açıyorum.....	15
Vergi Tabağında Devlet Aklı	17
Evet, Ama Yetmez	19
Kalkan Vesayetler	20
Erdoğan Krize Karşı Sabır İstiyor	23
Danıştay'dan İzin Alacaksınız	25
Siz Türkiye misiniz?	27
Binali Yıldırım'ın Hal ve Gidişi	29
Ortak Akılsızlık.....	31
Olmayan Dairede Seçmen	33
Türkiye Umum Belediyeler Riyaseti	35
31 Mart'tan Sonra Ne Olur?	37
Ekinoks	39
<i>Hürriyet</i> Üzerinden Seçim Eleştirisi.....	41
O Fotoğraf Hakkında Bir Başka Yorum	43
Seçim Haritasına Bakıyorum.....	45
“Vurun, Öldürün”	47
İhanet ve Tonga.....	49
Tek Adam Siyasetinin Tuzak ve Tehlikeleri	51
Türkiye İttifakı, Ülke Liderliği	53
Çok Zoruma Gidiyor	55
Dam Üstünde Gergedan	57
İktidara Tutsak AKP.....	59
İstibdat / Müstebit	61
Akrep Akrepliğini Yapar	63
Ne Olacak Şimdi?	65
YanlıŞ Siyaset ve Boş Kale	67
Geçmişe Mazi Yenmişe Kuzu.....	69
Geçti Bor'un Pazarı Sür Eşegini Niğde'ye.....	71
Hacıyatmaz ya da Fırdöndü Taifesi	73
Dün Bitmez, Dün Bugündür.....	76
Suriye ve Değersiz Yalnızlık.....	78
“Töreye Uygun Devlet” Palavrası.....	80

Erdoğan ve El Gannuşi.....	82
Devlet Benim, Ben Devletim.....	85
Evet, 100 Yıl Oldu.....	87
Darbe, İhtilal, İsyân.....	90
Dinin Vesayeti.....	92
Başyüce'nin Marifetleri.....	94
Anlamayanlara Demokrasi Dersi.....	97
TBMM ve Yassıada Mahkemesi.....	99
Kan Uyuşmazlığı.....	102
Kızıoğlankız Ama Altı Aylık Gebe.....	104
Cehalet Bilimi Cehaletin Bilimi (9).....	106
Cehalet Bilimi Cehaletin Bilimi (10).....	109
Cehalet Bilimi Cehaletin Bilimi (11).....	111
Cehalet Bilimi Cehaletin Bilimi (12).....	113
Dövlət Prosesi.....	116
Bir Devlet Nasıl Felç Edilir?.....	118
ABD Genelkurmay Başkanı.....	120

2. Bölüm

Masalla Din.....	123
Utanç Verici Erdoğan Tapıncı.....	125
AKP Usulü Müslümanlık.....	127
AKP Allah'ın Nesi Oluyor?.....	129
Tersi ve Yüzü.....	131
Gönüllü Köleliğin Eleştirisi.....	133
İşgal Edilmiş Topraklar (1).....	135
İşgal Edilmiş Topraklar (2).....	137
AKP'nin Komik Trajedisi.....	139
Ne Sihirdir Ne Keramet.....	141
Saltanat ve Ödül.....	143
AKP'nin Ortak Aklının İflası.....	145
Bu Müslümanlar Çağdaşlaşamaz.....	147
Türban Başörtüsü Değildir.....	149
Barış Harekâtı İçin Fetih Suresi.....	151
Cennet Manzaraları.....	154
Sigara Cigara Cüvere.....	156
“Türkiye’den İyi Haber” İmiş... ..	158
Başörtüsü Değil Türban.....	160
El Qanal Ooofffff İslambol.....	162
“İslam’ı Merkeze Almalıyız”.....	164
İslam Düşmanlığı?.....	167

Ulemadan Erdoğan	169
Kuran’da Korona	171
<i>Cumhuriyet</i> Paçavrasının Yazarı	174
AKP’nin Gücü ve Müşterileri	176
Şeyhülislam Çalılımlı Diyanet İşleri Başkanı	179
İbni Haldun’u İki Türlü Okumak	181
Kuzu’ya Aferim	183
Müminin Yoklukta Görevi	186

3. Bölüm

Masalla Eğitim	189
Tahrif ve Tahrip	191
Bilimciler Yurda Dönecekmiş	193
Karma Eğitimin Namusu	195
Milli Eğitim Bakanı, İmamlar ve Ötekiler	197
İlk 500’e Girmek	199
Güzellük Geçicidir	201
Ortak Akıl Japonya’da	203
FETÖ ‘İmam-Hatip’e Karşıydı Şantajı	205
Cumhurbaşkanı’nın Hayal Kırıklığı	207
Na To Kefari, Na To Mermari	209
AKP’nin Trajik Marifeti (1)	211
AKP’nin Trajik Marifeti (2)	214
AKP’nin Trajik Marifeti (3)	216
AKP’nin Trajik Marifeti (4)	218
Şu Mektepler Olmasaydı (1)	221
Şu Mektepler Olmasaydı (2)	223
Gene ve Hep Milli Eğitime Dair	225
Milli Eğitim Bakanının İşleri	228
Milli Eğitim (1)	230
Milli Eğitim (2)	232
Milli Eğitim (3)	235
Milli Eğitim (4)	237
Milli Eğitim (5)	240
İmam-Hatipler Bir Cumhuriyet Prosesi İmiş... ..	242
Cehalet Bilimi Cehaletin Bilimi	244
İmam-Hatipler Sonda Ama	247
İmam-Hatip Okulları Hakkında	249
Edepsiz Kızlar ve Erkekler	251

4. Bölüm

Masalla Ekonomi	255
Muhalefet Dili ve “Biz” İleti	257
Bozuk Saat, Çalışan Saat	259
Pişkinliğin Bu Kadarı (1)	261
Pişkinliğin Bu Kadarı (2)	263
Türkiye’yi Kim Bölecek?	265
Ekmek Elden Su Gölden	267
Hadi Canım Sen de	269
Ayıptır Yahuu!	271
Kendi Sütünü İçen İnek.....	273
Bir Amok Koşucusu Sanki.....	275
Nasreddin Hoca Fıkrası Gibi.....	278
Dış Güç Olarak Doğa.....	281
AKP Tarzı İslamcı İktisat.....	283
1923 + 18 = 1941	285

5. Bölüm

Masalla Tarih	289
Dam Üstünde Saksığan.....	291
Andımız, Dr. Reşit Galip	293
İnsaf, Sağduyu ve Gerçek Saygısı	295
İslamcılar Hâlâ Mazlum ve Mağdur	297
Hiç de Öyle Değil	299
Yanlış Bilgi ve İddia	301
Atası Endülüs Memleketindenmiş.....	303
Savulun Bilal Erdoğan Geliyor.....	305
Hamamda Türkü Çığırarak	308
Yâr Bana Bir Eğlence Medet!!!!!!!!!!!!	310
Tarih	312

6. Bölüm

Masalla Sanat, Edebiyat ve Medya.....	315
Kültür ve Sanatın Saati Durmaz	317
İki Vatandaşın Barışması Hakkında.....	318
Cumhurbaşkanı’nın Kaygıları	320
Dalkavuk Esnafı Tarifesi.....	323
Laf Söyledi Balkabağı	325
Dizin	328

Önsöz Yerine

HİKÂYE SANATI VE ERDOĞAN¹

Ortaokuldaki (1948-1949, Mersin Lisesi) Türkçe öğretmeni-miz Göbek Emmi (Rahmi Öztop) hikâye ve roman sanatını “*Olmuş ya da olması mümkün olayları yer, zaman ve hars (kültür) göstererek anlatmaya hikâye denir,*” diye tanımlardı. “Poetika” uzman olduğum bir alandır ve buna dayanarak söyleyebilirim ki Göbek Emmi evrensel ve kusursuz bir tanım yapmıştır.

AKP’nin Cumhurbaşkanı da çok iyi hikâye ediyor. Ancak hikâyenin gerçekliği gerçeğin öyküsü değildir. Kurmacadır. “Illusion”dur! Yani yanılısamadır! Gerçek dışı hayallerini, var-sayımlarını gerçek diye anlatmak bir başka beceri alanına girer.

“Bizim Çukurova’da R.T. Erdoğan gibilere yalancı dememek için ‘kasafancı’ denir. Sözcüğün aslı ‘Kıssahan’dır. İran ve Hint saraylarında öykü (kıssa) anlatanlara verilen ad. Kahvehanelerde masal anlatan kimse, meddah.

Bizim memlekette ‘kasafancı’ya dönüşmüş, sözüne güvenilmez, laf değirmeni kişiler için kullanılır olmuş. Aslına bakarsanız ben kasafancıları severim, ağızlarından bal damlar, insanın ağzından girip kulağından çıkarlar. Sevimli insanlardır.

R.T. Erdoğan ise tam tersi. Çünkü Başyüce! ‘*Aldanmışız. Gerçekten safmışız,*’ diyor. Öyledir zaar... Tuttuğu, söylediği altın olan bir zat!”²

Ancak, ben seçim kampanyasında konuşan AKP Genel Başkanı için de “kasafancı”, “yalancı” dememeyi yeğlerim. Bay Genel Başkan’ın “gerçekleri aksettirmedişini”, “gerçekdışı” konuştuğunu iddia edebilirim ancak. Bununla birlikte, 18 Kasım 2018 tarihli *Sözcü* gazetesinden R.T. Erdoğan’ın yaptığı konuşmadan iki alıntı aktarıyorum:

1 *Cumhuriyet*, 2 Aralık 2018.

2 *Aydınlık*, “Masal Masal Matitas”, 27.02.2014.

“Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Başakşehir’de 5 millet bahçesinin açılış töreninde Gezi olayları ile ilgili açıklama yaptı. 100 günlük icraat programlarındaki bir maddenin daha hayata geçtiğini söyleyen Erdoğan, *‘Gezi olaylarını yapanlar, ülkenin hayrına her işin karşısına dikilenler gelip şu millet bahçesine bak-sınlar,’* dedi. Beş millet bahçesinin toplam büyüklüğünün 1,5 milyon metrekareyi bulduğunu ifade eden Erdoğan sözlerine şöyle devam etti: *‘Sadece bu projelerle İstanbul’da kişi başına düşen yeşil alan miktarını yüzde 10 artırdık. Atatürk Havalimanı sahasındaki millet bahçemizi açtığımızda bu oran çok daha yükseklerle çıkacaktır. Bahçemiz camiden kapalı otoparka, biyolojik göletten koku bahçelerine, etkinlik çadırından millet kıraathanesine kadar tüm ihtiyaçlara cevap verecek tesisleri barındıracak.’”*

Ancak, HES’lerin yok ettiği doğa, Üçüncü Tayyare Meydanı uğruna kesilen orman ağaçları, üzerlerine gökdelenler, AVM’ler dikilen tarla ve arsalar R.T. Erdoğan’la aynı kanıda değil. “Millet Bahçesi”nin adının telif hakkı CHP’ye aittir. Millet Bahçelerini 1950’lerden sonra kapattılar. Bir de neredeyse her kentte Örnek Bahçeler vardı, onlar da aynı zamanda yok edildi. Açtıkları dört Millet Bahçesi’nde tek bir ağaç yok. R.T. Erdoğan’ın söylediklerini tersine çevirin, cevabımı anlarsınız.

Diyanetin düzenlediği, bir programda Diyanet İşleri Başkanı’nın Kadir Mısıroğlu’nu ziyaretiyle ilgili olarak, Erdoğan, *“Diyanet İşleri Başkanlığı’nın siyasi tartışmalarda kullanılmasını tasvip etmiyorum. Diyanet camiamızı üzecek, milletimizle Diyanet mensuplarının arasını açacak tartışmalar kimseye fayda sağlamaz,”* demiş.

AKP Genel Başkanı bu konuda taraf seçebilir, ancak Cumhurbaşkanı Cumhuriyet’ten yana olmak zorundadır. Ne var ki AKP Genel Başkanı olarak Fesli Kadir ve DİB Başkanı fesadını tercih ediyor. Hiç Cumhurbaşkanı olamıyor. Başyüce olarak da bir yerde *“Gazi Mustafa Kemal’e hakaret ettirmeyiz,”* demiş. Doğrudur, hep Atatürk’e hakaret edi(li)yor.

YALAN BOZMAK¹

Adını anımsamadığım bir filmde söz edeceğim: Filmde ABD ile hayali bir Arnavutluk savaş halinde. Bir televizyon kanalından canlı yayın yapılmakta. Aslında ve gerçekte böyle bir savaş yok. Savaş düzmece, savaş sahneleri dekor ortamında mizansenli ve bir senaryoya göre çekiliyor. Yapımcı bir reklam şirketi. Bu kurgusal savaş galiba mevcut başkanı tekrar seçtirmek için tezgâhlanmış.

Senaryo belki tam böyle olmayabilir, bunun hiç önemi yok, çünkü ana fikri değiştirmez. Olmayan bir savaş medya marifetiyle yaratılıyor. Amaç seyirci-seçmen-vatandaşın beynini yıka-mak ve oyunu bir hedefe yönlendirmek.

Yalanın, aldatmacanın (mystification) oyuncuları kim ve ne? Bu soruyu yanıtlamadan önce “mystification”un anlamını açalım: Bir olgunun, bir tarihsel olayın gerçekliğini, belli bir amaç doğrultusunda, bozmak, çarpıtmak. Aldatıcı işe gözbağcılığı da katabilir. Radyo, televizyon, sinema gibi kitle iletişim araçları ortaya çıkmadan sadece zorbalık vardı ama zorbalık yalan ve aldatmaca kadar etkili değildi.

Edebiyatta ve gazete yazarlığında benim en önemli görev ve işim yalan bozma ve göz açma’dır, yani “mystification”a karşı “démystification”.

TRT 1975 yılında, Demokratik Almanya’nın başkenti Doğu Berlin’de yapılacak bir televizyon belgeselleri festivali için davet almış; Yönetim Kurulu, Televizyon Daire Başkanı Zeki Sözer, Program ve Yayın Planlama Müdürü Özdemir İnce ve Müzik Eğlence Şubesi Müdürü Yıleri Atamer’in gitmesine karar vermiş. Ancak gözüaltına alındığım için (1971) yurt dışına çıkmam yasak. Hükümetin özel kararıyla çıkmama izin verildi ve Doğu Berlin’e gittik.

Gösterimlerde çok iyi yapımlar var: Jiří Trnka’nın “animation”larını ve Bertolt Brecht ile Anna Seghers üzerine iki belgeseli peyledim ama Alman genel müdür birkaç bölümlük bir belgeselle ilgilenmemi istiyordu. Film Japon işçilerinin gündelik hayatı üzerineydi. Çok sağlam bir belgeseldi. İşçiler sabahları metroda balık

1 Cumhuriyet, 28 Temmuz 2020.

istifi giderken alt yazıda kapitalizmin işçileri bit gibi ezdiği yazıyordu. Bunu hatırlattım ve adama “Bu belgeseli alırsak, alt yazıda Japon işçilerinin ne denli vatansever olduğu yazılır,” dedim.

Biz daha Doğu Berlin’deyken Milliyetçi Cephe Hükümeti TRT Genel Müdürlüğü’ne Şaban Karataş’ı atamış ve adamın ilk işi Zeki Sözer ile beni görevden almak olmuştı.

Başta belgeseller ve haberler olmak üzere televizyonun ne denli tehlikeli bir araç olduğunu taa 1971’de Yıldırım Bölge’de Emil Galip Sandalcı’yla birlikte gözaltındayken anlamıştım: Devrimci spiker arkadaşlar faşist darbeyi öven haberler okuyor, sunucular MC Hükümeti yandaşı kimselerle söyleşi yapıyorlardı. Televizyon ile her şey yapmak mümkündü. Kitaplarımda bu tehlikeyi anlatan yazılar bulabilirsiniz. Televizyon her an gericiliğin kalesi olabilir. Haberlerin içeriğinin değişmesi için 60 dakika yeterlidir.

Siyasetini yalan üzerine kuracak olan AKP bu gerçeği belki kurulmadan önce keşfetmişti. Yalan ve uyduruk imgelerle Cumhuriyet’i sakatlayacak ve gene aynı malzeme ile siyaset yapacaktı. Gerçek önemli değildi, iletişim araçları marifetiyle paralel ve kurgusal bir gerçeklik yaratacaktı. Ekonomi batarken, enflasyon tırmanıp, TL’nin değeri yerlerde sürünürken bunun tam tersi yazılıp söylenecekti.

Yazılıp söylenecekti ama yanlarında Beyaz Saray’dakiler, Pentagon’dakiler düzeyinde danışmanlar yoktu. Bir süre “Kullanışlı Solcular”la idare ettiler. Fethullah Cemaatine muhtaç oldular. Gazetelerin, televizyonların üzerine saldırdılar ve televizyon ve gazetelerin yüzde 99’una sahip oldular. Ama adam gibi gazeteci ve yazarları, televizyon programcıları yoktu. Bunun üzerine ak trolleri yarattılar ve sonuçta rezil oldular. Etkili yalan için zekâ, yetenek ve kültür gerekiyordu. Bu işler “boş” beyinle yürümez!

Öyle bir gün gelir ki yalan dolan, imaj mimaj, efsun mefsun aç karınları doyurmaz olur; düşünmeyen beyinlerin yerine boş mideler düşünmeye başlar. Midesi boş insanların zihinlerine artık egemen olamazsınız. Senin RTÜK’ün Tele1 ve Halk TV’ye beş gün karartma cezası verebilir; Basın İlan Kurumun (BİK) *Cumhuriyet* gazetesine ilan vermez... Ama nafi edirdir: Hasta dilediğini yiyebilir!

1. BÖLÜM

DEMOKRASİ MASALLARI

ALET ÇANTAMI AÇIYORUM¹

Atalarımız “Hayvanlar koklaşa koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşılır,” demiş. İnsanların da koklaşa koklaşa anlaşabileceğini bir yana bırakalım, atalarımız dilin (lisanın) çağdaş bir tanımını yapıyor: “Dil bir iletişim aracıdır.” Ama dil yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda düşünme ve dünyayı kavrama aracı. Dil bilgisi ve dil bilinci olmayan insanların konuşmasından savaş bile çıkar. Aklıma ilk gelen örnek ABD Başkanı Trump. Bizim memlekette de bu türden sakar az değil.

Cumhuriyet’te yazmaya başlarken, bu ilk yazımda, alet çantamı açıp iki kavramla ilgili onarım yapmak ve aziz milletimizin var olmayan dikkatini çekmek istiyorum: ORTAK AKIL ve DEVLET AKLI. Siyasetçiler, gazete köşemenleri ve televizyon vaizleri bu iki kavramı kaygısızca kullanıyor. Sanıyorlar ki Ortak Akıl ortak karar anlamına gelir. Ama ortak karar anlamına gelmez. “Efendinin (Egemenin) Aklı” anlamına gelir. Örnek mi istiyorsunuz? Hitler’in aklı, Mussolini’nin aklı. Ortak Akıl’ın tekin ve sağlıklı olmadığını 16 Eylül 2001 tarihli *Hürriyet* gazetesinin Pazar ekinde yazmıştım. Yazının adı “Ak Parti’nin Kolektif Aklı” idi. Bazı yerlerini hatırlıyorum:

Franz Kafka’nın “Değişim” adlı romanının kahramanı Gregor Samsa, bir sabah uyandığında kendini hamamböceği olarak bulur. R.T. Erdoğan ve arkadaşları (güya) siyasal İslamcılık gömleğini çıkartıp turfanda Cumhuriyetçi, demokrat ve laik olmuşlar. Cumhuriyet ve başta laiklik olmak üzere Cumhuriyet ilkelerini içlerine sindirmeleri hem kendilerinin hem de ülkenin yararına. Bu nedenle, değişim böyle ise, kayıtsız kalmak olanaksız.

Bu konuda düşünmeyi sürdürelim: AKP’nin başkanı R.T. Erdoğan, roman kahramanı Gregor Samsa gibi bir mutasyona uğrayıp

1 *Cumhuriyet*, 17 Eylül 2018.

değişti diyelim. Abdullah Gül, Abdüllatif Şener, Bülent Arınç ve öteki zevat nasıl olup da hep birlikte kitle halinde değıştiler?

R.T. Erdoğan ilk kez Parti'nin kuruluş basın toplantısında “Kolektif Akıl”dan söz etmişti.

“Kolektif Akıl!” kavramı gündemin hayhuyu arasında dikkatlerden kaçtı. Oysa basının, öteki politikacıların, siyasetbilimcilerin, toplumbilimcilerin duydukları zaman tüylerini diken diken etmesi gereken bir kavram bu. R.T. Erdoğan bu kavramı anlamını bilerek mi kullandı, yoksa bilimsel gösteriş için mi? “Kolektif Akıl” kavramını kullanma gerekçesi ne olursa olsun, yandık ki nasıl yandık. Kolektif Akıl'ı temsil eden liderlik ebedidir. Kendisini seçen kolektif akıllı temsil ederken, kolektif akla dönüşüp bizzat kolektif akıl olacağı için bir daha yerinden kıınılamaz. Kolektif akılla tekelci liderlik anlayışına son vermek bir yana, kolektif akılla tekelci liderliğin daniskası kurulur. Kolektif akıl, “Ortak Akıl” anlamına geliyor.

Evrensel felsefe ve sosyolojide “Ortak Akıl” diye bir kavram yok. En yüce akıl, akılların akıllı anlamına geliyor. Mülkiyetin, bilincin, çıkarın, psikolojinin “Ortak” olabileceğini aklım kesiyor da aklın ortaklaşası pek zor. İlkın akıl akılsa ortaklaşa olmaz. Akıl bireyselleştikçe akıllaşır. Akıllı bir insanın ortak aklın iradesini kabul edebilmesi için aklını yitirmesi gerekir. Kendi aklından vazgeçip bir ortak aklın yönetimine girmek ne demek? “Aklını yitirmek, mümin olmak, iman etmek,” demek. İradesi özgür olmayan, akıllı özgür olmayan, bir ortak aklın buyruğıyla karar veren insan topluluğunun demokrasiyi bulması, yaşatması mümkün mü?

Ortak (Kolektif) Akıl'ın vardığı noktayı en iyi Erbakan Hoca belirliyor ve “Lidere itaat farzdır,” diyor. Ortak Akıl, demokrasi-lerde değil, teokratik düzende, faşizmde, totaliter rejimlerde geçerlidir. Onlar tarafından yaratılır ve onları yaratır! Ya da onları yaratır ve onlar tarafından yaratılır! Tekil akıl(lar) özgürleştirir! Ortak akıl köleleştirir! Akıl olan akıl özgürdür! Ortak akıl, akıl ağası yaratır!

Ortak Akıl, 2001 yılında yazdığım gibi, tek adam (Başyücelik) rejimini yarattı.

VERGİ TABAĞINDA DEVLET AKLI¹

Cingözün biri, Fransızca “La raison d’État”ı görmüş ve şıpın işi tercüme etmiş. “La raison” akıl değil mi, akıl; “l’État” da devlet değil mi, devlet; o halde al sana “Devlet Aklı”.

“Akıl” insana özgü bir yetidir (meleke, yetenek). Bu yeti bilimsel, etik ve teknik alanlarda kullanılır. Devlet bir “kendilik”, “zatiyet” ve Fransızca “entité”dir, yani “Bireyliği olan bir varlık gibi düşünülen şey”dir. “Vatan” gibi. Ama devlet bir “kendilik” olduğu için devletin akli olmaz, insanın akli olur. Devletin akli varsa, Galata Kulesi’nin, Ağrı Dağı’nın da akli vardır. Böyle bir şey ancak bir kurgu (fiction, yapıntı, kurmaca) olan edebiyat yapıtlarında olur, gerçeklikte olmaz.

Aynı kafayla, “Vergi Matrahı” anlamına gelen “l’assiette de l’impôt”yu “Vergi Tabağı” diye çevirirsiniz. Vergi matrahı, “vergi konusunun, verginin hesaplanmasında esas alınan değeri ya da miktarıdır.” Böylece, Devlet Akli, vergi tabağında servis edilir. İyi mi?

“La raison d’État” kaynaklı bir devlet akli yoktur ama çok uzun yıllardır dilimizde bu Fransızca deyişin gül gibi, bal gibi karşılığı vardır: “Devletin yararı gereği”, eski deyişle “Hikmet-i Hükümet” anlamına gelir. Devletin hükümetinin, bir üst yetke adına “hukuk”u çiğnemesine izin veren ilkedir. Sanki AKP hükümeti.

Amma velakin, “Hikmet-i Hükümet”, (“devletin yararı gereği”) hiç de tekin bir anlayış değildir. Devlet, hikmet-i hükümet (devlet yararı gereği olarak), yüce bir kriter namına, hukuku ihlal edebilir, ona tecavüz edebilir, demektir.

Mithat Sancar’ın *Devlet Akli Kışkacında Hukuk Devleti* adlı kitabının arka kapağında şöyle bir tanıtım yazısı var: “Hukuk devletin tarihsel çerçevesi ve anlamı nedir? Bizzat devlet olma sıfatının meşruluğu garanti ettiğini varsayan ‘Devlet Akli’ (veya hikmet-i devlet), hukuk devletin gerçekleşmesinin önünde nasıl bir engeldir? Yasallık, devlet uygulamalarını meşru kılmaya

1 Cumhuriyet, 21 Eylül 2018.

yeter mi?” deniliyor. Ve pişmiş aşı su katılıyor: Devlet Akli, Hikmet-i Devlet diye bir şey yoktur Türkçede. Hikmet-i Hükümet vardır.

Dücan Cündioğlu, “Hikmet-i Hükümet”i, dolayısıyla “La raison d’État”ı doğru kullanıyor:

“Hikmet’ten anladıkları, olsa olsa Fransızların ‘La raison d’État’ tabirinden anladıkları ölçüsündedir. Osmanlı, bu tabiri ‘hikmet-i hükümet’ diye kendi dünyasına aktarmıştı. Yenisini henüz uyduramadılar. Burada ‘raison’, hikmet’ten çok, meşrulaştırma, kılıfına uydurma, devlet (güç) olmanın gereğini yapmak demek. Bu düzeydeki hikmet’ten ise umumiyetle adalet değil, zulüm sadır olur.”¹

Cündioğlu, “La raison d’État” ile ilgili olarak, 2009 yılında, ironiyle karışık, “Yenisini henüz uyduramadılar,” diyor ama çoktandır uydurdular: “Devlet Akli” diyorlar. Hiçbir anlamı yok, hiçbir yere göndermiyor. Ama “Hikmet-i Hükümet”te, “Hikmet” sözcüğü var. “Bilinmeyen neden. Sırrına akıl ermeyen neden”. Yani hükümetin yaptığı işin bir hikmeti, bilmediğimiz bir nedeni var anlamında. Bu da gıllığışlı, yasadışı anlamına gelir. Ve gide gide “Derin devletin işi”ne varır.

“Devlet Akli” yanlış, anlamsız bir deyiş, ama “Hikmet-i Hükümet” yerine kullanılınca son derece tehlikeli. Benim kaygım, kimi siyasetçinin, akademisyenin, köşe yazarlarının, televizyon tartışmacılarının bu türden zıppırlıkların üzerine sazan balığı gibi atlamaları. Kendi aralarında kullanmaları da cehaletten kaynaklanıyor. Asla kullanılmamalı. Hele “Devlet Akli” deyiminin uluslararası görüşmelerde “Raison d’État” (Yasadışı) olarak tercüme edilmesinden korkuyorum. Görüşme o anda sona erer. Çünkü “iş” artık gizli servislerin işidir. Yabancı ülke topraklarından adam kaldırmak gibi.

1 Dücan Cündioğlu, *Yeni Şafak*, 19 Nisan 2009.

EVET, AMA YETMEZ¹

“Yetmez ama evet”çiler, eylem ve tasarılarına “evet” dedikleri tarafın (AKP iktidarının) o sırada “Evet ama yetmez!” diye düşündüğünü elbette bilmiyordu. “Yetmez ama evet”çiler bilmiyordu ama onların bilemediğini, bilmek istemediğini bilenler vardı. Bilenlerden biri de bendim ve 11 yıl önce şunları yazmıştım:

“Bu arada 1923’ten 1950’ye kadar yeraltında mücadele veren İslamcılık, 1950 ile birlikte kozasından çıkmış, tarikatler ve cemaatler marifetiyle politikaya girmişti. Önce merkez sağda bir asalak varlık olarak yaşadı ve sonunda 22 Temmuz 2007 seçiminde merkez sağı ve sağı yok etti. 1980’den sonra İslami sermayenin örgütlenmesi ve Anadolu ekonomisini ele geçirmesi sürecini çok iyi tahlil etmek gerekiyor. Bu yöntemle kendi eğitim-öğretim, medya (radyo-televizyon), basın-yayın, yayıncılık, tatil ve turizm, reklamcılık ve eğlence sektörünü kurdu ve kendi ‘paralel’ toplumunu yarattı.

Şimdi sıra AKP ile başlayan sürecin tamamlanmasında. Yani Cumhuriyet’in İslamileştirilmesinde. AKP’nin yeni iktidar döneminde bu sürecin basıncının arttığını göreceğiz. Sarı saçlarını savurarak AKP’nin zaferini kutlayan güzel kızlar gazetelerde yayımlanan fotoğraflarını çok iyi saklasınlar. On yıl sonra hasret ve esefle bakacaklar.”²

Bu gün (5 Ekim 2018), o sarı saçlarını savurarak AKP’nin zaferini kutlayan güzel kızlar gazetelerde yayımlanan fotoğraflarına bakarak o günleri hasret ve esefle hatırlamaktadırlar. “Evet”çilerin zafer sarhoşluğu içinde yaşadıklarını, yağma Hasan’ın böreğinden, devlet denizinden paylarını alarak sınıf atladıklarını, zenginleşerek semirdiklerini görüyoruz. Çaktırmadan alafranga takımına özenseler de bildikleri yolda kaz adımlarıyla yürümekteler.

Cumhuriyetçilere gelince, Cumhuriyet’in vefasızlıklarına, karşı-devrimin intikam işkencelerine alışkın ve şerbetli. Acıyan

1 Cumhuriyet, 5 Ekim 2018.

2 Hürriyet, 4 Ağustos 2007.

“Yetmez ama Evet”çilere acısın. Çünkü gözleri, ihanetin üzerinden geçen zamana karşın, hâlâ Cumhuriyet’in çöplüğünde. Ama önce tedavi olmaları gerekiyor. Tedavi olmak istiyorlarsa, hastalıklarını açıkça itiraf ve kabul etmeleri gerekiyor. Tıpkı alkolikler ve kumarbazlar gibi. Alkoliklerin alkolik, kumarbazların kumarbaz olduklarını kabul etmelerinden sonra tedavi evresinin başlayabilmesi gibi. “Yetmez ama Evet”çiler de Cumhuriyet’e ihanetlerini itiraf ve kabul edecekler. Başka çare yok.

Bunlar ihanetlerini itiraf etmeden ve aleni günah çıkarmadan, yüksek sesle özür dilemeden ruh ve beyinlerini hastalıktan kurtaramazlar. Ferahlamayan toplum da gerilimden kurtulamaz. Ancak bunların bir huyu var ki AKP’ye ve Başyüce’ye benzerler. Kendilerini her şeye yetkili görürler ama yaptıklarında hiçbir sorumlulukları yoktur. Suçlu başkalarıdır, aldatılmışlardır.

Aralarından birinin çıkıp, AKP ve Başyüce’ye hayran olup inandıkları için aldandıklarını itiraf ettiği görülmedi.

Benim “Ana rahmine haklı düşenler”, “Şoför mahallinde oturmayı sevenler”, “Vitrin tutkunları” diye tanımladığım bu insanlar, AKP kurucularının İslamcı gömleklerini çıkardığını iddia ettikleri sırada ben İslamcılığın gömlek değil deri olduğunu yazıyordum. Onlar gelecek kaygılarımızı “bölünme ve şeriat devleti paranoyası” olarak tanımlarken, teokratik devlet fesadına gönüllü hizmet ediyorlar ve “Evet!” demenin de bir gün yeterli olmayacağını düşünemiyorlardı.

Kırk yıldır söyleyip yazıyorum: Sol psikiyatri kliniği değildir. Solcu yenile yenile pişer. Ne zaman kazanacağını bilmeden yoluna devam eder. Yenilince küsüp sola düşman kesilmez!

KALKAN VESAYETLER¹

TBMM’nin açılış toplantısında konuşan Cumhurbaşkanı, Cumhuriyet’in bütün vesayetlerini kaldırdığını söylüyor ama

1 *Cumhuriyet*, 19 Ekim 2018.

kendi Başyücelik vesayet rejiminin boş gururuyla dünyaya meydan okuyor. Vesayetler kalkmaz, her rejimin, her düzenin kendi vesayeti vardır. Günümüz Türkiye'si tek bir insanın vesayeti altındadır ki eskiden bu rejime “Mutlakîyet” denirdi.

“Milletin tek muhatabı” Cumhurbaşkanı Erdoğan konuşuyor:

“Milletimizin karşısında yürütmenin tek muhatabı Cumhurbaşkanı'dır. Millî iradenin önünde engel oluşturan, tüm vesayet mekanizmaları ortadan kalkmıştır. Milletimiz, yetkiyi kime verdiğini ve gerektiğinde kimden hesap soracağını, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde bilmektedir.”¹

Demokratik Cumhuriyet de elbette bir “vesayet rejimi”dir. Vesayetin ögeleri de şunlardır: TBMM, Kuvvetler Ayrılığı Rejimi, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Sayıştay, Cumhuriyetçi Bağımsız Yargı... R.T. Erdoğan özellikle 2007'den itibaren, Cumhuriyet'in güvenceleri olan vesayet ögelerine yani millî iradeye karşı savaş açtı. TBMM, Kuvvetler Ayrılığı Rejimi, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Sayıştay, Cumhuriyetçi Bağımsız Yargı toplamı, R.T. Erdoğan'ın iddia ettiği gibi, millî iradenin önünde engel olmayıp millî iradenin bizzat kendisidir. Kendisi idi!

“Milletimizin karşısında yürütmenin tek muhatabı Cumhurbaşkanı” olması rejimin artık demokrasiden kopması (koptuğu) anlamına gelir. Artık “Kişiselleşmiş İktidar” ile “Kişisel İktidar” söz konusudur. Bu iki rejim türünün tanımını Prof. Dr. Erdoğan Teziç'in *Anayasa Hukuku* adlı kitabından okuyalım.

Kişiselleşmiş İktidar:

“Kişiselleşmiş iktidar, anayasal düzen içinde, hükümet faaliyetlerinin bireyselleşmesidir. Gerçi, anayasal düzende, tüm yetkiler belli bir kişi ya da makama tanınmamış olabilir ama, yetkileri kullananın kişiliğinden kaynaklanan nitelikler, kendisine

1 Cumhuriyet, 2 Ekim 2018.

ayrı bir güç kazandırabilmektedir. Başka anlatımla, anayasal düzen içinde, iktidarı kullanma yetkisine sahip olan kadronun lideri, kişisel prestiji ile iktidarın objektif kullanımına sübjektif bir unsur katmaktadır.”¹

R.T. Erdoğan’ın 2002-2007 arasındaki yönetim tarzı kısmen kişiselleşmiş iktidar sınıfına girer. 2007’den itibaren başbakanlığı ve başbakanlı cumhurbaşkanlığı yıllarını tam anlamıyla kişiselleşmiş iktidar saymak zorundayız.

Kişisel İktidar:

“Kişisel iktidarda tüm yetkiler, gasp ya da zorbalıkla bir kişi tarafından ele geçirilmiş olabileceği gibi, bir hukukî metinle de öngörölmüş olabilir. Kişisel iktidar aslında diktatörlükle eşanlamlıdır. Devlet faaliyetlerinin yönlendirilmesi bir kişinin iradesine ya da kaprislerine bağlıdır.”²

Cumhurbaşkanı’nın “Milletimizin karşısında yürütmenin tek muhatabı Cumhurbaşkanı’dır,” ifadesi, hiç kuşkusuz, kişisel iktidarın bütün dünyaya ilanı sayılabilir.

Sistemde sıkıntılar var:

“Her geçiş dönemi gibi, bu süreçte de birtakım sıkıntılar yaşanıyor olabilir. Her sıkıntıya anında müdahale ediyor hemen hal yoluna koyuyoruz. Ancak ekonomide asla hak etmediğimiz dalgalanma, bu tür sıkıntıların daha çok göze batmasına yol açıyor.”³

Cumhurbaşkanı, “Her geçiş dönemi gibi, bu süreçte de birtakım sıkıntılar yaşanıyor olabilir,” diyor ama ülke şu anda tam bir kaos, bozgun ve kaçkaç dönemi yaşamakta. Yakında biri çıkıp “Para olmasa enflasyon dahil hiçbir sorunumuz kalmazdı,” diyebilir ki Cumhurbaşkanı ile Damad-ı Şehriyârî’lerinin ekonomiye dair dâhiyane konuşmaları bu bağlamda örnek olabilir.

1 Erdoğan Teziç, *Anayasa Hukuku*, Beta Yayınları. 12. Basım, s. 361, İstanbul, 2007.

2 a.g.e., s. 361.

3 *Cumhuriyet*, 2 Ekim 2018.

ERDOĞAN KRİZE KARŞI SABIR İSTİYOR¹

“Gökleri ve yeri örneksiz yaratan O’dur. Bir şeyin olmasını istediğinde ona ‘Ol!’ der, o da derhal oluverir.” (Kuran, 2:117) Tanrı ağzından söz ve sözcüğün mucizesine tanıklık eden bu ayet, yazara ve şaire de bir parça kedi payı ayırıyor.

“Ve Söz beden olup kayra (iyilik) ve gerçeğe dolu olarak aramızda yaşıyor.” (İncil, Yuhanna, 1:14)

Sözün bedene bürünüp aramızda yaşar olması, sözcüklerle yazılan şiirin ulaşacağı en yüce nokta. İncil de şaire epeyce kedi payı veriyor.

Kuran şair takımına yüz vermez: “Şairlere gelince, onlara çapkınlar, sapkınlar uyar,” der. (26:224)

TBMM’nin 2. yasama yılının açılış töreninde yaptığı konuşmada Cumhurbaşkanı Erdoğan da sözün gücüne güveniyor ve “16 Nisan Halk Oylaması, yönetim sistemimizi değiştirdiğimiz bir büyük reformun, bir büyük devrimin adıdır. Bu çapta bir dönüşümü, pek çok ülke ve halk, ancak çok büyük çalkantılar yaşayarak ve çok büyük bedeller ödeyerek tamamlayabilmiştir. Biz ise demokrasinin kuralları içinde bu önemli değişimi suhuletle gerçekleştirmeyi başardık,” diyor.

Acaba öyle mi? Halkın eleştirel ağzında kedi payı yok: “Lafla peynir gemisi yürümez,” diyor. 16 Nisan Halk Oylaması büyük bir reform ya da devrim mi? Reform gibi devrim de kötüden iyiyeye doğru bir dönüşümdür. Halk Oylaması’nın üzerindeki şaibeyi nasıl bir yana bırakalım? Bu oylama tam anlamıyla bir karşı devrim simgesi. Mühürsüz oy pusulaları reform ve devrimi (!) “kader kurbanları”nın hırsızlığına indirgiyor ve film bir seçim darbesiyle sona eriyor. Bu ülkede 2007’deki dahil hiçbir seçim dürüst yapılmadı. Nüfusun yarıdan fazlası böyle düşünüyor. Atı alıp Üsküdar’ı geçen tarikatıysa seçim oyunlarını “şeyhin mucizesi” olarak görüyor.

1 Cumhuriyet, 21 Ekim 2018.

“Bu çapta bir dönüşümü, pek çok ülke ve halk, ancak çok büyük çalkantılar yaşayarak ve çok büyük bedeller ödeyerek tamamlayabilmiştir. Biz ise demokrasinin kuralları içinde bu önemli değişimi suhuletle gerçekleştirmeyi başardık,” iddiasının ne kanıtı ne de tanığı var.

Cumhurbaşkanı, muhalefete “Gelin Türkiye’yi birlikte hedeflerine ulaştıralım, demokrasimizi birlikte güçlendirelim, ekonomimizi birlikte büyütelim, milletimize birlikte hizmet edelim,” diyor.

Bu sözleri şahsına yönelen her eleştiriyi hakaret sayıp mahkemelere koşan; Cumhuriyet’in yarattığı bütün zenginlikleri, kurum ve kuruluşları peşkeş çekercesine yok pahasına satan zihniyet söylüyor. Bu sözleri demokrasiyi amaca ulaşmak için biniyen tramvay sayan ve demokrasiyi “imamokrasi”ye dönüştüren; Türkiye’yi Cumhuriyet’in hedeflerinden uzaklaştıran siyasetçi söylüyor. Sanki karşısındakilerin tamamı “Yetmez ama Evet”çi yığılması. Sanki karşısındakilere “2002’den bu yana bana hep ‘evet’ dediniz ama yetmez!” demek istiyor. Muhalefet, muhalefet ise size neden hizmet etsin?

Gerçeklerden çok uzak, Amerikan sahne güreşi pankreasa benzeyen “AB ile ilişkiler” faslını geçelim. İddia edildiği gibi çeşitli Avrupa ülkelerinden Türkiye’yle ilişkiler konusunda olumlu sesler yükselmiyor, bu bağlamda iktidarın önü hiç de aydınlık değil. Suriye’deki başta olmak üzere dış siyaset 1001 Gece Masalları’na benziyor. Sabah oldu ve masal bitti.

Sanal ekonominin veresiye defterine gelince: Dümeninde oturanların sürücü belgesi yok, ama trafik polisinden şikâyet ediyorlar ve Serdümen “Türkiye’yi yeniden yükselişe geçirmekte kararlıyız. Milletimizden biraz daha sabırlı olmasını, ülkesine ve yönetimine güvenmesini istiyorum,” diyor.

Türkiye’yi “düşüren” siz değil misiniz? Sıkmaktan dişleri döken halk size neden güvensin?

DANIŞTAY'DAN İZİN ALACAKSINIZ¹

Cumhurbaşkanı Erdoğan, konuk ettiği Danıştay üyelerine, öğrenci andı konusunda sitem etmiş: *“Danıştay, 5 yılda ant ile ilgili karar veriyor. 2013’te neredeydiniz? 2013’ten 2018’e kadar neredeydiniz? Şimdi mi aklınıza geldi? Millet meydanlara çıktığımız zaman bizi yuhluyor. Hesabı veren biziz. Danıştay’dan izin alacaksak o zaman ben bu makamda durmayayım, çekeyim gideyim,”* demiş. Aslına bakarsanız, Cumhurbaşkanı’nın yaptığına, harbiden, “fırçalama” denir.

Cumhurbaşkanı, bulunduğu durumdan rahatsız, devlet yönetiminin dikensiz gül bahçesi olmasını istiyor ama bahçede Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Sayıştay gibi dikenler var hâlâ. Anayasa Mahkemesi, Yasama’nın (TBMM) işlerini denetliyor; Danıştay, hükümet ve idarenin işlemlerini sorguluyor; Sayıştay, yapılan harcamaların hesabını soruyor... Son günlerde AKP belediyelerinin yolsuzluklarını ortaya çıkardı.

Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Sayıştay; demokrasilere özgü “Kuvvetler Ayrılığı” ilkesi gereği yapıyor bu işleri. Bu anayasal ilke, Anayasa Mahkemesi’ne Yasama’nın yani TBMM’nin çıkardığı yasaları denetlemek görevini ve iptal etmek hakkını veriyor. Danıştay ve Sayıştay ise hükümet ve idarenin işlerini denetlemekle görevli. Danıştay’ın yürütmeyi durdurma ve iptal etme hakkı var. Sayıştay, yanlış ve yasadışı harcamaları, yolsuzlukları yargıya götürebilir. TBMM ve Hükümet; Anayasa Mahkemesi’ne, Danıştay’a ve Sayıştay’a hesap vermek zorunda.

Bizim ülkede Kuvvetler Ayrılığı hakkında yanlış bir kanı var: “Kuvvetler Ayrılığı’nın üç köşesi (Yasama, Yürütme ve Yargı) birbirlerini kontrol ederler, denetlerler,” derler. Bu, kesinlikle yanlıştır. Yasama ve Yürütme, Yargı’yı denetlerse demokrasi olmaz. Üç Kuvvet eşittir ama aralarında Yargı birincidir. Bu

1 Cumhuriyet, 13 Kasım 2018.

durum “Primus Inter Pares” yani “Eşitler Arasında Birinci” deyişle karşılanır. Antakya, İskenderiye, Kudüs, Roma eşit apostolik ve ökümenik kiliselerdir ama Papa Roma kilisesinin kardinalleri arasından seçilir. Takım sporlarında da kaptan birbirine eşit oyuncular arasından seçilir.

Kuvvetler Ayrılığı’nda da böyledir: Yargı birincidir, kaptandır. Adı üstünde, Yargı yargılar. Yasama ve Yürütme’yi yargılar. Bu nedenle, Cumhurbaşkanı “*Millet meydanlara çıktığımız zaman bizi yuhluyor. Hesabı veren biziz. Danıştay’dan izin alacaksak o zaman ben bu makamda durmayayım, çekeyim gideyim,*” diyemez, dememelidir. Ama canı isterse çekip gidebilir. Ancak bir çare daha var: Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Yargıtay’ı kapatmak!

Cumhurbaşkanı, Danıştay üyeleri karşısında konuşuyor: “*Yeni sistemin en önemli özelliği yürütmede çift başlılığı sona erdirerek sandıkta tecelli eden iradenin devlet yönetimine tam anlamıyla yansıtılabilmesini garanti etmesidir. Bazı uygulamalar görüyorum ki maalesef çift başlılık değil hatta çok başlılığa doğru giden bir süreç var. İzmir Limanı’nın biz ihalesini yapıyoruz ve Danıştay’da ihalesi 2 yıl bekliyor, iki yılın sonunda burayı alacak olan kişi vazgeçiyor ve biz 1 milyar dolar kaybediyoruz. Şimdi bunu bana, Allah aşkına, Danıştay neyle izah edecek?”*

Cumhurbaşkanı unutmuş: “*Yürütmede çift başlılık*” Cumhurbaşkanı ve Başbakanlık kurumlarıyla ilgiliydi. Şimdi “tek adam” var. Kuvvetler Ayrılığı kaldığı sürece, işlemlerinde Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Sayıştay’a danışmak zorunda. Bu durumda ya katlanacak ya kapatacak. Katlanırsa adı demokrata çıkar. Kapatırsa, tam anlamıyla “diktatör” olur. Seçim zat-ı âlilerinindir.

SİZ TÜRKİYE MİSİNİZ?

R.T. Erdoğan, AİHM'nin Selahattin Demirtaş davası hakkında verdiği kararlar ilgili olarak "AİHM bizi bağlamaz," demiş. Erdoğan hem AKP Genel Başkanı, hem Türkiye devletinin Cumhurbaşkanı. İki unvan için ayrı üniforma giymediğinden konuşan kimliğin hangisi olduğunu anlamak kolay değil. Ancak söylemler (discours) kimlik ve bağlamı eleverdiği için dilbilime aşına olan biri karar verebilir. Örneğin, AİHM, Avrupa Konseyi'nin çok önemli bir kurumu olduğu için, bir devlet başkanı, bu mahkemenin, kendi hükümeti hakkında aldığı karara karşı "Bizi bağlamaz," diyemeyeceğini çok iyi bilir.

Ama bir siyasal partinin genel başkanı, iktidarda olsa bile (aslında onun da dememesi gerekir ama) "AİHM'in kararı bizi ırgalamaz!" diyebilir. Diyebilir ama itibarı zedelenir. İtibarı zedelenir, çünkü kendisinden önceki hükümetlerin imzaladığı uluslararası sözleşmeleri "Biz imzalamadık!" diye reddedebileceği düşünülür. "Bunu yapan onu da yapar" misali...

"AİHM'nin kararı bizi bağlamaz," diyen ister parti genel başkanı, ister başbakan, ister cumhurbaşkanı olsun, uluslararası bir skandaldır. AKP'nin ünlü Ortak Akı (!) "böyle" düşünmese de rasyonel ve kartezyen akıl "böyle" düşünür.

Şimdi geelim "Biz" in kimliğine: "Siz" kimsiniz? R.T. Erdoğan, AKP'nin grup toplantısında konuşurken bu cümleyi söylediğine göre "Biz" dediği AKP'nin kimliği. AKP ise, ne millet, ne devlet, ne de hükümet; TBMM'de grubu olan bir azınlık partisi. Dolayısıyla, bu cümlelerin siyasal olarak hiçbir kıymet-i harbiyesi yok. Ancak Erdoğan'ın kimlik sapıncını eleverir. "Tek Adam" ın aynı zamanda bir siyasal partinin genel başkanı olarak, eylem ve sözleriyle, uluslararası gerilimlere, skandallara yol açabileceği de cabası...

Konunun bir başka görünümüne geçmeden önce, Erdoğan'ın parti grubunda yaptığı konuşmanın bir başka yanlışına da itiraz

1 Cumhuriyet, 25 Kasım 2018.

etmek zorundayız: AKP Genel Başkanı, “Türkiye’nin ‘Eski Türkiye’de bıraktığı düşünülen birtakım polemiklerin ve tartışmaların içine yeniden çekilmeye çalışıldığını kaydeden Erdoğan, birilerinin ısrarla 1940, 1960, 1970 ve 1990’ların baskı ve tedhiş iklimine taşımaya çalışıyor olmasının manidar olduğunu” söylemiş.¹

Bir düzeltme yapalım: “Eski Türkiye” olarak tanımladığı devlet günümüz AKP devletinden çok daha itibarlı, çok daha demokrat, halkı çok daha müreffeh, sanayisi gelişmiş, tarım ve hayvancılığı çok daha güçlü durumda, ekonomisi ise dünya sıralamasında 14-17 aralığında bulunuyordu. “Eski Türkiye”(!), kimseye muhtaç değildi, kendilerinin Türkiyesi ise ne yazık ki çok düşkün durumda.

Gelelim şu “1940, 1960, 1970 ve 1990’ların baskı ve tedhiş iklimi” iddiasına. Bu yıllardaki hükümet baskısı AKP iktidarının baskısı yanında hiç kalır. 12 Mart ile 12 Eylül öncesinde tedhişten söz edilebilir. Ancak şu anda o tedhişin faillerinden biriyle ortaklık yapmakta. 1940’larda tedhiş iddiası da kuyruklu yalan. Hiç kuşkusuz o dönemde, AKP saltanatının yolsuzluk, partizanlık, kayırmaca ve hukuksuzlukları da yoktu. O dönemin tanıkları hâlâ hayatta.

Rıza Türmen (AİHM eski yargıcı), Turgut Kazan (İstanbul Barosu eski Başkanı), Öztürk Türkdoğan (İHD Genel Başkanı), Erdinç Sağkan (Ankara Barosu Başkanı), Daniel Höltingen (AB Konseyi Sözcüsü) AİHM kararının, iç ve dış mevzuat gereği, uygulanmasının zorunlu olduğunu söylüyorlar. Erdoğan hükümetinin kararı uygulamaması durumunda Türkiye’nin Avrupa Konseyi’nden atılması bile söz konusuymuş.

Ama esas oğlan, AKP’nin anayasa âlimi, medrese muallimi Burhan Kuzu henüz konuşmadı ve Başyüce Erdoğan henüz “Karşı Hamle” taktiğini açıklamadı.

1 Cumhuriyet, 21 Ekim 2018.

BİNALİ YILDIRIM'IN HAL VE GİDİŞİ

30 Aralık 2018 akşamı *TELE1 Televizyonu*'nda Merdan Yarnadağ ile Barış Doster, TBMM Başkanı Binali Yıldırım'ın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday olmasını konuşuyorlardı. İki de pek haklı olarak, TBMM Başkanı'nın, yürürlükteki Anayasa'nın 94. maddesinin son fıkrasına göre aday olmasının mümkün olmadığını ısrarla söylüyorlardı: (*"Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı, Başkanvekilleri, üyesi bulundukları siyasi partinin veya parti grubunun Meclis içinde veya dışındaki faaliyetlerine; görevlerinin gereği olan haller dışında, Meclis tartışmalarına katılamazlar; Başkan ve oturumu yöneten Başkanvekili oy kullanamazlar."*)

İki genç arkadaşım da haklıydılar ve kuşkusuz AKP'nin Anayasa ve yasalara tramvay muamelesi yaptığını çok iyi biliyorlardı ama bir de her yolu meşru sayan makyavelist "Ortak Akıl" fenomeni de vardı.

Program sürerken, Barış Doster'e saat 21:56'da şöyle bir ileti gönderdim: "Yanıliyorsunuz! Belediye başkanlığı faaliyet değildir. Yakında duyarsınız." Elbette ironi yapıyordum.

Programdan sonra Barış telefon etti, "Abi ne demek istediğini valla anlayamadık," dedi. Ben de "Ne demek istediğimi yakında anlarsınız," dedim ve bir adım daha atarak "Anayasa'da İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday olamaz diye yazıyor mu?" diye sordum. Benim bildiğim ve hayran (!) olduğum AKP'nin ortak aklı iyice sıkıştığı zaman bu soruyla kendini haklı çıkartır. Bu akıl, değirmene yoğurt öğütmeye gider ve değirmenciye buğday verdiğini iddia eder ve itiraz edenlere "Der-sinize iyi çalışın!" diye çıkışır.

Tanık ve kanıt olarak, 11 Ocak 2019 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinin 4. sayfasındaki haberi aynen aktarıyorum:

"Siyasi Partiler Yasası, Mahalli İdareler Seçimi Yasası ve Seçimlerin Temel Hükümleri Yasası'na göre TBMM Başkanı'nın

1 *Cumhuriyet*, 13 Ocak 2019.

belediye başkanı adayı olmasında hukuki bir sıkıntı olmadığını ileri süren Yıldırım, şöyle konuşmuş: ‘Zaten tartışma da burada değil, tartışma Anayasa 94’e göre siyasi faaliyetler yapılır mı, yapılmaz. Bizim yaptığımız bir siyasi faaliyet yok. Seçim bir siyasi faaliyet değildir. Seçim aday olduğunuz işle ilgili vatandaşlara ne yapacaksınız, niye aday oldunuz bunu anlatmaktır. Ben şimdi işin mahiyeti olarak soruyorum, eğer Meclis Başkanı bağımsız bir milletvekili olsaydı ne olacaktı, belediye başkan adayı olsaydı ona ne diyecektik? Partili değil bağımsız bir milletvekili Meclis Başkanı da olabilir. Zaten Anayasa 94’ün gerekçesine baktığınız zaman orada mesele anlaşılıyor, bu işin bir yasama kürsü faaliyeti olduğu. Meclis Başkanı çok kürsü faaliyeti yapmaz, geleneğimizde 2 ya da 3’tür. Dolayısıyla bu tartışma siyasi bir tartışmadır. Hukuki bir altyapısı yoktur.’”

Adam haklı! Anayasa ve yasaların hukukla hiçbir ilişkisi yoktur! Ama ben gene münafıklık edip süt sağmaya devam edeceğim. Binali Bey, anlaşılan fufboldan iyi anlıyor, Fatih Terim gibi “En iyi savunma hücumdur,” deyip milletin ağzının payını veriyor.

Ortak akıl felsefesi “Hacıyatmaz” yöntemine dayanır; bu yönetime “Alicengiz” oyunu da denebilir. Nereden atsan dört ayak üzerine düşer. Şu “Demirkırası” döneminde, seçim panayırlarında maça kızını bir türlü bulamadık. El çabukluğu, laf kalabalığı baş marifet! 16 yıldır “Bul karayı al parayı” tezgâhında ütülüyoruz.

Mademki öyle, bir çıkar yol var: Binali Bey TBMM Başkanlığı’ndan istifa etmesin, AKP’den istifa etsin ve “bağımsız milletvekili” kontenjanından yararlansın; adaylığı bizim için de meşrulaşsın. Bence akıllı bir yöntem, belediye seçimini kazanamazsa AKP’ye geri döner ve genel başkanlığa aday olur. Gradosu yükselir!

ORTAK AKILSİZLİK¹

Genel Başkan R.T. Erdoğan, AKP'nin "Ortak Akıl"la kurulduğunu, "Ortak Akıl"la yönetildiğini iddia ettiği için iddiayı tersine çevirdim. "Ortak Akıl" olmaz ama akılsızlık bulaşıcıdır ve paylaşılır.

22 Kasım 2018 tarihli *Sözcü* gazetesinde AKP tarikatı mensuplarının göz kamaştırıcı maceraları var:

AKP'nin İstanbul Milletvekili Ravza Kavakçı, sosyal medyadan müjdelediğine göre AKP'liler Almanya'ya gidip bu memleketin eyalet sistemini incelemişler. Gazetenin Ali Ekber Ertürk imzalı haberi aynen şöyle:

"Parlamentolararası Birlik Türk Grubu Başkanı AKP İstanbul Milletvekili Ravza Kavakçı başkanlığındaki AKP heyeti, Almanya temaslarında 'federal yapı'yı inceledi. Federal Konseyi ziyaret eden Ravza Kavakçı bu teması 'Federal sistem hakkında bilgi alışverişinde bulunduk' diyerek sosyal medya hesabından paylaştı. Federasyonla yönetilen Almanya'da, 16 ayrı eyalet bulunuyor.

Ravza Kavakçı, Twitter hesabında Almanya ziyaretini 'AK Parti Genel Merkez heyetimizle gerçekleştirdiğimiz ("yaptığımız" demeye getiriyor) Almanya temasları kapsamında Alman Federal Konseyi Bundesrat'ı ziyaret ettik ve ayrıca Federal Sistem hakkında bilgi alışverişinde bulunduk' ifadeleriyle paylaştı. Heyette yer alan AKP Genel Merkez İnsan Hakları Başkan Yardımcısı Yasemin Atasever de 'AK Parti Genel Merkezi Heyeti olarak Alman Parlamentosu'nu ve Federal Konseyi ziyaret ettik' diye paylaşımında bulundu. AKP MKYK Yedek Üyesi Esme Özbağ da 'Milletvekilimiz ve Parlamentolararası Birlik Başkanımız ile Alman Parlamentosu, Federal Konseyi ve Berlin Büyükelçiliğimize ziyaretler gerçekleştirdik' diye yazdı."

AKP'li "bayanlar" Almanya'ya gidip "Federal" devlet yapısı hakkında bilgi almışlar. Hemen uyaralım: Türkiye gibi üniter

1 Cumhuriyet, 25 Ocak 2019.

bir devletin, barışçı yollarla, federe devletlere bölünmesinin bir örneği yoktur. Tarihte görülen şudur: Bağımsız üniter devletler kendi iradeleriyle birleşip bir federal devlet kurarlar. Ya da biri çıkıp zorla bir federal devlet kurar. Bunu öğrenmek için Almanya'ya zahmet edip gitmenin gereği yok. ABD, Almanya, İtalya ve İspanya tarihlerini kitaptan okumak yeter. Milletin parasını çarçur etmesinler. Bir başka açıdan: Osmanlı beyliği, 21 Anadolu beyliğini (devletini) yıkıp Osmanlı Devleti'ni (Anadolu Birliği'ni) kurmasaydı durum başka olurdu.

Durup dururken, “federal yapı”yı incelemek gereksinimini neden duydular? Bu geziden AKP Genel Başkanı'nın haberi var mı?

Televizyonda birkaç kez bir film gördüm. Hepsinde ilgi ve dikkatle izledim. Film Hawaii'de geçiyor. Film kahramanı kız bir kazada hafızasını yitirmiş. Aradan birkaç yıl geçmesine karşın kazadan önceki gününde yaşadığını sanıyor. Yeni olayları, yeni tanıştığı insanları hatırlamıyor. Bir oğlana âşık oluyor ama ertesi gün bunu da hatırlamıyor. Çare olarak bir kısa film yapıyorlar. Yeni günde bir önceki günü hatırlatmak için. Evleniyor, çocuk sahibi oluyor ama hep kaza öncesi günde yaşamayı sürdürüyor.

AKP'ye gelince: Her şeyi cin gibi hatırlıyor ama halka Hawaii'li kız muamelesi yapıyor. Fakat filmdekinin tam tersini yapıyor. Gerçeği, yaşanan günü hatırlatacak ne varsa yok ediyor. Millet yoksulluktan, yoksunluktan kırılırken, o, 1940'larda camilerin depo ve ahır olarak kullanıldığını iddia ediyor. 2002'deki devlet borcunu on misline çıkardığı halde, CHP'nin IMF borcundan söz ediyor.

Başyüce hâlâ 1993 İSKİ skandalını, grev dolayısıyla yığılan 25 yıl öncesinin çöplerini hatırlatıyor ama çöken ekonomiyi, satılan millî varlıkları, pul olan parayı, yasaklanan grevleri, yapılmamış işler için harcanan paraları unutuyor.

OLMAYAN DAİREDE SEÇMEN¹

Cumhuriyet’in değerli muhabirlerinden İlayda Kaya’nın gazetesinin 14 Ocak 2019 tarihli sayısının 4. sayfasında, seçmen listeleri konusunda bir haberi yayımlandı. Haberin beni ilgilendiren bölümü şöyle:

“Beyoğlu ilçesine bağlı Cihangir’deki Havyar Sokak’ta yaşayan bir apartman sakini, oturma kâğıdını İstanbul’a taşımak için mahalle muhtarlığına giderek evrak talebinde bulundu. Evrak işlemleri sırasında mahalle muhtarı, apartman sakinine, ‘Sizin apartmanınızda 5’inci kattaki dairede bir kadın oturuyor ama gelmiyor, bulamıyorum. Karşılaştınız mı?’ diye sordu. Muhtarın sorusu karşısında şaşırان apartman sakini de ‘Bizim apartmanımızda 5’inci kat yok. Bir yanlışlık var,’ dedi.”

Haberde adı geçmeyen apartman sakini benim. Olay arkadaşımız İlayda Kaya’nın yazdığı gibidir: Adres naklimizi yaptırmak üzere Nüfus Müdürlüğü’ne gittik. Bizim işlem bittikten sonra, ilgili memura, oturduğumuz binada 4 daire bulunduğunu ama olmayan beşinci daireye bir vatandaşın kayıtlı olduğunu söyledik. Memur, belediyeden gelen bilgiye dayanarak işlem yaptıklarını söyledi. Benim bildiğim kadarıyla bir konuta yeni taşınan bir vatandaşın mahalle muhtarlığına geldiği mahalleden bir nakil evrakı getirmesi zorunlu. Muhtarın yeni nakli ilgili nüfus müdürlüğüne bildirmesi gerekiyor. Muhtarın bilgisi dışında bir vatandaş listeye nasıl giriyor? Muhtarın bize söylediğine göre, binanın olmayan beşinci katında (dairesinde) oturan hayalet vatandaş kendisine kayıt yaptırmak için gelmemiş; Nüfus Müdürlüğü de belediyeden gelen bilgiye dayanarak işlem yaptığını söylüyor. Tam anlamıyla bir muamma!

Muhtarlığa 15 Ocak’ta tekrar gittim. Olayı tekrar konuştum. Muhtarlığa seçmen listesi gönderen makam İlçe Seçmen Kurulu.

1 *Cumhuriyet*, 20 Ocak 2019.

İlişki sıralaması şöyle: Yüksek Seçim Kurulu, İl Seçim Kurulu, İlçe Seçmen Kurulu. Bu üç kademe, bir dairede 20-30-50-100-300 kişinin oturduğuna belgelenmeden nasıl inanıyor? Kaynak hangi makam?

Fakat skandal bu noktada kalmıyor, AKP Genel Başkanı da partisinin de mağdur olduğunu iddia ediyor. 12 Ocak 2019 tarihli *Milliyet* gazetesinden aktarıyorum:

“Seçmen kütükleri, sandık tutanakları birleştirme yazılımıyla ilgili iddialar her başarısızlığın ardından dile getiriliyor. Bunun üzerine biz de arkadaşlarımıza, ‘acaba buralarda bir sorun olabilir mi veya var mı siz de bir bakın’ talimatını verdik. Ortaya çıkan tablo, ortada kasıtlı bir sorun bulunmadığı ama sistemden kaynaklanan sıkıntıların asıl mağdurunun da AK Parti olduğunu gösteriyor.”

Pek güzel! AKP Genel Başkanı muhalif partileri eleştiriyor ama az sonra *sıkıntıların sistemden kaynaklandığını* da söylüyor ve asıl mağdurun AKP olduğunu ileri sürüyor. Vicdan sahibi hiç kimse sistemden kaynaklanan bir terslikten dolayı bir partinin mağdur olmasını istemez. “Bereket versin Türkiye şanslı: AKP Genel Başkanı aynı zamanda ülkenin Cumhurbaşkanı, ilgililere emir verir ve aksaklıkları hemen düzelttirir” diye düşünebilirsiniz ama durum hiç de öyle değil. Bir ülkenin cumhurbaşkanı muttali (haberli) olduğu bir aksaklığı düzelttirmezse kurulu düzen temelden göçmüştür. AKP ile ortağı MHP bu aksaklıktan bir zarar görmez, kârlı çıkar. AKP Genel Başkanı’na inanmak zorunda değilim ama Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı’na ilke olarak inanmak zorundayım. Yetkili ama sorumsuz bir cumhurbaşkanı olamaz.

Mersin Nüfus Müdürlüğü’nün dikkatine: Mersin Demirışık Mahallesine (Köyüne) kayıtlı, 1.7.1885 doğumlu dedem İbrahim Çopur, “alt üst soy belgesi”nde “sağ” olarak görünüyor. Bütün malını neden küçük teyzeme bıraktığını öğrenebilirim artık.

TÜRKİYA UMUM BELEDİYELER RİYASETİ¹

1 Mart 2019 tarihli *Hürriyet* gazetesinin arka sayfasının tamamında Türkiye Umum Belediye Reisi namzedi Recep Tayyip beyefendinin hafifçe beşuş çehreli suretinin yanında ciddi bir “polgıram” reklamı var. Bir üslup ki “üslub-u beyân aynıyle insan!” Amma velakin, İstanbul’un ve 17 yıllık saltanatın hesabı verilmeden, sanki muhalefet partisiymiş gibi vaatlerde bulunuyor. Cümle cümle ilerleyerek, bu seçim reklamının “yapıcı bir eleştirisi”ni yapacağız efendim. Eleştirimiz parantez içinde olmaktadır:

1- Planlı şehirlerle yükselen Türkiye. (Türkiye’de yükselen sadece çirkin gökdelenler.)

2- Tevazu, samimiyet ve gayret ile “memleket işi gönül işi” diyerek “gönül belediyeciliği” anlayışıyla milletimize hizmet yolunda hız kesmeden devam ediyoruz. (“Gönül işi” ne demek? Belediyecilik gönüllerde değil çöplüklerde, kanalizasyonlarda yapılır.)

3- İstismara açık parsel bazlı plan değişikliklerine asla geçit verilmeyecek. (Demek ki 17 yıldır istismara geçit vermişsiniz.)

4- Tüm planlama ve uygulamalarda şeffaflık gözetilecek. (Demek ki şimdiye kadar şeffaflık gözetmemişsiniz.)

5- Plan değişiklikleri muhtarlık binalarında ilan edilerek, milletimizin görüşü ve onayı alınarak uygulamaya geçilecek. (Şimdiye kadar neden yapmadınız?)

6- Tüm çalışmalarda konusunda uzman kamu, özel sektör ve sivil toplum temsilcilerinin fikirlerine başvurulacak, demokratik katılım süreçleriyle uzlaşa sağlanacak. (Şimdiye kadar neden yapmadınız? “Demokratik katılım süreçleriyle uzlaşa” ne demek?)

7- Milletimizin hayat kalitesini artırmayan hiçbir projeye vakit ve kaynak ayrılmayacak. (Demek ki şimdiye kadar kaynak ayırmışsınız.)

1 *Cumhuriyet*, 17 Mart 2019.

8- Şehirlerimizi çekim merkezi haline getirecek projelere öncelik verilecek. (Geçmiş ola!)

9- Tıpkı dün olduğu gibi yeni dönemde de insan merkezli hizmetlerimiz temel olacak. (Yani yandaş ve hısım-akrabaya!)

10- Gönül belediyeciliği ile milletimize hizmet yolunda hız kesmeden devam ediyoruz. (Gönül belediyeciliği değirmene yoğurt öğütmeye gider. Yani “cek” ve “cak” belediyeciliği!)

CHP’nin İstanbul Büyükşehir adayı Ekrem İmamoğlu’nun 19 somut projesinden 9’unu bilginize sunarım:

1- Belediyenin hizmet ağıyla 25 bin kişiye iş sağlanacak... 200 bin kişiye kısa vadede iş bulunacak...

2- Sosyal yardım bütçesi 3 katına çıkarılacak. İhtiyaç sahipleri belirlenecek. Her ay onlara 200 liradan 2020 liraya kadar nakdi yardım yapılacak.

3- Suda yüzde 40 indirim yapılacak. Ulaşım 12 yaşa kadar bedava, 25 yaş altına yüzde 40 indirimli olacak.

4- 500 bin öğrencinin kitap, kırtasiye ve üniforma masrafları karşılanacak.

5- Sebze-meyve ucuz, sağlıklı olacak. Esnafı, pazarı, manavı, kooperatifi ve belediyeyi kapsayan Üreticiden Tüketicieye Gıda Zinciri kurulacak.

6- 961 mahalleye, düğün, nişan, taziye için “mahalle evleri” inşa edilecek.

7- 75 bin üniversite öğrencisine aylık 400 lira karşılıksız burs verilecek.

8- Yemekhanesiz okullarda kumanya dağıtılacak. Mahalle evlerinde ücretsiz etüt merkezleri açılacak.

9- Halk-Süt kurulacak. Çocuklara bedava süt dağıtılacak. Semt lokantaları, hayata geçirilecek.

Bir yanda Türkiye’de mevcut olan 1.399 belediyeyi temsil eden ve 1.399 namevcut belediye başkanına bölünmüş, havalarda uçan ve ülke gerçeklerini çarpıtan, botoks uzmanı bir “Türkiye Umum Belediye Reisi” heyulası! Bir yanda kendi ayakları

üzerinde yürüyen, Beylikdüzü Belediye Üniversitesi'ni "Summa Cum Laude" (Aliyy-ül a'lâ) yani iftihar diplomasıyla bitirmiş bir "uomo universale" denen evrensel ve yetkin bir insan.

Bir yanda, partisinin kazandığı her belediyenin üzerine çökecek bir kâbus; bir yanda belediyeyi vatandaşla birlikte yönetmek isteyen, Varlığını Türk Varlığına Armağan Etmiş bir yoldaş!

Binali Yıldırım mı? O, bir dipnotudur!

31 MART'TAN SONRA NE OLUR?¹

Yerel yönetim seçiminde muhalefetin oyu %51'i geçerse, büyük kentleri CHP alırsa, İyi Parti de kendi çapında başarı kazanırsa ne olur?

1- Başyüce, muhalif belediyelere zıt gider, ülkeyi cehenneme çevirir. Ruhlarında evrensel ahlakın zerresi bulunmayan militanlar tehditlerini sürdürür. "Zillet" olarak adlandırılan demokratik kitle bu durumda da demokrasi için mücadeleyi sürdürmelidir.

2- Başyüce, muhalif belediyelerle uyum içinde olmayı seçer, Türkiye'nin Cumhurbaşkanı olduğunu hatırlarsa, normalleşir; kuvvetler ayrılığını kabul eder: Yasama (TBMM) ve Yargı'ya saygı gösterir ve Türkiye huzura kavuşur. "Zillet" olarak adlandırdığı demokratik kitle bu durumda demokrasiyi yeniden kurmak için kolları sıvar.

Ama bir korkum var. Bu korkuyu, *Hürriyet* gazetesinde 27 Mart 2009'da "AKP iktidarı asla bırakmayacak" adlı yazımda dile getirmişt看. Zorbalık, iktidarının ebedî olmadığını çok iyi bilir ama tarihteki acı örneklerle karşın iktidarı bırakmamak için her türlü deliliği yapar. Buyurun, kıssalı yazıyı okuyalım:

"AKP Anayasa Mahkemesi tarafından 'laiklik karşıtı eylemlerin odağı olmak'tan mahkûm edilmiştir. Ancak, her ne hikmetten ise, AKP'ye kesilen kapatma cezası, para cezasına çevrilmiştir.

1 *Cumhuriyet*, 29 Mart 2019.

Bir anayasal suç işlemiş olan bu parti şu anda ülkenin iktidar dizginlerini elinde bulundurmaktadır.

Anayasa Mahkemesi'nin kararını tercüme edelim: 'Laiklik', Cumhuriyet ve demokrasi rejimlerinin olmazsa olmaz oluşturanıdır, 'oksiyen'dir. Bu karara göre AKP, Cumhuriyet, demokrasi ve laiklik karşıtıdır. Ama ne var ki Türkiye otobüsünün ehliyetsiz şoförü olarak şoför mahallinde direksiyon sallamakta ve ülkeyi imam-valilere, imam-kaymakamlara teslim etmeyi normal saymaktadır. İmam-Başbakan döneminde bütün il ve ilçeleri 'imamlar' yönetecek, hâkim ve savcılarıyla adalet ve polis teşkilatı da imamlaşdırılacaktır.

AKP gibi maskeli takiye partileri demokratik seçimlerle iktidara gelirler. Ancak demokratik seçimlerle iktidarı kaybedecek olurlarsa bir daha iktidara gelemeyeceklerini de bilirler. Seçmen halkın 'Bunlar gitsin de kim gelirse gelsin!' evresine gelmesi AKP türünden partilerin iktidardan gitmemeye karar verdikleri menzildir.

İktidardan gittikleri an Başbakan'ın ve milletvekillerinin dokunulmazlıkları kalkacak ve kendilerini Yüce Divan ve bağımsız yargının önünde bulacaklardır. Bu nedenle her ne pahasına olursa olsun iktidarda kalmak zorundadırlar.

İktidarda kalmanın bir de ideolojik yanı vardır ki, bu da işleme koyduğu 'sivil darbe'nin tamamlanması için, her ne pahasına olursa olsun, iktidarda kalmayı zorunlu kılar.

AKP henüz Cumhuriyet'in kurucu ilkelerini değıştirme olanağını elde edememiştir. Cumhuriyet'in laik yapılarını tamamen değıştirememiş; Devrim Yasaları'nı yürürlükten kaldıramamış; Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu ilga edecek duruma gelmemiştir.

Türkiye'yi sarıp sarmalayan iç ve dış güçler AKP'nin bu misyonunu tamamlamasını istemektedirler. AKP bu nedenle, misyonunu yerine getirmek için demokrasiyi ve Cumhuriyet'i, yapılarıyla birlikte tahrip etme girişimini her ne pahasına olursa olsun devam ettirecek! AKP'ye oy vermeye niyetli demokrat seçmen bu gerçeği görüyor mu?"

AKP, 27 Mart 2009'dan bu yana Cumhuriyet yıkıcılığında çok yol aldı ve ülkenin "Beka" sorunu haline geldi. Anayasa Mahkemesi'nin yapamadığı operasyonu demokrasinin oyları mutlaka yapmalıdır. Çünkü Erdoğan, "*Türkiye'nin bugüne kadar yaşadığı sıkıntılara yol açanlar, 31 Mart'ta karşımıza çıkan ittifakı kuranlardır,*"¹ diyor ki bunu ancak Türkiye'nin altında ezilen âciz bir siyasetçi söyleyebilir.

EKİNOKS²

27 Mart 2019: Ekinoks, gece ile gündüzün eşit olması durumudur. Türkçesi "*Gün tün eşitliği*"dir. Biri 21 Mart'ta olur: Gece kısılır, gündüzler uzar. İkincisi 23 Eylül'de olur, geceler uzar. 22 Mart'tan bu yana geceler kısılıyor, gündüzler uzuyor. Ülkemizin, siyasal aydınlanması, yerel seçimlerin sonuçları ne olursa olsun 31 Mart'ın 1 Nisan'a döndüğü gece aydınlanma tekrar başlayacak. Bütün şantajlara, yalanlara, iftiralara, meydan okumalara, muhtemel dalaverelere, göz korkutmalara karşın, ülkede yeni bir dönem başlayacak.

Günün *Cumhuriyet* gazetesinden başlıklar aktarıyorum: İBB'de ihale oyunları, hayalet okul servisleri (olmayan Suriyeli öğrencileri taşıdılar); saray sosyetes; resmi kurumlar AKP için çalışırken okullar siyaset alanına çevrildi; yılın ihale oyunları...

30 Mart 2019 tarihli *Hürriyet* gazetesinin birinci sayfasında R.T. Erdoğan'ın sözleri: "*82 milyonun cumhurbaşkanıyım: Biz sadece şahsımıza oy verenlerin değil, 82 milyonun cumhurbaşkanıyız. Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Gürcü'sü, Abaza'sı, Roman'ı, Arnavut'u... Cumhurbaşkanıyız.*"

Boşnak, Arap, Acem, Azeri ve daha onlarca etnisite eksik ve gücenik kalıyor(!). Türk ulusunu etnisitelere bölerek sayan bir kimse 82 milyonun cumhurbaşkanı olamaz. Muhaliflerine sabah akşam küfür, hakaret ve iftira eden; bir siyasal partinin

1 Sözcü, 27 Mart 2019.

2 Cumhuriyet, 2 Nisan 2019.

genel başkanı olan ve her alanda kayırma siyaseti uygulayan bir kimse bir ulusun tamamını temsil eden cumhurbaşkanı olamaz. Ne kara talih! 1923 Cumhuriyeti'ne düşman biri Cumhuriyetçi ve demokratların cumhurbaşkanı olamaz.

1 Nisan, 00:10: İstanbul'da durum şu: CHP: %48,7; AKP %48,7. Anadolu ajansı 40 dakikadır bilgi vermeyi durdurdu.

CHP&İyi Parti, Türkiye'nin %90 vergisini veren ve %90 üretimini yapan yerlerde yerel seçimi kazandı. Herhangi bir yorum yapmanın gereği yok. Yarın sabah bir iki cümle ekleyip bu yazıyı bitireceğim.

Cumhuriyet düşmanlarına geçmiş olsun. Bu, yeni bir başlangıç. Doğaldır! Çağının çağdaşları kazandı!

1 Nisan 2019, 03:30: Dün saat 23:30'dan bu yana Yüksek Seçim Kurulu (YSK) bilgi akışını durdurmuş. CHP adayı Ekrem İmamoğlu, YSK ve Anadolu Ajansı'nın bu skandala son vermesini istiyor.

Saat 07:00: Ekrem İmamoğlu, CHP ve YSK verilerine göre seçimi 28 bin oyla kazandığını söyledi ama YSK susuyor. Bu arada, Binali Yıldırım, İstanbul'u afişlerle donatıp seçimi kazandığını ilan etmiş. İmamoğlu yetkilileri göreve davet ediyor.

Saat 08:45: CHP, İstanbul seçimini %48,80 oyla kazandığını açıklıyor. YSK ve AA hâlâ açıklama yapmıyor.

Gene bir dalavere mi?

CHP Ardahan, Artvin, Sinop, Edirne, Tekirdağ, Çanak-kale, İzmir, Aydın, Muğla, Burdur, Antalya, Mersin, Adana, Hatay, Eskişehir, Bilecik, Bolu, Ankara ve Kırşehir'de kazanmış. İstanbul'da da kazanacak...

AKP Genel Başkanı güreşte tuşla, boksta nakavtla yenildi. Cumhurbaşkanı Kaçak Saray'da oturuyor.

Tunceli'de Türkiye Komünist Partisi kazandı ve buna R.T. Erdoğan tanıklık etti. TKP'yi kutlarım.

Ailemin (Çavuşlu Köyünden Çakırlar) kurucularından oldu-

ğu Mersin kentinde Büyükşehir Belediye Başkanlığını CHP'nin adayı Vahap Seçer %45,3 oy oranıyla kazanmış. Kutlarım! Kendisinden bir ricam var: Atatürk, Dr. Reşit Galip'i Mersin'de keşfetmişti. Sen de keşfet!..

Saat 09:31. 31 Mart 2019 günü Türkiye'de siyasal ekinoks başladı. Günaydın Türkiye, gülümse Türkiye!

HÜRRİYET ÜZERİNDEN SEÇİM ELEŞTİRİSİ¹

1 Nisan 2019 tarihinde *Hürriyet* gazetesinin “Cumhurbaşkanı” olarak sunduğu AKP Genel Başkanı Erdoğan Ankara'da yaptığı balkon konuşmasında “Yüzde 52 oy alan bir partimiz var. Milletimiz bizi 15'inci defa sandıkta birinci yaptı. 4,5 yıl bu kardeşiniz Cumhurbaşkanı mı? AK Parti iktidar mı? Şu ana kadar nasıl geldiysek aynı şekilde devam edeceğiz,” demiş. Gazetemsi *Hürriyet* de bu boş, züğürt tesellisi lafları kapaktan manşet yapmış. Yapar, yapar! Ben de şimdi yapacağımı yapacağım:

1) Yüzde 52 oy alan bir partimiz var.

– El Cevap: Genel seçim ile yerel seçimin içerik ve hedefi aynı değildir. Genel seçimde parti figürü öndedir. Yerel seçimde adayın kimlik ve kişiliği öndedir. AKP, kazıklayarak İstanbul'a aday yaptığı Binali Yıldırım sayesinde %48,7 oy aldı. Bu oyun yarısı kurban edilen Binali Yıldırım'ın gül hatırına verildi. Aynı şey Ankara ve İzmir için de geçerlidir. %7-8 de MHP'nin payını düşmek gerekir. Arap imamların lehine günlerce dua ettiği Erdoğan, İstanbul'dan bir ilçe başkanını aday yapsaydı iyice bozguna uğrardı.

2) Milletimiz bizi 15'inci defa sandıkta birinci yaptı.

– El Cevap: AKP sadece 2002 yılında hilesiz seçim kazandı. Bu seçimi izleyen 13 seçim ve referandumun tamamında her türlü kirli oyun ve hile vardır. Hiç belli, olmaz bu 13 seçim ve

1 *Cumhuriyet*, 7 Nisan 2019.

referandumu yöneten YSK mensuplarından biri bir gün hida-yete erip itirafta bulunur ya da iktidar değişiminde hile belgeleri ortaya çıkar. Bunlar mutlaka olacaktır.

3) 4,5 yıl bu kardeşiniz Cumhurbaşkanı mı? AK Parti iktidar mı? Şu ana kadar nasıl geldiysek aynı şekilde devam edeceğiz.

– El Cevap: Evet, doğrudur: Erdoğan 4,5 yıl cumhurbaşkanı ve AKP 4,5 yıl iktidarda... Ancaaaak: Şu ana kadar nasıl geldilerse aynı şekilde devam etmeleri olanaksız. Ayrı zaman ve mekânda aynı “şey” tekrarlanamaz. Buna siyasal topludurum (konjonktür) ve ekonomi asla izin vermez. Öncelikle “sıcak para” suyunu çekti. İkincisi: Suriye’den önceki “cicim” dönemi artık hayal. Üçüncüsü de ipiyle kuyuya inilmez Devlet Bahçeli’nin ne yapacağı bilinmez. Dördüncüsü: Gelecek simyacılığı Allah’a şirk koşmaktır.

AKP’nin önünde tek bir çıkar yol var: Parlamenter demokrasiye dönmek. Başyücelik (Tek Adam) rejimi, zifirî karanlıkta uçuşumun kıyısında yürümeye benzer.

Hürriyet’in dedikodu kâtibi Ahmet Hakan’a gelince: 30 Mart 2019 tarihli gazetede şöyle yazıyor: “Yıllar içinde herkeste olduğu gibi bende de şöyle bir kanaat oluştu: Erdoğan, seçim kazanma sihirbazı. Halkın duygularını iyi biliyor. Bir bildiği kesin vardır.”

Sihirbaz, “büyücü, gözbağcı, hokkabaz” anlamına geliyor. Demek ki Erdoğan’ın gerçek olmayanı gerçekmiş gibi gösterme marifeti varmış. Bir devlet adamına yakışmaz bir nitelik!

Kendisinden önceki cumhurbaşkanlarının belli ve önemli nitelikleri vardı; mukayese edelim:

1- Atatürk ve İnönü: Mareşal, vatan kurtarıcısı, Cumhuriyet kurucusu.

2- Bayar: Kuvva-yı Milliyeci, bankacı.

3- C. Gürsel ve K. Evren: Darbeci orgeneral.

4- C. Sunay ve F. Korutürk: Orgeneral ve oramiral.

5- Demirel ve Özal: Yüksek mühendis, planlamacı.

6- A.N. Sezer: Anayasa Mahkemesi Başkanı.

7- A. Gül: İyi-kötü bir akademik kariyer sahibi.

8- R.T. Erdoğan: İslamcı ve seçim sihirbazı.

Ahmet Hakan, Kemal Kılıçdaroğlu’nu yıllarca sarakaya aldı, her seçimden sonra CHP genel başkanlığını bırakmasını buyurdu, dalgasını geçti. Ama işte bu “becerisiz” dediği adam Türkiye’nin siyaset ve ekonomi başkentlerini, turizm merkezlerini o pek sevdiği seçim sihirbazının elinden almayı başardı; ülkenin siyasi rotasını değiştirdi. Dolayısıyla da sıradan bir magazin kâtibinin ağzının payını vermiş oldu.

O FOTOĞRAF HAKKINDA BİR BAŞKA YORUM¹

Cumhuriyet’in 4 Nisan 2019 tarihli sayısında, İlayda Kaya’nın “Kazananın elini kaldırmak bu kadar zor mu?” ve Miyase İlknur’un “O fotoğraf ve o günün öyküsü” adlı çok ilginç yazıları yayımlandı. İki arkadaşımızın yazılarının kaynağında Ekrem İmamoğlu’nun bir fotoğraf göstermesi var. Fotoğrafta, Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan, Nurettin Sözen ile R.T. Erdoğan’ın ellerini havaya kaldırmış durumda görünüyor. Nurettin Sözen (SHP), İstanbul’un 1994 yerel seçiminden yenik çıkmış Büyükşehir Belediye Başkanı; R.T. Erdoğan (Refah Partisi) ise üç sol partinin tarihi yanlışı ve sola ihaneti yüzünden ve %25,19 oy oranı ile seçim kazanmış yeni başkanı. Oysa o seçimde sol toplam olarak %34,08 (SHP %20,30; DSP %12,38; CHP %1,40) oy almıştı. Sol tek adayla seçime katılsaydı R.T. Erdoğan İBB Başkanı olamayacak, AKP’yi kuramayacak ve 1994 yılı sonrası tarih bir başka mecrada gelişecekti. SHP, DSP ve CHP tarih önünde ağır suçludur. Bu olgu bir başka yazının konusu. Biz fotoğrafa dönelim.

Fotoğrafta bir yanlışı ve rol hırsızlığı var. Nurettin Sözen ile R.T. Erdoğan’ın ellerini havaya kaldıran Refah Partisi’nin genel başkanı Necmettin Erbakan rol çalmış. Bu fotoğrafta asıl övülmesi gereken Nurettin Sözen’in uygar ve zarif davranışı. Tersini düşünelim: CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu yanına Ekrem İmamoğlu’nu alıp, Necmettin Erbakan gibi, Belediye Sarayı’nın

1 *Cumhuriyet*, 9 Nisan 2019.

kapısına dayansaydı ne olurdu? İBB Başkanı vekili ile Ekrem İmamoğlu'nun ellerini havaya kaldırabilir miydi? Doğrusu, dış kapıdan bile içeriye giremezdi. Mazbata sorunu mu? R.T. Erdoğan İBB binasına geldiği sırada elinde mazbata falan yok.

Yerel seçimlerin yapıldığı 27 Mart 1994 günü iktidarda DYP&SHP koalisyon hükümeti var.

DYP'nin adayı Dalan %15,4, SHP'nin adayı Livaneli %20,30 oy almış... Arşive göre başkanlık devir-teslim işlemi, seçimden 4 gün sonra 1 Nisan günü yapılmış. Buna göre: Ya seçimden yenik çıkan partiler, (1950'de CHP tarafından kurulan) Yüksek Seçim Kurulu'na itiraz etmemişler ya da YSK itirazları 3 gün içinde sonuçlandırmış. Bu arada iktidar partileri DYP ile SHP mızıkçılık yapmamışlar.

Şimdi, o günün tek tanığı olan, o gün ve bugün gazetemiz yazarı Miyase İlknur'un "O Fotoğraf ve O Günün Öyküsü"ne başvuralım: 1 Nisan günü, Erbakan ile Erdoğan belediyenin kapısına dayanıyor. O zamana kadar, personel sınavını iptal eden, ihale zarflarını açmayan, yönetici personele yeni başkana iyi hizmet etmelerini tavsiye etmiş olan Nurettin Sözen gelenleri Belediye Sarayı'nın kapısında karşılayıp makam odasında ağırılıyor. Devir-teslim yapılacak ama R.T. Erdoğan'ın elinde mazbatası yok. Sözen, konukları kapı dışarı etmiyor.

Erman Tuncer adında biri, Sözen'in kulağına eğilerek fısıltıyla, "Nurettin bir sorun var. Erdoğan'ın mazbatası hâlâ hazırlanmamış. O yüzden işi ağırdan alıyoruz ki, mazbata yetişsin," diyor.

Bu sırada, Refah Partililer mehter marşı, tekbir ve sloganlar eşliğinde belediye sarayının önüne gelmişler. SHP'li Belediye Başkanı Nurettin Sözen "İmdaaat, mürteci baskını var!" diye polise haber salmamış... Polis, RP'lilerin karşısında barikat kurmamış, üzerlerine biber gazı atıp copla saldırmamış...

Neyse, R.T. Erdoğan bir koşu YSK bürosuna gidip mesai saati dışında mazbatasını alıp getiriyor ve devir teslim işlemi yapılıyor. Bu sahneyi, olan-biteni hiç kimse "Bu ne aculluk, bu ne görmemişlik!" diye değerlendirmiyor.

1994'ün siyasal uygarlığı ile 2019'un barbarlığını artık siz karşılaştırın!

R.T. Erdoğan'ın İBB Başkanı olmasına ve ülkenin İslami zorbalığın pençe ve öksesine düşmesine yol açan o kapris ve aymazlığa lanet olsun.

SEÇİM HARİTASINA BAKIYORUM¹

Özgür kişiliğin ve sınıf bilincinin en büyük üç düşmanı vardır: Fanatik etnik kimlik, fanatik dinsel inanç ve kişiye tapma!

30 Mart 2019 tarihli *Hürriyet* gazetesinin birinci sayfasında R.T. Erdoğan'ın sözleri: “82 milyonun cumhurbaşkanıyım: Biz sadece şahsımıza oy verenlerin değil, 82 milyonun cumhurbaşkanıyız. Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Gürcü'sü, Abaza'sı, Roman'ı, Arnavut'u... cumhurbaşkanıyız...”

Türk ulusunu oluşturanlar sadece bunlar değil: Araplar, Pomaklar, Azeriler, Türkmenler, Uygurlar, Kırımlılar, mübadiller de var. 1923'ten bu yana bu etnik unsurların tamamına Türk Milleti deniliyor. Türk Milleti inanç olarak tarikatlarıyla birlikte Sünni ve Alevi Müslümanlardan; Katolik, Ortodoks, Protestan Hristiyanlardan, Musevilerden, Nusayrilerden ve ateistlerden oluşuyor. Bunların adını ancak sosyologlar ve istatistikçiler sayarak anabilir. Bu ad ve nitelikleri sayan siyasetçilere ayrımcı ve ırkçı denir.

Yukarıdaki adları saymak ayrımcılıktır. Ama bu ayrımcılığa karşı çıkanlar arasında sağ/sol ayrımını da sayanlar görülür. Sağ-sol ayrımı yapmak ayrımcılık değildir. Bu ayrımı yapmak düşünce özgürlüğüne saygının ifadesidir.

2 Nisan 2019 tarihli *Sözcü* gazetesinde “Şekerin ‘acı’sı unutulmadı” başlıklı tuhaf bir haber var: “Şeker fabrikası satılan 14 belediyeden 11’inde AKP ya da Cumhur İttifakı’nın adayı kazandı. Kırşehir, Burdur ve Babaeski’de ise oylar CHP’li adaylara gitti.”

Bu ne biçim haber? Satılan şeker fabrikalarının acısı unutul-

1 *Cumhuriyet*, 12 Nisan 2019.

madıysa 14 fabrikanın bulunduğu yerlerin 11'inde, bu fabrikaları satan AKP nasıl kazanıyor?

Stratejik Tank Palet Fabrikası'nın Katar Emirliği'ne satılması yüzünden Arifiyelilerle birlikte bütün Türkiye ağlamıştı. Görünüşe göre Arifiye'de AKP'ye bir tek oy çıkmayacaktı. Ama tepkiler sandığa yansımamış. Bu insanlar manyak mı, ruh hastası mı, mazoşist mi ki katilleri lehinde oy kullandılar? Yoksa karşı konulmaz bir tehdit karşısında mı kalmışlardı?

Şurası kesin ki AKP lehinde oy kullanan ve mağdur olması gereken bu insanlar kesinlikle işçi sınıfı bilincinden yoksunlar ve üstüne üstlük şeyhin emrinin dışına çıkamayan bir tarikat mensubu zavallı insanlar. Bunlar tahmin! En kısa zamanda yapılması gereken: Akademinin, basın ve CHP'nin bu yerleşim yerlerinde mutlaka bilimsel araştırmalar yaptırmaları. Araştırmanın sonuçları hâlâ AKP'ye oy vermekte olan seçmenin zihinsel yapısını ve ruh halini anlamakta yardımcı olabilir.

12-18 yaşlarım arasında, şimdi yerinde yeller esen Çukurova Sanayi İşletmeleri Mersin iplik fabrikasında her yıl yazları 4 ay sigortalı işçilik yaptım. İhtiyarlık sigortası numaram 418665'tir. Ödenen sigorta primleri sayesinde TRT'den emekli olabildim. Babam Ahmet İnce Türkiye'nin ilk TEKSİF sendikacılarından. Ona sendikada kâtiplik yaptım. Diyeceğim şu ki, okuduğum Marksist külliyyatı bir yana bırakın, bir işçi olduğum için "İşçi Sınıfı Bilinci"ni çok iyi bilirim ve bundan gurur duyarım.

Türkiye'de AKP'ye oy veren emekçilere asla "işçi" denemez. Bunlara yozlaşmış, sapıtmış lümpen denir. Davranışlarının arkasında, kaynağında, mutlaka bir "ortak akıl"a teslimiyet, tarikat mensubiyeti, avanta tutsaklığı ve zorunluluğu vardır.

Bu kitle önümüzdeki yıllarda AKP düzeninin dişlileri arasında iyice ezilip onursuzlaşacaktır. Bu kadere asla izin verilmemeli ve hastalıklarının nedeni mutlaka keşfedilmelidir.

Yazımın ilk cümlesini tekrarlıyorum: Özgür kişiliğin ve sınıf bilincinin en büyük üç düşmanı vardır: Fanatik etnik kimlik, fanatik dinsel inanç ve kişi tapıncı!

“VURUN, ÖLDÜRÜN”¹

CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, Çubuk'ta saldırıya uğradığında yurtdışındaydık. Saldırının amaç ve dehşetini hemen kavrayamadığımı, saldırının birtakım başıbozuk çapulcu AKP yandaşı tarafından yapıldığını düşündüğümü itiraf etmeliyim. Ancak zaman geçtikçe ve yurda dönüp de bağımsız ve demokrat gazete ve televizyonlarda saldırının biçim ve boyutlarını gördüğüm zaman Çubuk saldırısının Alman Nazi SA'larına (SA/ Sturmabteilung/ Kahverengi Gömlekliler Saldırı Birliği) özgü bir linç (suikast) girişimi olduğuna karar verdim. Hele 30 Nisan 2019 tarihli *Sözcü* gazetesinin birinci sayfasındaki taşlı, sopalı, demirli, bıçaklı, keserli, yumruklu suikast saldırısının belgesel fotoğraflarını görünce hiçbir kuşku kalmadı. Gazete görüntülerin altında soruyor: “Bu kadar suç var, bir tutuklu yok!” Nazi Almanyası'nda da SA'lar asla tutuklanmazdı.

Ama *Hürriyet* gazetesinin kıdemlisi Ertuğrul Özkök, kendisine ait yeryüzü cennetinde, cesur yorumlar yapıyor. İbret almak için okuyun lütfen:

AKP VE İYİ PARTİ ALKIŞLADI, CHP VE MHP NİYE ALKIŞLAMADI

Araya Almanya seyahati girince ben biraz geç okudum.

AK Parti Meclis Grubu Başkanı Mehmet Naci Bostancı TBMM'nin 90'ıncı açılış günü çok ilginç ve güzel bir konuşma yapmış.

AK Parti Grup Başkanı üstüne basa basa diyor ki:

– “Cumhuriyet ve demokrasilerde kural bellidir: Yöneticileri halk seçer ve geri çağırır, tüm seçimli makamlar kimseye mülk değildir, bütün seçimlerde olan da budur.”

– “Diktatörlüklerde seçimlerin bir önemi yoktur, bizde önemi var. Diktatörlüklerde makamlar el değiştiremez, bizde değiştirir.”

1 *Cumhuriyet*, 5 Mayıs 2019.

– “Cumhurbaşkanı, milletin birliğinin ve dirliğinin sembolüdür.”

– “Çubuk’ta şehidimizin cenaze töreninde meydana gelen müessif olay asla kabul edilemez. Sayın Genel Başkan ve CHP temsilcilerine bir kez daha geçmiş olsun diyorum.”

– “Sayın Cumhurbaşkanımızın ‘Türkiye ittifakı’ ve ‘kızgın demiri soğutmak’ sözleriyle siyasi iklimin normalleşmesine çağrıda bulunduğu bir siyasi atmosferde bu olayın yaşanması ayrıca dikkate değerdir.”

Konuşmanın Meclis arşivine giren resmi zabıtlarının sonunda şöyle bir ifade dikkatimi çekti:

(AK Parti ve İYİ Parti sıralarından alkışlar...)

Demek ki CHP ve MHP’liler alkışlamamışlar.

MHP’liler sanıyorum “Türkiye ittifakı” ve “demirin soğutulması” cümlelerine yapılan atfı sevmедiler.

Ama CHP’lilerin bu kadar güzel ve birleştirici bir konuşmayı niye alkışlamadığını anlamadım.¹

Ertuğrul Özkök’ün son cümlesini ancak bir AKP beslemesi söyleyebilir. Çok yazık!

AKP Meclis Grubu Başkanı M. Naci Bostancı’nın TBMM’de yaptığı konuşmada bir dirhem gerçek saygısı ve doğruluk payı yok.

“Sayın Cumhurbaşkanımızın ‘Türkiye ittifakı’ ve ‘kızgın demiri soğutmak’ sözleriyle siyasi iklimin normalleşmesine çağrıda bulunduğu bir siyasi atmosferde bu olayın yaşanması ayrıca dikkate değerdir,” diyor. Çubuk saldırısı neden “ayrıca dikkate değer” oluyor?

Çubuk’ta olanlar düzmece miydi?

M. Naci Bostancı’nın TBMM’de yaptığı konuşmayı, R.T. Erdoğan’ın “Türkiye İttifakı” önerisini 8. maddede ileri sürdüğü “ülke liderliği” bağlamında değerlendirmek zorundayız:

1 Ertuğrul Özkök, *Hürriyet*, 30 Nisan 2019.

“Türkiye’nin siyasal icrasının merkezi olan Cumhurbaşkanlığı’nı ülke liderliği olarak kabul etmek ve konumlandırmak. Cumhurbaşkanının hükümet etme görevinin yanı sıra devletin başı olma ve devleti temsil etme ödevi kapsamında ülke liderliği olarak yürüttüğü faaliyetleri desteklemek ve güçlendirmek.”

Yani Türkiye’nin anahtarının ömür boyu kendisine teslim edilmesini istiyor. Emriniz olur! Zaten milletin alnında da “Ebediyyen Enayi” yazıyor.

İHANET VE TONGA¹

7 Mayıs Salı günkü yazımın son cümlesi, sanki bugünkü yazımın ilk cümlesi olarak yazılmış gibi: “Türkiye’ye gelecek olursak: *Tek çare, demokratik yolla Erdoğan’dan kurtulmak!*”

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçiminin iptal edilmesinin hikâyesini benden daha iyi biliyorsunuz. Seçimi Yüksek Seçim Kurulu iptal etmedi, AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan yaptı o işi. Zaten, 2007’den itibaren yapılan bütün seçimlerin sabıkası olan YSK en geç 2 Mayıs 2019 günü İstanbul yerel seçimlerinin sonuçlarını ilan etmeyerek kendi varlığını iptal etmiş ve R.T. Erdoğan’a esir düşmüştü. Üyelerinin aklı varsa 23 Haziran seçimlerine asla bulaşmayıp toptan istifa ederler.

Şöyle bir genelleme vardır: Her sözü yasa olan mutlak hükümdarın çevresinde her zaman dalkavuklar, fırsatçılar, çıkarıcılar, sülükler ve asalaklardan oluşan bir çember vardır. Bunlar kişisel çıkarları için baştaki hükümdarı yanlış işlere yönlendirirler. Bu grup hükümdarın çevresindeki çemberini daralttıkça hükümdar halktan kopar, dürüst ve yurtsever devlet adamlarından uzaklaşır. R.T. Erdoğan da kuşkusuz bir hükümdar artık. Osmanlı’da, bütün yetkiler padişahın şahsında toplanmıştı ama

1 Cumhuriyet, 10 Mayıs 2019.

kuruluş ve yükseliş döneminde padişahın yetkilerini sınırlayan bir ilmiye sınıfı vardı. R.T. Erdoğan'ın çevresinde böyle koruyucu kalkan hiç olmadı. Bunu istemedi. İnsanları kuklacı gibi kullandı: Herkes kuklacının kulu durumunda ve en aşağılık katmanı (kasti) da yandaş havuz medyacıları, yazıcıları doldurmakta. Bu nedenle YSK üyelerinin rolünü büyütmek gerek. Bu işi yapmaları için oraya getirildiler. İstifa etseler de kurtulmaları olanaksızdı. Özetlersek: YSK'nın başkanı ve CHP temsilcisi olmayan üyelerin tamamı bizzat R.T. Erdoğan idi. Mutlak hükümdarın durumunun aksine, dalkavuklar, fırsatçılar, çıkarıcılar, sülükler ve asalaklar Erdoğan'ın çevresinde bir fesat çemberi oluşturmadılar; onları bizzat seçerek bu çemberi Erdoğan elleriyle yarattı.

Türkiye'nin R.T. Erdoğan'dan mutlaka kurtulması gerekiyor. Yerel seçimlerden sonra, büyük kentleri kaybettiklerini itiraf ediyor ama kendisinin dört buçuk yıl daha iktidarda kalacağını söylüyordu. Türkiye, bu iç ve dış konjonktür bağlamında, R.T. Erdoğan'ı 4,5 yıl daha kaldıramazdı. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın seçimini iptal ettirerek kendi kazdığı kuyuya düştü. Yakın zamanda bunu çok iyi anlayacak ve pişman olacak. Çünkü artık AKP'nin İstanbul adayı Binali Yıldırım değil bizzat kendisidir. Artık bir daha seçim iptal edemez. 23 Haziran seçiminde bozguna uğrayacak ve Türkiye gerçeğinin, demokrasinin gücü karşısında etkisiz hale gelecektir.

R.T. Erdoğan'ın halkın nabzını iyi tuttuğu, düşüncesini iyi okuduğu, çok iyi seçim mühendisi, taktisyen olduğu söylenir ama artık film senaryosunu kendisi yazmıyor. Filmin geçirgen olmayan oyuncularını, figüranları geçirgen hale geldiler; hipnoz sona erdi. Ama bu durumu Erdoğan henüz fark etmedi. Roller değişti: Muhalefet artık savunmada oynamıyor; kendi oyununu oynuyor ve bu oyun Erdoğan'ın oyununu bozuyor.

23 Haziran'da, zuladan çıkartılacak din-iman kozu etkili olmayacak. Çünkü "alını secdeye değenler"ın hırsızlık yaptığı, ha-

ram ve g nahtan korkmadığı, zenginleştikçe canavarlaştığı görüldü ve kanıtlandı.  ulsuz Harunların on beş yılda Karun haline geldiğı görüldü. Cumhuriyetçilerin, “alını secdeye değenler”den çok daha namuslu, çok daha merhametli ve adil olduğı anlaşıldı. Erdoğan, muhalefetin birbirini anlamasına yol açtı. Erdoğan seçimi iptal ederek, ettirerek Cumhuriyetçi demokrat dayanışmasına bir zafer fırsatı yarattı. R.T. Erdoğan’dan kurtulmak isteyen AKP’nin gönüllü köleleri de muhalefetin yanında yer alacak.

TEK ADAM SİYASETİNİN TUZAK VE TEHLİKELERİ¹

Tarihte Tek Adam’ın (Padişah, Kral, İmparator) yaptırım gücünün kaynağı ne idi? Rahmetli Prof. Dr. Erdoğan Teziç kardeşimizin *Anayasa Hukuku* kitabına bakalım:

“Siyasal iktidarın kaynağı ve meşruiyetinin kaynağı başlangıçta din ve büyü idi. Daha sonraları, siyasetin dinden uzaklaşması ile, iktidar insan aklının ürünü olarak hukuka dayandı. Demek ki siyasal iktidarın kaynak ve meşruiyetinin iki kaynağı var:

- 1- Teokratik görüşler,
- 2- Demokratik görüşler.

Teokratik görüşler: Bu görüşlerin ortak noktası, iktidara İlahi bir temel sağlamak. Tanrının hükümdarı belirlemesi bakımından teokratik görüşler ikiye ayrılıyor:

A) Tabiatüstü İlahi Hukuk Doktrini: Bu doktrine göre, Tanrı, toplum düzenini ve onun korunması amacıyla iktidarı yaratırken, aynı zamanda iktidarı kullanacak olanı da belirler. Bu görüş göre, belli bir ülkede iktidar, ‘Tanrının se tiğı’ hükümdar ya da hanedana verilmiştir.

B) Providansiyel İlahi Hukuk Doktrini: Bu görüş göre de, iktidarın kaynağı İlahidir. Fakat iktidarı kullanan hükümdar ya da

1 *Cumhuriyet*, 17 Mayıs 2019.

hanedan, doğrudan Tanrı tarafından seçilmemiştir. Tanrı, tabii ve insani olayları, üstün iradesi ile yönlendirir. De Bonald, siyasi iktidarın meşruluğu, onu kullanan hükümdarın, ‘Tanrı’nın emriyle seçilmiş olmasında değil, Tanrı’nın eseri olan toplum düzeninin, tabii ve temel kanunlarına dayanmasındadır’ diyor.”¹

İslam devlet anlayışında Peygamber Hz. Muhammed Tanrı’nın Elçisi olarak devlet başkanlığına “İlahi emirle” getirilmişti. Kendisinden sonra devlet başkanlığına kimin ve nasıl getirileceği saptanmamıştı. Halife, yani peygambere naip olacak kimse de (Ulülemr), seçimle iktidara geliyordu. 1517’de Yavuz Selim’in, Mısır’da hilafeti devralması ile Osmanlı hükümdarları, kişiliklerinde ruhani ve cismani iktidarı toplamışlardır. Halife, peygamberin vekili olup “Tanrı’nın gölgesidir”, padişahlar da halifelik sıfatları nedeniyle Tanrı’ya karşı sorumlu idiler.

Parlamente demokrasilerin dışında, şu anda Avrupa ve Japonya’da mutlak monarşiler yok. Birleşik Krallık (İngiltere), İspanya, Belçika, Danimarka, İsveç, Norveç gibi ülkelerde anayasalı demokratik krallıklar var. Bu ülkelerde devletin başında bulunan aileler her türlü teokratik imtiyazlarını çoktandır bırakmış durumdadır.

Siyasal iktidarın demokratik kaynak ve meşruiyetinin kaynağının ne olduğunu biliyoruz: Seçimler; parlamento, kuvvetler ayrılığı... Bu kaynak ve meşruiyetin yarattığı demokratik rejim ne yazık ki ve her zaman ilahi hukuku doktrinleri tarafından tehdit ve işgal edilmiştir. 1789’dan bu yana ortaya çıkan Tek Adam rejimleri bu sarkıntılığın somut örnekleridir. Şu anda Türkiye’nin yaşadığı Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi bu sarkıntılığın yerel örneğidir.

Günümüz Tek Adam rejimleri kaynaklarını teokratik görüşlerden almadığı için, yönetimde şu ya da bu şekilde kaos çıkması kaçınılmaz olur. Şimdiye kadar parlamento ile Tek Adam’ın

1 Erdoğan Teziç, *Anayasa Hukuku*, Beta Yayınları, 20. Basım, s. 103-105, İstanbul 2016.

aynı partiden olmamasının kaos yaratabileceği düşünülüyordu ama ülkemizde yapılan son yerel seçimlerin sonuçları da bu çelişkinin kaynağı olabilir.

Güney Amerika, Afrika ve Orta Asya Türki devletler örneklerini bir yana bırakalım. Bize ancak demokrasiyle yönetilen ABD ve Avrupa devletleri örnek olabilir. Ama şu anda Türkiye Cumhuriyeti’ni yöneten gücün kaynağında ne teokrasi ne de demokrasi bulunuyor. Teokratik rejimlerde bile iktidarı sınırlandıran, denetleyen dinsel ilkeler, kurumlar vardır ama şu anda Türkiye’yi yöneten güç karşısında hiçbir sınırlayıcı (denetim) güç yok. Bu yönetim, bir Başyüce’nin (Tek Adam’ın) anakronik, gayriinsani “fetih ve ganimet” rejimi olarak adlandırılabilir.

TÜRKİYE İTTİFAKI, ÜLKE LİDERLİĞİ

AKP Genel Başkanı Erdoğan’ın “Türkiye İttifakı” adıyla ilan ettiği uzlaşmanın sekiz maddesinden sonuncusunu anımsayalım: *“Türkiye’nin siyasal icrasının merkezi olan Cumhurbaşkanlığı’nı ülke liderliği olarak kabul etmek ve konumlandırmak. Cumhurbaşkanının hükümet etme görevinin yanı sıra devletin başı olma ve devleti temsil etme ödevi kapsamında ülke liderliği olarak yürüttüğü faaliyetleri desteklemek ve güçlendirmek.”*

Türkiye nüfusunun yarıdan fazlasının, seçim oyunları ve geliş tarzı yüzünden, içine sinmese de, Erdoğan yeni bir seçim kadar Türkiye’nin Cumhurbaşkanı, ama kendisi çok istese de Türklerin lideri değil, olamaz. Başyüce ve Tek Adam olmak başka, lider olmak başka. Devrimci olmadan lider olunmaz. Demokrat olmadan lider olunmaz. Devrimci ve demokrat olmadan ancak despot ve hükümdar olunur. Lidere tapılmaz, lider sevilir.

AKP Genel Başkanı Erdoğan Türkiye İttifakı tezini ortaya attıktan sonra zoraki ortağı Bahçeli Devlet Bey “Bizim Cumhur

1 Cumhuriyet, 21 Mayıs 2019.

İttifakımız var; Millet İttifakı da nereden çıktı?” diye iyice pirlendi. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ve TBMM’nin açılışının 99’uncu yıldönümü nedeniyle TBMM’de düzenlenen resepsiyona Cumhurbaşkanı sıfatıyla katılan Erdoğan, Bahçeli Devlet Bey’in şerrinden korkmuş olmalı ki “Türkiye İttifakı da Cumhur İttifakı’nın farklı bir versiyonudur. 82 milyonu bir ittifak içinde tek millet, tek bayrak, tek devlet olarak topluyoruz, kastımız budur,” demek zorunda kaldı.

AKP Genel Başkanı Erdoğan’ın tuhaf bir kafa yapısı var: Hem faşizan tabiatlı MHP ile ortaklık yapacak hem öteki partileri Türkiye İttifakı sancağı altına çağırarak. Doğal olarak, çağrısına olumlu bir cevap alamayınca da herkesi suçlayacak.

Bu arada, Erdoğan, Memur-Sen Genel Merkez Hizmet Binası açılış töreninde yaptığı konuşmada seçimler sonrası yaşanan tartışmalar ve izlenecek rotaya ilişkin mesajlar vermiş.

Seçim çerçevesinde yapılan hak arama mücadelesinin demokrasinin gereği ve bir hak olduğunu belirten Erdoğan, “Sonuna kadar mücadelemizi vereceğiz. YSK noktayı koyduğu zaman bizim için de mesele bitmiştir. Ondan sonra yola devam,” demiş.

Seçim tartışmalarını geride bırakarak ekonomi ve güvenlik başta olmak üzere asıl gündeme odaklanmanın şart olduğunu söyleyen Erdoğan, “Dönem kızgın demiri soğutma, musafaha-laşma, kucaklaşma, birlik ve beraberliğimizi yeniden perçinleme dönemidir,” ifadelerini kullanmış.

Önümüzdeki 4,5 yıllık süreçte yapısal reformları hayata geçirmeye devam edeceklerini belirten Cumhurbaşkanı, “Gayemiz, milletimizin refahını artırmak, güvenlik ve özgürlük dengesini koruyarak devletimizin bekasına yönelik tehditleri bertaraf ederek Türkiye’yi 2023 hedeflerine ulaştırmaktır,” diye konuşmuş.

Tuhaf bir kafa yapısı var dedim ya, kendi belagat gücüne meftun, konuşarak gerçekleri değiştireceğini sanıyor. Talimatlarıyla, tehditleriyle şamar oğlanına çevirip aklını başından aldığı YSK noktayı koyduğu zaman kendileri için mesele bitmiş olacakmış. Seçilmiş bir belediye başkanına karşı darbe yapıp hak-

kını elinden alacaksın, senin için mesele kapanmış olacak ama ülke uçurumdan uçacak!

Bununla da yetinmeyip, devlet başkanı sıfatını kullanmak suretiye devletin maddi ve manevi her türlü olanaklarını kullanarak seçim propagandası yapacaksın. Tarihte eşi benzeri yok! Yakında şöyle bir cümle duyarsanız sakın şaşırmayın: “Seçimi nasıl olsa ben kazanacağım, o halde seçim yapmanın gereği yok.”

ÇOK ZORUMA GİDİYOR¹

20 Mayıs sabahı Can Ataklı’nın (Tele1) programında *Sabah* gazetesinin birinci sayfası iki manşetiyle dikkatimi çekti: “19 Mayıs Birlik Ruhu”, “Samsun İttifakı”. İkisinden de yapaylık akıyor. Gazeteyi satın alıp okudum. AKP’nin stadyum gösterilerini yasakladığı 19 Mayıs Bayramı’nda “Birlik Ruhu” mu olur?

Devlet nezaketi gereği Samsun törenlerine katılan CHP ve SP ile MHP, BBP, VP, ANAP genel başkanlarının Cumhurbaşkanı ile çekilmiş fotoğrafının üzerine “Samsun İttifakı” diye yazmışlar. Keramete kış attırmadan, böyle bir hatıra fotoğrafından siyasal mesaj çıkartmak mümkün değildir. Böyle dersiniz, birisi de çıkıp “Cumhur İttifakı, Cumhuriyetçi demokrat halka yağ çekmek için bukalemunluk yapıyor,” demez mi?

Sabah gazetesi: “Başkan Erdoğan Samsun’dan seslendi” diye yazmış: “Başkan” Erdoğan neyin başkanı? Nasıl seslenmiş, ne demiş? “19 Mayıs, 23 Nisan, 29 Ekim ruhu 82 milyon nüfusuyla ülkemizin her köşesinde yaşıyor,” demiş. Doğrudur! Cumhuriyet Ruhu, AKP ve MHP’ye karşın, Türk halkının ruhunda ve kafasında hâlâ yaşamakta, yaşıyor. Giderek güçlenerek yaşayacak! DNA’sına eklendi!

Gazete R.T. Erdoğan’ın konuşmasını 5 konuda özetlemiş. Ben de işimi yapıp değerlendireceğim:

¹ *Cumhuriyet*, 24 Mayıs 2019.

1- NASIL ki, Gazi Mustafa Kemal işgale boyun eğenlere itibar etmeden mücadelesini yürüttüyse biz de öyle hareket ediyoruz.

– Bunun en iyi kanıt(!): Düşmanla işbirliği yapanların adlarını hastanelere, okullara, üniversitelere, cadde ve sokaklara vermek; tabutlarını Türk bayrağıyla örtmek; hainlerin izinden gitmek!

2- FIRSAT bulduklarında bizi içimizden bölmeye, dışarıdan kuşatmaya çalışıyorlar. Kurulan tuzakları bir bir bozuyoruz.

– Doğrudur! Bütünlüğümüzü oluşturan Türk ulusunu Türk, Kürt, Laz, Arap, Arnavut, Boşnak, Pomak, Çerkes etnisitelerine bölüp uhuyla yapıştırıyorlar.

3- DAHİLİ bedhahlara rağmen Türkiye’yi dimdik ayakta tutuyor ve 2023 hedeflerine adım adım yaklaşıyoruz.

– Türkiye’nin kötülüğünü isteyenler kim? Söyleyin ki bilinsin, milletin gözü açılsın? FETÖ’yü besleyip iktidar ortağı yapanlar mı? PKK ile açılım senaryoları yazanlar mı? Milletin 2023 hedefi demokratik parlamenter Cumhuriyet rejimine geri dönerek ihanete son vermek. Sizinki ne?

4- GENÇLER 19 Mayıs ruhunu, 23 Nisan ruhunu ilk günkü heyecanla yaşatmaya ve sürdürmeye var mısınız?

– Gençleri işsiz bırakanların; resmi bayramlarını, özgürlüklerini yasaklayanların böyle sorular sormaya hakkı olabilir mi?

5- 15 TEMMUZ’da olduğu gibi, istiklal ve istikbalimiz uğrunda gerekirse canınız pahasına mücadeleye var mısınız?

– 15 Temmuz, iki ortak arasındaki hesaplaşmanın tarihidir. 19 Mayıs, 23 Nisan, 29 Ekim’in yanına koyamazsınız. Yurt savunması idealine değil, ancak alacak-verecek davasına girer!

İşte zoruma bu gidiyor: İktidar otoritesini ve devlet aygıtını arkalarına alıp halka enayi, aptal, budala muamelesi yapıyorlar; Cumhuriyet’in yarattığı bütün maddi değerleri üç kuruşa satıp yok ediyorlar; kurucu değerlerin içine tükürüyorlar; TBMM’yi ıskartaya çıkartıyorlar; kuvvetler ayrılığını tersine çeviriyorlar; Cumhuriyet’in anayasal ve yasal temellerini, Devrim Yasaları’nı dinamitliyorlar; sonra bir fotoğrafla halkın gözünü külleyeceklerini sanıyorlar...

İnsanların adlarından; insanların kılık-kıyafetinden, hal ve gidişlerinden, jest ve mimiklerinden siyasal eğilimlerini anlıyorlar. Pek yakında, “Biz insanlara baktık, çoğunluk bizden; seçim yapmanın gereği yok!” diyebilirler.

DAM ÜSTÜNDE GERGEDAN¹

İstanbul Büyükşehir seçimini iptal eden ve buna “Dam üstünde gergedan” tarzı gerekçe yazan 7 YSK üyesinin durumu “*Bir başıma olsam şaha sultana kul olmam // Viran olası hanede evlad ü iyâl var*” açmazı değil. Adamı sıkıştırmışsın, iyice bunalmış, Lâ Havle çekip “Dua et ki evde karım ve çocuklarım var, yoksa senin canına okurdum” tesellisine sığınmış... 7 üyenin durumu bu değil. Başka bir şey! Bu 7 üye bilmiyor mu bunları. Elbette biliyor! Ama onlar militan: Kaderlerini AKP’nin ve İslamcı ideolojinin kaderine bağlamışlar. Tıpkı Kuva-yı Milliye ve Cumhuriyet muhalifleri gibi. İskilipli Atıf Hoca gibi. Bu nedenle hukuku, guguku umursamadılar. Bunlar gönüllü ve militan! Mümkün olsa, “Hadi lan, ne gerekçesi, utanmadan gerekçe istiyorlar!” diye terslenebilirler.

Ama dört üye ise “evlad ü iyâl” demeyip muhalefet şerhini basmışlar. Ne yapacak iktidar, olsa olsa görevden alır, emekli eder. Ama adları lekelenmez, insanların karşısına çıkacak yüzleri olur. Onursuzluğun da bir sınırı var.

Saçmalamak karşısında, “Dam üstünde saksığan vur beline kazmayı” derler ya, damın üzerindeki saksığan değil gergedan. “O yalan bu yalan, fili yuttu bir yılan, bu da mı yalan”lık bir durum var. Kendi elleriyle seçtikleri, karar verip onayladıkları sandık kurulunu bahane edip seçimi iptal ediyorlar. Adamlar tam anlamıyla şu ünlü atasözünün kadısı, kimi kime şikâyet edeceksin. Bu nedenle, YSK’nın 7 kader mahkûmunu bir yana bırakalım diyeceğim ama AKP’nin önceden hazırlanmış

¹ Cumhuriyet, 26 Mayıs 2019.

olabileceği mandepsiler¹ bu 7 üye ile işbirliği halinde hazırlanmış olamaz mı? Bir varsayım! Gergedanı dam üstüne çıkaranlar, fili yılana yutturanlar, 31 Mart İstanbul seçimini kaybetmek ihtimaline karşı, oy(a)lama süreci için bubi tuzakları ve mayınlar hazırlayamaz mı? Bu tuzakları iptal bahanesi yapamaz mı? Adamın cebine uyuşturucu zarfı koyup polise ihbar etmişler gibi. 1 Nisan'dan bu yana yaşadıklarımız bu kuşkuyla destekleyecek nitelikte değil mi? Örneğin kısıtlı mahkûmlar, oy kullanan ölümler. Böyle bir şeyi ancak iktidar yapabilir!

Gerekçeli kararı bizim eleştirmemizin gereği yok. YSK'nın 4 üyesinin gerekçeli karara koydukları muhalefet şerhi bizi bu dertten kurtarıyor. Bir üst (ve tarafsız) mahkeme ya da kurul olsaydı davayı 4 muhalif üyenin itirazları kazanırdı.

Aferin AKP'ye (!), kuru deriden bal çıkarmayı başardı. Aferin!

İtiraz sürecinde, çalınan oylardan, türlü çeşitli seçim yolsuzluğundan, kanıt olarak kullanılacak görüntülerden söz eden AKP Genel Başkanı'nın iddialarının fos çıkmasından da söz etmeyeceğim. Bunlar olup-biterken, gergedan dama çıkarken, AKP'nin cumhurreisinin hâkim ve savcılarının kura töreninde “Şeriat”ı referans göstererek Anayasa, yasalar ve hukuktan söz etmesi çok tuhaf. “Şeriata, yani hukuka olan bağlılığı ne derece güçlü tutarsak geleceğimize o derece güvenle bakabiliriz” demiş. Aklıma “Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz” atasözü geliyor. Belki de YSK'nın hususi hukukundan söz ediyordur.

Bu fırsattan yararlanarak bir düzeltme yapacağım: “Şeriat”ın anlamı “Hukuk” değildir. Çoğul olup “Yasalar” anlamına gelir. Tekili, yasa anlamına gelen “Şar”dır.

Temiz Arapçada “Hukuk”un karşılığı “Fıkıh” (Fıkh, Fıqh) olup “İçtihat” (jurisprudence) anlamına da gelir.

Yasalar anlamına gelen “Şeriat” AKP Genel Başkanı'na yanlış yere “Hukuk”u hatırlatıyor ama Cumhuriyet'e iktidar, para

1 Düzen, dalavere, dolap, hile, tuzak, oyun.

ve şiddetin kirlettiği eski çağları hatırlatıyor. İslam ve hukuku gene referans yapıyor fakat XXI. yüzyılda bunların bir zemini ve karşılığı yoktur.

İKTİDARA TUTSAK AKP¹

Zuladan 27 Mart 2009 tarihli bir alıntı yapacağım:

“Dilerim yanılıyordumdur. İnşallah tarih önünde mahcup olurum! Ama o zamana kadar bu kanımda ısrarlı olacağım. AKP partiler yasasına göre kurulduğuna göre, kuruluş biçiminde ve programında yasalara ve Cumhuriyet ilkelerine aykırı herhangi bir şey yok demektir.

Biçimsel (usul) olarak doğru bu! Ama ya içerik (esas)?

Bu emsal, AKP anayasal statükonun kurallarına göre kurulmuştur. Ancak bu binanın sahipleri, Millî Görüş partilerinin mirasçıları olarak şaibeli maliklerdir. Nitekim bu şaibe bir süre sonra fiile dönüşmüş ve AKP Anayasa Mahkemesi tarafından ‘laiklik karşıtı eylemlerin odağı olmak’tan mahkûm edilmiştir. Ancak, her ne hikmetten ise, AKP’ye kesilen kapatma cezası, para cezasına çevrilmiştir. Bir Anayasal suç işlemiş olan bu parti şu anda iktidarda bulunmaktadır.

Anayasa Mahkemesi’nin kararını tercüme edelim: ‘Laiklik’, Cumhuriyet ve demokrasi rejimlerinin olmazsa olmaz oluşturanıdır, ‘oksiyen’dir. Bu karara göre AKP, Cumhuriyet, demokrasi ve laiklik karşıtıdır. Ama ne var ki Türkiye otobüsünün ehliyet-siz şoförü olarak şoför mahallinde direksiyon sallamakta ve ülkeyi imam-valilere, imam-kaymakamlara teslim etmeyi normal saymaktadır. İmam-Başbakan döneminde bütün il ve ilçeleri ‘imamlar’ yönetecek, hâkim ve savcılarıyla adalet ve polis teşkilatı da imamlaştırılacaktır.

AKP gibi maskeli takiye partileri demokratik seçimlerle iktidara gelirler. Ancak demokratik seçimlerle iktidarı kaybedecek olurlarsa bir daha iktidara gelemeyeceklerini de bilirler. Seçmen halkın

1 Cumhuriyet, 28 Mayıs 2019.

‘Bunlar gitsin de kim gelirse gelsin!’ evresine gelmesi AKP türünden partilerin iktidardan gitmemeye karar verdikleri menzildir.

İktidardan gittikleri an Başbakan’ın ve milletvekillerinin dokunulmazlıkları kalkacak ve kendilerini Yüce Divan ve bağımsız yargının önünde bulacaklardır. Bu nedenle her ne pahasına olursa olsun iktidarda kalmak zorundadırlar.

İktidarda kalmanın bir de ideolojik yanı vardır ki, bu da işleme koyduğu ‘sivil darbe’nin tamamlanması için, her ne pahasına olursa olsun, iktidarda kalmayı zorunlu kılar.

AKP henüz Cumhuriyet’in kurucu ilkelerini değiştirme olanağını elde edememiştir. Cumhuriyet’in laik yapılarını tamamen değiştirememiş; Devrim Yasaları’nı yürürlükten kaldıramamış; Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nu ilga edecek duruma gelmemiştir.

Türkiye’yi sarıp sarmalayan iç ve dış güçler AKP’nin bu misyonunu tamamlamasını istemektedirler. AKP bu nedenle, misyonunu yerine getirmek için demokrasiyi ve Cumhuriyet’i, yapılarıyla birlikte tahrip etme girişimini her ne pahasına olursa olsun devam ettirecek! AKP’ye oy vermeye niyetli (lumpen ve çıkarıcı olmayan) demokrat seçmen bu gerçeği görüyor mu? İşbirlikçi, lumpen kafalı zibidi tayfası televizyonda benimle dalga geçse bile ben uyarılarımı sürdüreceğim!”¹

Parlamenter demokrasiden tek adam rejimine, kuvvetler ayrılığı rejiminden kuvvetler birliği rejimine geçiş süreci AKP’nin iktidarı bırakmama tutkusunun öyküsü olarak yazılabilir. Besleme medya ve besleme müteahhitler bu fesat öykünün kahramanlarıdır. YSK’yı kullanarak yaptığı sandık darbeleri de bu fesat öykünün en önemli ögesi olmalı: AKP, 7 Haziran 2015 genel seçiminde oyların yüzde 40,9’unu tek başına almasına karşın hükümet kuramadı. Bu süreci teamül dışı yollarla uzattıkça uzattı; Cumhurbaşkanı Erdoğan yasaları çiğneyerek CHP’ye hükümet kurma görevi vermedi ve seçim yenileme kararı aldı. 2007’den bu yana AKP’nin hiçbir seçimi kazanmadığını, son kararıyla gergedanı dama çıkartan YSK çok iyi bilmektedir.

1 Hürriyet, “AKP İktidarı Asla Bırakmayacak”, 27 Mart 2009.

10 yıl önce de yazdığım gibi dilerim yanılıyordumdur. İnşallah tarih önünde mahcup olurum! Bir ihtimal daha var: Ya AKP, “İktidarı bırakmak felaketim olur, o halde seçim yapmanın gereği yok” derse?

İSTİBDAT / MÜSTEBİT¹

Jön Türkler’e göre 1878’de Kanun-ı Esasi’nin askıya alınmasıyla birlikte, tıpkı AKP iktidarında olduğu gibi, “istibdat” (bas-kı, zorbalık) dönemi başlar. Davranışları meşruti bir meclis tarafından denetlenmediği ve dolayısıyla tamamen keyfi kararlara dayandığı için, Abdülhamid bir müstebittir (zorbadır). Ahmed Midhat’a göre müstebit, ekonomi-politiğin öğrettiklerine kulak asmayandır: *“Şu kadar var ki böyle kamu hizmeti olarak alınan vergiden başka eğer bir hükümet ahaliden zorla ve keyfi vergiler alıp da onu dahi kendi bildiği yolda sarf eylerse o hükümet bir zorba hükümet olup zaten hukukun bilimi ve mâliye ilminin ve yasaların dışına çıkmış demek olacağından ekonomi politiğin böyle bir zorba hükümet ile hiçbir münasebeti olamaz. Ekonomi politik kendi özel heves ve kişiliğine tabi olan bir tek insanı bile kendi sınırları dışında sayarak ona karışmadığı halde hiçbir kaide ve kanuna riayet etmeksizin kendi zorba amaçlarını uygulayan hükümeti hiçbir zaman kendi genel kuralları içine alamaz.”*²

Ahmed Midhat Efendi, kısaca, bir hükümetin ekonominin ilke ve kurallarına aykırı vergi alma-ması gerektiğini söylüyor. Ekonomi-politik’i uygarlığın anahtarlarından biri sayıyor. Buna aykırı davranılmasını zorbalık kabul ediyor.³

Ahmed Midhat Efendi, çareyi rejim değişikliğinde arayan Jön Türkler’e ters düştüğü için ekonomiyi öne çıkarmaktadır. AKP iktidarının sorunları da II. Abdülhamid dönemininkinden

1 Cumhuriyet, 11 Haziran 2019.

2 François Georgeon, *Osmanlı-Türk Modernleşmesi*, Yapı Kredi Yayınları, 2013, s. 145.

3 age. s. 144.

farklı değil. Karşıımızda hem rejimden hem de ekonomiden kaynaklanan sorunlar var. AKP hükümetleri ve Cumhurbaşkanlığı kabinesi, parlamentoyu yetkisizleştirdiğı, Anayasa ve yasaları durmadan çiğnediğı, yürütme organı yasama ve yargının görev ve yetkilerini gaspettiğı için karşıımızda müstebit (zorba) bir yönetim var. İşleri meşrutî bir meclis tarafından denetlenmediğı ve dolayısıyla tamamen keyfî kararlara dayandığı için, Abdülhamid bir müstebittir (zorbadır). Aynı şekilde, işleri ve eylemleri özgür ve demokratik bir meclis tarafından denetlenmediğı ve dolayısıyla tamamen keyfî kararlara dayandığı için, AKP yönetimi de bir müstebit (zorba) rejimdir.

Hangi demokratik ve akıllı bir yönetim, sonuçları somut olarak belli olduğı halde ilk ve ortaöğretimi dinselleştirir; üniversiteyi bilimsellikten uzaklaştırır. Müstebit Abdülhamid yönetimi bile eğitim ve öğretimi dinin dogmalarından kurtararak bilimselleştirmek için çaba göstermekteydi. Kendisini ve ailesini her bakımdan çağdaşlaştırmak için içten çabalar göstermekteydi. Günümüz İmam-Hatip mezunlarının bütün sınavlarda nal toplamamasına bakmayıp bütün ortaöğretim okullarını İmam-Hatipleştirenlerin aklı başında vatanseverler oldukları söylenebilir mi? Böyle bir suikastı ancak, işgal ettikleri ülke halkını geri bırakmak isteyen sömürgeciler yapar.

Eski mezunlar da kalite olarak yeni İmam-Hatiplilerden farklı değillerdi. Gözü açık olanları AKP'yi kurdular ve demokrasiden yararlanarak, bırakmamak üzere iktidarı ele geçirdiler. Ardından kendi zenginlerini yaratmak için müteahhitler oligarşisi kurarak “para”ya egemen olup bir yandan AKP'yi, bir yandan yandaş medyayı beslediler. Örtülü ödenek ve belediye kaynaklarını kullanarak bir oy deposu tufeyli sınıfı yarattılar. FETÖ ile işbirliği halinde mülkiye, adliye ve zaptiyei ele geçirdiler. Demokrasinin hayat kaynağı Kuvvetler Ayrılığı'nı maymun ettiler; Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay ve Sayıştay'ı zincire vurdular; Din ve İman'ı kullanarak Masa ve Kasa'yı ele geçirdiler.¹ YSK

1 Bkz. *Din, İman, Masa, Kasa*, Tekin Yayınları, İstanbul 2016.

marifetiyle seçimler, referandumlar kazandılar. Böylece muratlarına erdiler. Bize de bu rejimin adını koymak kaldı.

AKREP AKREPLİĞİNİ YAPAR¹

Mevlânâ'dan pek hoşlanmam ama bugün işim düştü. Kendisinden “huy” izlekli iki öykü aktaracağım. Yaptığımız her işe uygun bir Mevlânâ öyküsü vardır mutlaka.

Bir gün Mevlânâ hazretlerine kötü huylu ve kötü tabiatlı kimselerden soruldu. Bunun üzerine şu ibretli olayı anlattı: “Bir gün bir akrep bir ırmağın kenarında dolaşıyordu. Bir kaplumbağa akrebin yanına gelip ona; “Burada ne yapıyorsun?” dedi. Akrep; “Ben ırmağın öte yanına geçmek için bir çare arıyorum. Çünkü benim bütün yavrularım ırmağın öte yanındadır,” diye söyledi. Kaplumbağa da iyi yürekli ve yardımsever olduğu için onu en yakın bir akrabasıymış gibi sırtına alıp su üzerinde yüzmeye başladı. İrmağın ortasına gelince akrebin sokmak arzusu uyanı. Kaplumbağanın sırtına iğnesini dokundurdu. Kaplumbağa; “Ne yapıyorsun?” diye sordu. Akrep; “Hünerimi gösteriyorum. Sen bana iyilik edip yarama merhem oldun. Ben de sana iğnemi sokuyorum. Benim göstereceğim şefkat de ancak budur,” dedi. Bunun üzerine kaplumbağa hemen suya daldı. Akrep de boğulup gitti.” Mevlânâ hazretleri bundan sonra şu beytleri okudu: “Câhil, yakınlık gösterse de sonunda câhilliğinden ötürü seni incitir.” Sonra da; “Ahmağın sevgisi, ayının sevgisine benzer. Onun kini sevgi, sevgisi kindir. Haydi, kötü nefsi öldürün. Bu hususta ihmal göstermeyin. Onu diri bırakmayın. Çünkü o akreptir.” buyurdular.

Aynı konuda bir başka öykü vardır: Akrep ile kurbağa arasından geçer. Akrep bu kez kurbağanın sırtına biner ve onu derenin ortasında sokar. Bunun üzerine iyi yürekli kurbağa konuşur:

1 Cumhuriyet, 14 Haziran 2019.

“Ne yaptın akrep kardeş? Hem kalleş hem döneksin. Ama sen de benimle öleceksin.”

“Ne yapayım kurbağa, kötüler hep aldatır. Hem sen işitmedin mi? Huy canın altındadır.”

Fazilet Partisi kapatılıp ardından AKP kurulunca, hemen don (renk anlamında) ve ağız değiştirdiler. “Valla billa, biz hepten demirkırat olduk bir anda, Allah’ın hikmeti, bir anda Cumhuriyet’in faziletini öğrendik, iki gözüm önüme aksın (“anam avradım olsun” anlamında) bir daha oyunbozanlık etmeyeceğiz” diye hüngür hüngür ağlamaya başladılar. Memleket-te pek az kaplumbağa ve bol miktarda kurbağa olduğu için AKP akrebi kurbağanın sırtına bindi.

“Millî görüş gömleğini çıkardık, artık süzme demokratız, ah ah eşek kafamız (bunu demediler), artık tövbeler olsun!” deyu eyittiler.

Başta ben, evet en başta ben (yazılarım meydanda) “Yahu Millî Görüş gömlek değil, deridir,” dedikse de, şimdi namus kurtarmak için diz dövüp, nasıl tahmin edebildik!” diye ağla-şan budalalar ile merkez medyanın su kabağı duayiyenlerini(!) inandıramadık.

Siyasete girdiğinden bu yana kendisiyle durmadan çeliştiği, sabah söylediğinin akşam tersini söylediği için artık ipiyle kuyuya inmek olanaksız. Buna kanıt olarak basından iki örnek ve-receğiz:

“Seçim tartışmalarını geride bırakarak, ekonomi ve güvenlik başta olmak üzere asıl gündemimize odaklanmamız şarttır. Dö-nem, kızgın demiri soğutma, musafahalaşma, kucaklaşma, birlik ve beraberliğimizi yeniden perçinleme dönemidir.”

“Bizim siyasi kültürümüzde sandıkların kapanmasıyla seçim dö-nemi geride bırakılır. Seçim dönemi ile icraat dönemi farklıdır. Biz kızgın demiri soğutalım çağrımızla bu ince noktaya dikkat çektik.”

YSK’nın, İstanbul Büyükşehir Başkanlığı seçimini yenileme kararının Anayasa, yasalar ve kendi kararlarına aykırı olduğunu

bir yana bırakalım. Gerekçesi tuhaf da olsa açıklanmış bu karar oy hırsızlığından, yolsuzluktan söz ediyor mu? Etmiyor! Ama kızgın demiri soğutmak isteyen bir insan, oy hırsızlığından söz ederek ocağın körüğüne basarak ateşi harlatır mı? Harlatır, harlatır! Ama bu kez kurbağanın sırtına binemeyecek!

NE OLACAK ŞİMDİ?¹

Çok şey olacak! Çok şey olacak ama Ahmet Davutoğlu'nun, Abdullah Gül'ün, Ali Babacan'ın kuracakları partiler beni kesinlikle ilgilendirmiyor. 25 Haziran tarihli yazımda yer alan beş cümleyi fiil zamanını değiştirerek tekrarlayacağım:

“Arkalarına İslam'ı aldılar, aksırıncaya, tıksırıncaya kadar, çatlayıncaya kadar yediler. Mafya yasası gereği sonra amip gibi bölünüp birbirlerini yiyecekler ve birlikte çürüyecekler (çürüdüler). Benim bu tür mafyalardan korkum yok. Çünkü kural gereği, İslamcı Al Capone'u, gene İslamcı Al Capone temizleyecek.”

Parti kurarlarsa Gül, Babacan ve Davutoğlu yeni Al Capone adayı olacaklar. Ama iktidara gelmelerinin artık olanağı yok. R.T. Erdoğan ve adamları gibi ve onlarla birlikte yok olacaklar. Nedenini biraz sonra yazacağım.

Oyumuzu verdikten sonra uçaktan inip köyümüze dönerken, seçim sonuçlarını büyük resam Muzaffer Aksoy telefonla haber verdi. Yüzde onluk farka hiç şaşırmadım. Son mürekkep damlası, demek ki, bardaktaki suyu kendi rengine boyamıştı. Evde, seçim sonuçlarını Tele1 ve Halk TV'den izlemeye başladık. Sonra NTV, Haber Türk ve yandaş kanallara baktım. 24 saat önce R.T. Erdoğan ağzıyla konuşan “Ben dediydimci” besleme tayfası halkın AKP'yi uyardığını söylüyorlardı. R.T. Erdoğan bu uyarıyı ciddiye almalıymış.

Zavallılar, R.T. Erdoğan kendini biraz düzeltirse, Ekrem İmamoğlu'na oy veren muhafazakârların gelecek seçimde ona

1 Cumhuriyet, 28 Haziran 2019.

oy vereceğini sanıyorlardı. İmamoğlu'na oy verenlerin tamamı elbette CHP'ye oy vermeyecekler ama R.T. Erdoğan ve AKP'ye, ayrılıkçıların kuracağı partilere de asla oy vermeyecekler. İyi Partililer, iyi bir merkez sağ parti olmaya başlayan partilerine oy verecekler. Bazıları CHP'de kalacak.

İyi bir merkez sağ parti şu anlama geliyor: Laik ve demokratik Cumhuriyetle, onun devrimleriyle hiçbir sorunu olamayan, dini siyasi referans yapmayan bir parti!

Laik ve demokratik karakterli HDP ise demokrasi ittifakının adayını destekleyerek bir bilinç sıçraması yaptı. Çok iyi! Kutlanmalı! PKK ile organik bir bağları var mı? Bilmiyorum. Ayrılıkçı bir parti mi? Sanmıyorum. Sol bir parti mi? Galiba. Bir Kürt ya da Kürdistan partisi mi? Sanmıyorum! Ama gelişmeye, demokratik açılıma açık bir parti. Türkiye'ye ve Cumhuriyet'e hasım bir parti değil. AKP hasım ama HDP hasım değil.

Gelelim Vehbi'nin kerrakesine: AKP'nin siyasal serüveni, 21. yüzyılda din referanslı bir partinin uzun süre ayakta kalamayacağını, tersine dönmesi olanaksız bir biçimde kanıtladı. İnancın başladığı yerde akıl durur. İnancın olduğu yerde özgür akıl yaşayamaz. AKP bir inanç ve biat partisidir. R.T. Erdoğan'ın AKP kurulurken dediği gibi bu parti bir "Ortak Akıl" partisidir ve ortak akılı Erdoğan gibi bir tek adam temsil ediyor. Kendi yapısı içinde anti demokratik bir partidir. Aslında bir parti değil, şeyhin Erdoğan olduğu bir tarikattır. Üstelik İslam Kardeşliği ideolojisinin dünya lideri olmaya özenen bir selefi parti.

Günah çıkartıp Cumhuriyet'e biat eder mi? Günah çıkartsa bile buna inanacak bir budala çıkar mı? Çıkmaz ama AKP'nin çanak yalayıcıları var. Onlar inanıyor.

CHP, 1950 yılında, iktidardan düştü. Arada bir kısa süreli hükümetler kurdu ama şöyle 70 yıldır gerçekten iktidara gelememi. Bu 70 yıl içinde nice parti kuruldu ve yok oldu. Nihayet ülkenin en önemli üretici kentlerinin belediyelerinde iktidarda. Laik, de-

mokratik Cumhuriyet'e inanıp savunduğu için ölmedi, çağının çağdaşı bir ideolojiye sahip olduğu için yok olmadı. Ama AKP'nin böyle bir kök hücresi ve DNA'sı yok; din ve inancı kullanarak ele geçirdikleri iktidarı bir "ganimet" olarak talan eden "harami" topluluğu. 70 yıl değil 70 ay bile muhalafette yaşayamaz!

Mehmet Atay bir sosyal medya mesajı göndermiş: "Seçimle gelen seçimle gider ama imamla gidenin geri geldiği görülmemiştir."

YANLIŞ SİYASET VE BOŞ KALE¹

Emekli diplomat arkadaşım Hollanda'dan bir karikatür gönderdi. Karikatür şöyle: Hakemin göğsünde "Seçim Kurulu" yazıyor. Kalede kaleci yok. Erdoğan'ın çektiği penaltı kalenin üzerinden auta gidiyor. Karikatürün altında "Erdoğan'ın İkinci Şansı" yazıyor. Bir bakıma yanlış bir karikatür. Doğrusu şu: Eli, ayağı bağlı kaleci topu doksandan kafayla çıkardı. Marifet kalecide.

Erdoğan'ın "Cumhuriyet'in boş kalesine" çektiği hazin penaltı sadece 23 Haziran belediye seçimini temsil etmiyor; bütün siyaset hayatının da simgesi, ön hazırlıkları taa Osmanlı zamanında başlayan çağa uyumsuz, çağdışı gericiliğin son başrol aktörü. Bir başka açıdan bir prototip sayılabilir. Her dönemde, her olayda bir ikizi vardı. Fazla geriye gitmeye gerek yok, 31 Mart'ta Osmanlı Ahrar Fırkası'nda bir ikizi vardı. Hürriyet ve İtilaf Fırkası'nda da eksik değildi.

Cumhuriyet döneminde Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası, Serbest Cumhuriyet Fırkası, Demokrat Parti, Erbakan Hoca'nın partileri... Bunların tamamında değişik roller aldı. AKP'de ise o başrolde, parti figüran...

1 Cumhuriyet, 12 Temmuz 2019.

Falcılar, müneccimler, kerizmalar “kalacak” deseler de bundan sonraki ilk seçimde mutlaka gidecek. Ancak adı asla unutulmayacak: Cumhuriyet’e yaptıklarını, Moğollar Selçuklu’ya; Timur da Osmanlı’ya yapmadı. Cumhuriyet’in temelleri dinamitlendi; Anayasal kurum ve kuruluşları tarumar edildi; bütün üretim araçları satıldı; ülke el kesesinden geçinmeye başladı; yığılan borçlar yığidin(!) sırtına kamçı olarak indi.

28 Şubat’ta ortaya çıkan bir kasette Fethullah müritlerine mülkiye, askeriye, adliye ve zaptiye’yi mutlaka ele geçirmeleri talimatını veriyordu. AKP’nin ortak gayretiyle bu fetih ve talan yapıldı. Yapıldı ama ganimet üleşiminde hır çıktı. Ortaklık bozuldu. AKP, güya Fethullah urunu ülkenin gövdesinden temizleyecekti fakat bütün organları tahrip etti, ediyor.

Mülkiye, askeriye, adliye ve zaptiye’ye Milli Eğitimi de ekleyin. Tamamı FETÖ’ye teslim edildi. Karası, denizi, havası ve jandarmasıyla millî olan halkın silahlı kuvvetlerine yeniçeri ve işgal ordusu muamelesi yapıldı. Söylev’de anılan bütün belalar ülkenin üzerine çöktü. Birinci sınıf, kendine yeten, ayağını yorganına göre uzatan onurlu ve gururlu ülke AKP iktidarında ütöldü, itibarı paramparça oldu; ikinci bir Düyun-u Umumiye’lik duruma düştü. Bütün bunları, işgalci barbarlar değil demokratik seçimle iktidara gelen, daha sonra bütün seçimlere hile ve fesat karıştıran bir parti yaptı

“Yurtta sulh, cihanda sulh” ilkesini korkaklık, sünepelik ilan etmişlerdi. Kabadayılık yapmaya başladılar: Ne yurt içinde ne de yurt dışında huzur var. Bütün komşuları düşmana çevirdiler. Bir tek gece olsun rahat uyuyamıyoruz. Kiskandıkları, karşısında aşağılık duygusuna kapıldıkları şanlı ODTÜ’yü düşman toprağı gibi işgal ettiler; bağrına kaçak bir yurt dikip içine medrese talebesi iskân etmek istiyorlar. AKP’de acaba ODTÜ mezunu var mı?

Benzetmek gibi olmasın ama sanki cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş; sanki bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş...

Ne idüğü çok belli bu devekuşu rejimi saltanatının 17 yılı sonunda 17 kez sınıfta kalarak okuldan atılmıştır. Eh, okuma yeteneğinin olmadığı ileri sürülebilir. Ekonomi, eğitim, adalet, dış politika, askeriye, hayvancılık ve tarım derslerinden sıfır aldı. Ancak “Hal ve Gidiş” dersinden de sıfır almıştır ki doktorların teşhisine göre umutsuz bir vakadır ve “ne yerse yesin” durumundadır.

GEÇMİŞE MAZİ YENMİŞE KUZU¹

“Geçmişe mazi yenmişe kuzu denir” derler ama geçmişin hesabını, kuzunun bedelini ödemededen temize çıkıp ortalıkta dolaşamazsın gardaş!

30 Haziran 2019 tarihli birkaç gazetede, Ali Babacan’ın kuracağı partinin adının “Özgürlük ve Hukuk Partisi” olacağını; emekli Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ün “Mutlak otorite sürdürülebilir değildir,” buyurduğunu; AKP Grup Başkanı Naci Bostancı’nın “Sistemi rehabilite etmek gerekiyor,” dediğini okuyunca, acaba bugünkü yazımın adını “Geçti Bor’un pazarı sür eşeğini Niğde’ye” koymak daha iyi olur mu diye düşündüm. Ama parti kuracaklar arasında bir de stratejik körlüğün yazarı Ahmet Davutoğlu da var.

Bu acayip durumu Prof. Dr. Ahmet Mumcu’nun *Türkler; Devlet ve Hukuk* adlı kitabından bir alıntı yaparak örneklemek istiyorum.

“Aşağıda verdiğimiz olay çöküş nedenlerinden birini çok açık bir biçimde anlatmaktadır: Fazıl Ahmet Paşa ile zamanının şeyhülislamı Bursalı Esîrî Mehmed Efendi birlikte padişahın (IV. Mehmet) huzurunda bulundukları sırada Köprülü Mehmet Paşa’dan bahis açılınca Şeyhülislam:

– Öldüğü iyi oldu... Zira nahak (haksız) yere çok kan etmişti, demesi üzerine Fazıl Ahmet Paşa,

1 Cumhuriyet, 19 Temmuz 2019.

- Öldürdüğü adamları sizin verdiğiniz fetva ile öldürdü, deyince Mehmed Efendi,
- Şerrinden korkardım. Onun için fetva verdim, deyince vezir-i azam,
- Ya Allah'tan korkmayıp mahlûktan korkmak diyanete la-yık mıdır? demiş ve sonra huzurdan ayrılmışlar.”¹

Gözümün önüne bir sahne geliyor: Abdullah Gül Cumhurbaşkanı; R.T. Erdoğan Başbakan. Yer: Adli yıl açılış toplantısının yapıldığı salon. Türkiye Barolar Birliği Başkanı Metin Feyzioğlu konuşuyor ve hükümeti eleştiriyor. Derken Erdoğan konuşmacıya öfkeyle müdahale ediyor ve Cumhurbaşkanı Gül'e "Kalk yallah" işareti yapıyor, Başbakan'ın ardı sıra kalkarak onun buyruğunu yerine getiriyor. Bu sahne hiç unutulmamalı. Öyle bir Cumhurbaşkanı ki Cumhuriyet'in temellerini dinamitleyen onlarca yasayı (Şeyhülislamı Bursalı Esirî Mehmed Efendi gibi) onaylamış, birini bile veto etmemiş. Şimdi kalkmış "Mutlak otorite sürdürülebilir değildir," diye buyuruyor. Pardon gardaş, mutlak otorite rejiminin bina edilmesine zat-ı şahaneniz tonlarca tuğla taşımadı mı?

"Baby face" Ali Babacan da "Özgürlük ve Hukuk Partisi" diye bir parti kuracakmış. Binbir kere maşallah! Buna da bir cevap var: "Bre adam, mahlûktan korkarak Cumhuriyet'e ihanet etmek nicedir? Cumhuriyet'in malı-mülkü satılırken sen neredeydin?"

Ahmet Davutoğlu, sen önce Suriye'deki bok çukurunun hesabını ver!

AKP Grup Başkanı Naci Bostancı, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ni (güya) eleştirmiş ve bir ifşaatta bulunmuş:

"Başlangıçta her şeyi öngöremezsiniz. Pratikte kimi problemler, aksamalar yaşanır. Bir dönem bakanlık sayısı 40'tı, şimdi

1 Prof. Dr. Ahmet Mumcu, *Türkler; Devlet ve Hukuk*, Turhan Kitabevi, Ankara, 2019, s. 110.

16'ya indi. 1 yıllık uygulama çerçevesinde bakanlıkların işleyişini değerlendirmek lazım. Bürokrasinin kendi iç işleyişi bakımından problemleri var mı? Görülmesi gereken hususlardan biri budur. Bir yıllık tecrübeyi masaya yatırıp, değerlendirerek, nerede problemler görüyoruz, gerçek bir analiz ile nerelerde rehabilite edilmesi, nerelerde mukayeseli bir üstünlüğü var, bunları görüp yola devam edeceğiz. Öyle bir çalışma da yapılıyor. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne ilişkin bir çalışma yapılıyor. Sistemi rehabilite etmek, aklın gereğidir. Rehabilite konusunda çalışmalar sürüyor.” (Beşti Karalar, DHA)

Dingonun ahırında bile her şeyi öngörmek zorundasın. Bir devleti yıkıyorsun, bari yüzüne gözüne bulaştırma!

Ağalar, ne demiştin? Geçmişe mazi yenmişe kuzu denir ama geçmişin hesabını, kuzunun bedelini ödemedenden temize çıkıp ortalıkta dolaşamazsın!

GEÇTİ BOR'UN PAZARI SÜR EŞEĞİNİ NİĞDE'YE¹

Bir zamanlar bana “dinozor” diyenler, “İslam Düşmanı” olduğumu ilan ederek Aydın Doğan'a şikâyet edenler, şimdi televizyonlarda benim düşüncelerimi, sözlerimi tekrarlıyorlar. Aferin ve helal olsun! Bir gün gelecek “Ortak Akıl” ve “Devlet Aklı”nı yanlış kullananlar da kullanmaktan vazgeçecekler. Eminim! Yanlışını düzeltmek ayıp değildir.

İşini zamanında yapmayla ilgili atasözleri aradım: Bugünün işini yarına bırakma; Vakit nakittir; Demir tavında dövülür; Terazî var tartı var, her şeyin bir vakti var.

Bunlar bireylerin kendileriyle ilgili atasözleri. Bir başkası: “Elden gelen öğün olmaz, o da vaktinde gelmez.”

1 Cumhuriyet, 21 Temmuz 2019.

Ama sorumlu insanların yapmaları ve eylemeleri gerekli ve zorunlu işlerle ilgili zaman ve mekân sınırlaması var. Örneğin 6. Filo karşıtı gösteriler (1969); işçilerin 15-16 Haziran 1970 şanlı yürüyüşü; Gezi Parkı direnişi; Kılıçdaroğlu'nun Ankara-İstanbul uzun yürüyüşü tam zamanındadır.

18 yıllık iktidarı süresince AKP'nin Cumhuriyet ve devrimlerine karşı yaptığı darbeler var: Tevhid-i Tedrisat Kanunu'na aykırı olarak İmam-Hatip okullarının yaygınlaşması; liyakate bakılmaksızın bu okul mezunlarının her göreve getirilmesi; Kuvvetler Ayrılığı'nın yok edilmesi; R.T. Erdoğan'ın Tek Adam (Başyüce) olması için yapılan hamleler, oynanan oyunlar ve daha niceleri. Bunlara karşı 17 yıl boyunca susup şimdi bir şeyler çiziktirdiğin için kabarıyorsan, sana ne denir ey gazeteci, ey yazar? Parti kuruyorsan?

Ahmet Davutoğlu *"Seçim neticeleri sonrasında, büyük hüznü yaşıyorum. Bunun hesabını veremeyip dönüp, bizim haklı eleştirilerimizi bölünme çabası içinde göstermek isteyenler bilmeli ki biz bu kitleler bölünmesin diye başbakanlık makamından ayrıldık. Devlet makamını bir trol çetelerinin tuzaklarına mahkûm edenlere karşı 3 yıl sustuk. Eğer işler iyi gitmiş olsaydı kıyamete kadar susardık,"* demiş.

Bay Davutoğlu stratejik sıglık icabı, 3 yıl susmuş, kendi itiraf ediyor. Demek ki 3 yıl AKP'ye biat ve Türkiye'ye ihanet etmiş. Ülkeyi yıkıma götüren işler iyi gitmiş olsaymış kıyamete kadar susacakmış... Arkadaş istediğin kadar sus ama önce Suriye'de yediğin nane için şehit ailelerinden ve vergi mükellefi halktan özür dilemek zorundasın!

Fıkıh noktasında âlim ve muallim olan ve Türk tipi reislik rejiminin mucidi hörmətli Burhanettin Kuzu'nun patentli icadının bir yıllık uygulaması karşısında saçını başını yolduğunu sanıyordum, içimden "Guzu gardaş yetiş imdade" diyordum. Bizimki meğer iftihar ediyormuş, bakın ne diyor:

"Bir modelin oturması bir yılla ölçülecek bir şey değil. Ben Amerika başkanlık modelinin tarihini biliyorum ve 40 yılımı bu

konuya vermişim. Başkanlık modeli, bir ülke için yararlı olduğuna mutlak inandığım bir model. Bir sene geçti aradan; ama ‘aksaklık ve eksiklik oldu, eski modele dönelim’ gibi son günlerdeki laflar, özellikle İstanbul seçiminden sonra ediliyor. Bu eleştirileri doğru bulmuyorum.”

Bay Kuzu Amerika başkanlık modelini ezbere bildiğini iddia ediyor ama ABD modeli yerine AKP’ye Osmanlı Sultanlık rejimini kakaladığı ayın on dördü gibi ortaya çıktı.

İster dâhi olsun ister sirilsıklam budala, 21. yüzyılda bu ülkeyi bir kişi tek başına yönetemez. Soluğu, akıllı, bilgisi ve imgelem gücü (varsa bile) bu yükün altında ezilir. Bir yıllık önlenemez bozgun bunu kanıtladı. Yeni parti kurmaya kalkışanların da pay sahibi olduğu ortak akıl (yani biat ettikleri akıl) ülkeyi iflas noktasına getirdi. AKP’nin ve Erdoğan’ın her eyleminde onların da sorumluluğu var. Başta akıl hocası Bay Kuzu olmak üzere, Çankaya noteri Abdullah Gül, dostu düşmana çevirme ustası Davutoğlu; özgürlük ve hukuk sevdalısı(!) Ali Babacan etüve girmeden önce mübaşirlik ve gardiyanlık yaptıkları Ergenekon Davası’nın hesabını vermek zorundadır.

HACİYATMAZ ya da FIRDÖNDÜ TAİFESİ¹

Aradığım Hacıyatmaz tanımlarını Ekşi Sözlük’te buldum:

HACİYATMAZ: “Dibindeki ağırlık sayesinde ne şekilde bırakırsan bırak hep dik kalabilen oyuncak.”

“Güç durumlardan kurtulmasını bilen, becerikli, devrilemeyen kimse.”

FIRDÖNDÜ: “Döneklik ustalarını tanımlamak için kullanılır.”

Benim bugünkü hedef tahtamda olanlar daha çok karyokinez (çekirdek) bölünmeyle çoğalan amiplere benziyorlar ama Hacıyatmaz ve Fırdöndü özellikleri de var.

1 Cumhuriyet, 26 Temmuz 2019.

2002’de Refah Partisi’nden kopup AKP’yi kurarken “Biz Refah gömleğini çıkardık,” diyenlere, ben, “Refah ruhu bir gömlek gibi çıkartılamaz, o deridir; yüzölür, soyulur,” diyordum. Bu cümleyi günümüze kadar yüzlerce kez tekrarladım.

Şimdi AKP’den ayrılıp yeni partiler kurmak isteyenler AKP ruhunu bir gömlek gibi çıkartamazlar. AKP’lilik fil derisi gibidir, kurtulamazlar.

Yağma yok! En azından beni tongaya düşüremezler. AKP’den çıkacak partiler amipin karyokinez bölünmesidir: AKP’den AKP çıkar.

Bir yeni parti abrakadabracı Turgut Özal’ın ABD’deki zayıflama kampından sonra kurduğu ANAP türüsüne benzeyecekmiş. Kenan Evren’in 12 Eylül darbesinin ürünü olan “Köşe Dönme Şeyhi” Özal, darbe öncesinin dört siyasal eğilimini kullanarak bir bulamaç yapmak istiyordu. Bu eğilimler demokratik sol (CHP), liberal sağ (Adalet Partisi), milliyetçi sağ (MHP) ve İslami sağ (Millî Selamet Partisi) idi. CHP dışında üç sağ parti temsil edildi. Bu bulamaca bazı amorf solcu da Kaltıldı. Adlarını hatırlamıyorum. Tarihin o sert ırmağında iki kez yıkanılmaz. Anlaşılan ılık bir AKP kurmak istiyorlar. Merkez ya da Merkez Sağ parti kuramazlar, orada İYİ Parti var. Bana soracak değıller ya, gene de bir parti kurabilirler. Bu da benim umurumda değıl.

Ana bir baba bir AKP’den doğan parti elbette çağının çağdaşı bir parti olmayacak. Haydi Keloğlanlığa vurup “olacak” diyelim. Lafla peynir gemisi yürümez: Ne tövbe istiğfar ne de Katolik günah çıkarması yeter. Önce AKP’ye karşı eşi benzeri olmayan şiddetle, yıkıcı bir eleştiri ile başlayacaksın: yerli ve yabancı hernalara haraç-mezat satılan kamu sanayi işletmelerinin, fabrikaların, arsa ve taşınmazların; AKP’li belediyelerin, AKP hükümetlerinin, Tek Adam hükümetlerinin yaptığı yolsuzlukların ve yasadışı işlerin yani önce paranın hesabını soracaksın! Yandaş zenginlerin defterlerini açacaksın, vergi hesaplarını inceleyeceksin!

Öyle ki enkaz altında kalmayı göze alarak, AKP'nin saraylarını, kalelerini, burçlarını, gecekondularını yıkacaksın. Bu iş eşek boyamakla olmaz.

Yukardaki işleri yaptıktan sonra sıra gelecekle ilgili zorunluluklara geliyor:

- CUMHURİYET'e kayıtsız şartsız biat edecek misin?
- LAİKLİK'i kayıtsız şartsız kabul edecek misin?
- DEVRİM YASALARI'nı kayıtsız şartsız uygulayacak mısın?
- TEVHİD-İ TEDRİSAT'ı ihya edecek misin?
- İMAM-HATİP OKULLARI'nın fazlalarını kapatıp Tevhid-i Tedrisat'ı tam anlamıyla uygulayacak mısın? İmam-Hatipleri gerçek konumunu yani meslek okulu olduğunu kabul edecek misin?
- PARLAMENTER DEMOKRASİ: Iskartaya çıkmış Tek Adam rejiminden vazgeçip, parlamenter rejimi kurmak isteyenlerle işbirliği yapacak mısın?
- KUVVETLER AYRILIĞI'nın dokunulmazlığını savunup uygulamayı düşünüyor musun?
- YURTTA SULH DÜNYADA SULH ilkesini amentü olarak kabul ediyor musun?

Cinsiyet değiştirmek gibi olacak ama hiç olmazsa utanmadan yaşarsın.

Sakın iktidar oburluğuna kapılma: Din ve İman'ı sakın masa ve kasa işlerine karıştırma. Bu arada, kendine çekidüzen vermek, hal ve gidiş adabını öğrenmek için benim siyasal deneme-inceleme kitaplarımı da okumalısın. İslamcı taifesinin ve yandaş yamamların sakın iğvasına kapılma!

DÜN BİTMEZ, DÜN BUGÜNDÜR¹

Süleyman Demirel'in "Dün dündür, bugün bugündür" vezizesi anlamsız değildir. Kuşkusuz düne bugün, bugüne dün demek mümkün değil. Bütün dillerde "zaman" üç kavramla karşılanır: Dün, Bugün, Yarın. Ya da Geçmiş, Şimdi ve Gelecek. Geçmiş ve Gelecek sonsuz ve sınırsızdır. Bugün ve şimdi görecedir ama en kullanışlı haliyle bir salise ile 24 saat arasına sıkışmıştır. Günümüzde (yani şimdi) saliseden de kısa süreyi ölçen elektronik aletler var. Ama bir açıdan Şimdi de sonsuzdur. Üç zaman uç uçadır, iç içedir!

1950'lere kadar okullarda dilbilgisi (gramer) diye bir ders vardı. Sonra tavsadı: Türkçe konuştuğumuza göre dilbilgisi öğrenmenin ne gereği vardı(!) Dil konusunda "konuşma" önemsenir. Hayır efendim, bir dili bilmek o dilde yazmaktır, yazabilmektir. Doğru konuşmak elbette yazmak kadar önemlidir. Bizler Tarzan filmleriyle büyüydük: "Angava Çıta"nın, "Buvana cucu"nun, "Siz bize tuz, biz size kız"ın ne anlama geldiğini biliriz. Tarzan, Çıta adlı şempanzeye "Haydi Çıta, Yürü Çıta" (Angava Çıta) der. "Buvana cucu", "Sahip, vahşi hayvan var" demektir. Sonuncusu ise "Siz bize tuz verin, biz size kız verelim, değiş-tokuş edelim" anlamına gelir.

Dilbilgisi dersinde fiilin zamanlarının öğrenilmesi gerekir. Buna çekim tablosu denir. Örneğin "gelmek" fiilinin bütün zamanlarını öğreneceksin, bileceksin. Kipler vardır: Haber Kipi; Dilek Kipi; Birleşik Zaman Kipi.

Yabancılar di'li geçmiş zaman ile miş'li geçmiş zaman arasındaki farkı çok zor öğrenirler. "Ali geldi" ile "Ali gelmiş" arasındaki farkı. İyi Türkçe bilmeyen Araplar meramlarını hep birinci tekil şahısla dile getirirler. Beşiktaş'ta Ahmet adlı bir Mısırlı futbolcu vardı, "Bizim takım iyi oynamıyorum" derdi.

Geniş zaman da çok şenlikli bir zamandır. Tarihsel geçmiş zaman olarak da kullanılır: "Fatih, 29 Mayıs 1453'te İstanbul'u alıyordu", "Fatih, İstanbul'u 29 Mayıs 1953'te aldı", anlamına gelir.

¹ Cumhuriyet, 1 Eylül 2019.

Birleşik zamanlar vardır: Geçmişte gelecek zaman gibi, edebi anlatımlarda kullanılır: “O henüz on yaşındaydı, zamanın değerini bir gün mutlaka öğrenecekti.” “Yaşındaydı” di’li geçmiş zaman çekimindedir; “öğrenecekti” ise “geçmişte gelecek zaman” çekiminde.

Biz çekim tablosunu ilkokul dördüncü sınıfta öğrenirdik. Şimdikiler öğreniyorlar mı? Bir de çarpım tablosu vardı. İlkokulun ikinci sınıfında öğrenirdik. $6 \times 8 = 48$ olduğunu ezbere bilirdik. Şimdikiler makineye bakıyor.

AKP kafasının, fiil çekimi ve sayı çarpım tablolarını bildiğini sanmıyorum.

Bu sevimsiz bilgiçliği bir konuya açıklık getirmek için yaptım, yapıyorum: AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan, partisinin 18. kuruluş yılı mesajında “Dün bitti, bugün yeni bir gündür,” diyor. Düz mantık olarak doğru gibi ama dil bilinci bağlamında çok yanlış: Dün bitmez, bugün yeni bir gün değildir. Dün, bugünde de devam eder. Dün bakkalın veresiye defteridir, kirli çamaşır sepetidir. Dünün yasaları, bugün de, yarın da, iptal edilinceye kadar gelecekte de geçerlidir.

“*Dün bitti, bugün yeni bir gündür*” diyerek, geçmişteki eylemlerinizin sorumluluğundan kurtulamazsınız! Bu amaçla kullanmamış olsanız bile!

R.T. Erdoğan, o törende “*Dostlarım dün bitti, geçti gitti. Bugün yeni bir gündür. Aydınlık Türkiye için, geleceğimiz için yeniden yollara düşme günüdür,*” demiş. Hesap ödemedен, lokantanın yan kapısından sıvışmayı akla getirdiği için, Mevlânâ esinli bu cümlemin hiçbir tarihsel önemi ve değeri yoktur. Dün ve geçmiş bir gölge gibidir, aydınlık ortamda bir gölge gibi peşinizden gelir. Karanlıkta gölge yoktur. Geçmişin karanlıkta yok olduğunu sanırsınız ama en geç 12-14 saat sonra güneş doğar.

Tarih, bir bakkal olarak, veresiye defterini yakmaz, saklar. Günümüzde, kredi kartıyla bir gömlek alabilirsiniz ama borcunuza ödemezseniz icra kapınıza dayanır.

Geçmiş gömlek değildir, çıkartamazsınız. Gergedan derisidir.

SURİYE VE DEĞERSİZ YALNIZLIK¹

AKP saltanatında dış siyaseti meslekten “monşerler” yönetmediği için dünyanın yüzde 95’i Başyüce’nin Suriye harekâtını onaylamıyor, protesto ediyor.

Atasözleri, vecizeler güzeldir, hoştur ama çoğu boştur. Rabia işaretli “Dünya beşten büyüktür” aritmetiği meğer doğru değilmiş. Onurlu ülkemizi dünyanın (BM Güvenlik Konseyi) elinden o beşten ikisi (ABD ve Rusya), sonra biri değişerek gene ikisi (Rusya ve Çin) kurtardı. Çin üçüncü rauntta karşı tarafa geçti.

Sözcü gazetesi 13 Ekim 2018 tarihli sayısında “Türk’ün Türk’ten başka dostu yok” (Boş laf!) manşetli ve haritalı bir haber yayınladı. Haritada adı geçen 40 ülkenin 14’ü Müslüman, 26’sı başka dinden... Kuzey Afrika hariç Afrika ülkeleri ve Güney Amerika henüz suskun. Müslüman ülkelerden sadece Pakistan, Azerbaycan ve Katar Türkiye’den yana. Yavru Vatan bile kararsız. Neden? Nedeni şu:

1- Uluslararası ilişkiler, diplomasi: Türkiye bu harekâta yenik başladı. Çünkü artık deneyimli monşerlerin, geleneksel meslek memurlarının görüşlerine önem verilmiyordu. Dışişleri’ni imanlı (!) AKP’liler ve Cumhurbaşkanı’nın hatır-gönül diplomasisi yönetiyordu. Diplomaside hatır-gönül ilişkisine ve rabia aritmetiğine yer yoktu.

“Bir gece ansızın gelebiliriz” diye dünyaya ilan etmeden çok önce yetenekli, geleneksel ve monşer diplomatlar bunun ne anlama geldiğini dünyaya ısrarla anlatacaktı. İkna görevini yerine getirecekti. Dünyanın yazılı ve görsel medyasında “Kürt” imgesiyle PKK/PYD/YPG imgeleri ayrımı zihinlere işlenecekti. Ülkenin üzerinden “İhvançı Çarşafı” kaldırılacaktı. Bunların hiçbir yapılmadı. Kostaklandılar!

Suriye siyasetini yürütenler, devletin Kürt aşiretleriyle ilişkisini taa İdris-i Bitlisi’den (Yavuz Sultan Selim dönemi) itibaren ezber bilmek zorundadır. Diplomasi hamaset ve hamakat ile yürümez.

1 *Cumhuriyet*, 18 Ekim 2019.

2- Arap devletleriyle ilişkiler: AKP kadrosu, bu selefi Müslümanlar, saçmadır ama, bir mevali (Arap olmayan köle Müslümanlar) olarak Arap hayranı olabilirler, Araplaşmak isteyebilirler. Ama kimseyi aynı bilinçsizliğe zorlayamazlar. Çünkü bu ülkede içine hurafe ve yalan karıştırılmamış Kuran'ı ve hadisleri çok iyi bilen din bilginleri var. Hz. Muhammed'in Türkleri çok sevdiği yalandır, bazen sever, bazen sevmez. (Zecüc ve Mecüc ayetleri, rivayetleri). Araplar için, ancak Araplar ve Araplardan da ancak Kureyş kabilesinden ve Haşimi ailesinden olanlar Halife olabilir. Yavuz Sultan Selim'den itibaren Osmanlı'nın Halife olmasını kabul etmemişler, Abdülhamid'in beynelmilel İslamcılığına (panislamizm) kulak asmamışlardır.

3- Osmanlı, aşağılık duygusu ile medreselerde Arapça öğretimi zorunlu yapmış. Megaloman Arap da şeyhinden fellahına kadar Türkçe öğrenmeye tenezzül etmemiştir. Araplar baş tacı edilmelerine karşın Magrip'ten Maşrik'a Osmanlı egemenliğini içine sindirememiş ve Osmanlı Devleti'ni kuran mevali (Arap asıllı olmayan Müslüman) halkı Ümmet'ten saymamıştır. Araplarla ilişkide, Kuran'ı, Hz. Muhammed'in sözlerini ve sahih hadisleri iyi bilmek gerekir. AKP'nin bilmeye ihtiyacı yoktur.

Bu gerçeklere karşın AKP Arapların karşısına Halifelik ve Osmanlılık teziyle çıkmıştır. AKP ve dönemin başbakanı Erdoğan, Esad ailesiyle olan iyi ilişkiyi yanlış yorumlamış, vesayet ilişkisi sanmış ve İhvan-ı Müslimin kadrosunu korumak için Suriye'nin içişlerine karışmak gafletini göstermiştir.

“Rus televizyon kanalı Russia Today’e kapsamlı bir röportaj veren Suriye lideri Beşar Esad, Erdoğan’ın, Suriye’de de iktidara Müslüman Kardeşler geçerse kendi siyasi geleceğini garanti altına alacağını düşündüğünü belirtti. Suriyeli isyancılara Erdoğan’ın desteğinin bir diğer nedenini de şu sözlerle açıkladı: Kendisini (Erdoğan) Osmanlı’nın yeni sultanı olarak görüyor ve Osmanlı İmparatorluğu dönemindeki gibi, tüm bölgeyi kontrol edebileceğini düşünüyor. Halife olduğunu sanıyor.”¹

1 Planet Haber, 9 Kasım 2012.

Harekâtın gidişi, Türkiye ile Suriye işbirliğini zorunlu kılmaktadır. Esad'ın PKK/PYD/YPG ile anlaşması durumunda, Türkiye'nin müdahalesi, iktidarın son anda hatırladığı "Adana Mutabakatı"na rağmen, meşruiyetini yitirir ve işgalci durumuna düşer. Türkiye bu duruma düşürülmemelidir.

Yukarıdaki satırları 48 saat önce yazmıştım. Şimdi PKK/PYD/YPG Esad'ın emrine girdi. Esad düşmanlığı ülkemizi uçuruma sürüklüyor!

"TÖREYE UYGUN DEVLET" PALAVRASİ

Zatın adı: Feti Yıldız. Vikipedi'nin verdiği bilgiye göre: Türk milliyetçi siyasetçi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirmiş; 1980 öncesi Ülkü Ocakları İstanbul İl Başkanlığı görevini yürütmüş; MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin Başdanışmanı olarak görev yapmış; 2018 yılı itibarıyla MHP Hukuk İşlerinden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı. Doğum tarihi: 25 Mayıs 1953 (66 yıl yaşında), Yozgat.

Zat TBMM'deki bütçe görüşmelerinde veciz bir konuşma yapmış:

Tek sözcüğü bile ihmal edilemeyecek bu konuşmayı, 20 Aralık 2019 tarihli *Sözcü* gazetesinden olduğu gibi aktarıyorum:

"Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, geleceğin büyük ve güçlü Türkiye'sinin teminatıdır. AK Parti ve MHP öncülüğünde töreye uygun devlet düzenine geçilmiştir" dedi. Yıldız şöyle konuştu:

"Türkiye, ayağındaki prangaları söküp atmış, milli bekamıza sahip çıkmış, kardeşliğimiz pekişmiş, Cumhuriyetimiz gücüne güç katmıştır. Bu sistem, geleceğin büyük ve güçlü Türkiye'sinin teminatıdır. Türk Milleti aradığı sistemi tarihin cevherinde bulup çıkarmayı bilmiş ve halk oylamasının ardından AK Parti ve MHP öncülüğünde töreye uygun devlet düzenine geçmiştir."

1 Cumhuriyet, 29 Aralık 2019.

“Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nde hükümet krizleri yoktur. Devlet hayatı fiili, hukuki uyumsuzluk devri sona ermiştir. Devlet, çift başlı olmaktan kurtarılmıştır. Muhalefet, uzun zamandır ilk fırsatta parlamenter sisteme döneceğini dile getirmektedir.”

“Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, geleceğin büyük ve güçlü Türkiye’sinin teminatıdır” cümlesinin değeri havacıya da olsa çanak-çömlek *“AK Parti ve MHP öncülüğünde töreye uygun devlet düzenine geçilmiştir”* cümlesiyle patlıyor. *“Töreye uygun devlet düzeni”* ne demek oluyor? Töre ne demek? *“Töre”*nin sözlük anlamı:

1- Bir toplumda ahlak, gelenek, görenek ve ortaklaşa alışkanlıklarca belirlenmiş, benimsenmiş davranışların ve yaşama biçimlerinin, öteden beri uyulagelen toplumsal kuralların, şu ya da bu konuda tutulagelen yolların tümü.

2- Toplum içinde bireylerin uymak zorunda bulundukları ahlaksal davranış biçim ve kuralları.

İyi!

“Türklerin âdet, gelenek ve göreneklerinden oluşan yazısız hukuklara ‘töre’ (türe) denilirdi. Törede yer ve zamana göre, meclisin onayı (?) ile hakan tarafından değişiklik yapılabilirdi. Bununla beraber, ‘töre’nin anayasa niteliğinde, adalet, eşitlik ve iyilik gibi değişmez ilkeleri vardı. Bütün devlet işleri töreye göre yapılırdı. Günlük hayatta ve aile içinde bile törenin dışına çıkılamazdı.”

İlkel toplumların yazısız hukukuna *“Töre”* deniyormuş; çağcıl toplum ve devletlerde yazılı olan *“hukuk”* da töre. *“Törede yer ve zamana göre”* değişiklik yapılmasına da dikkat. Çağının çağdaşı Türkiye Cumhuriyeti’nin töresi Anayasa’nın ikinci maddesinde yazılıdır: *“Türkiye Cumhuriyeti, insan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, millî, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti”*ni beğenmiyor zat ve böyle bir çağdaş töre varken zat, *“Tek Adam”*ın *“Müstebit”* yönetimini cahilce savunuyor ve böylesine ilkel devleti *“MHP öncü-*

lüğünde töreye uygun devlet düzeni” diye kalp para olarak piyasa sürüyor.

Töresiz (hukuksuz) bir toplum olmaz ama değişmeyen töre (hukuk) toplumu ve devleti öldürür. Öldürmese bile organizmanın çağının çağdaşı olmasının önündeki en büyük engeldir. Zatin pek beğenip övündüğü töreye göre toprak saltanatı kuran aileye aittir. Bu nedenle Türklerin kurduğu ama tapusu saltanat ailesine ait olduğu için yıkılan bütün devletlerin hiçbirisi Türk adını taşımaz. Çağa uyum sağlayamadıkları, oğullar, akrabalar arasında üleşildiği için tamamı yıkılıp yok olmuş Hun, Göktürk, Avar, Hazar, Uygur devletlerini (Hanlık, Kağanlık) bir yol geçelim, geriye kalanların (Karahanlı, Gazneli, Selçuklu, Harezmşahlar, Timur, Babür, Osmanlı) hiçbirinde “Türk Ulusu”nun adı yok. İlk ve tek Türk devleti: Türkiye Cumhuriyeti Devleti. Milliyetçi zat çağdaş Türkiye Cumhuriyeti’nin töresini beğenmiyor.

MHP, AKP’nin güdümünde kimlik ve kişilik değiştirmiş bir yığışım. MHP has milliyetçi mi yoksa selefi İslamcı mı? Sütlü kahve! Ama daha çok ağıtçıya ve şakşakçıya benziyor.

ERDOĞAN VE EL GANNUŞI¹

Geçen hafta Erdoğan’ın kendince çok önemli iki konuğu vardı. Bu iki konuk neredeyse aynı anda İstanbul’da idi. Birincisini, Libya Ulusal Uzlaş Hükümeti Başkanlık Konseyi Başkanı Fayiz es-Serrac’ı Dolmabahçe Cumhurbaşkanlığı Ofisi’nde kabul etti. İki buçuk saatlik zirve yaptı. Bütün gazeteler ve televizyonlar bununla ilgi haberler yaptılar, el sıkışırken verdikleri pozun resim ve görüntüleri yayımlandı.

İkinci konuk hakkında gazete ve televizyonlarda neredeyse hiç haber yoktu. Televizyonlar haber yaptı mı bilmiyorum ama gazetelerin verdiği haber şöyle idi: “Cumhurbaşkanı Erdoğan,

¹ *Cumhuriyet*, 21 Ocak 2020.

Tunus Meclis Başkanı Raşid el Gannuşi ile Dolmabahçe'deki Cumhurbaşkanlığı Çalışma Ofisi'nde bir araya geldi. Kabul, başına kapalı gerçekleşti.”

Fayiz es-Serrac'ın Arap dünyasındaki önemi Raşit el Gannuşi'ninkinin yanında solda sıfır kalır. Tunus'tan neden Cumhurbaşkanı ya da Başbakan değil de Gannuşi gelmiştir? Bilen pek yoktur ama Gannuşi ikisinden de önemlidir. Çünkü Tunus'un Müslüman Kardeşi (İhvan ül Müslimin) En Nahda'nın genel başkanıdır. Cumhurbaşkanı Kays Said (Anayasa profesörü, bağımsız) ile Başbakan Yusuf Şahid (Çok Yaşa Tunus Partisi) En Nahda'dan değildir. En Nahda, cumhurbaşkanlığı seçiminin son turunda Kays Said'i desteklemiştir ama Kays Said'in bu parti ile ilişkisi yoktur.

Gelelim Raşid el Gannuşi'ye: Bu konudaki en iyi yazımı, 30 Haziran 2017 günü internet sitemde (ozdemirince.com) yayımlamışım:

23 Mart 2011, Çarşamba:

L'Express dergisinin 29 Nisan-9 Mayıs 1993 tarihli sayısını bir gün işe yarar diye ayırmışım, daha doğrusu ayırdım ve onu hiçbir zaman unutmadım. Aradan tamı tamına 18 yıl geçmiş. Derginin kapağında “İslamcılar” yazıyor iri puntolarla: Fransa'da, banliyölerde izledikleri strateji; Cezayir ve Mısır'daki yakın tehlike; Müslüman dünyanın büyük korkusu... başlıkları işleniyor özel sayıda.

Özel sayıda benim en çok ilgimi kendisiyle yapılan bir söyleşide İslamcı olmasının nedenini açıklayan Raşid el Gannuşi (Rachid Ghannouchi) çekmiş.

Raşid Gannuşi'den Tunus devriminin ilk günlerinde epeyce söz edildi. Gannuşi sürgünde yaşadığı Londra'dan muzaffer bir komutan gibi döndü ülkesine.

“Tunus'ta 23 Ekim'de yapılan Ulusal Kurucu Meclis seçiminde yüzde 41.47 oy alan En Nahda'nın lideri Gannuşi ‘Tunus ve

Türkiye birbirine çok benzeyen iki ülke ama her iki ülkenin kendi iç dinamikleri farklı. AK Parti'yi örnek alıyoruz, fakat bizim düşünsel önderimiz diyemem. Onlar laik olduklarını söylüyorlar, biz laik değiliz!' diyor(du).

AKP'nin laik olduğu yanılsamasını bir yana bırakalım, gerçek artık anlaşılmıyor mu? Mısır'da da aynı şey olacak. Sırası gelince Suriye'de de... Irak'ta olan oldu zaten.

Bir İslam ülkesinde laiklik olmazsa demokrasi de hayalden ibaret kalmaya mahkûmdur!"¹

Tunus'un El Gannuşî'si, bir zamanlar *"Biz Tunus'un İslamcı AKP'siyiz"* diyordu. Şimdi AKP ile En Nahda Müslüman Kardeşlik'te eşit durumda.

"Allah Adına Yönetmek" yazımdan bir alıntı yapacağım: *"Bugünkü konumuz şu: R.T. Erdoğan'ın TÜRGEV tarafından 2015'te kurulan ve bu yıl öğrenci almaya başlayacak olan İbn Haldun Üniversitesi'nin açılışında yaptığı konuşma. Bugün artık AKP Genel Başkanı da olan R.T. Erdoğan'a o gün oğlu Bilal Erdoğan ile kızları Esra Albayrak ve Sümeyye Bayraktar eşlik etmiş. Tunus'un Müslüman Kardeşleri olan En Nahda (Reform) hareketinin lideri Raşid el Gannuşî de açılışa davetli imiş... Gannuşî'nin açılıшта bulunması son derece önemli ve simgesel. Bir İslamcı meydan okuma!"*²

İkilinin yaptığı son gizli görüşme de Türkiye Cumhuriyeti'ne bir başka meydan okuma.

Tunus'un 2014 Anayasası'nın 1. maddesi 1959 tarihli Anayasa'nın 1. maddesi ile aynıdır: "Tunus özgür, bağımsız ve egemen bir devlettir; dini İslam, dili Arapça ve rejimi Cumhuriyet'tir. Bu madde değiştirilemez."

Anayasa'nın 6. maddesinde "Devlet dini korur, inanç, vicdan ve ibadet özgürlüğünü sağlar" diye yazıyor ama dini İslam olan devlet öteki dinlerin özgürlüklerini sağlayabilir mi? Hiç sanmam.

1 Arap Baharı Yeşillendi, *Hürriyet*, 6 Ekim 2011.

2 ozdemirince.com, 24 Mayıs 2017.

Öte yandan kendisi bir Arap olan Gannuşı, Arap geleneğine göre, bir mevali olan Erdoğan'dan çok üstün konumdadır. Hayatını okursanız, Erdoğan gibi hazıra konmadığını görürsünüz. Yani Erdoğan, Gannuşı'yi güdemez.

DEVLET BENİM, BEN DEVLETİM¹

Yazıya “Teşbihte hata olmaz!” diye başladım; kulağımı göstermek için amuda bile kalktım ve 60 yıllık yazı deneyiminin yıkıntıları arasında anladım ki bazı gerçek ve doğruları teşbihle anlatmak bizzat hatanın kendisi olur.

Konu: İtalya ve İspanya'ya gönderilen yardım kargolarının teamüle, uluslararası gelenek ve göreneklere aykırı hali: Gülünç!

Yardım devletten devlete, halktan halka, kentten kente, benzeş ve eşit “identité” (aynıyet, kimlik, hüviyet) arasında olur. Resmîyet bunu gerektirir. Devletten devlete yapılan gönderide adres yazmaz; sadece devletin bayrağı vardır!

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin İtalya ve İspanya'ya gönderdiği yardım kargolarında bu görgü kuralları benimsenmemiş, gönderici olan Türkiye'nin yerine Cumhurbaşkanlığı makamının arması konmuş... Yanlış! Gönderici bir makam ise alıcı da eşiti makam olur. Yani İtalya Cumhurbaşkanı ve İspanya Kralı... Bari gönderen olarak R.T. Erdoğan'ın adı ve ruhsatsız sarayın açık adresi yazılıydı: Mahalle, cadde, sokak ve kapı numarası...

Devlet'in sözlük tanımı:

1- (*Hukuk, politika, toplum*) toprak bütünlüğüne bağlı olarak siyasal bakımdan örgütlenmiş millet veya milletler topluluğunun oluşturduğu tüzel varlık;

2- Bu tüzel varlığın yönetim organları.

Bu tanımdan devletin tüzel (hukuki, hükmi) bir varlık, kişilik, kimlik olduğunu anlıyoruz. Devlet, canlı bir varlık (insan) değildir; bir kurumdur, bir örgüttür: Yasama, yargı ve yürütme

1 *Cumhuriyet*, 17 Nisan 2020.

erklerini kullanır; bakanlıklardır, Anayasa Mahkemesi'dir, danıştaydır, yargıtay ve sayıştaydır... Kuralları belli demokratik bir devletten söz ediyorsak bu böyledir ama bir zamanlar parlamento ile bir konuda anlaşamayan Fransa Kralı 14. Louis'nin, kendisine "Ama devletin çıkarı gereği böyle olması gerekir," dendiğini duyunca "Devlet Benim," (l'état c'est moi) dediği söylenir.

16 Mart 2016'da 22. Muhtarlar Toplantısı'nda, Cumhurbaşkanı sıfatlı R.T. Erdoğan'ın "Tayyip Erdoğan gitsin demek, bizim tüm siyasetimizi, tüm çalışmalarımızı, üzerine bina ettiğimiz milletimizin, bayrağımızın, vatanımızın, devletimizin tek olması anlayışı yıkılsın' demektir," dediğini anımsayalım. R.T. Erdoğan bu konuşmada "Devlet benim (bana ait)", "Devlet, benim!", "Ben, devletim!" demek istiyordu.

Bir yöneticinin "Devlet, benim!", "Ben devletim!" dediği rejimlere eskiden mutlakiyet derdik. Seçilmiş bir yönetici asla böyle eski monarklar gibi konuşamaz. Birleşik Krallıklar kraliçesi, İspanya ve İsveç kralları artık böyle konuşamıyorlar ama günümüz otokratları iktidarı Putin gibi kişiselleştirdikleri için rejimi kendileriyle özdeşleştiriyorlar.

Bu duruma bir hukuki tanım bulmak için dostum, rahmetli Prof. Dr. Erdoğan Teziç'in *Anayasa Hukuku* kitabına bakıyorum:

– KİŞİSEL İKTİDAR:

"Kişisel iktidarda, tüm yetkiler, gasp ya da zorbalıkla bir kişi tarafından ele geçirilmiş olabileceği gibi, bir hukukî metinle de öngörülmüş olabilir. Kişisel iktidar aslında diktatörlükle eşanlamlıdır. Devlet faaliyetinin yönlendirilmesi bir kişinin iradesine ya da kaprislerine bağlıdır."

– KİŞİSELLEŞMİŞ İKTİDAR:

"Kişiselleşmiş iktidar ise, anayasal düzen içinde, hükümet faaliyetlerinin bireyselleşmesidir. Gerçi, anayasal düzende, tüm yetkiler belli bir kişi ya da makama tanınmamış olabilir ama yetkileri kullananın kişiliğinden kaynaklanan nitelikler, kendisine

ayrı bir güç kazandırabilmektedir. Başka anlatımla, anayasal düzen içinde, iktidarı kullanma yetkisine sahip olan kadronun lideri, kişisel prestiji ile iktidarın objektif kullanımına sübjektif bir unsur katmaktadır.”¹

Egemenliğin kaynağına göre devletler:

Monarşik Devlet: Egemenliğin tek kişiye ve onun ailesine ait olduğu devlet biçimi;

Oligarşik Devlet: Egemenliğin belli bir sınıf veya gruba ait olduğu devlet biçimi;

Teokratik Devlet: Egemenliğin kaynağının dine dayandığı devlet biçimi. Din adamlarının sözü geçer. Her şeye din adamları karar verir;

Demokratik Devlet: Egemenliğin halka ait olduğu devlet biçimi.

R.T. Erdoğan döneminde devletin “Demokratik” olduğunu söylemek mümkün değil. Monarşi, oligarşi ve teokrasi karışımı hilkat garibesi bir devlet.

Bir devlet ki başbakanı yok, bakanlar kurulu yok; Meclis’i çalışmıyor; Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay, Sayıştay yetkisiz ve kakuşi kararlar alıyor; Koronavirüs günlerinde Bilim Kurulu var ama kararları geçersiz, yetkisi gasp edilmiş... R.T. Erdoğan var!

EVET, 100 YIL OLDU²

İlkokulda (1943-1948) okuduğumuz yıllarda 23 Nisan Çocuk Bayramı’nda bağıra bağıra söylediğimiz bir marş (şarkı) vardı. Ulus olma bilincinin bir dile gelişi olarak söyle(r)dik. Hele “*Pa-dışahtan sultandan, kurtuldu güzel vatan // Göklere uçacağız bu gün 23 Nisan.*”

1 Erdoğan Teziç, *Anayasa Hukuku*, Beta Yayınları, 20. Basım, s. 431, İstanbul 2016.

2 *Cumhuriyet*, 24 Nisan 2020.

“Her yerde şenlik düğün, bu en büyük mutlu gün // Türk ulus kamutayı, kuruldu işte bugün // Padişah’tan sultandan, kurtuldu güzel vatan // Göklere uçacağız bu gün 23 Nisan”

“Kamutay”, Türkiye Büyük Millet Meclisi anlamına gelir. Türk ulusunun demokratik seçimle temsil edildiği yer. Hama-set düşkünleri “Millet iradesinin yegâne tecelligâhı olan Meclisimizin,” derler söylevlerinde. Sonra pis varlıklarıyla kirletirler! 2020 yılında, AKP marifetiyle ne millet iradesi ne de biricik “İlâhi kudretin, İlâhi sırrın meydana çıktığı, görüldüğü yer” kaldı. Kılıfçı dükkânına dönüştü.

İktidara geldiklerinden bu yana, başta genel başkanları R.T. Erdoğan olmak üzere AKP sözcüleri 2023 hedeflerinden, hatta 2071 hedeflerinden söz etmekte. Önce hedef kavramını tanımlayalım. Hedef nedir? Hedef, “Nişan alınan yer ya da şey; amaç, erek” demek. Askeri anlamda “yok edilecek şey” demek.

Acaba bir 23 Nisan 2020 hedefleri var mıydı? Olmalı! 23 Nisan 2020’ye kadar 23 Nisan 1920’de açılan TBMM’yi kapatmak, bu olmaz ise, işlevsizleştirmek olmalı. Şeklen olmasa bile fiilen bunu başardıklarını söylemek mümkün. Yasa yapma yetkisi hemen hemen, devlet bütçesi yapma yetkisi tamamen elinden alındı. TBMM yok, Tek Adam var artık.

2071 hedefleri şimdilik çok uzak, kim öle kim kala. Ama 2023’e üç adım var. Buna karşın 2023 hedeflerini açıklamış değiller. Açıklamalarına gerek yok, o hedeflerine de ulaştılar. Adını koymak kaldı.

Demokratik devletin alamet-i farikası olan üç erk (yasama, yürütme ve yargı) ayrı değil artık; birleşik de değil; tek elde toplandı. Feci bir durum: Yargı (Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay, Sayıştay), Yasama (TBMM) ve Yürütmeyi (Hükümet) denetleyemiyor; tam tersine yürütmeden talimat alıyor. Ortak Akıl’ın tek sahibinden!

Şu anda Türkiye’de “Nesebi belirsiz” bir rejim var. Demokrasi desen değil, diktatorya desen tam değil, monarşi henüz değil.

Demokrasiden otokrasieye gitmekte, otokrasiden de monarşieye gidebilir. Devlet Bahçeli, 2017 yılında “Fiili durumu yasal duruma getirelim” diyordu. Fiili durum Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan’ın TBMM önünde yaptığı yemine uygun tarafsız bir cumhurbaşkanı olamayı reddedip AKP Genel Başkanı gibi davranması idi. Devlet Bahçeli, öteki muhalefet partileriyle birlikte Anayasa Mahkemesi’ne gitmek yerine, bu demokrasiye aykırı fiili durumu yasal hale getirmek istedi. Akıl almaz bir durum: Demokrasiyi sabote ediyor ve kendi partisi MHP’yi iktidarın istepnesi haline getiriyordu.

Böylece, Devlet Bahçeli’nin kirveliği sayesinde Türkiye’de bir anayasa değişikliği yapıldı ve parlamenter demokratik sistemden başkanlık sistemine gidilmekte. Bu rejim değişikliğidir. İki yıldır uygulanmayan parlamenter demokratik sistemden (yani fiili durumdan) Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi adı verilen dünyada benzeri olmayan, başkanlıktan, yarı başkanlıktan çok monarşieye benzeyen tuhaf bir rejime geçildi. Şu anda dünyada böyle bir rejim yok. Kimilerince “Şahsım Rejimi” olarak tesmiye edilen bir tarz-ı idare!

23 Nisan 1923 Büyük Millet Meclisi’nin kurduğu Türkiye Cumhuriyeti’nin amaç ve hedefi “İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle” toplumu yaratmaktı. Ütopik miydi bu amaç? Evet ütöpikti! Ama en azından küçük bir kapitalist sınıfın sömürüye dayalı bir toplumunu yaratmayı düşünmüyordu. Amacı sosyalist ve komünist bir toplum yaratmak da değildi. Ama bu ütopya kısa bir süre sonra kamucu ve halkçı bir düzene dönüştü. Mürtecilerin 1950’den bu yana malını, mülkünü, mirasını yiye yiye bitiremedikleri bir ideal, bir ütopya. Binası belki yıkıldı ama sağlam temelleri duruyor.

Evet, TBMM açılalı 100 yıl oldu! TBMM ve Cumhuriyet düzeni artık nadasta! Kimi namerdin gülünç bulduğu “İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle” ideolojisinin yerine kendi halkını sömüren ideoloji geldi. Kendi halkını sömürmek sömürgeciliğin

en sefil, en gaddar halidir. Yabancı sömürgeciye başkaldırmak Birleşmiş Milletler tarafından tanınan insani bir haktır. Ananı öpen kadı!

Yerli sömürgeci ebedileşmek için halkı kışkırtır ama “İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle”nin torunları rasyonel ve aydınlık akıllıdır, mandepsiye basmaz. Bu torunlardan biri, değerli dostum büyük ressam Alaettin Aksoy telefon etti, “1920’de padişaktan kurtulduk, 2020’de sultandan kurtulacağız,” dedi.

DARBE, İHTİLAL, İSYAN¹

Cehalet greydere benzer: Yükselteleri düzeltir, çukurları doldurur. Cisimleşmiş, somutlaşmış, kişileşmiş cehalete de cahil denir ki siyaset meydanında ve medya mahallesinde mebzul miktarda bulunur, zibil gibi vardır. Benim kullandığım hiçbir sözcük maksadını aşmaz. İşte bu nedenle önce şu iki sözcüğün anlam otopsisini yapacağız.

İHTİLAL: Bir devletin siyasal, toplumsal ve ekonomik yapısını kökünden değiştirmek amacıyla girişilen silahlı halk hareketi. Halk ayaklanması. Adama benzer neredeyse bir tek halk ihtilali vardır. O da 1789 Fransız İhtilali’dir. Sadece Fransa’yı değil dünyayı da değiştirmiştir. Ama Mao’nun Uzun Yürüyüşü’nün hakkını da yemeyelim. 1917 Sovyet hareketi içinde darbe olan bir ihtilaldir. Küba Devrimi biraz değişik. Peki Gandi’nin eylemini “İhtilal” kadrosuna alabilir miyiz? Biçim ve içerik ayrılıklarını, benzerliklerini anlatmanın yeri burası değil. Hepsı muhteşemdir.

Sözcüğün bir eşanlamlısı “Devrim” olup “Kökten ve tümden değişim” anlamına gelir. Buna örnek Türkiye Cumhuriyeti ve onun devrimleridir. Dünyada bir başka örneği yoktur. “İhtilal” denince aklıma 1789 Fransız İhtilali; “Devrim” denince de aklıma Türkiye Cumhuriyeti gelir.

1 *Cumhuriyet*, 12 Mayıs 2020.

DARBE: Tam anlamıyla bir “Hükümet” ya da “Devlet” darbesidir. Fransızlar “Le Coup d’Etat” derler ki sözcük çevirisi “Devlet Darbesi” olur. Kullanımı genel ve evrenseldir. Biz nedense Hükümet Darbesi diyoruz. Büyük bir kusur değil, sayılmaz.

“Darbe” denince (alışkınsızdır) aklımıza hemen askeriye'nin darbesi gelir. Neden gelmesin ki: Ortadoğu, Arap âlemi, Afrika muhiti, Güney Amerika taraflarında bunun mebzul miktarda örneği vardır. Çoğu pek kanlı olur. Mısır memleketi pek tecrübelidir. Türk’ün şanlı tarihinde de epeyce örneği vardır: Bu memlekette darbenin sol’a karşı yapılması gelenek ve şarttır.

Silahlı darbeyi her zaman askeriye yapar. Bazen ve pek ender vekâleten olur bu işler.

Hükümet ya da devlet darbeleri her zaman silahla yapılmaz; iktidardaki partinin ya da kişinin anayasa ve yasaları yok sayıp çiğnemesiyle de yapılır. Yani bu türden darbeleri sadece iktidarlar ve hükümetler yapabilirler. Bu türden darbeler genellikle başkanlı rejimlerde olur. Adam seçimle iki kez başkan seçilmiştir. Başkanlığın tadı damağında kaldığı için, bir yolunu bulup, kendini birçok kez ya da ömür boyu başkan seçtirmek ister. Bazıları, kendilerini iktidar dışında güvenlikte hissetmezler, bu nedenle iktidar koltuğuna Japon tutkalı dökerler. Putin, bu alanda, senaryo dalında Oscar Ödülü alabilir.

Silahlı kuvvetlerden yoksun ve iktidarın olanaklarını elinde bulundurmayan muhalefet nasıl darbe yapacak. Darbe yapamayacak muhalefet ne isyan çıkartabilir ne de ihtilal yapabilir. Ha, askerin muhalefetle dayanışması akla gelebilir ama akıllı olan muhalefet askerle işbirliği yapmaz. 27 Mayıs’ta İsmet İnönü’nün parmağı olduğu söylenir; böyle bir şey doğru olsaydı Adnan Menderes ve iki arkadaşının idamını önleyebilirdi. Cunta’ya yalvardı ama dinleyen olmadı.

Türkiye’de, AKP’nin iktidara gelmesinden bu yana, bir iktidarın sivil darbeleri sürecini yaşamaktayız.

Tanık ve kanıt olarak kendi kitabım *AKP'nin Kısa Tarihi*, “*Türk Sağının İdeolojik ve Siyasi Arka Planı*”ndan bir alıntı yapacağım:

“*Bu Cumhuriyet’in anayasasına ve yasalarına göre kurulmuş siyasal partiler, kendilerine kuruluş kaynağı ve dayanağı olan anayasa ve yasalara karşı olamazlar. Siyasal partiler kuruluş dilekçeleriyle Cumhuriyet devletinin açık-seçik statükosunu kabul etmişlerdir. Bu statüye karşı olamazlar.(...) Türkiye Cumhuriyeti’nin Anayasası ve yasalarına göre seçime girip iktidara gelen bir parti, sonsuza kadar iktidarda kalmayı hayal bile edemez. Seçim kazanarak iktidara gelen bir siyasal parti, devletin rejimini değiştirmek gibi darbeci bir siyasal zihniyete sahip olamaz.*”¹

Tek adamların kafa ve ruhlarında Sezarlaşmak vardır. Julius Caesar (MÖ 102-MÖ 44) Roma imparatoru olmadan önce Senato kendisini 10 yıllığına “dictator” seçmişti. O bununla yetinmedi ve MÖ 44 yılında “Dictator perpetuo” (Ömür boyu diktatör) oldu. Senato’nun oylamasıyla gelen diktatörlük! Sivil darbenin belki de ilk örneğidir.

DİNİN VESAYETİ²

“Din Vesayeti”ni kendi uydurmam sandığım için çekinerek kullanıyordum. Taner Timur’un “*Marx-Engels ve Osmanlı Toplumunu*” adlı çok değerli kitabını okurken, yazarın Kant’tan yaptığı bir alıntıya rastladım:

“*Aydınlanma’nın temel noktasını, insanların bizzat kendilerinin sorumlu oldukları vesayet durumundan, özellikle de din konularındaki vesayetten çıkmalarında görüyorum; çünkü dinî vesayet tüm vesayetlerin hem en zararlısı hem de en onur kırıcısıdır.*”³

1 Özdemir İnce, *AKP'nin Kısa Tarihi*, Sia Kitap, İstanbul, 2020, s. 372.

2 *Cumhuriyet*, 22 Mayıs 2020.

3 Taner Timur, *Marx-Engels ve Osmanlı Toplumunu*, Yordam Kitap, 2014, s.29.

Cumhuriyet, toplumu dinin vesayetinden kurtarıp özgür birey ve vatandaşlar haline getirmek için laikliği seçti. Cumhuriyet'ten önce, Osmanlı döneminde, dinin vesayetini kullanarak toplumu yönlendiren, cebini dolduran ve devlet yönetimini etki altında tutan ulema sınıfı, anında laikliğe karşı çıktı. Laiklik sözcüğünün ağza bile alınmadığı Tanzimat'tan itibaren.

Dinin vesayetine karşı olmak, bu vesayetten kurtulmak, elbette dine karşı olmak ve dinden çıkmak anlamına gelmez. Özgür düşünce ve bilim için aklın ve bilincin dinin ipoteğinden, vesayetinden kurtulması gerekir. Bütün dünya halkları dinin vesayetinden kurtuldukları oranda bilim ve uygarlık alanında gelişme gösterdiler. Avrupa ve Kuzey Amerika aydınlanma çağından itibaren dinin vesayetinden kurtulup ilerlemiş ama Güney Amerika bunu başaramadığı için geri kalmıştır.

Müslümanların dünyası da dinin vesayetinden kurtulamadığı, kurtulmak isteyemediği için geri kalmıştır.

İslam dünyasının sanayileşme ve teknoloji karşısında kendine olan nedensiz özgüvenini yitirmesi, Kuran'da yazılı olanların bilimsel gerçeklerle çatışıyor olması, bu dünyayı içine kapamak zorunda bırakmış ve bu durum akıl dışı bir iddianın doğmasına yol açmış: "Her şey Kuran'da yazılıdır." Böylece Kuran; matematik, fizik, kimya, tıp, astronomi, hukuk ve siyasetin temel kitabına dönüştü. Böylece, İslam'ın vesayeti, Musevilik ve Hristiyanlığın vesayetine göre mutlak güç kazandı. Aydınlanma çağında Hristiyanlık vesayet gücünü yitirirken, İslam vesayetini giderek güçlendirdi.

Laik Cumhuriyet, çıkardığı devrim yasalarıyla İslam'ın vesayetini bir ölçüde sınırlandırmayı başardı. Bu sınırlı başarı bile Türkiye toplumunu epeyce çağdaşlaştırdı. Hukuk, eğitim ve öğretim dinin vesayetinden kurtulduğu için her alanda toplum ve birey yeni ve gelişmiş bir kimlik ve nitelik kazandı. Ancak toplumun tamamı değil, bir bölümü.

Sözü siyaset alanına getirecek olursak, dinin vesayetinden kurtulmamış toplum kesim ve katmanları AKP'ye oy veriyor; bu

vesayetten belli ölçüde kurtulmuş olanlar bu partiye oy vermiyor.

Kendini “Muhafazakâr Demokrat” olarak vaftiz eden AKP neyi muhafaza ediyor? Gelenek ve görenekleri mi, örf ve âdetleri mi? Bunları muhafaza etmek bir siyasal partinin işi değil. Zaten bu olumlu ve olumsuz değerler bilinçli olarak muhafaza edilemez. Bu türden zihniyet demokratik de değildir. AKP’nin “Muhafazakârlık” ile “Demokrasi”yi yan yana getirmesi tam anlamıyla sınırsız bir demagoji. AKP, hiçbir şeyi değil, sadece dinin vesayetini muhafaza ediyor. Siyasal ilkesi ve tek silahı bu!

Dinin vesayeti altında nasıl bir demokrasi olacak? Olmadığı, olamadığı tecrübeyele sabit!¹

AKP artık “Muhafazakâr Demokrat” sıfatını çoktandır kullanmıyor ve “Selefi İslamcı”, “Müslüman Kardeşçi”, “Emevi Müslümanı” sıfatlarını iltifat saydığı için kesinlikle itiraz etmiyor.

Osmanlı Dönemi’nde ilmiye (ulema) sınıfının, askeriye (yeniçeri) ile olan geleneksel ittifakını, Cumhuriyet rejimi laik siyasetiyle (1923-1950 arasında) sona erdirmişti. Devrim yasalarıyla ilmiye sınıfı siyasal gücünü yitirmişti. Diyanet ve “Cami”nin CHP düşmanlığının gerçek nedeni budur.

Saray hükümetinin, Diyanet İşleri Başkanlığı’na (Şeyhülislam kadrosuna) 2020 yılı bütçesinden 11,5 milyar lira ayırmasının nedeni, yeniden kurduğu ilmiye sınıfının dipsiz karnını doyurmak olmalı.

BAŞYÜCE’NİN MARİFETLERİ²

Günümüz AKP iktidarı Necip Fazıl Kısakürek’in *İdeolocya Örgüsü* adlı kitabından aldığı ilhamla bir totaliter rejim programını adım adım uygulamakta. Adı geçen kitaptan kısa bir bölümü bilgi ve ilginize sunuyorum:

1 Özdemir İnce, *AKP’nin Kısa Tarihi*, Sia Kitap, İstanbul, 2020, s. 119.

2 *Cumhuriyet*, 24 Mayıs 2020.

Başyücelik emirleri-matbuat (basın):

• Bu emrin neşriyle beraber, “Matbuat Hürriyeti” (Basın Özgürlüğü) isimli millî ve içtimaî felâket vesilesi kaldırılmıştır. Bundan böyle matbuat, bilinen mânada hür değildir.

• Bu yasağa, kitap, gazete, mecmua, broşür, afiş vesaire olarak matbuat çerçevesinin belirttiği ne kadar yayın vasıtası varsa hepsi birden dahildir.

• Şimdiki istikametsiz beşeriyetin en aziz hürriyetlerden biri tanıdığı fikir hürriyeti, hürriyet mefhumunu hakka esaret bilen yekpâre telâkkinin emrinde, sırf “hürriyet için hürriyet” faciasından ve her menfi tesire açık başıboşluktan cebren kurtarılacaktır.

• Yukarıda sayılan yayın vasıtalarının kadrolaştırdığı, şiir, piyes, hikâye, tenkid, tetkik, siyaset, ilim, fikir, röportaj vesaire gibi bütün ifade neveleri, neşirlerinden evvel, kendi kendilerini devlete tasdik ettirmek ve neşir ehliyet ve liyakatini alâkalı devlet teşekkülü marifetiyle hüccetlendirmek (kanıtlamak) mükellefiyeti altındadır.

• Gerçek hürriyetin ne demek olduğu anlaşılınca ve bu anlayışı doğuracak yüksek ferdi ve içtimaî irfan maya tutuncaya kadar, her şekli ve her nev’ile matbuat, en sert murakabe ve en keskin güdüme tâbi tutulacaktır. Basın, kendini kontrol edebilecek hâle gelinceye kadar, bu böyle!.. (Sayfa: 342-343)

Başyücelik emirleri-dans:

• Dans yasaktır.

• Vatan kurtarıcısı çapında eski bir Fransız devlet adamının, dansa dair sorulan suale, sırf bir yatak içinde kadınla erkeğin fiilini kastederek verdiği, “Niçin ayakta?” cevabı kadar dansı izah edebilecek bir tarif olamaz. Hususiyle tarif, Avrupa’nın, millî kahraman tanıdığı bir büyüğü olduktan sonra...

• Alenî ve içtimaî bir zina nazariyesinden başka olmıyan dans, belki de bu münafık cephesiyle zinadan iğrenç bir fiil olarak, Büyük Doğu mefkûresinin en şiddetli yasakları arasındadır.

• Kadınla erkeği müşterek ve ahenkli harekete, vücut kıvrımlarını göstermeye davet eden ve ister bir ister birçok insanın şehvî hareketlerinden ibaret olan millî ve gayrimillî bütün çeşitleriyle bizden değildir.

• Zaten murakabe ve tecessüsü mümkün olmayan ve içinden geçen her şey Allaha havale olunmak icap eden hususî mesken müstesna, umumî ve içtimaî mekânlardan herhangi birinde, her şekliyle dans yasağı şiddetle takip olunacaktır.

• Sadece dans fiiline dayanılarak yarım asırdan beri memleketimizde an'aneleştirilen balolar, ayrıca (bar)lar, dansingler, (diskotek)ler, gece kulüpleri kendilerini içki yasağı bakımından sınırlamış olsalar bile, dans yasağı ölçüsüyle ta kökünden tasfiyeye tâbi...

• Karısını ve kızını, yabancı bir erkeğin kolları içinde ve göğsü üzerinde nazarî ve alenî bir zinaya terkeden ve bundan gocunmayan erkek, bizim anlayışımıza göre, bu halini izaha yelteneneceği, nefesine özür aramaya kalkışacağı, bir fuhuş ajanından daha aşağılık bir şahıstır.

• Dansa karşı nefretimizi bilhassa şiddetlendirmesi icap eden nokta, Tanzimat'tan beri gelen murakabe ve muhasebesiz Garp taklidi cereyanlarının, içimize, Masonlar ve dönmeler vasıtasıyla bilhassa dansı sokarak, güzelim ahlakımıza ifsat ettiğidir.

• Avrupalı için, kendi hususî bünyesi, telâkkisi, ruhî ve içtimaî müesseseleri bakımından bir dereceye kadar tabî olduğu halde, bir Fransız büyüğünün bu kadar ağır bir nefret ve hakaretle vasıflandırdığı dans, Avrupalı hesabına başlıbaşına bir tahrip vesilesi olduğu halde, bizim İslam ve millî bünyemize tatbik edildiği gün, her şeyimizi birden berhava edecek bir yıkıcılık müessiri olur. İşte böyle olduğu ve büsbütün olacağı içindir ki, bizim cemiyet ölçümüzde dansla göz önünde zinanın birbirinden farkı yoktur. (Sayfa: 338-339)

Sonuç: Prototipini AKP yönetiminde yaşadığımız Başyücelik devleti işte budur. Hitler'in *Davam* kitabına benzeyen *İdeolocya Örgüsü* Başyücelik rejiminin sanki uygulama planı. Bu rejimin öteki adı İmamokrasi'dir.

ANLAMAYANLARA DEMOKRASİ DERSİ¹

Bu yazının özgün hali 28 Nisan 2006 günü *Hürriyet* gazetesinde “Anlamayana Demokrasi Dersi” adıyla yayımlanmıştı. Bu yazı yazıldığı sırada “Büyük” Ahmet Necdet Sezer Cumhurbaşkanı (16 Mayıs 2000-28 Ağustos 2007) idi. Recep Tayyip Erdoğan Başbakan idi. Henüz Başyüce değildi. Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay ve Sayıştay anayasal görevlerini yapmakta idi. Yargı epeyce bağımsız idi.

Her türlü melanet Cumhurbaşkanlığı makamına “Mücessem Müslüman” Abdullah Gül’ün oturmasıyla başladı ve AKP’nin sivil darbeler silsilesinin önü açıldı.

Bir İslamcı gazete can havliyle haykırıyor: “Hızlı muhalefet: Danıştay; hükümetlerin aldığı kararı ya iptal ediyor ya da yürürlüğünü durduruyor... Dün, ajanslara ‘4 karar’ birden düştü... İşte, peşpeşe açıklanan dört karar:

Saat 10:48: Danıştay 10. Dairesi; Boğaz Köprüsü ve otoyollara 2001’de yapılan zammın iptaline ilişkin yerel mahkeme kararını onadı.

Saat 11:40: Danıştay 8. Dairesi; Milli Eğitim Bakanlığı’nın Pedagojik Formasyon Kursu açılacağına ilişkin 24 Şubat 2006 tarihli genelgesini durdurdu.

Saat 11:47: Danıştay 8. Dairesi, Milli Eğitim Bakanlığı’nın Açıköğretim Lisesi’ne yeni kayıtlar yapılabilmesine ilişkin 1 Mart 2006 tarihli işleminin yürütmesini, davalı idareden savunma alıp yeniden bir karar verinceye kadar durdurdu.

Saat 12:33: Danıştay 6. ve 8. Daireleri; İzmir Bergama’da siyanürlü altın aranmasına imkân veren Bakanlar Kurulu’nun 2002 tarihli prensip kararını iptal etti.”

Danıştay’ın yürütmenin (hükümetin) işlemlerine ilişkin olarak aldığı bu kararlar, özgürlükçü demokratik yönetimlere özgü kararlardır.

Özgürlükçü demokratik ülkelerde Anayasa Mahkemesi yasa-

1 *Cumhuriyet*, 26 Mayıs 2020.

manın (meclisin), Danıştay yürütmenin (hükümetin), Yargıtay ise yargının kararlarını denetler.

Bu üç kurumun bulunmadığı ya da özgürce çalışmadığı, kararlarına saygı duyulmadığı ülkelere demokratik ülke demek mümkün değildir. İsterse her dört yıl demokratik genel seçimler yapılsın, milletvekilleri seçilsin.

Anayasa Mahkemesi'nin, Danıştay'ın, Yargıtay'ın, Sayıştay'ın etkin olmadığı ülkeler, seçilmişlerin diktatoryası ile yönetilir.

14 Mayıs 1950'nin ertesi günü, İstanbul Beyoğlu'nda değerli bir vatandaşımızın demokrasi gereği tramvay raylarının üzerine yattığı söylenir. Dönemin hükümeti de aynı kafada olduğu, canının istediğini yapabileceğini sandığı için demokrasiyi demir-kırasıye dönüştürmüştü.

İslamcı gazete de aynı kafada, istiyor ki yasamanın çıkardığı yasaları Anayasa Mahkemesi, hükümetin aldığı kararları Danıştay, yargının aldığı kararları Yargıtay, devlet harcamalarını Sayıştay denetlemesin.

AKP hükümeti de aynı kafada olduğu için Anayasa Mahkemesi ve Danıştay'dan son derece rahatsız. Hatta nefret ediyor onlardan. Anımsarsınız, “Danıştay’da engellerle karşı karşıyayız” diye sızlanan Başbakan’a Danıştay Başkanlığı hukuku içine sindirmesini tavsiye etmişti:

“Kuvvetler ayrımı ilkesini benimseyen, ayrı bir idari yargı sistemini öngören ve bu bağlamda Danıştay’a Yüksek Mahkeme olarak Anayasası’nda yer veren bir hukuk devleti olan TC’de yasama, yürütme ve yargının birbirlerini engel olarak görmeleri ne demokratik teamüllerle ne de hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmaktadır... Ancak hukukun üstünlüğü hedefinin sadece yargı organınca değil, yürütme organı tarafından da benimsenmesi zorunlu olup, bu hedefe ulaşabilmesi, yürütme organının kendini hukuka bağlı sayması, hukuku içine sindirmesi ve tüm uygulamaları bu çerçevede yapmasına bağlıdır.”

Herhangi bir uygar ülkede böyle “ders nitelikli” bir açıklama yapılmış mıdır? Sanmıyorum.

Aradan 14 yıl geçmiş, “Dinozor” ve “Jakoben” Özdemir bir kez daha haklı çıkmış. Çıkmış ama Yasama (TBMM), Yürütme (Hükümet) ve Yargı (Mahkemeler) arasındaki ilişkiyi R.T. Erdoğan’dan başka kimse keşfedememiş. Çok bilmişler bu üç erkin (kuvvetin) birbirini denetlediğini ileri sürer. Demokrasi-lerde denetlenemeyen tek erk ya da güç “yargı”dır. Yargı hem TBMM’yi (Anayasa Mahkemesi’yle), hem Hükümet’i (Danıştay ve Sayıştay eliyle) denetler.

Yasama (TBMM) yürütmeyi (Hükümeti) denetler ama hükümet (Yürütme) TBMM’yi (Yasama) denetleyemez.

R.T. Erdoğan, 29 Ağustos 2007’den itibaren kafasındaki Baş-yücelik programını uygulamaya başladı. Demokrasinin bütün kaynaklarını kuruttu: Ne (demokratik) Yasama, ne Yürütme ne de Yargı kaldı ve “Devlet Benim Çağı” başladı.

TBMM VE YASSIADA MAHKEMESİ¹

Ne Yassıada Mahkemesi ne de TBMM’nin çıkardığı kanun gerçekten ilgilendiriyor beni. Ben 1950-1960 döneminin miirini 2019 yılında yazmış ve *Gençler İçin 50 Turfanda Miir* (Ve Yayı-nevi) adlı kitabımda yayınlamışım ve benim görüşüm tarih ağa-cının dalına asılmış. Şimdi bu ters miiri birlikte okuyalım:

“Bu hâramzâde kovarıyla tartışmanın herhangi bir yararı yoktur. Ne diyorlar? / Ne derlerse desinler, tamamı kabul edilmelidir. Kâğıda bakmadan, görmeden, / “*sans voir*” yöntemiyle pokerde://

Evet, CHP’nin tek parti döneminde yoktu demokrasi. Tamam mı? / Ebedî Şef Mustafa Kemal Paşa ile Millî Şef İsmet İnönü tam anlamıyla diktatör idiler. / Vakit kaybetmemek için, “yasadışı” ilan edilmelidir 1923-1950 arası. //

Âmenna! İyi mi? //

1950 sonrasına, özellikle de AKP’nin hamhumşaralop rejimi-ne gelebilmek için / bütün iddialar kabul edilmelidir.//

1 Cumhuriyet, 3 Temmuz 2020.

Bütün derdi Cumhuriyet iledir bu haşerât tayfasının. Cumhuriyet kendi göbeğini / kesmeseydi, devrimler devirmeseydi, saltanat ve hilâfet kalsaydı, Yunan’a, / İngiliz’e köle olmaya razıydı bu nâmerd şürekâsı.//

Hikmet: Ben hep gerçeği arayacağım, onlar hazine-i âmireyi soyabilirler.”

Şimdi gelelim işin hukuki açısına: TBMM bir mahkeme kararını hükümsüz kılabilir mi? Bu soruyu çocukluğundan bu yana tanıdığım, bir üniversitenin Hukuk Fakültesi Dekanı olan çok değerli Prof. Dr.’a sordum. Ondan aldığım cevap aşağıdadır. Uyarı: Maddelerden sonra fiili durumu parantez içinde yazacağım.)

1- Kuvvetler (erkler) ayrılığı ilkesinin hukuki bir sonucu da yargının bağımsız olmasıdır. (Ama değil.)

2- Yargının bağımsız olması, esas olarak emir ya da talimat almamasıdır. (Ama almakta.)

3- Yargı, yürütmeye, yasamaya ve nihayet kendine karşı bağımsız olmalıdır. (Ama bağımsız değil.)

4- Anayasa’nın 138. maddesinde, diğer erkler karşısında yargının bağımsızlığı güvence altına alınmıştır. (Ama artık Cumhurbaşkanlığı erki var.)

5- Mahkemelerin Bağımsızlığı Anayasa Madde 138:

– Hâkimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasa’ya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler. (Anayasa rafta duruyor.)

– Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz. (Öyle sanalım.)

– Görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisi’nde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz. (El elden üstündür.)

– Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararla-

rına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez. (Sahi mi?)

6- Özellikle son fıkrada yasama organının, mahkeme kararlarını değiştiremeyeceği açıkça öngörülmüştür. (TBMM, Yassıada Mahkemesi'nin kararlarını geçersiz saydı. Kafasını kızdırmayın! Yoksa...)

Kesinleşmiş mahkeme kararları (kesin hüküm) hukuk düzeninde kesin bir otoriteye sahiptir. (Demek ki değilmiş. Ama şimdi sululuğu bırakıp aşağıdaki satırları büyük bir ciddiyetle okuyalım.)

Bu kararlara karşı, koşulları varsa, ancak olağanüstü kanun yollarına başvurulabilir. Yargılamanın yenilenmesi kanun yolu gibi.

Yargının yasama karşısında bağımsız olması nedeniyle, yasama organı yargıya müdahale edemez. Bunun tek istisnası af kanunlarıdır. Genel af, ceza mahkûmiyetini tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırır. Özel af, kesinleşmiş cezaların kaldırılması ya da azaltılması veya türünün değiştirilmesi anlamına gelir. Bu sonuncuda, mahkûmiyet hükmü ortadan kalkmaz, ancak ceza ya çektirilmez ya da hafifletilir.

7- Bunun dışında yasamanın yargı kararlarına müdahale etmesi imkânsızdır. Bununla birlikte, itibarın iadesine, tazminata ilişkin kanunlar çıkarılabilir.

AKP saltanatı, Anayasa ve yasaları tanımayarak basit bir olayı karmakarışık etti. Sinek küçük ama mide bulandırır derler ama bu sinek fil büyüklüğünde. Mademki öyle, yeni kurulacak bir meclis Yassıada Mahkemesi'nin kararlarına dokunulmazlık sağlayabilir.

Nasihat: Öyle bir yasa çıkartacaksın ki denizdeki balıklar, uçan kuşlar da itiraz etmeyecek!

KAN UYUŞMAZLIĞI¹

Türkiye Cumhuriyet Devleti'nin şu anda AKP ve genel başkanı tarafından yönetiliyor olması tam anlamıyla bir saçmalık ve skandaldır. Suudi Arabistan'ın Türk laikliğinin mucidi CHP tarafından yönetiliyor olmasından daha da beter garip...

Laik, demokratik, sosyal bir devlet yapısı ve onu yöneten İslamo-popülist bir siyasal parti! Bu yetmezmiş gibi despotik bir cumhurbaşkanlığı sistemi! Tam anlamıyla bir yeryüzü cehennemi. Normal bir devlet düzeninde asla böyle bir skandal çelişki olmaz. Bu nedenle saçma! Aslanı otlar, atı etle beslemek gibi bir şey!

Cumhuriyet ile AKP arasında bir kan uyuşmazlığı var. Bu kesin! Bebeğin ölümüne neden olan eşler arasında kan uyuşmazlığının zor da olsa tıbbi tedavisi vardır ama siyasal kan uyuşmazlığının tedavisi yoktur. Ya AKP Laik Cumhuriyet'in mezar kazıcısı olacak ya da bu evlilik sona erecek. Artık ikisinin birlikte, bir arada bulunması olanaksız. Bu iş karakolda biter!

Bu birliktelik ancak saçma bir düzende olabilir. Bir devletin kurulu düzeni (status quo) ile bir siyasal parti arasında kan uyuşmazlığı varsa, vatandaşın Cumhuriyet'ten başka tercih olanağı yoktur. Mevcut çarpık durum kendini koruyamayan zayıf demokrasilerin hastalığıdır; gerçek demokrasilerde kesinlikle böyle bir şey olmaz. Avrupa Birliği ülkelerinde asla böyle bir skandal olmaz.

Demokrasilerde dinin yasaları insanların yaptığı yasalar üzerinde egemen değildir. İnsanlar özgürlüklerini kazanmak için, kendi yasalarının egemenlik kurması için çok çile çektiler. Çok çile çekildi. Batı ulusları (halkları) despotizmle, sansürle, engizisyonla savaşılarak özgürlüğünü kazandı. İnsanın, Tanrı ve dini inancı toplumsal ve siyasi baskı aracı olarak kullanan bir iktidar karşısında direnmeden tam anlamıyla özgür olması mümkün değildir.

¹ *Cumhuriyet*, 21 Temmuz 2020.

Kendi içinde MHP'nin ihanetine uğramış bir hükümetin yönettiği kendini savunmaktan âciz, kötürüm olmuş demokrasi AKP'ye iktidara gelme (2002) fırsatı verdi. Sanki afyon yutmuş, bilincini yitirmişti. Geçmişini unutmuştu. AKP'yi yönetenler, Cumhuriyet düşmanı Necip Fazıl Kısakürek'in atölyesinde programlanmış, Necmettin Erbakan'ın yanında çırak durup seirmiş militanlardı.

Necmettin Erbakan'ın kurduğu (Vahabi ve selefi İslamcılığın deneme çiftiği) Millî Görüş ideolojisindeki Millî Nizam, Millî Selamet, Fazilet ve Refah Partisi Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmıştı.

ABD tarafından kurulduğu iddia edilen AKP'nin liderleri Millî Görüş gömleğini çıkardıklarını söylüyorlar ve buna memleketin aşağılık duygusu içinde kıvranan dejenere olmuş solcuları ile karşı devrimci neoliberalleri inanıyorlardı. Ben ise *Hürriyet* gazetesinde, bir jakoben dinozora yakışır şekilde, Millî Görüş'ün bir gömlek değil gergedan derisi olduğunu yazıyordum. AKP'nin lideri olan R.T. Erdoğan ise taa 1984 yılında demokrasi tramvayından söz ediyordu.

Örneğin 30 Aralık 2005 tarihli *Hürriyet*'te yayımlanan "Hayal Kırıklığı Değil Hayal Çöküntüsü" başlıklı yazımda şu satırlar vardı: "Ne diyordu Bay R.T. Erdoğan? 'Demokrasi benim için amaca giden tramvaydır!', 'Benim referansım İslam'dır!' diyor-du, bir yığın başka İslamcı göstergelerin arasında.

'Benim referansım İslam'dır!' demek, ne demek? 'Kılavuzum İslam'dır, Anayasam İslam şeriatıdır!' demek. Sadece özel hayatta değil, kamusal hayatta, devlet işlerinde... Demokrasi tramvayına binen, kuşkusuz, Cumhuriyet ve temel ilkeleri durağında, Cumhuriyet ideolojisi, Cumhuriyet'in kuruluş felsefesi duraklarında inmeyecek. Şeriat durağında inecek. R.T. Erdoğan ne kodlarını, ne göstergelerini, ne de referanslarını değiştirdi. Bunlara sadık kalarak, sadece yöntem değiştirdi."

Ciddi bir devlet ve demokrasi, lideri "Benim referansım İslam'dır" diye konuşan bir siyasal partinin hükümet olmasına

asla izin vermez. Uyumsuz kan verilen hasta ölür, organ nakli yapılamaz. Bunu kimse görmedi, kimse anlamadı. Hükümet olan AKP, FETÖ nezaret ve marifetiyle devlet düzenine bol bol narkoz verip ameliyata başladı. Önce hastanın kanını değiştirdi, sonra organ nakline başladı. (Tıpta böyle bir şey olmayabilir, bu yazınsal metafordur).

Dr. Frankenstein korkunç canavarını yarattı işte. Ama canavarı durduracak ne yasama, ne de yargı var. Çünkü Dr. Frankenstein bütün savunma araçlarını ortadan kaldırdı. Ve siz şimdi kaçacak delik arıyorsunuz. Ben hiçbir yere gitmem, yerimde duruyorum.

KIZOĞLANKIZ AMA ALTI AYLIK GEBE¹

Böyük Türk Milliyetçisi Bay Devlet Bahçeli Anayasa Mahkemesi'nden bıkmış, yerine Osmanlı müessesesi Dîvân-ı Âlî kurulmasını arzu ediyormuş. Bu arzunun Reis-i Cumhur Hazretleri tarafından hararetle desteklendiğini gazetelerde okudum. Bu “olay”ın biçim ve amacını ameliyat etmeden önce, dilbilimsel ve semantik bir operasyon yapacağım. İzninizle!

Osmanlıca yani Arapça “Dîvân” sözcüğü dilimizde “meclis” ve “mahkeme” anlamına gelir. Başka anlamları da vardır.

Osmanlıca “Âlî” sözcüğü dilimizde “yüksek” ve “yüce” anlamına gelmektedir. Bu durumda “Dîvân-i Âlî”nin anlamı “Yüce Divan”, “Yüksek Mahkeme” ve “Yüceler Meclisi” anlamlarına gelmektedir. Anayasa Mahkemesi, Yüce Divan'ı da kapsayan (içeren) bir Yüksek Mahkeme'dir. Her durum ve anlamda bir Danışma Kurulu olmayıp Yüce ve Yüksek bir mahkemedir.

Osmanlı'nın “Dîvân-i Âlî”si günümüz Anayasa Mahkemesi'nin işlevlerinden bir olan Yüce Divan'ından başka bir şey değil.

1 Cumhuriyet, 11 Ekim 2020.

O dönemin Bakanlarını, Yargıtay, Danıştay üyelerini ve Cumhuriyet Başsavcısını, görevlerinden doğacak suçlardan ötürü yargılamak için Yargıtay’la Danıştay üyelerinden kurulan olağanüstü mahkeme, Yüce Divan anlamına gelmektedir.

1876 Kanun-ı Esasi’sinde bu kurum Dîvân-ı Âlî adını taşımaktaydı. Kanun-ı Esasi’nin 31. maddesine göre, gerek duyulduğu zamanlarda ve padişah iradesiyle toplanırdı. “İtham dairesi” ve “hüküm divanı” adlı iki ayrı organdan ve 30 üyeden oluşmaktaydı (madde 92). 10 üyesi Ayan’dan, 10 üyesi Şûra-yı Devlet’ten, 10 üyesi de temyiz ve istinaf mahkemelerinden kurayla seçilirdi. Her 10 üyeden üçü bir araya gelerek 9 kişilik itham dairesini oluşturur, bu daire dava edilen yüksek düzeyli görevlinin yargılanmasına gerek olup olmadığına karar verirdi. Öteki üyelerden oluşan hüküm divanı ise, yargılama işini yürütürdü.

1924 Teşkilat-ı Esasiye Kanunu’nda da yer alan Dîvân-ı Âlî, 61. madde ile icra vekillerini (bakanlar), Danıştay ve Yargıtay başkanlarıyla üyelerini, Cumhuriyet Başsavcısını yargılayacak biçimde yeniden düzenlendi; divanı oluşturma yetkisi, 67. madde ile TBMM’ye verildi. Dîvân-ı Âlî için Temyiz Mahkemesi’nden (Yargıtay) 11, Şûra-yı Devlet’ten (Danıştay) de 10 olmak üzere 21 üye seçilir, bunlardan 15’i asil üye, 6’sı yedek üye görevi görürdü.

Dîvân-ı Âlî, 1924 Anayasası’nda 1945 yılında yapılan düzenleme ile “Yüce Divan” adını aldı.

Görev, 1961 (madde 147) ve 1982 (madde 148) anayasalarında Yüce Divan sıfatıyla Anayasa Mahkemesi’ne verildi.

Dikkat ederseniz, hükümet darbesi yapmış iki ihtilal lideri gibi Türkiye’yi anayasasızlaştıran R.T. Erdoğan & Devlet Bahçeli ikilisi, Yasama’nın (TBMM) çıkardığı yasalar (kanunlar) ile Cumhurbaşkanlığı’nın “Tek Adam” kararnamelerinin Anayasa Mahkemesi tarafından denetlenmesini istememektedirler. Bu yetki elinden alınırsa Anayasa Mahkemesi Osmanlı’nın ve

1924 Anayasası'nın basit yüksek mahkemesine dönüşecektir. İğdiş olur! Böylece ÜÇ KUVVET'ten biri olan Yargı, Yasama'yı (TBMM ve Cumhurbaşkanlığı'nı) denetleme gücünden yoksun kalacaktır. Ama asıl amaç günümüz Cumhurbaşkanı'nı denetim dışına almak, devlet yönetimini bir tür teokratik monarşiye dönüştürmektir. Anayasalı demokratik rejim içinde teokratik bir monarşi: Kızoğlankız ama altı aylık gebe.

AKP & MHP demokrasi ağacının yapraklarını yiyen tırtıllara, çekirgelere benziyorlar.

Bir ülkenin anayasası devletin bütün kurum, kuruluş ve makamlarının üzerindedir. Çünkü anayasası bir devletin bütün varoluş nedenlerini ve eylemlerini kapsar. Bir ülkede anayasa vardır ya da yoktur: “Kızoğlankız ama altı aylık gebe” asparagası olamaz! Olmaz ama AKP & MHP iktidarında halkımız anayasa ve devletten yoksun kalmış durumdadır. Bu durumun tanımlamasını günümüzün acar siyaset bilimcilerine bırakmaktayım.

Bir ülkede anayasa rafa kaldırılmış ya da kötürüm ise (bir devlet anayasasızlaştırılıyor ve kötürümleştiriliyor ise) devlet ve mülkü oligarklar mafyasının ve despotların eline geçer.

Kızlık (bekâret) zarı dikilir ama bozulan anayasal düzen tamir edilemez!

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (9)¹

R.T. Erdoğan AKP Genel Başkanı sıfatıyla konuşuyor. Okuyacaksınız. Konuşma metnindeki sayılar cevaplarını da belirlemek için tarafımdan verildi.

“1- Fikri iktidarımızı hâlâ tesis edemedik. Hiç kimsenin bu fikri iktidar arayışından rahatsız olmaması gerekir. Bu arayışın sona ermesi, bir ülkenin ve toplumun felaketidir. Hükümet ol-

1 Cumhuriyet, 22 Kasım 2020.

makla muktedir olmak, muktedir olmakla iktidar olmak arasındaki farkı gayet iyi biliyoruz.

2- Gerçek iktidarın, fikri iktidar olduğunu biliyoruz. Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar zor bir süreçtir. Şahsen bu konuda kendimi biraz mahzun hissediyorum. Samimi bir muhasebeyle, 18 yılda her alanda tarihi eserlere, hizmetlerle imza attığımızı ama eğitim ve öğretimde, kültürde arzu ettiğimiz ilerlemeyi sağlayamadığımızı düşünüyorum... Medeniyet tasavvurumuzu layıkıyla hayata geçiremiyoruz. Medyamız en modern altyapıya sahip ama bizim sesimizi ve nefesimizi yansıtmıyor.”

Çok güzel! R.T. Erdoğan AKP Genel Başkanı olarak da böyle bir konuşma yapmamalıydı. İçeriğini açıklamadığı için R.T. Erdoğan’ın fikri iktidardan neyi kastettiğini iktidarlarının on dokuzuncu yılında kesinlikle tahmin etmek olanak ve özgürlüğüne sahibiz! Bu iktidarın ne olduğunu iktidarlarının başından itibaren dile getirdiler:

AKP’in dile getirilmiş ve başından itibaren uygulanan ideolojisi Cumhuriyet’in kurucu ideolojisinin tam anlamıyla zıttıdır.

Özetleyelim: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya’nın “*laikliğe aykırı fiillerin odağı haline geldiği*” gerekçesiyle, AKP’nin kapatılması ve ilgili dönemin 71 yöneticisinin 5 yıl süre ile siyasetten uzaklaştırılması istemiyle hazırladığı iddianame Anayasa Mahkemesi’ne 14 Mart 2008’de sunuldu, Anayasa Mahkemesi iddianameyi 31 Mart 2008 günü kabul etti. Daha sonra AKP milletvekili olacak olan Anayasa Mahkemesi Rapor-törü Osman Can partinin kapatılmaması yönünde görüş bildirdi.

30 Temmuz 2008 tarihinde kamuoyuna dava konusunda açıklama yapıldı: 6 üye partinin kapatılması, 5 üye ise kapatılmaması yönünde oy vermişti. Başkan Haşim Kılıç’ın girişimiyle yeniden oylama yapılmış ve partinin temelli kapatılmaması, fakat hazine yardımının belirli bir oranda kesilmesi kararına varılmıştı.

AKP'nin laikliğin karşıtı eylemlerin odağı olduğu kesinmiş ama güya odaklılı çok tehlikeli boyutta değilmiş. Karara bakın ve bu gayriciddi kararın ülkeyi uğrattığı yıkıma bakın: Felç olmuş bir devlet, iflas etmiş bir ekonomi, bozguna uğramış bir dış siyaset; çökmüş bir devlet yapısı...

Bu totaliter ve otoriter Başyücelik rejimine AYM'nin 30 Temmuz 2008 tarihli kararı yol açmıştır. Laiklik karşıtlığının azı/çoğu olmaz.

Erdoğan “fikri iktidar” istiyor ama ne için istiyor? Devletin yönetim alfabesini A'dan Z'ye kadar ele geçirmiş, bununla yetinmiyor, üstüne fikri iktidar kahvesi de istiyor: Devlet fiilen anayasasız durumda; devlet kurumları özelleştirilmiş (AKP'lileşmiş), ilk ve ortaöğretimde Tevhid-i Tedrisat Kanunu tersine çevrilmiş ve okullar İmam-Hatipleştirilmiş; yükseköğretim dolaylı ya da doğrudan dini vakıfların eline geçmiş; Cami ve Kışla AKP'nin emrine girmiş, medyanın yüzde 99'u kullaştırılmış... Bir adım sonra İşlami Emirlik sistemi...

Cumhuriyet'in maddi mirasını çarçur edecekcin, manevi mirasını toptan red ve inkâr edecekcin, üstüne üstlük bir de fikri iktidar hayali kuracaksın.

Bu durumda *Din İman Masa Kasa* (Tekin Yayınları) adlı kitabımın nsznden bir alıntı yapmanın tam sırası:

“Bir toplantıda din madrabazlarından biri CHP'nin tek parti döneminde uğradıkları zulmü konuşmacıya laf atarak hatırlatmış. Bunun zerine konuşmacı laf atana sormuş:

‘Hangi ibadeti yapmak istedin de yapamadın? Namaz mı kılamıyordun, hacca mı gidemiyordun? ...’

Madrabaz, konuşmacıyı yanıtlamış: ‘İbadeti yasaklamaya gücünüz yetmez. Siz bizi masadan ve kasadan uzak tutuyorsunuz.’”

Efendim, biliyorsunuz, din ve iman bezirgnlığı sayesinde 19 yıldır masa ve kasa artık ve kesinlikle AKP'nin elinde! Ama liyakatsiz insanlar masaya oturduğu için devlet yönetimi felç olmuş

ve masadaki liyakatsizler yüzünden de kasa yani devlet hazinesi iflas etmiş durumda. Kasa boşalmış, boşaltılmış... Halk aç, yoksul ve perişan...

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (10)¹

20 Ekim 2020 günü, Başakşehir'deki İbn Haldun Üniversitesi Külliyesi'nin açılışına katılan Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan özetle şunları söylemiş:

“Biz kendi köklerimizi tamamen unutarak veya dışlayarak, onun türevlerini esas kabul etmemek suretiyle, iki asırdır kendimize yol ve yön bulmaya çalışıyoruz. [...] Sonuçta ülke ve millet olarak kendimizi kontrolsüz bir Batılılaşma fırtınasının içinde bulduk. Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür nesiller yetiştirmek için çıkılan yolun, en sığından, en bayağısından, en çarpığından bir Batı taklitçiliğine dönüşmüş olması Cumhuriyetimizin en büyük kaybıdır. Türkiye kuru kuruya Batıcılık saplantısı yanında, yine aynı kaynağın ürünü pek çok sapkın ideoloji ve akımın zehrine de maruz kalmış bir ülkedir.”

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'na yakıştıramadığım için, yukarıdaki sözlerin sahibinin AKP Genel Başkanı olması gerektiğini düşünüyorum. AKP Genel Başkanı bir İmam-Hatip okulu mezunudur. Siyasal İslamcı ideolojiyi “hal ve gidiş” rehberi yaptığını herkes bilmekte. Bu nedenle, 1923 Cumhuriyeti'nin kurucu ideolojisi ve mevcut Anayasa'mızın değişmez ilk dört maddesi ile 174. maddesine sempati duymadığı Refah Partisi İstanbul İl Başkanı olmasından bu yana bilinen bir gerçektir.² Ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı, 1923 Cumhuriyeti'nin kurucu ideoloji ve mevcut Anayasa'nın değişmez ilk dört maddesi ile 174. maddesine yeminle bağlı ve bağımlıdır. Tersi düşünülemez.

1 Cumhuriyet, 24 Kasım 2020.

2 M. Sever-C. Dizdar, Cumhuriyet Tartışmaları, Başak Yayınları, 1993.

Cumhuriyet'in kurucu ideolojisiinde, yazı ve söz olarak, "Batılılaşmak" kavramı yer almaz. Değişim, gelişim ve ilerleme şı- arı, bilindiğı gibi, Atatürk'ün dile getirdiğı "Muasır medeniyet seviyesi"dir. Ben buna çağının çağdaşı olmak diyorum. "Çağdaş uygarlık düzeyi"nin adresi, bu uygarlığın bulunduğu her yerdir.

İslamcı AKP Genel Başkanı'nın "*Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür nesiller yetiştirmek için çıkılan yolun, en sığından, en baya- ğısından, en çarpığından bir Batı taklitçiliğine dönüşmüş olması Cumhuriyetimizin en büyük kaybıdır,*" iddiasını, o kuşaklardan birinin paydaşı olarak, şiddet ve hiddetle reddederim. 1930'lar- da doğmuş olan TC vatandaşları, her alanda, dünya ölçeklerinde kişi ve kişiliklerdir. Her alanda!

AKP Genel Başkanı iddialarını sürdürerek: "*Fikri iktidarımı- zı, kökü ve ruhu itibariyle bize ait olmayan bir medeniyete kaptır- mamızın sebebi bu sapkın akımların önlerinin bilinçli bir şekilde açılmasıdır,*" diyor.

"Bize ait olmayan uygarlık" da ne demek oluyor? Uygarlık tektir, kültür çoğuldur ama o "tek" uygarlığın içinde yer alır. Uy- garlığın maddi kökü bütün insanlığa aittir. Aynı ayrı Sümer, Hitit, Grek, Çin, Hind; Türk, Fransız, Japon, Rus, Alman, Arap uygarlık- ları yoktur. Ortak Akıl olmaz ama uygarlık tek ve ortaktır. Bu tek ve ortak uygarlığı insanlığın özgür ve bağımsız akılları yaratmıştır.

Dinler kültürün alan ve kapsamına girerler. Kültürler gibi dinler de çoğuldur. Ulusal kültürler vardır ama ulusal uygarlık yoktur. Bunun gibi dinler uygarlıkların değil kültürlerin oluşturu- rucusudur. Yani efendim: Musevi, Hristiyan, Müslüman, Puta- tapar, Hindu, Budist ve Şintoist uygarlıklar yoktur. Bir kez daha tekrarlayalım: Dinler uygarlık oluşturucuları ve yapımcıları değildir. Müslümanlar "İslam Uygarlığı" demeyi severler ama "Hristiyan Uygarlığı" diyen ya da yazan yoktur. Dinler kültürün parçalarıdır ve parçalarından sadece biridir.

Çağdaşlıkla sorunu olan AKP Genel Başkanı Türkiye'nin Batı kaynaklı pek çok sapkın ideoloji ve akımın (yani aydınlanma

ve laiklik) zehrine de maruz kalmış bir ülke olduğunu ileri sürüyor ki yanlıştır. Ama daha dün “Kendimizi Avrupa’da görüyoruz, geleceğimizi Avrupa ile kurmayı tasavvur ediyoruz,” dedi. Bu ne çelişki! “Zehir” olduğu iddia edilen “şey” Türkiye için hayat iksiri olmuştur. Osmanlı’nın çürümüş ümmetçi ruh ve bedeni o hayat iksiri sayesinde kimliksiz ümmetçilikten kurtulup bir ulusal kimlik kazanmıştır.

AKP Genel Başkanı’nın Arap âleminde bile iflas etmiş olan İslam ümmetçiliğinin muhayyel bir “fikri iktidar”ın anası olabileceğini sanması üzüntü vericidir. Dinsel inanç hiçbir şey üretmez, sadece tüketir.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (11)¹

Son yazımda eleştirdiğimiz veciz konuşmayı sabırlı bir dikkatle okumayı sürdürelim:

“Fikri iktidarımızı, kökü ve ruhu itibariyle bize ait olmayan bir medeniyete kaptırmamızın sebebi bu sapkın akımların önleminin bilinçli bir şekilde açılmasıdır [...] Fikri iktidarımızı hâlâ tesis edemedik. Hiç kimsenin bu fikri iktidar arayışından rahatsız olmaması gerekir. Bu arayışın sona ermesi, bir ülkenin ve toplumun felaketidir. Hükümet olmakla muktedir olmak, muktedir olmakla iktidar olmak arasındaki farkı gayet iyi biliyoruz. Gerçek iktidarın, fikri iktidar olduğunu biliyoruz. Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar zor bir süreçtir. Şahsen bu konuda kendimi biraz mahzun hissediyorum. Samimi bir muhasebeyle, 18 yılda her alanda tarihi eserlere, hizmetlerle imza attığımızı ama eğitim ve öğretimde, kültürde arzu ettiğimiz ilerlemeyi sağlayamadığımızı düşünüyorum... Medeniyet tasavvurumuzu layıkıyla hayata geçiremiyoruz. Medyamız en modern altyapıya sahip ama bizim sesimizi ve nefesimizi yansıtmıyor.”

1 Cumhuriyet, 27 Kasım 2020.

AKP Genel Başkanı'nın "Biz" dediği kim ya da kimler? Türkiye Cumhuriyeti mi, bu Cumhuriyet'in vatandaşları mı; AKP mi, AKP Hükümeti mi, Başyücelik rejimi mi? Bunu anlamamız gerekiyor.

"Biz" eğer 1923 yılında kurulan Türkiye Cumhuriyeti ise onun fikri iktidar kurması için herhangi bir neden yok. Çünkü onun bir kuruluş ideolojisi var, Anayasa'sının değiştirilmesi olanaksız ilk 4 maddesi var, Anayasa'nın 174. maddesi tarafından korunan Devrim Yasaları var. Türkiye devletinin hiza ve istikamet olarak baktığı bu nirengi noktaları Cumhuriyet'in ideolojisini ve düşünsel yapısını saptamış ve oluşturmuştur. Mevcut iktidarın kanının uyuşmadığı işte bu beden ve bu bedenin taşıdığı kafadır.

"Biz" denilen kimlik parti olarak AKP ve AKP iktidarı ya da Başyücelik rejimi ise durum değişmez. Bu kimliklerin hepsi yukardaki paragrafta sayılan hususlara göre kendilerince bir fikri iktidar (ideoloji) yaratıp kuramazlar. Buna Anayasa ve yasa izin vermez:

Anayasa, Madde 68, 4. Fıkra:

"Siyasi partilerin tüzük ve programları ile eylemleri, devletin bağımsızlığına, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, insan haklarına, eşitlik ve hukuk devleti ilkelerine, millet egemenliğine, demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine aykırı olamaz; sınıf veya zümre diktatörlüğünü veya herhangi bir tür diktatörlüğü savunmayı ve yerleştirmeyi amaçlayamaz; suç işlenmesini teşvik edemez."

Fikri iktidar, çok iddialı ve tehlikeli bir tutku. Fikri iktidar, her devletin kuruluş mayasında bulunan tarihsel ve organik ideolojiye benzemez. AKP Genel Başkanı'nın dediği gibi *"Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar zor bir süreçtir."*

Böyle bir totaliter tutkunun pençesine düşenlerin tamamının sonu hüsrana oldu. Böyle bir iktidar fikirle (düşünceyle)

kurulamaz. Çünkü özgür akıl ve özgür düşünce tornadan çıkmış bir modelin iğvasına kapılmaz. Yani demokratik düzenlerde “*Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar*” kurulamaz.

Demokrasilerde fikri iktidar yoktur, olamaz. Bağımsız akılların ürünü olan fikir (düşünce) çoğuldur, bireyseldir, tek tip değildir. AKP Genel Başkanı başka bir şey düşünüyor. Bağımsız ve özgür akılların birleşerek tek bir yere bağımlı ve bir lider tarafından temsil edilen bir Ortak Akıl’a dönüşmesini istiyor. Gerçekleşirse, bu dönüşüm bir inanç yaratır. İnanç ise akıl ve özgürlüğün düşmanıdır.

Bu inanç dinsel ise artık özgür düşünceye, değişim ve dönüşüme yer yoktur. Dinsel inanç akla dayanmadığı için değişken değildir, donmuştur. İşte bu nedenle düşünce üretemez ve bu nedenle de uyumsuzdur, çağının çağdaşı (muasır) olamaz; çağının sorunlarına çözüm bulamaz, ilaç olmaz.

“*Şahsen bu konuda kendimi biraz mahzun hissediyorum*” itirafında bulunan AKP Genel Başkanı son derece haklıdır. Çünkü yüz yıllık bir ölüyü İsa gibi diriltmek istiyor. George Orwell’in 1984 adlı romanında anlattığı dünyanın İslamisini hayal ediyor. Ama bunu becermek akılla bile mümkün değil. Eğitim ve öğretimde, kültürde ve sanatta başarı ancak çağının çağdaşı entelektüel birikimle olur. Yani değişmez dinsel inançla değil, aklın (zekânın) analitik ve eleştirel düşünme yetisiyle...

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (12)¹

AKP Türkiye’yi tuzağa düşürdü. Necmettin Erbakan’ın kurduğu dört Millî Görüş Partisi Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmıştı: Millî Nizam Partisi (1972), Millî Selamet Partisi (1980), Refah Partisi (1998), Fazilet Partisi (2001).

1 Cumhuriyet, 29 Kasım 2020.

14 Ağustos 2001’de AKP kurulurken “Biz tarihten ders aldık ve Millî Görüş gömleklerini çıkardık,” dediler. Bu senaryosu yazılmış bir tuzaktı. Benden önce başkası var mı bilmem ama ben bu tuzağa düşmedim. 16 Eylül 2001 günü *Hürriyet* gazetesinde “AK Parti’nin Kolektif Akı”¹ başlıklı bir yazı yayımladım. Kuruluşundan bir ay sonra.

R.T. Erdoğan 26 Ağustos 2001 tarihli *Akit* gazetesinde bir soruyu şöyle yanıtlıyordu:

“Bu benim tek başına karar verebileceğim bir konu değil... Az önce de söyledim. Biz bir kolektif aklın temsil edildiği bir parti olacağız... Bu konu gündeme gelirse, oturup, kendi aramızda konuşuruz...”

Benim 16 Eylül 2001 tarihli yazım da şöyle bitiyor:

“Ortak (Kolektif) Akıl’ın vardığı noktayı en iyi Erbakan Hoca belirliyor ve ‘Lidere itaat farzdır’ diyor. Ortak Akıl, demokrasilerde değil, teokratik düzende, faşizmde, totaliter rejimlerde geçerlidir.”

“Ortak Akıl” R.T. Erdoğan’ın aklıdır.

“Ortak Akıl”, Cumhuriyet toplumunun hafızasına kazınmış, genlerine işlemiş Cumhuriyet Devrimleri’ni kaset siler gibi silmek, Cumhuriyet vatandaşının tersi, mürteci bir birey, ümmet kimliği yaratmak istedi. İstedi ama karşısında yapısı ve çatısı çağdaşlaşmış bir ulusal devlet ve onun kul iken özgür vatandaşa dönüşmüş bir halkı vardı.

Kuvvetler ayrılığının Yargı ilkesi (adliye), hükümet (yürütme) karşısında önemli bir engeldi:

Demokratik seçim sonunda kazanırsan Yasama’ya egemen olup Hükümet oluyordun. Oluyordun olmasına ama Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Mahkemeler ile yargı erki denetimi karşında canavar gibi duruyordu; Meclis’te çıkardığın yasaların Anayasa Mahkemesi’ne, yaptığın işlemlerin Danıştay’a takılma-

1 Özdemir İnce, *Pazar Yazıları*, Gendaş Yayınları, 2002. s.238.

ması gerekiyordu. Bu engeller FETÖ ortaklığı sayesinde oya işler gibi ortadan kaldırıldı. Türlü yollarla yazılı ve görsel basın yüzde doksan beşi ele geçirildi. Anayasa Mahkemesi ve Danıştay ele geçirildiği için, Anayasa ve özel yasasına karşın Tevhid-i Tedrisat Kanunu felç edilip ilk ve ortaöğretim dinselleştirildi.

Bol miktarda ve kalitesiz üniversiteler açıldı, buralarda kalitesiz ve liyakatsiz mezunlar üretildi. Hazine ve belediye kasalarından vakıflar ve dernekler beslendi. Ve türlü yollarla köpeksiz bir köy yaratıldı. Yaratıldı ama...

Ama fikri iktidar yaratılamadı. Yaratılamadı çünkü karşılığında yüz yıllık kültürel imecenin yarattığı fikri ve vicdanı hür, kaynaşmış bir aydın kitle ve entelektüel birikim vardı. 1910, 1920 doğumlular kalmamıştı, 30'lular tükenmek üzereydi ama artık bunların aileleri, çocukları ve torunları vardı. Düşünce, araştırma, bilim, sanat, iletişim, yönetim, tasarım alanında onlar egemendi. Edebiyat ve sanatta (tiyatro, opera, bale, resim, sinema, müzik, vb.) alanlarında bunlar egemendi. Bu alanlarda var olabilmek için demokratik, laik, özgür ve bağımsız beyinli (zekâlı), barışçıl zihinli ve yürekli olmak gerekiyordu. Lidere itaatin değil, özgür ve bağımsız düşüncenin “farz” olduğuna, daha doğrusu gerekli ve zorunlu olduğuna inanan bireylerden oluşan bilinçli ve çağdaş bir toplum katmanı... Bu katmanın çoğunluğu muhalefeti temsil ediyor.

Zekânın (aklın) analitik ve eleştirel düşünme yetisinden yoksun, dindar ve kindar bir kitle yetiştirmek istiyorlardı. Yetiştirir gibi oldular. Oldular ama karşılarında ve ellerinde takvimin bin yıl gerisinde, düşünme eksikli, çağdaş dünya karşısında âciz, birbirinin benzeri robotsu bir yığışım vardı. Petrol ve doğalgazın zengin gücünden yoksun, kurtuluşu din ve paranın gücüne bağlamış, muktedir ama ezik ve özürlü bir toplum katmanı... Bu katmanın tamamı iktidardan bir şey bekliyor.

NOTA BENE (Bir mesajdan esinlenerek): 19 yıl geriye gidebilsek 100 yıl ileri gitmiş olurduk!

DÖVLET PROCESİ¹

Sayfa ve sütun arkadaşım Barış Terkoğlu'nun yazılarını hayranlıkla okuyorum. 23 Kasım 2020 tarihli yazısı da çok çarpıcı ve ilham verici. Yazının sonuna doğru bir yere takıldım: *“Bir tanım değil. Ama kesin olan bir şey var ki devlet kendi gücünü, kendi sınırları içinde başka gruplara devrettiğinde artık devlet olmaktan çıkıyor,”* diyor. Burada kendimce bir düzeltme yapmak istiyorum: Devlet kendine ait herhangi bir şeyi başkalarına devredemez. Devredemez çünkü böyle bir şey yapamaz. Böyle bir şeyi sadece onu yöneten iktidarlar, hükümetler yapar. Devlet bir taşıttır, taşıma aracıdır, şoför ne isterse onu yapar. Greyder, operatörün istediğini yapar. Gıllığışlı işlerde devletin hiçbir sorumluluğu yoktur. Fail ve sorumlu her zaman hükümettir, iktidardır.

Devlet proje yapmaz, yapamaz. Ülkemizde bir Devlet Planlama Teşkilatı vardı. 5 Ekim 1960 tarihinde kuruldu. Devletin ekonomik, sosyal ve kültürel amaçlarının belirlenmesinde hükümete danışmanlık yapmaktaydı. Hükümetçe belirlenen amaçları gerçekleştirmek için kalkınma planları ve yıllık planlar hazırlardı. Teşkilatın ilk döneminde Yalçın Küçük, Hikmet Çetin, Güngör Uras gibi isimler görev almıştı. Değerli dostum Prof. Dr. Bilsay Kuruç, 42. Bülent Ecevit Hükümeti döneminde 1978-1979 yıllarında DPT Müsteşarlığı yapmıştı.

Turgut Özal'ın müsteşarlığa getirilmesi sonrasında çoğunluğu Nakşibendilerden oluşan bir kadrolaşmaya gidildi ve Yusuf Bozkurt Özal, Nevzat Yalçıntaş, Beşir Atalay, Yaşar Yakış, Hasan Celal Güzel, Temel Karamollaoğlu gibi isimler DPT'de çeşitli görevlere getirildi. Teşkilat 2011 yılında R.T. Erdoğan Hükümeti tarafından Kalkınma Bakanlığı olarak yeniden organize edildi. Ve böylece 50 yıllık (iyi kötü) planlı dönem sona erdi. DPT planlamayı hükümet için yapıyordu; uygulayıcı da hükümet idi.

1 Cumhuriyet, 4 Aralık 2020.

Lafı İstanbul Kanalı'na getirmek istiyorum. İstanbul Kanalı projesi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin projesi mi? Kesinlikle değil. Neden değil?

Devlet bir tüzel kişiliktir. TC devletine sorulsa "Bu İstanbul Kanalı senin projen mi baba (ya da ana)?"

"Ben ne bileyim, benim şoföre / hükümete) sor," der.

"Peki sen nesen?" diye sorsan.

"Ben toprak bütünlüğüne bağlı, siyasal örgütlü bir ulusun oluşturduğu tüzel varlığım," der. Ve sonra açıklar: "Bir amacı gerçekleştirmek üzere bir araya gelen kişiler ve varlıkların oluşturduğu, (gerçek kişiler gibi) hak ve yükümlülöklere sahip olan bağımsız hukuki varlıklardır. Gerçek kişiler dışında kalan, şirketler, vakıflar, kamu kurumları gibi hukuki varlıkların tümü tüzel kişiliklerdir. Benim yapmam gereken görev ve işleri yapan yetkili bir organ, yürütme organı var, hükümet denen, bakanlar kurulu denen takım."

Hükümetin meşrep ve tarzı belli olmaz. Kimi demokratiktir, kimi değildir; kimi Doğu Despotizmi kisvesine girmiştir.

Ancak şunu kesin olarak söyleyelim ki tüzel (hukuki) kişilik olan devlet proje yapmaz, projeyi hükümet organları yapar ve gerçekleştirir. Nasıl gerçekleştirir? Bunun yasaları, ilke ve yöntemleri vardır. Demokratik hükümetler yasalara, ilke ve kurallara uyarlar. Kimileri de yasa, ilke, kural mural tanımazlar. Doğu despotizmlelerinde olduğu gibi keyiflerine göre iş görürler. Bunlardan devlet ananın ya da babanın hiç haberi olmaz. Demokratik yönetimlerde yasalar, kurallar özel nedenlerden dolayı vırt zırt değişmez. Hükümetlerin yaptığı işleri denetlemek için Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve Sayıştay gibi kuruluşlar vardır ama doğu despotizmleri bunları çalıştırmaz. Bildiğini yapar, keyfinin sefasını sürer. Böyle yerlerde yürütme kişiselleşir, keyfileşir ve devleti hacir altına alıp işlerine devlet mührü basar ama devletin mührü hükümettedir.

Şimdi teoriden pratiğe geçelim: İstanbul Kanalı kuşkusuz devlet projesi değildir. Projeleri hükümet yapar ve o gerçekleştirir.

İstanbul Kanalı'nın hükümet tasarısı olarak TBMM tarafından onaylanmışlığı var mı? Ayrıca, artık TBMM tarafından denetlenen bir hükümet de yok. Durumdan anlaşıldığına göre Cumhurbaşkanlığı makamının da projesi değil. Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan'ın kişisel projesidir diye düşünüyordum. Meğer haklıymışım. R.T. Erdoğan Varlık Fonu'yla ilgili yaptığı konuşmada "Kanal İstanbul benim çılgın projemdir," demiş. (*Cumhuriyet*, 28 Kasım 2020) Bu açıklama "Devlet benim!" anlamına gelir!

Bu durumda, açıklamayı yapan kişi, araziyi satın almak, yapım masrafını da cebinden ödemek zorundadır.

BİR DEVLET NASIL FELÇ EDİLİR?

Türkiye Cumhuriyeti, Millî Görüş ve Müslüman Kardeşler ideolojisi tarafından tuzağa düşürüldü ve kötürüm edildi. Bütün demokratik ülkelerde siyasal partiler devletin kurucu ideolojisi (statükosu) sınırları içinde ve mevcut anayasasına göre kurulurlar: bu koşullarda iktidara gelirler ve statükoyu korurlar. Sadece komünist partiler statükoyu değiştirmek isterler; bu nedenle illegal idiler. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da birçok komünist partisi "proletarya diktatörlüğü" doktrininden vazgeçip statükoyu kabul etti. 2020 yılının Aralık ayında, Polonya Adalet Bakanlığı Polonya Komünist Partisi'ni devrimci olduğu için kapatmak istiyor.

Türkiye'de kurulan bütün Millî Görüş partileri komünist partilerine benzerler; "proletarya diktatörlüğü" yerine "İslami devlet" doktrinini koymuşlardır.

Bir önceki yazımda yazdığım gibi, Millî Görüş'ün dört partisi Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmıştı. Bir durum değerlendirmesi yapan AKP kurucuları Millî Görüş gömleğini çıkardıklarını ilan ettiler. Bu, bir komünist partisinin proletarya diktatörlüğünden vazgeçtiğini ilan etmesinden farksızdı. İslamcı deyişiyle bir "takiye" idi.

1 *Cumhuriyet*, 11 Aralık 2020.

Belki de akıl hocası olan ABD, Avrupa Birliği dışarıda; içerde liberal solcular, İkinci Cumhuriyetçiler, gardırop demokratları, yeminli antikemalistler ve Cumhuriyet’e karşı bireysel ya da ailevi kuyruk acısı olanlar bu tuzağa düştüler ya da gönüllü ahmaklık sundular. Fethullah Cemaati’nin katkısını ayrı tutalım. AKP bu rüzgârı arkasına alarak beklenmedik bir şekilde iktidara geldi. Daha önce de yazdığım gibi, taa 2001 yılında bu oyunu topluma ihbar ettim ve kimbilir kaç kez “Millî Görüş gömlek değil gergedan derisidir,” diye yazdım.

Bugün geriye doğru baktığım zaman uygulanan senaryonun bir ustanın eseri olduğunu düşünüyorum. Başlangıçta, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer yüzünden senaryo uygulanamadı ama denendi. Abdullah Gül cumhurbaşkanı olunca “yönetmen” kameraya “çekim” komutu verdi. İlk hedef Yargı Erki’ni esir almak idi; Hedef, Cumhuriyet’in koruyucu kaleleri olan Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay, Yüksek Hâkimler ve Savcılar Kurulu idi. Gerekli yasal engeller kaldırıldı ve yavaş yavaş üyeler değiştirildi. Önce üç kuvvetin Yargı ayağı çökertildi, denetim ve karar engeli ortadan kaldırıldı. Bu, türlü şekilde, yasa değişimleri, atamalar ve referandumlarla sağlandı.

Tezgâh hazırda artık: Cumhuriyet’in üzerine oturduğu iki ayağa (Laik Okul ve Silahlı Kuvvetler) sıra gelebilirdi.

Laik eğitim ve öğretimi yıkmak için önce Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nu (Öğrenim Birliği Yasası) işlemez hale getirmek gerekiyordu. Cumhuriyet’in aydın ve çağdaş din adamı yetiştirmek için kurduğu İmam-Hatip okul ve liselerine genel lise mezunlarının sahip olduğu haklar verilmeliydi: Yani üniversitenin bütün fakültelerine, hatta Harp Okulları’na girme hakkı darbesi...

İmam-Hatiplerin meslekleri istila hareketini, imam-vali, imam-kaymakam, imam-savcı, imam-yargıç yetiştirmek suretiyle bürokrasiyi ele geçirme fesadını Mayıs 1994’te *Varlık* dergisinde yayımlanan “Pathemata Mathemata! Evet, Acı Deneyimler

Öğreticidir!”¹ başlıklı yazımda ihbar etmiştim. Bu konuda yazılan ilk yazıydı. Kartal İmam-Hatip Lisesi örneğinde olduğu gibi bu okulların mezunları bütün meslekleri ele geçirerek, liyakat sahibi olmadıkları görevlere getirilerek Cumhuriyet’in temellerini çürüttüler.

İç Hizmet Kanunu tarafından Cumhuriyet rejimini korumakla görevli TSK’nın Ergenekon, Balyoz, Casusluk gibi fesatlı davalarla nasıl engelli duruma sokulduğunu, yerlerine darbeci olacak olan Fetöcülerin getirildiğini biliyoruz. Bu yakında sona eren davaların iz sürme yerine iz silme yöntemini kullandığı iddia edilmekte...

Sıra geldi Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’ne, yani Necip Fazıl Kısıkürek’ten feyz almış (!) mekteplilerin en büyük hayali olan Tek Adam rejimi de denen Başyücelik rejimine: Atı alanın Üsküdar’ı geçtiği türden, 16 Nisan 2017 günü yapılan referandumla kabul edildi ve 9 Temmuz 2018 tarihinden itibaren uygulanmaya başlandı... Sezar’i denetleyen bir Senato vardı, Osmanlı’nın bile Divan’ı vardı ama Başyüce’nin denetimsiz bir Ortak Akıl’ı var.

ABD GENELKURMAY BAŞKANI²

“ABD Genelkurmay başkanı, ‘Biz bir krala bağlılık yemini etmedik. Biz anayasaya yemin ettik’ dedi.

ABD’de 3 Kasım seçimlerinin hâlâ şaibeli olduğunu öne süren Başkan Donald Trump için ‘darbe mi planlıyor’ sorusu bile gündeme gelirken ABD Genelkurmay Başkanı Mark Milley’den dikkat çekici açıklamalar geldi. General Milley, başkent Washington’da Ulusal Ordu Müzesi’nin açılışında yaptığı konuşmada, anayasaya bağlı olduklarını belirtti. Milley, ‘Biz bir krala, kraliçeye, tirana

1 Özdemir İnce, *Tarih Bağışlamaz*, Varlık Yayınları, 1994; *Yazmasam Olmazdı*, Doğan Kitap, 2004.

2 *Cumhuriyet*, 13 Aralık 2020.

veya diktatöre bağıllık yemini etmedik. Bir bireye bağıllık yemini etmedik. Biz anayasaya bağıllık yemini ettik' dedi. Milley ayrıca, ordunun görevinin anayasayı korumak ve savunmak olduğunu belirterek, üniformalı herkes için anayasanın bir 'etik kuzey yıldızı' olduğunu belirtti. Seçim sonrasında Trump'ın Pentagon'a atamaları şüphe çekerken farklı yorumlar gündeme gelmişti."

Yukarıda yer alan bu haber 14 Kasım 2020 tarihli *Hürriyet* gazetesinde yayımlandı. Ama eksik! Demecin ABC gazetesi ve Tele1'de yayınlanan devamı şöyle:

"Milley'nin sözleri, Başkan Trump'ın Savunma Bakanı Mark Esper'in görevden alınmasının ardından bakanlık bürokrasisinde yapılan görev değişikliklerinin ardından geldi. Milley, 'Ordular arasında eşsiziz. Bir krala ya da bir kraliçeye, bir tirana ya da bir diktatöre yemin etmiyoruz. Bir bireye yemin etmiyoruz. Hayır, bir ülkeye, bir kabile veya dine yemin etmiyoruz. Anayasaya yemin ediyoruz. Ve temsil edilen her asker, her denizci, havacı, sahil güvenlik görevlisi, her birimiz bu belgeyi bedeli ne olursa olsun koruyacak ve savunacağız' ifadelerini kullandı."

Neden?

Acaba 'Bir bireye yemin etmiyoruz. Hayır, bir ülkeye, bir kabile veya dine yemin etmiyoruz. Anayasaya yemin ediyoruz. Ve temsil edilen her asker, her denizci, havacı, sahil güvenlik görevlisi, her birimiz bu belgeyi bedeli ne olursa olsun koruyacak ve savunacağız' ifadelerini kullandı." bölümünden dolayı mı? Galiba öyle! Bu bölüm Türkiye'yi çağırdığı için mi? Evet, bundan dolayı.

"Hayır bir ülkeye, bir kabile veya dine yemin etmiyoruz." Bu cümle, ülkemizde, Cumhurbaşkanlığı'ndan başlayarak bütün devlet kurumlarını içeriyor.

Cumhurbaşkanı göreve başlamadan önce şöyle yemin ediyor: ANAYASA MADDE 103: "Cumhurbaşkanı sıfatıyla, Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma, Anayasaya, hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, Atatürk ilke ve

inkılâplarına ve lâik Cumhuriyet ilkesine bağlı kalacağıma, milletin huzur ve refahı, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerinden yararlanması ülküsünden ayrılmayacağıma, Türkiye Cumhuriyeti'nin şan ve şerefini korumak, yüceltmek ve üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma Büyük Türk Milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine ant içerim.”

Yemini bir kez daha okuyalım, Cumhurbaşkanı yaptığı yeminin kaçta kaçına sadık? “Kaçta kaç” olmaz ya neyse.

AK Parti'nin 2016 yılında MHP'ye sunduğu Anayasa değişikliği teklifinde 103'üncü maddede yer alan yemin metninin kısaltılması öngörülüyordu. AK Parti'nin önerdiği metin şöyleydi: “İnsan haklarına, hukukun üstünlüğüne ve demokrasiye bağlı kalacağıma; Devletin bağımsızlığını, ülkenin bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma ant içerim.” Demek ki AKP “Atatürk ilke ve inkılâplarına ve lâik Cumhuriyet ilkesine” bölümünden rahatsız olduğunu itiraf etmişti. O bölüm şu anda fiilen kaldırılmış durumda ama Devlet Bahçeli pek memnun!

Milletvekilleri de göreve başlamadan yemin ediyorlar:

ANAYASA MADDE 81: “Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma; hukukun üstünlüğüne, demokratik ve lâik Cumhuriyet'e ve Atatürk ilke ve inkılâplarına bağlı kalacağıma; toplumun huzur ve refahı, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ülküsünden ve Anayasa'ya sadakatten ayrılmayacağıma; büyük Türk milleti önünde namusum ve şerefim üzerine ant içerim.”

Başyücelik rejimi geldi geleli kızığa çekildikleri için artık yemin etmeseler de olur. Yeminlerine sadık kalmayanlar için Anayasa'da bir yaptırım olmadığına göre artık hiç kimsenin yemin etmesine gerek yok.

2. BÖLÜM

MASALLA DİN

UTANÇ VERİCİ ERDOĞAN TAPINCI¹

11 Şubat 2019 tarihli *Cumhuriyet*'te iktidara geldiği günden bu yana dini istismar ederek seçmenden oy isteyen AKP'yle ilgili bir haber var. Haberde AKP'lilerin "Erdoğan tapıncı"na örnek olan alıntılarını bilginize sunuyorum:

– AKP İstanbul Mv. Oktay Saral: "Allah, Başbakanımızı bizim başımıza nasip ettiği için her gün iki rekât şükür namazı kılmamız gerekir."

– AKP Çorum Mv. Murat Yıldırım: "Erdoğan ümmetin lideri."

– AKP Bursa Mv. Hüseyin Şahin: "Erdoğan'a dokunmak bile ibadettir."

– AKP Düzce Mv. Fevai Arslan: "Erdoğan Allah'ın tüm vasıflarını üstünde toplayan bir lider."

– AKP Çorum Mv. Ağâh Kafkas: "Başbakan sözü peygamber sünneti."

– Avrupa Birliği (eski) Bakanı Egemen Bağış: "Ülkemizde eğer Urfa şanlıysa, Antep gaziye, Maraş kahramansa, Rize, İstanbul ve Siirt de mübarektir. Çünkü bu 3 şehir, Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük liderinin doğmasına vesile olmuştur."

– AKP Siirt Mv. Yasin Aktay: "Erdoğan'ı görünce salavat getiririz."

– AKP Bursa Mv. Efkân Ala: "Peygamber hata yaptı, biz yapmadık."

– AKP İstanbul Mv. Metin Külünk: "Peygamberlerin de diploması yoktu."

– Harran Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ramazan Taşaltın: "İslami olarak cumhurbaşkanına itaat etmek farzı ayındır. Karşı gelmek de harpten kaçmak manasına gelir, haramdır."

1 *Cumhuriyet*, 1 Mart 2019.

Milli Savunma Komisyonu (eski) Başkanı ve AKP Sivas Mv. İsmet Yılmaz: “Hilmi Bilgin’e desteğinizi bekliyorum. Hilmi Bilgin’e vereceğiniz destek, yarın kıyamet günü beraat belgelerinizden biri olacak.”

Bu adamların tamamı dinden çıkmış, çarpılmaları mukadderdir vallahi ve billahi!

AKP Genel Başkanı Erdoğan 15 Temmuz kalkışmasına gönderme yapıyor:

“O hainler F-16’larla uçtular. Zannettiler ki Cumhurbaşkanı Tarabya’dadır. Bilmiyorlardı ki o mağaranın önünü örümcek ağları örer, göremezsin ve göremediler.”

Gönderme yapılan olayı anımsayalım: Hz. Muhammed’in Mekke’den Medine’ye hicreti sırasında Hz. Ebu Bekir ile birlikte müşriklerden kaçarak gizlendikleri ve üç gün süreyle kaldıkları Sevr Mağarası işaret ediliyor.

Hz. Peygamber, müşriklerin baskı ve işkenceleri üzerine Müslümanlara Medine’ye hicret etmelerini buyuruyor. Kendisi de hicret sırasında Sevr adlı mağaraya sığınıyor. Bunun üzerine, örümcek(ler) mağaranın ağzına ağlarını örüyor(lar).

Bu olayla ilgili olarak Kuran’da bir âyet var:

“Ey Muhammed! Hatırla, bir zaman kâfirler seni tutup bağlamak veya öldürmek, yahut sürüp çıkarmak için tuzaklar kuruyorlardı. Onlar sana tuzak kurarlarken; Allah da onların tuzaklarını boşa çıkarıyordu. Allah tuzakların en hayırlısını kurar.” (el-Enfal, 8/30).

Demek ki: Allah, Hz. Muhammed’i sakladığı gibi Hz. Recep Tayyib’i de aynı mucizeyle gizlemiş.

AKP’li Cumhurbaşkanı dilin “Mesaj İşlevi”ni kullanarak Hz. Muhammed’in yerine geçip onunla özdeşleşiyor. Bu mesajın dinsel yorumunu din bilginlerine bırakıyorum. Ama Anayasa’nın 24. maddesinin son fıkrası ile Siyasi Partiler Yasası’nın 87. maddesi: “Siyasi partiler, devletin sosyal veya ekonomik veya siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa dini esas ve inanç-

lara uydurmak amacıyla veya siyasi amaçla veya siyasi menfaat temin ve tesis eylemek maksadıyla dini veya dini hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapamaz, istismar edemez veya kötüye kullanamazlar” diyor.

Şimdi ne olacak? Başta AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan olmak üzere, bazılarının sözlerini örnek olarak aktardığımız yüzlerce AKP mensubu Anayasa’ya ve yasaya göre suç işlemiş durumdalar. Benim vatandaşlık ve yazarlık görevim burada bitiyor, gerisi A’dan Z’ye kadar Yargı’nın işi.

AKP USULÜ MÜSLÜMANLIK¹

Hadislerde 12 adet büyük günah (kebair) var:

1. Allah’a ortak koşmak, 2. Haksız yere adam öldürmek, 3. İffetli, temiz bir kadına zina etti diye iftirada bulunmak, 4. Zina yapmak, 5. Düşman hücumu sırasında savaştan kaçmak, 6. Sihir ve büyü yapmak, 7. Yetim malı yemek, 8. Müslüman ana-babaya asi olmak, 9. Aileye karşı istikameti terk etmek, 10. Faiz yemek, 11. Hırsızlık yapmak, 12. İçki içmek.

Bendeniz fakirin 12 üzerinden bir tek günahı var: İçki içmek.

Asabiyye, yalan söylemek, rüşvet, yolsuzluk, adam kayırma, iftira, devlet kasasını soymak, ihaleye hile karıştırmak, kamu malına zarar vermek, seçimde hile yapmak ve benzeri eylemler büyük günahlar arasında yer almıyor; Kuran’da ve hadislerde envanteri yapılmamış; küçük gūnahtan sayılıyor.

En büyük günah “Allah’a şirk koşmak”! Cezası büyük! “*Kim de Allah’a ve resūlüne isyan eder ve Allah’ın sınırlarını da aşarsa, Allah onu, içinde uzun süre kalıcı olarak ateşe sokar.*” (Nisa, 14) Ama öteki büyük günahların tamamı şu ya da bu şekilde idare edilmiştir.

1 Cumhuriyet, 19 Mart 2019.

Küçük günahlarda bir sorun yok; onlar için Kuran’da bağışlayıcı ayetler¹ var:

“Eğer yasaklandığınız günahların büyüklerinden uzak kalırsanız, diğer kötülüklerinizi örteriz ve sizi nimet ve bereket dolu bir varış yerine ulaştırırız.” (Nisa, 31)

“Allah kendisine şirk koşulmasını affetmez, bunun dışında kalanı/bundan az olanı dilediği kişi için affeder.” (Nisa, 48)

AKP tarzı Müslümanlığın arkası çok sağlam: Yalan-dolan, hırsızlık, rüşvet, adam kayırma, iftira, kamu mallarını peşkeş çekmek, haram yemek türünden her türlü melanet serbest, Allah senden hesap sormaz, yeter ki tekbir getir, “Ya Allah Bismillah Allahu ekber!” diye haykır!

Açıkça söylemek ve yazmak gerekirse bu Allah AKP’nin özel Allah’ı, geri kalanın Allah’ı değil. Bu nedenle ötekiler için başta ceza yasası olmak üzere Laik Cumhuriyet’in yasaları geçerlidir. Bu laik yasalar AKP’ye sökmez!

AKP’nin işlerini yukardaki bağlamda değerlendirmeyenlerin onun işlemlerini anlamakta güçlük çekerler:

R.T. Erdoğan’ın dünyaya ilan ettiği büyük Kabataş yalanı yüzünden namuslu ve suçsuz insanlar suçlandı; Allah, din, cami ve millet düşmanı, vatan haini ilan edildi ama sonra bu iddianın asparagas olduğu kanıtlandı. Ancak başta Erdoğan olmak üzere iddiacılar tınmadılar bile. Hiçbir yaptırım tehlikesi olmadı. Nasıl olsa AKP’li Allah’ın koruyucu kanatları altındaydılar ve yasalar da iktidarın vesayeti altındaydı.

8 Mart Dünya Kadınlar günü Beyoğlu’nda yürüyüş yapan kadınlara karşı da aynı taktik: Kadınlar Günü’nü kutlamak amacıyla yürüyüş yapan kadınların üzerine polis biber gazı sıkılmış; kadınlar da onları ıslıklayıp yuhlamış. Kadınlar koyun sürüsü değil! Ama ertesi gün yandaş basın, kadınların o sırada okunan ezanı ıslıklayıp yuhaladığı yalanını ortaya attı. Oysa yatsı ezanı o

1 Yazıdaki ayet çevirileri Prof. Dr. Y.N. Öztürk’e aittir.

gece saat 20:28’de okunmuş; yuhalama ve ıslık saat 22’den sonra. AKP Genel Başkanı Erdoğan bu yalana da sahip çıktı: “Ezana, ıslıklarla, sloganlarla terbiyesizlik ettiler. Bunların tek ittifakı ezan bayrak düşmanlığıdır,” diye buyurdu. “Bunlar” denen kit- le bir seçim arefesinde, kuru deriden bal çıkartmak istenirken, kuşkusuz, ezan yuhalayacak kadar budala değildirler. Çoğu lise, üniversite mezunu!

Bereket bu iddianın da asparagas olduğu anlaşıldı. Ama ne gam, birkaç hafta sonra Karaköy’deki kadın gibi, bira içilen cami gibi bu da Cumhuriyetçilerin ve demokratların vukuat siciline iş- lenecek ve Reis Bey tarafından CHP’ye ciro edilecektir! Bile isteye ısıttığı siyasal iklim AKP’nin altındaki buzul tabakasını iyice eritti.

AKP ALLAH’IN NESİ OLUYOR?¹

Delilerin çoğu kendini Napoleon, Sezar, Padişah, Kleopatra falan sanır. AKP’liler hem öyle hem böyle: Kendilerinin Allah nezdinde hatırlı, torpilli kişiler oldukları havası atıyorlar. İn- nırsan! Subay, polis kıyafetinde gezen dolandırıcılar gibi. Yer- sen! Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Başkanı ve AKP Şanlıurfa Milletvekili Mehmet Kasım Gülpınar “Allah, emaneti ehline ver- menizi emrediyor. Peki halk emaneti nasıl verir? Bu emir hepimiz için geçerli. Halk sandığın başına gider, oyunu atar ve emanetini verir. Allah size emanet veriyorsa, illa ki bunun hesabını soracak demektir. Vicdan rahatlığıyla biliyorum ki, inşallah Mahşer’de Allah’ın karşısına çıktığınız zaman, Allah o emaneti bize verdiği- niz için inşallah sizden hesap sormayacak.”

Aşk olsun vallahi adama, böyle bir konuşmayı Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed bile yapamaz, Allah’tan ve çarpılmaktan korkarlar. Allah’tan kim korkmaz? Allah’tan sadece şeytân-ı lâîn korkmaz. Buradan bir çıkarım yaparak Gülpınar soyadlı muh-

1 Cumhuriyet, 26 Mart 2019.

terem zatin şeytan ile bir hısım-akrabalık ilintisi olduğunu düşünmek hiç de abartı olmaz. Doğrudur, “Allah, emaneti ehline verilmesini emrediyor”. Ama Kuran’da, seçimde oy kullanmanın kutsal bir iş olduğundan söz etmiyor. Oy, bir kutsal emanet ise bu emanete neden hıyanet ediyorsunuz? Allah emanet oyu AKP’ye verenlerden hesap sormayacakmış. Nereden biliyorsunuz? Allah size bu hususta vahiy mi gönderdi? Bu kadar Allah’ın sevgili kulu iseniz bu yönetim sefaletiniz neyin nesi? Nedir bu enflasyon, lira neden yerde sürünüyor? Uygar dünyada itibarınız neden iki paralık? Allah sadece seçim sandığında mı görevli? Şeytan’ın Türkiye’deki yamakları sadece ve elbette siz değilsiniz? Ya onlardan birinin yakını Mahşer’in kapısında bekçi duruyorsa ne halt edersiniz? El elden üstündür evladım!

Bu konuyu deşmek için, şu günlerde yayımlanacak *Sonun Sonu* (Eksik Parça Yayınları) adlı kitabımda yer alan “Allah Adına Yönetmek” başlıklı yazıdan alıntı yapacağım: “Allah adına yönetmek” iddiası Türkiye için de tam anlamıyla geçerli. İslamcı iktidarlar Allah adına yönettikleri için rahatlıkla yalan söyleyebiliyorlar ve kolayca takiye bukalemuna dönüşebiliyorlar. Allah adına yönettikleri için sorumluluk duygusundan kesinlikle yoksunlar. Allah adına yönettikleri için, bu dünyaya ait bütün denetçi kuruluş ve aygıtları yok etmeyi hedefliyorlar. Çekinmiyorlar. Allah adına yönetmek, kimseye hesap verilmediği için, millet adına yönetmekten çok daha kolay. Allah adına yönetenler, Millet’e hesap vermemek için, gün gelir, parlamentoyu ve seçimi gereksiz bir yük olarak görürler. Allah adına yönetenler, onu, peygamberini ve Kutsal Kitab’ını (hesap soramayacaklarını bildikleri için) hiç umursamazlar. Çekinmezler çünkü çekinmeleri gereken halkı dinsel huraların afyonuyla uyutmuşlardır. Bütün bunları yapan insan kılıklı iblislerden Anayasa ve yasalara saygı beklemek saflık olmaz mı?

AKP ve onun ebedi şefi R.T. Erdoğan, Türkiye’yi 15 yıldır Allah adına yönetiyordu. Erdoğan artık hem Cumhurbaşkanı hem AKP’nin seçilmiş genel başkanı. Böylece, tam anlamıyla, Necip Fazıl’ın Başyüce’si oldu. Artık kimseye hesap vermeden herkesten

hesap sorabilir, her konuda hüküm verebilir, her konuda karar-name çıkartabilir. Nitekim, AKP genel başkanlığını devralmadan bir gün önce kültür ve sanat alanına giren konularda (yani “bizim mahalle”de) esti gürlledi. Bizim mesleğin mezhebinde boyun eğmek, boyunduruk taşımak olmadığı için, alanımızı yeke yek korumak zorundayız.”

Gölgenin en uzun hali güneş batmadan öncedir. Bir saniye sonra gölge mölge kalmaz!

TERSİ VE YÜZÜ¹

27 Aralık 2018 akşamı *Halk TV*’de Cüneyt Akman’ın “Zamanın Ruhu” programına çıkacaktım. Yapımcının odasında toplantı halindeyiz. Yapımcı yayında kullanacağı diaları, fotoğrafları gösteriyor. Derken Adonis’li bir fotoğraf gözüme ilişiyor. Meğer Suriye ve Arap dünyası üzerine bir soru varmış. Ama fotoğraf 1980’lerden kalma. Paris’te UNESCO binasında Arap Birliği bürosunda çekilmiş. Siyah-beyaz. Adonis’te ve bende saç-sakal simsiyah. Yanımdaki telefonda epeyce fotoğraf var. Paris’te “Les Editeurs” adlı kahve-lokantada çekilmiş fotoğraflar. Doğal olarak masada şarap şişeleri var. Yapımcı, “Abi bunlar olmaz!” diyor. İçki şişeli, dolu içki kadehli görüntüler yasakmış laik Türkiye’de. Oysa en çok içki İslamcılarının en bol olduğu yerlerde içilir. Süleyman Demirel hükümeti Ülker’i Yalvaç Lisesi’ne sürgüne gönderdiği zaman, bir bakkal dükkânının bütün raflarının konyak (kanyak) şişeleriyle dolu olduğunu görmüştüm. Yalvaç, mutaassıp, muhafazakâr bir ilçeydi güya!

Her dinde yasaklar, günahlar vardır: 10 yasak, 12 günah falan.

Tevrat’ta 10 Emir: 1- Allah’tan başka ilâhların olmayacak, 2- Kendin için oyma put yapmayacaksın, 3- Allah’ın ismini boş yere anmayacaksın, 4- Cumartesi günü hiçbir iş yapmayacaksın,

1 *Cumhuriyet*, 21 Nisan 2019.

5- Babana ve anana hürmet edeceksin, 6- Adam öldürmeyeceksin, 7- Zina etmeyeceksin, 8- Çalmayacaksın, 9- Yalan şahitliği yapmayacaksın, 10- Komşunun hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.

Kitaplarda yazdığına göre, hadislerde tamı tamına 12 adet büyük günahlar (kebair) var: 1- Allah’a ortak koşmak, 2- Haksız yere adam öldürmek, 3- İffetli, temiz bir kadına zina etti diye iftira bulunmak, 4- Zina yapmak, 5- Düşman hücumu sırasında savaştan kaçmak, 6- Sihir ve büyü yapmak, 7- Yetim malı yemek, 8- Müslüman ana-babaya asi olmak, 9- Aileye karşı istikameti terk etmek, 10- Faiz yemek, 11- Hırsızlık yapmak, 12- İçki içmek.

Rüşvet, iftira, yolsuzluk, adam kayırma, haksızlık yapmak, nepotizm, asabiyet gibi şeyler bu 12 günah arasında yer almıyor. Tuhaf değil mi?

İslamiyette 7 büyük günah: 1- Allah’a şirk, ortak koşmak, 2- Büyücülük, 3- Katillik, 4- Harpten kaçmak, 5- Yetim malı yemek, 6- Faizcilik, 7- Namuslu kadına iftira etmek (Buhari, Müslim).

Hristiyanlıkta ise 7 büyük günah daha farklı: 1-Kibir, kendini beğenmişlik, 2- Açıgözlülük, 3- Şehvet düşkünlüğü, 4- Kıskançlık, hasetlik, 5- Oburluk, 6- Öfke, yıkıcılık, gazap etmek, 7- Tembellik, miskinlik.

Günümüzde dinsel günah ve yasaklar elbette bir işe yaramıyor. Dinsel günah ve yasaklar bireyin, tek insanın bilinç ve vicdanının dışında olduğu için sadece şimdi değil hiçbir zaman yaptırım gücü olmadı. “Öteki dünya”, “mahşer günü” bir fanteziden ibaret. “Bu dünyada işlediğin günahların hesabını bir başka dünyada vermek” yani veresiye günah anlayışı ahlaklı yaşamının önündeki en büyük engel. Arap baharları, laik ve demokratik bir devrimi amaçlamadığı (yaratamadığı) için yitirdiği iktidara dönüşen despotizmlerle sonuçlandı.

Türkiye'nin 1 Nisan 2019 tarihinden bu yana yaşadıkları siyasallaşmış bir İslamın ve siyasallaşmış bir İslamı kendine rehber yapmış olan bir siyasal partinin asla demokratikleşemeyeceğini; yağma, talan ve gaza anlayışından kurtulamayacağını kanıtlıyor. Kanıtladı. Yazmıştım!

Yazdıklarımı, Dört Halife'den bu yana İslam toplumlarının tarihi ve AKP'nin 17 yıllık iktidarı doğrulamaktadır. AKP, özellikle İstanbul'da vereceği hesap varsa (ki var), onu mutlaka bu dünyada verecek. Verilecek hesapların kayıtları devletin arşivlerinde duruyor.

GÖNÜLLÜ KÖLELİĞİN ELEŞTİRİSİ¹

31 Mart 2019 yerel seçimlerinin sonuçları bizim “Gönüllü Kölelik” denen “şey” üzerine düşünmemizi gerekli kılıyor. Çok ince düşünmeden tanımını yapacak olursak, kölelik kendisi olmak hakkına sahip ol(a)mamaktır. Varlığı vardır ama kendisi yoktur, kendi iradesi yoktur. Bu durumu bir başkasının gücü yaratmıştır. Gönüllü köle demek ki kendisi olmaktan vazgeçen yaratıktır.

AKP'ye oy veren insanların çoğunluğu (AKP mağdurları, emekliler, işçiler, taşeron işçiler, emeklilik haklarından mahrum edilenler, memurlar, iktidarın türlü çeşitli kahrına uğrayanlar, vb.) gönüllü köle sınıfına girmektedirler. Aşağıdaki yazıyı onlara ithaf etmek için dilimize çevirdim.

Étienne de La Boétie (1530-1563)

Gönüllü Kölelik Üzerine Söylev

“Zavallı sefil insanlar, akılsız halklar, başlarına gelen kötülöklere karşı inatla duyarsız kalan, karşılıklarına çıkan iyilikleri göremeyecek kadar kör uluslar! Alın terinizin ürünü en değerli zenginliklerinizin göz göre göre elinizden alınmasına, tarlalarınızın yağmalanmasına, evlerinizden ata mirası değerli eşyaların

1 Cumhuriyet, 26 Nisan 2019.

soyulup çalınmasına seyirci kalırsınız! Artık hiçbir şey sizin malınız değilmiş gibi yaşarsınız. Mallarınızın, ailelerinizin, hayatlarınızın sadece yarısının size bırakılmış olmasından dolayı sanki büyük bir mutluluk duyuyor gibisiniz. Uğradığınız bütün bu zararların, bu felaketlerin, bu yıkımın sorumlusu yabancı düşmanlarınız değil, tam tersine tek bir düşman, kendi ellerinizle yarattığınız, uğruna cesaretle savaşa gittiğiniz, şanı için ölümü bile göze aldığınız kişi. Sorumlu o! Bu efendinin de sizin gibi iki gözü, iki eli, bir vücudu var ve sıradan bir hemşerimizden fazla bir şeyi yok. Ancak sizden fazla bir şeyi var ki onu da ona siz sizi ezsin diye verdiniz. Eğer siz vermediyseniz sizi gözetlediği bunca gözü nereden buldu? Siz vermediyseniz size vurduğu bunca eli nereden buldu? Kentlerinizin sokaklarını çiğnediği ayaklar sizin değilse kimin? Siz izin vermeseydiniz, üzerinizde iktidar sahibi olabilir miydi? Sizinle anlaşmamış olsa size nasıl saldırabilirdi? Sizi soyan bu hırsıza yataklık etmeseniz, sizi öldüren bu katilin işbirlikçisi olmasaydınız ve kendinize ihanet etmeseydiniz.”

Bilinçsiz “Gönüllü Kölelik” var, ama bir gün gözleri açılır. 31 Mart’ta olduğu gibi. Bir de, “gönüllüymüş” gibi yapan, öyle görünen madrabazlar var. Grip virüsü gibidirler, bunların soyu tükenmez.

11 Şubat 2019 tarihli *Cumhuriyet*’te iktidara geldiği günden bu yana dini istismar ederek seçmenden oy isteyen AKP’yle ilgili bir haber vardı. Haberde AKP’lilerin “Erdoğan tapıncı”na örnek olan alıntıları bilginize sunuyorum:

– “Allah, Başbakanımızı bizim başımıza nasip ettiği için her gün iki rekât şükür namazı...”

– “Erdoğan ümmetin lideri.”

– “Erdoğan’a dokunmak bile ibadettir.”

– “Erdoğan Allah’ın tüm vasıflarını üstünde toplayan bir lider.”

– “Başbakan sözü peygamber sünneti.”

– “Ülkemizde eğer Urfa şanlıysa, Antep gaziye, Maraş kahramansa, Rize, İstanbul ve Siirt de mübarektir. Çünkü bu 3 şehir,

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük liderinin doğmasına vesile olmuştur.”

– “Erdoğan’ı görünce salavat getiririz.”

– “Peygamber hata yaptı, biz yapmadık.”

– “Peygamberlerin de diploması yoktu.”

– “İslami olarak cumhurbaşkanına itaat etmek farz-ı ayındır.

Karşı gelmek de harpten kaçmak manasına gelir, haramdır.”

– “Hilmi Bilgin’e desteğinizi bekliyorum. Hilmi Bilgin’e vereceğiniz destek, yarın kıyamet günü beraat belgelerinizden biri olacak.”

Zaarif bir kadın ise “Götünün gılı olayım” diyordu.

Bu adamların tamamı dinden çıkmış vallahi!

Köle olduğunu bilen kölelikten kurtulur. Felaket, kölenin köle olduğunu bilmemesidir.

İŞGAL EDİLMİŞ TOPRAKLAR (1)¹

AKP’nin ve Genel Başkanı R.T. Erdoğan’ın iktidara geldikleri ilk günden bu yana, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçiminin iptaline kadar geçen sürede yaptıkları beni hiç şaşırtmadı. 1997 yılında bir gün Attila İlhan’la The Marmara’nın kahvesinde sohbet ediyorduk. Sohbetimizin bir yerinde, “Gel seninle bir sap-tama yapalım,” dedi. “Düzen partilerinin amacı iktidara gelmek ve hükümet olmaktır. Ama İslamcı partiler rejimi değiştirmek için iktidara gelmek isterler. Erbakan’ın amacı da rejimi değiştirmek.”

Ben de Attila İlhan gibi düşünüyordum. Konu üzerinde epeyce düşündükten sonra, “İşgal Edilmiş Topraklar”² başlıklı uzun bir yazı yazıp *Varlık* dergisinde (Ağustos 1997) yayımladım. Adı geçen yazının günümüze de yansıyan bir bölümünü 22 yıl sonra ilginize sunuyorum:

1 *Cumhuriyet*, 12 Mayıs 2019.

2 *Varlık* dergisi, Ağustos 1997; *Yaşasın Cumhuriyet*, Telos Yayınları 1999; *Mahşerin Üç Kitabı*, Doğan Kitap 2005.

“Refah Partisi’nin Cumhuriyet Türkiyesini ‘işgal edilmiş (edilecek, edilmesi gereken) toprak’¹ statüsünde gördüğü, gün geçtikçe daha çok anlaşılıyor. Büyük-küçük Refah yöneticileri, bir sınır ötesi akından ya da sonu belli olmayan bir ayaklanmadan sonra, ele geçirdikleri bir kasabada zengin evlerini talan eden yağmacılara da benziyorlar. Kendi aralarında, yandaşlarıyla birlikte kutladıkları ‘fetih’ törenleri de simgesel bir anlam taşıyor: Örneğin, İstanbul bu parti için Bizans’tan 1453 yılında alınan bir kent değil yalnızca. Bundan da öte zapt edilmesi, işgal ve talan edilmesi gereken bir Cumhuriyet toprağı. Bu nedenle, iktidarda kaldıkları süre içinde devleti talan ettiler.”

“5 temmuz 1997 tarihli *Cumhuriyet* gazetesi manşetten veriyor: ‘Sabotaj gibi kadrolaşma: Refahyol, Kırıkkale MKE’deki uzmanların yerine tüpçü, turizmci, öğretmen ve teknisyen atadı.’ Gazete ‘Refahyol’ diyor ama sanırım atamaları yapan koalisyonun Refah kanadı. Çünkü atamaları yapan Doğru Yol olsaydı, boşalttığı kadrolara atayacak uzman nitelikli kendi yandaşlarını bulabilirdi. Bu atamalardan en çarpıcı olanlardan biri şu: Makine Kimya Endüstrisi’nde genel müdür yardımcısı görevini yürüten patlayıcı madde uzmanı Mehmet Çelik’in yerine mesleği öğretmenlik olan biri atanmış. Tanım ve sorumlulukları gereği, bir uzman tarafından yürütülmesi gereken bir göreve ‘sokaktan geçen biri’nin diyebileceğimiz türden bir yandaşın atanması iki gerçeği ortaya çıkartıyor: Ya bu atamayı yapanlar zengin evini basan talancının anlayışına sahip insanlar ya da o göreve atanmaya uygun insanlar yok yandaşları arasında.”

Aradan 22 yıl geçmiş. Rejimin DNA’sı iyice ortaya çıktı. Ama aradan geçen 32 yıl içinde bir gerçek de ortaya çıktı: Türk halkı Hitler dönemi Alman’ına benzemiyor. Cumhuriyet’in bekçi ve nöbetçileri arasından kimseyi baştan çıkartamadı. Son yıllarda foya ortaya çıktıkça tersine bir hareket oldu. Erdoğan’ın dayandığı kitle olan avantacı lümpenlerin bundan sonra ne yapacağı belli değil. Dram tragedyaya dönüştü: R.T.E. şimdi, Cumhur-

1 Dâr-ül-harb; dâr-ül-cihâd.

başkanı olarak ve makamın bütün olanaklarını kullanarak İstanbul'un bütün ilçelerinde miting yapacaktı. Yani koskoca cumhurbaşkanı unvan maçı için bir vatandaşın karşısına çıkacaktı. Yenmesi kolay diyelim ama ya yenilirse Kondusaray'da oturmayı sürdürebilecek mi?

İŞGAL EDİLMİŞ TOPRAKLAR (2)¹

Bundan önceki yazının devamında zamanın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı R.T. Erdoğan'la ilgili bir bölüm var. Erdoğan, belediye başkanlığı döneminde ele verdiği kimlik ve kişiliğini başkanlığı ve cumhurbaşkanlığı döneminde iyice azdırarak sürdürdü. Okuyalım:

“İşgal ordusu tavrını daha geniş boyutta İstanbul Belediyesi'nde görüyoruz: Belediye meclisinde çıkarttığı bir kararla, İstanbul Belediyesi başkanı tek imzayla belediyeye ait taşınmaz malları canının istediğine satma yetkisine sahip olmuştur. 7 Temmuz 1997 tarihli *Yeni Yüzyıl* gazetesinden öğrendiğimize göre İstanbul Belediyesi Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, aslına uygun inşası onaylanan Laleli'deki Çobançavuş Camii arazisini tek imzayla satışa çıkarmış. Cami arazisinin bulunduğu Eminönü'nün belediye başkanı, bu uygulamaya bir anlam veremediğini söyleyerek caminin yeniden yapılmasını istemiş. Gazetelerde yayımlanan haberlere göre, tek imzayla satış yapma yetkisini ele geçiren İstanbul Belediyesi başkanının belediyeye ait yüzlerce taşınmaz malı Refah yanlısı kişi, kuruluş ve vakıflara yok pahasına peşkeş çekeceğinden kuşkulaniyormuş. Bu satışlara karşı herhangi bir yasal önlem alınmazsa, birkaç ay içinde bu kuşkuların hiç de boşuna olmadığını görmek zorunda kalabiliriz.”

“İktidara gelen bir siyasal partinin kendi programlarını uygulamasından daha doğal ne var? Doğaldır, çünkü bir programla seçimlere girmiş, iktidara gelmiş ve iktidarda da o programını

1 *Cumhuriyet*, 14 Mayıs 2019.

uygulayacaktır. Yüzde yirmileri bir yana bırakalım; bir siyasal parti yüzde seksenlerle, doksanlarla iktidara gelmiş olsa bile bütün eylemleri Anayasa'yla sınırlıdır ve yasaların denetimi altındadır. On bir aylık iktidar döneminde Refah'ta Anayasa ve yasalara saygı duygu ve düşüncesinin bulunmadığına tanık olduk. Özellikle de devlet örgütünde kadrolaşma çabalarında. Demokrat Parti'den itibaren bütün merkez sağ parti iktidalarında devlet aygıtında kadrolaşma çabalarına tanık olduk ama Refah Partisi'nin on bir ayda yaptıklarını hiçbir merkez sağ parti yapmaya cesaret etmedi, edemedi.”

“On bir aylık iktidar dönemi içinde Refah Partisi'nin ciddi ve çağdaş bir devleti yönetebilecek yetkinlikte olmadığını, devlet yönetecek ağırlıktan yoksun bulunduğunu gördük. Birkaç safсатаcının dışında, çağının çağdaşı düşünürleri, bilimadamları, yazarları, ekonomistleri, gazetecileri, yani sırtını dayayabileceği yetişmiş ve yeterli bir entelektüel ve uzman kadrosu yok. Kuran'dan ezbere ayetler tekrarlayarak devlet yönetilemeyeceğini kendileri de artık anlamış olmalı. Bu yüzden Cumhuriyet karşısında, Cumhuriyet'in yerleştirdiği gündelik yaşam karşısında büyük bir eziklik hissediyor, sürekli bir travma yaşıyor. On bir ay sonra Refah Partisi iktidardan kendi isteğiyle uzaklaşmak zorunda kalmışsa, vermek zorunda olduğu kararda ordu kadar, sivil kitle örgütleri kadar, siyasal partiler kadar ve belki de onlardan daha fazla ‘gündelik yaşam’ etkili olmuştur. Cumhuriyet'in yerleştirdiği ve nüfusun yüzde doksandan fazlasının benimsediği gündelik yaşam biçimi!”

28 Şubat 1997'den sonra, kendilerine “Yenilikçiler” adını veren bir grup “Biz Refah döneminden ders aldık. Değiştik,” diyerek R.T. Erdoğan'ın başkanlığında AKP'yi kurdular (14 Ağustos 2001). O zaman ben, AKP'yi destekleyen liberal ve döneк solcuların karşısına geçerek, partinin kuruluşundan 32 gün sonra “Refah ideolojisi bir deridir, gömlek çıkartılır gibi çıkartılamaz,” diye yazdım.¹

1 *Hürriyet*, 16 Eylül 2001, “AK Parti'nin Kolektif Aklı”.

1997 yılında “Tek imza” peşinde koşan R.T. Erdoğan başbakanlığı ve cumhurbaşkanlığı döneminde bu yetkiye kavuştu ve Türkiye’yi her alanda batırdı.

AKP’NİN KOMİK TRAJEDİSİ¹

Abdellatif Laâbi (1942) Arap dilinin en büyük şair ve aydınlarından biridir. Adını duyduğum, şiirlerini okuduğum 1970’lerde Fas’ta hapisanedeydi. Nâzım Hikmet’in izinden giderek Arap şiirini dönüştüren şairlerin başında geliyordu. 1985 yılında Fransa’ya sığındı. 1986 Mallarmé Şiir Ödülü’nün Henri Meschonnic’e verildiği törende bizi Adonis tanıştırdı. Dilimize çevirdiğim şiirlerini *Acı ve Gülümseme* adıyla 1991 yılında Can Yayınları’nda yayımladım. Aynı yıl TÜYAP Kitap Fuarı’nın davetlisi olarak İstanbul’a geldi. Yerini çok iyi hatırlıyorum: Sıraselviler’de tam Belçika Konsolosluğu’nun önünde “*Hayalimdeki Müslüman ülke işte tam böyle,*” dedi. Gözleri buğulanmıştı.

Abdellatif Laâbi’nin bu cümlesini 2002’ye kadar birçok Arap dostumdan duydum. Artık kullanıyorlar ama o zamanlar “Laiklik” demiyorlar, “Devlet ve Dinin ayrılması” demeyi tercih ediyorlardı. Artık “laik” ve “laiklik” demeye başladılar. Bir zamanlar içtenlikle özendikleri Türkiye’nin geleceği için şimdi kaygı duyuyorlar. Onlar kaygı duyardıysa, AKP denen parti Emevi Araplığına tutkuyla öykünmekte. İşte bu nedenle “komik” sıfatını kullanıyorum.

AKP kafası geleceği dinde aradığı için gülünçtür. Bütün dinler durağandır ve durağan olan, duran her şey ölür. AKP bütün meslekleri dinselleştirerek, geleceği İmam-Hatip okullarına ipotek ederek bir kez daha gülünç olmuştur.

İnsan biraz düşünür ve sorar: Yahu biz neden geçmişe sığınıyoruz; geleceği geçmişte arıyoruz; neden bir şimdimiz ve geleceğimiz yok. Neden dünya çapında, çok sayıda (ve özellikle de

1 Cumhuriyet, 9 Haziran 2019.

İmam-Hatipli bir tek) matematikçimiz, fizikçimiz, kimyacımız, biyoloğumuz yok.

Şunu da sor: Yurt dışında yaşayan, orada kariyer yapan, kol-tuğumuzu kabartan, ödüller verdiğiniz bilimciler arasında bir tek İmam-Hatipli var mı?

Bu soruları, bütün İslam âlemini içine alacak kadar genişlet, aralarında bir tek “imam” kökenli bilimci var mı? Sonra Nobel ödülü listesine bak: Kaç Müslüman, Hristiyan, Musevi, Budist, Şintoist ve Ateist var?

Şöyle bir çevrene bak: Hristiyan dünyasında kaç ülke kendine her konuda İncil’i referans alıyor; hukukta 2 bin yıllık Hristiyan şeriatına başvuruyor.

Düşün ki din hiçbir şeyin devası değildir. Din sadece dindir! Ve İslam 1500 yıl önce durduğu yerde durmaktadır. Yarışmayı, boy ölçüşmeyi bir yana bırak, laiklik olmadan, bu dünyada ayakta duramazsın!

Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu, 19 Mayıs 2019 günü Samsun’da, “Türkiye’nin bekası için 2023 vizyonu”ndan söz etti. “İ’lây-ı kelimetullah yolunda, şehâdet ve gaza kavramlarını şiar edinen ecdadımızın yolunda yürümekten mutluyuz,” diyerek, Büyük Millet Meclisi ordularının kazandığı Kurtuluş Savaşı’nın din sayesinde kazanıldığını ilan etti. “İ’lây-ı kelimetullah”, İslamın yüceliğini ve Kuran’ın üstünlüğünü savunmak anlamına geliyor ki Türkiye Cumhuriyeti devletinin böyle bir amaç ve görevi yok. Saçma!

Samsun’daki mürteci müsamerede figüranlık yapan ve büyük bir ihtimalle de İmam-Hatipli olan Gençlik ve Spor Bakanı M.M. Kasapoğlu, “İslam adına, kâfirler üzerine sefer yapmak ve bu uğurda ölmek” gibi zırvayı ilke edinen ataların yolunda (!) yürümekten dolayı çok mutluymuş. Bakan Kasapoğlu’nun söylediği çok tehlikeli cümlelerin Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş ilkelerine karşı olduğundan haberi bile yok. Beyni yıkanmış! Mustafa Kemal Paşa’nın, “İ’lây-ı kelimetullah yolunda”, saldırgan bir amaçla Samsun’a çıkmadığını da bilmiyor... Kurtuluş

Savaşı, antiemperyalist bir savunma savaşıdır. AKP işte bu nedenle, tarih cehaleti yüzünden, bir kez daha acınası gülünç!

Türkiye'yi, İstanbul'u bir yana bırakın, bu insanlara bir köy bile emanet edilemez!

NE SİHİRDİR NE KERAMET¹

Ne sihirdir ne keramet el çabukluğu marifet! Ne sihirdir ne keramet yalan söylemek marifet! Ne sihirdir ne keramet küfretmek marifet! Ne sihirdir ne keramet iftira marifet! Ne sihirdir ne keramet partizanlık marifet! Ne sihirdir ne keramet zenginleşmek marifet! Ne sihirdir ne keramet akraba kayırmak marifet! Ne sihirdir ne keramet cehalettir marifet!

Cumhuriyet, şer ve cehalet yuvası tekke ve zaviyeleri kapatmıştı, fesat ocağı tarikatları yasaklamıştı ama ortadan kaldıramamıştı. Zaten böyle bir şey mümkün değildir. Başta doğudakiler olmak üzere tamamı yeraltına indi, Cumhuriyet ve uygarlık düşmanlarını yetiştirmeye başladı. Böylesine girişim ve oluşumları engellemek amacıyla kurulan Diyanet İşleri Başkanlığı 1950'ye kadar kış uykusunda işi idare etti; 2000'e kadar sağcı iktidarların dümen suyundan giderken irticayı palazlandırdı; 2003'ten itibaren dini göz küllemek ve maymuncuk olarak kullanan AKP'nin emrine girdi.

Son yedi kitabımda bu şer cephesinin otopsileri yapılmıştır.

AKP'yi kuranlar ve onlara önderlik edenler Cumhuriyet ve devrimlerine, onun niteliklerine, çağdaşlaşmaya karşı ve düşman idiler. Referansları, İmam Gazali'den (1058-1111) itibaren içtihat kapıları kapatılmış, dolayısıyla kirletilmiş, katledilmiş bir İslam'dı. Böyle bir ortamda yetiştiler. Kökleri taa II. Mahmut düşmanlığına dayanır. Cumhuriyet Halk Fırkası (CHF)'nin içinde gizlendiler; bütün milliyetçi ve sağcı partilerin içinde yer

1 Cumhuriyet, 30 Haziran 2019.

aldılar. Ve Nihayet Necmettin Erbakan başkanlığında, hepsi Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan kendi partilerini (Millî Nizam, Millî Selamet, Refah ve Fazilet) kurdular. Koalisyon hükümetlerinde yer alıp iktidarın tadına baktılar. “*Din, İman, Masa, Kasa*” (Tekin Yayınları, 2016) tekerlemesi bu dönemde söylenmiş olmalı.

Fazilet Partisi’nin kapatılmasından (22 Haziran 2001) sonra 14 Ağustos 2001 günü AKP kuruldu. Kurucular, Millî Görüş gömleğini çıkardıklarını dünyaya ilan ettiler. O zaman ben fakir “Millî Görüş gömlek değil gergedan derisidir, çıkartılamaz,” diye yazarak namusumu kurtardım.

3 Kasım 2002 günü yapılan genel seçimlerde AKP’nin iktidara gelmesi “Ne sihirdir ne keramet, imeceyle iktidara gelmek marifet” tekerlemesiyle özetlenebilir.

Din ve imanı kullanarak masa ve kasayı ele geçirdiler ama devlet işlerini yönetebilecek bir kadroları yoktu. Baskın bir çoğunluğu İmam-Hatip mezunuydu. Bu mezunların bazıları Yüksek İslam Enstitüsü ya da İlahiyat Fakültesi bitirmişti. Lise fark sınavını veren kimileri de hukuk okumuştı. Aralarında fen, matematik, ekonomi, felsefe okumuşlar yok gibiydi. Bunlar da Cumhuriyet sevgisinden yoksundular. TBMM kitabında yayınlanan özgeçmişlerinde, hiçbirinin İmam-Hatip’te okuduğu, oradan mezun olduğu yazmaz. İlkokuldan sonra doğrudan üniversiteye geçilir.

Hiçbirinin genel kültürü, dış dünya pratiği, yeterli tarih ve ekonomi bilgisi, dış siyaset ve diplomasi deneyimi yoktu. Cumhurbaşkanı, başbakan, bakanlar bu türden insanlar arasından çıktı. Her türlü bürokrasiyi Fethullah cemaatine bıraktılar ve aralarında tam anlamıyla bir ortakyaşarlık (sembiyozis) hayatı başladı. Ancak, Fethullah cemaatinde de ekonomist, dış siyaset uzmanı, fen ve matematik bilgini yoktu. Bu faslı kapatmadan önce iki hususa dikkat çekmek istiyorum:

1- AKP göz yumdu ve Fetöcüler, 2002’den sonraki bütün üniversite sınavlarını kopya ile kazandı.

2- Fethullahçılar ve AKP kodamanlarının yakınları askeri lise, harbiye ve akademi ile polis okulları ve akademi sınavlarını kopya ile kazandı.

Böylesine yetersiz ve yeteneksiz kadro elbette Türkiye'yi batıracaktı, bütün sağlam yapılarını yıkacaktı.

1923-1950 arasındaki hükümet üyelerinin özgeçmişlerini inceleyin, tamamı alanlarında ciddi öğrenim görmüş uzmanlardı. Aralarında yetenek ve yönetim bilgileriyle dünya çapında bakanlar vardı. Özellikle ekonomi, milli eğitim ve dışişleri bakanları. Becerileri arasında sihir, keramet ve el çabukluğu yoktu.

SALTANAT VE ÖDÜL¹

Kâtip Çelebi şöyle der: “Halk ne güven bulmalı, ne de umutsuzluğa düşmeli, korku ile umut arasında olmalıdır. Korku yönü daha kuvvetli olursa olsun.” Osmanlı devleti için söylenen bu söz, bu düzene özenen AKP kafası için de geçerli oldu. Ama şimdi durum şöyle değişti: “Çünkü uyruğun yabanıl hayvan gibi ürkmek, ara sıra sel suları gibi taşmak yaratılış gereğidir.” Su bu, 23 Haziran’da olduğu gibi baraj kapaklarını patlatır.

Şimdi, Kâtip Çelebi’yi eleştiren şiirimi (mirimi) SİYASET-NAME’den okuyalım:

“Ödül ve saltanat: Çarkıfelek, ateşten gömlek, / gözünün içine baka baka giden zaman – / alsan alınmaz satsan satılmaz –; ama / nerede bu diyarın erdemli ve dürüst kişileri-/ bütün bu işler olurken? /

Bilinmelidir ki, bir ülkede ve her zaman / sekiz işe benzemek isteyenler çıkar / ödül ve saltanat sayfalarında: / Yağmur’a: Dört ay yağıp bir yıl yetmek için / Güneş’e: Sekiz ay ısıtıp dört ay üşütmek için / Ay’a: Ayda bir gün tam görünmek için / Rüzgâr’a: Bir verip iki almak için / Ateş’e: Bozguncu ve fesatçı dikenleri kurutmak

1 Cumhuriyet, 14 Temmuz 2019.

için / Su'ya: Öç almak için hayasızlardan / Yeryüzü'ne: Sır vermemek ve boyun eğdirmek için / Ölüm'e: Yaraşır olmak için ölüme. / Olsun! Bahtı açık ola! Her iş bunun gibidir: / Başa gelen çekilir ve bilinmez gelmeyince. /

Çünkü uyruğun yabanıl hayvan gibi ürkmek arasıra/ sel sularını gibi taşmak yaratılış gereğidir.”¹

AKP saltanatı, masa ve kasayı ele geçirme sevdasının yarattığı bir delirium ve şizofreni ortamında başladı. Laik ve çağdaş (asrî) olan her şeye düşmandılar. İnandıkları ve uyguladıkları İslam, Kuran İslamı değildi. Uyduruk hadislerle, çağdışı fakihlere inanıp kullanıyorlardı. Dinlerinde düşünce ve aklın payı yoktu. Kafalarında kendi yapıntı (kurgusal) kuruntularından başka gerçeklik yoktu.

AKP kurulduğu zaman da çağdışı bir partiydi. Çünkü çağdışı kafalar tarafından kurulmuş bir partiydi. Tek Adam yaratmaya ve onun tarafından yönetilmeye ayarlı bir Ortak Akıl partisiydi. (Ortak Akıl faşizmdir; Tek Adam'ın aklıdır. Tek Akıl'a biattır. Ortak Akıl'ı bir nane sayıp sakız gibi çiğneyenler çok iyi düşünmeli).

Gazetelerde, televizyonlarda vızırdayan akıl yoksunları AKP ve Erdoğan'ın fabrika ayarlarına dönmelerini tavsiye etmekte. Bre cühela tayfası, Erdoğan ve AKP'yi Müslüman Kardeşler fabrikası imal etti. Hassan El-Benna'nın, Seyyid Kutub'un, Firavun Mursi'nin “İhvan ül Müslimin” fabrikası. Yani partisi.

Müslüman Kardeşler'in amentüsü, Seyyid Kutub'un *Yoldaki İşaretler*'ini okurken sayfa kenarına şunları yazmışım:

“Allah'ı parti başkanı düzeyine düşüren bir anlayış.

Müslüman Kardeşler = Allah'ın partisi;

Parti başkanı = Allah;

Genel sekreter = Peygamber;

Parti tüzük ve programı = Kuran;

Parti Sloganı = Medeniyet sadece İslam'dadır!”

1 Özdemir İnce, *Toplu Şiirler 2*, Kırmızı Yayınları, 2009; s. 272.

Samir Amin, Adonis ve Houria Abdelouahed olmak üzere çağdaş ve demokrat Arap filozof ve sosyologlarını okumadan hiç kimse pörsümüştür Arap Baharı'nı anlayamaz. AKP neden Mursi'ye meftun, neden Suriyeli Esad'a ve Mısırlı Sisi'ye düşman anlayamaz. AKP'li vatandaş "Cumhurbaşkanı da duysun. Böyle hamhumşarolopçular yüzünden kaybetti" diyor muş. Bre komşular, Cumhurbaşkanı kendi yüzünden kaybetti!

Türkiye'nin Müslüman Kardeşler Fırkası AKP bir zihinsel ve ruhsal saplantı kumkuması olarak, Cumhuriyet'in tıkr tıkr işleyen saatini bile isteye bozdu. Meraktan değil düşmanlıktan. AKP, girdiği komadan asla çıkamaz. Onun bozuk mayasıyla yoğurt çalanlara ancak zort çekilir. Erdoğan'a gelince: Emekli olup hatıralarını yazdırırsın. Anladikosmoraniskala?

AKP'NİN ORTAK AKLININ İFLASI¹

Türkçe, Tarih-Coğrafya-Yurt Bilgisi, Matematik, Fizik-Kimya-Biyoloji, Fen Bilgisi, Yabancı Dil, Felsefe, Mantık, Sosyoloji, Din Bilgisi, Beden Eğitimi, Resim, Müzik, Hal ve Gidiş derslerinden "Sıfır" çeken Dinsel Ortak Akıl elbette iflas edecekti ve etti. Çoktan iflas etmişti zaten. Bu derslerden geçer not almak ve çağının çağdaşı olmak için bireysel akıl gerekir. Ama Medrese bireysel aklın düşmanıdır. Medresede bilgi üretilmez; bir zamanlar üretilmiş olan tek bilgi tekrarlanır. Dinsel Ortak Akıl, 610 yılı Ramazan ayının 27. gecesi ile 632 yılı arasında 22 yıl konuşmuş ve sonra ebediyen susmuştur. Dinsel Ortak Akıl'ın bilgi dağıtması, dünya ve evren bilgisi 632 yılı ile sınırlıdır. Şimdi 2019 yılındayız. Aradan 1387 yıl geçmiş. Kullanım süresi 1387 yıl önce sona ermiş bilgiyle sınava giriyorlar. Bu bilgiyle ülkeyi yönetiyorlar.

Bütün derslerden, sınıf adına (temsilen) Siyasal Ortak Akıl mümessili sınava giriyor. Eski öykü, masal ve menkıbelerde,

1 Cumhuriyet, 6 Eylül 2019.

savaşan iki orduyu temsilen (adına) iki pehlivan meydana çıkar. Bir kişi yener, bir kişi yenilirdi; binlerce yoksul ve sefil asker kırılmazdı. şimdi durum tersine oldu: Komutan, “Ben yenilmedim, ordu yenildi” diyor. Ordusu yenilen komutan nasıl muzaffer olur? Ortak Akıl sisteminde böyle oluyor zaar!

İslamcıların dilinde bir zulüm lafı vardır. Güya Cumhuriyet bunlara zulmetmiştir. Bir AKP’li madrabaz bir CHP’li ile tartışırken ağzındaki baklayı çıkarır: “İbadeti yasaklamaya gücünüz yetmez. Siz bizi masadan ve kasadan uzak tutuyorsunuz.”

şevket Demirel, AKP’nin iktidar halini çok iyi anlatır. “Din İman Masa Kasa” kitabımın önsözünden bir alıntı:

“Malı kışın aylarca ahıra kapatırsın. Sonra bahar gelince çayra saldığında yeşil otlara nasıl saldırırsa bunlar da deliler gibi paraya saldırdılar. Nasıl mı? Örneğın; benim üzerinden her gün geçtiğım kaldırımı tam 4 defa söküp, buranın taşını oraya, oranın taşını buraya yeniden döşeyerek. Tabii utanma vs. beklemek boşunadır.”

Prof. Dr. Niyazi Kahveci’nin “Çağımız ve Türkiye” adlı kitabından aktarıyorum: “Düşünmeyen kişi ve toplum, kendi bedeni üzerinde başkasının kafasıyla dolaşır ve kendisi olamaz... Stoacı filozof Marcus Aurelius (121-180), iki bin yıldan fazla bir süre önce, “Kişinin kendi aklını kullanarak düşünmesi, başkasının kölesi değıl, kendisinin efendisi olmasıdır,” demiştir.”¹

“Çağının Çağdaşı olmak”, benim edebiyat ve sanatta, bilim ve felsefede, siyasette, sporda, standart söz konusu olduğı zaman, kabul ettiğım tek ölçüdür. Bu, çağının akıl ve düşünme sistemini kabul edip özümsemekle olur. Tekrarla, geçmişi kopyalamakla, kolaj yapmakla mümkün değıldir.

AKP, Osmanlı’nın ve dinin yörüngesinin, çekim alanlarının dışına çıkmıyor. Çıkamıyor değıl. Çıkıyor. Osmanlı 1453 yılında İstanbul’u aldığı zaman Avrupa’nın düşünce düzeyinin

1 Çağımız ve Türkiye Düşün ve Bilim Alanları, Prof. Dr. Niyazi Kahveci, Sine-mis Yayınları, İstanbul, 2018, s. IV.

300 yıl gerisindeydi. (Matbaa Avrupa’da 1450 yılında çalışmaya başladı. İstanbul’a 1796’da geldi). Kurucu ulusun kimliğini ve onun dilini yozlaştırmaya başlamıştı. Kuran ve hadisten başka bir bilgi kaynağı yoktu. Dünya ve evren bilgisi Tevrat’tan aktarma masal ve menkıbelerden ibaretti.

Osmanlı’nın tarihsel ömrü boyunca bir tek bilimsel ve teknik icadı yoktur. Patenti kendine ait tek bir alet yapmamıştır. Kol gücüyle var olmuştu; kafa gücüne sahip olmadığı için yok oldu. Taklitçisi AKP de aynı nedenlerden dolayı yok olmaya mahkûmdur.

Dine gelince: Din sadece güçlülerin ve zenginlerin işine yarar. Kuran’ın içerdiği dünya ve evren bilgisi, M.S. VII. yüzyılda sıradan insanların sahip olduğu bilgiydi. Kendisinden önceki 3-4 bin yıllık bilgi birikiminden habersizdi. Tıpkı AKP gibi...

BU MÜSLÜMANLAR ÇAĞDAŞLAŞAMAZ¹

“AKP Çorum Belediye Meclisi üyesi Reşit Keleş Facebook hesabından M.K. Atatürk ve sevenlerine kin kusmuş. Hutbede Atatürk adını anmayan Diyanet İşleri Başkanlığı’nı eleştirenlere basmış küfürü...”

Ne demiş?

“Diyanet Kemalistlere göre hutbe yapacak; / Diyanet Kemalistlere göre fetva verecek; / Müslüman Kemalistlere göre inancak; / Müslümanların helalini haramını Kemalistler belirleyecek; / Buna laiklik diyeceğiz; Siz kimsiniz o... ç...” demiş.

Benim çocukluğumda böyle konuşanların ağzına kırmızı biber sürerlerdi; şimdi belediye meclis üyesi, milletvekili falan yapıyorlar.

Adamın söylediklerinin tamamı mugalata ve yalan. “Kemalist” dediği insanların tamamı Cumhuriyet’i savunan vatandaşlar. Diyanet İşleri Başkanlığı’nı ne yazık ki bu Cumhuriyet

¹ Cumhuriyet, 13 Eylül 2019.

kurdu. Bu durumda Anayasa'mızın Diyanet İşleri ile ilgili maddesine (M.136) bakmak zorundayız:

“Genel idare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı, laiklik ilkesi doğrultusunda, bütün siyasi görüş ve düşüncülerin dışında kalarak ve milletçe dayanışma ve bütünleşmeyi amaç edinerek, özel kanununda gösterilen görevleri yerine getirir.”

Şu anda ve çok uzun süredir Diyanet İşleri Başkanlığı, Anayasa'nın 136. maddesini ayağının altına almış paspas gibi çiğnemekte. Anayasa'ya aykırı davranan bütün Diyanet İşleri Başkanları Başyücelik rejimi yıkılır yıkılmaz yargı organlarına hesap verecektir. O zaman geldiğinde Reşit Keleş gibi yaratıkların ağzına kırmızı biber sürülecek. Böyle bilene!

Türkiye'nin ve dünyanın İslam diniyle bir sorunu (İslamofobi) yok; sorun bazı Müslümanların İslamomanyaklığıyla. Bunu “müslümanofobi” olarak tanımlamak mümkün.

Gelecekte var olmak istiyorlarsa, Müslümanlar da tıpkı Hristiyanlar gibi çağının çağdaşı olmak zorunda. Gelecekte cami ve ezan varlığını sürdürecektir, Müslümanlar dinin beş koşulunu yerine getirecek, Ramazan ve kurban bayramları, kandiller olacak... Buna şimdi ve gelecekte hiçbir rejim ve iktidar engel olamaz. Ama sonuç olarak İslam kamusal alandan ve siyasetten çekilmek zorunda: Çünkü bu yüzyılda inanç kamusal değil bireyseldir. Bunu kabul etmeyenler gelecekte varlıklarını sürdüremeyecek ve mağaralara çekilmek zorunda kalacaklar. Türkiye Cumhuriyeti'nin laik düzeni ayakta kaldıkça Türkiye Müslümanları için böyle bir tehlike yok. AKP'lilerin de İslamcılarının da böyle bir şansı heba etmek isteyeceklerini sanmıyorum.

Arap yarımadası kökenli olmayan Müslümanların da çağın çağdaşı olmaları mümkün! Acıyan yarımada (Suudi Arabistan ve Arap Emirlikleri) acısın! Petrol ya tükenecek ya da yerine başka bir şey bulunacak; petrol şenliği sonsuza kadar devam etmeyecek. Bunu bilen krallar ve şeyhler paralarını Hristiyan memleketlerinde menkul ve gayrimenkul değerlere yatırıyor, resim koleksiyonu yapıyor, futbol takımları satın alıyor. Kendi sınırları dışında

kadını erkeği Hristiyanlar gibi giyiniyor, lıkır lıkır içki içip fuhuş yapıyor ama akıl, mantık ve bilimsel bilgiyi içeri sokmuyor.

Ben söylersem benim gibi “Marksist, Leninist ve dahi jakoben” bir kâfire (!) inanmazlar. Bu nedenle sözü İmam-Hatip ve ilahiyat kökenli bir bilgene, bir Kuran-ı Kerim mütercimine (Prof. Dr. Niyazi Kahveci) bırakacağım:

“Batılılar düşünürken Müslümanlar düşünmemektedir. (...) Batılılar, akıllarına ve düşünlerine hitap edilebilir vasıfta iken Müslümanlar, ancak duygularına hitap edilebilirler. Bu nedenle masal, hikâye ve efsane anlatımlarına çok itibar etmektedirler. Kuran’ın bile duygulara hitap eden efsanelerini sevmekte, düşünlerine hitap eden ayetlerine itibar etmemektedirler.

Bu niteliğinin somut sonucu olarak Batılılar kendi düşün ürünleri ile ortaya çıkmakta, Müslümanlar ise onların karşısına kendi ürünleri ile değil, Allah’la, O’nun ürün ve eserleri ile çıkmaktadırlar. Sonuç elbette Müslümanların mağlubiyeti olmaktadır.”¹

TÜRBAN BAŞÖRTÜSÜ DEĞİLDİR²

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Adana’da katıldığı Dünya Avşarlar Derneği dördüncü kuruluş yıldönümü şenliğinde özetle şunları söylemiş:

“Bizim de çok kabahatimiz, kusurumuz var. Bir başörtüsü meselesini Türkiye Cumhuriyeti’nin en temel meselesi haline getirdik. Sana ne kardeşim ya, kadın ister başörtüsü takar, ister takmaz. O kız çocuğumuz üniversiteye gidiyor mu, okuyor mu, imkânını sağlıyor muyuz? Derdin o olmalı. Çocuklarımız okumalı, bilimi öğrenmeli ve hayatı sorgulamalı. ‘Neden Türkiye bu haldedir?’ demeli. Bunları yapmalıyız.”

1 *Çağımız ve Türkiye Düşün ve Bilim Alanları*, Prof. Dr. Niyazi Kahveci, Sine-mis Yayınları, İstanbul, 2018, s. 15.

2 *Cumhuriyet*, 8 Ekim 2019.

Kılıçdaroğlu yanılıyor ve başörtüsü ile türbanı karıştırıyor. Sözcükleri yanlış kullanınca işte böyle olur. İslamcılar hile yaparak bir tür üniforma olan türbana “başörtüsü” dediler. Ancak Cumhuriyetçiler bu tuzağa düşmediler, başta ben fakir olmak üzere geleneksel başörtüsüne değil, türbana karşı çıktılar. Rahmetli dostum Tunuslu şair ve filozof Abdelwahab Meddeb başörtüsü ile türban farkını şöyle açıklıyordu. Açıklamaya Türkiye’yi ben kattım:

“Geleneksel başörtüden ideolojik başörtüsüne geçildi. Daha önce Pakistan’daki, Hindistan’daki başörtüsü sariye benziyordu. Fas’taki ise cellabeye benziyordu. İkinin arasında bir benzerlik yoktu. Bugün, başörtüsü –ya da hicap– Endonazya’dan Paris’e, İstanbul’a kadar aynı: Türban yani. Geleneksel başörtüsü ile hiçbir ilişkisi yok, her yerde Siyasal İslam’ın simgesi oldu. Evrensel amaçlı bir üniforma oldu. Henüz kazanamadı ama Müslüman’ın akli (mantığı) İslamcılığın etkisine girdi. Böyle bir etki son derece tehlikelidir.”¹

Kıdemli İmam-Hatipli Ahmet Hakan, Kılıçdaroğlu’nun bu açıklamasının üzerine mal bulmuş mağribi gibi atladı: “CHP, biraz da şartların zorlamasıyla ve hayli gönülsüz olarak başörtüsünü mesele olarak görmekten vazgeçtiğine dair işaretler vermişti ama özeleştiriyeye asla ve kata yanaşmamıştı. / Dikkat! Dikkat! / Bu bir ilktir! / CHP, ilk kez bu konuda yan yollara sapmadan şahane bir özeleştiriyeyi yaptı. / Mırın kırın etmeden... Hepimizin ama hepimizin... / Bu özeleştiriyeyi nedeniyle... / Ayakta alkışlamamız gerekir Kemal Kılıçdaroğlu’nu...”²

“Türban”, yukarıda da işaret ettiğim gibi İslamcılığın evrensel boyut kazanmak için kullandığı en önemli silahtı. Başörtüsünün Tanrı buyruğu olduğunu ileri sürüyordu. Ama yalan söylüyordu, Kuran’da başörtüsünü zorunlu kılan özel bir ayet yoktu. Nûr Suresi 31’inci ayetini tanık göstermeleri de mümkün değil(di).

Nûr Suresi 31. ayet: “Söyle inanan kadınlara: Harama bak-

1 La Plus Belle Histoire de la liberté, Edition du Seuil, 2009, s.126-127.

2 Hürriyet, 5 Ekim 2019.

maktan sakınsınlar ve cinsel organlarını (ferçlerini) saklasınlar... Örtülerini göğüsleri üzerine indirsinler.”

Bu ayet dilimize mealen türlü türlü tercüme edilmiş. Ama Muhammed Bin Hamza 15. yüzyılda saptırmadan şöyle çevirmiş:

“Dakı eyit mu’mine avratlara: Örtsünler gözlerinin bir nice-sin, dakı saklasınlar ferçlerini. Dakı göstermesinler bezeklerini... Dakı bıraksunlar derinceklerini göncükleri üzre...” (Kültür Bakanlığı Yayınları, 1976, s. 283-284)

Günümüz Türkçesi ile şöyle: *“Ve söyle inanan kadınlara: Gözlerini (harama bakmaktan) sakınsınlar ve saklasınlar cinsel organlarını. Ve göstermesinler zinetlerini (süslerini)... Ve yakala-rı üzerine bıraksınlar başörtülerini...”*

Derincek “başörtüsü” anlamına geliyor. Ama bu başörtüsü, kadınların, erkeklerin, Putperestlerin, Yahudilerin, Hristiyan-ların, Müslümanların güneşten ve çöl kumlarından korunmak için başlarına örttükleri geleneksel örtü. Bugün de var. Kuran, “başınızı örtün” demiyor, “başınızdaki örtüyü çıplak göğsünüze indirin, salın” diyor. Çünkü İslam’dan önce putperest Arap ka-dınları göğüslerini örtmüyorlardı.

Bu konuda birçok yazı yayınladım, ayetin Almanca, İngilizce, Fransızca ve İtalyanca çevirilerinden örnekler verdim. Bana sadece küfrettiler, ölümle tehdit ettiler.

Türban geleneksel başörtüsü değildir. İslamcı cihadın sim-gesidir! “Türban”a “Başörtüsü” demek Selefi İslamcı AKP’nin tuzağına düşmek olur!

BARIŞ HAREKÂTI İÇİN FETİH SURESİ¹

Suriye Barış Pınarı Harekâtı Çarşamba günü saat 16’da başla-dı. Keşke sorun Suriye devletiyle yapılacak diplomatik görüşme-lele barış yolunda çözüme bağlansaydı.

1 Cumhuriyet, 11 Ekim 2019.

Her olayda kendisine önemli bir pay ayırmak peşinde olan Diyanet İşleri Başkanlığı, Barış Pınarı Harekâtı'nın zaferle sonuçlanması için, Perşembe günü sabah namazında yurt genelinde bütün camilerde Fetih Suresi okunması ve dua edilmesi talimatı verdi. Dua edilmesi çok doğal ama Barış Harekâtı adlı bir askeri girişim için Fetih Suresi'nin okunması tam anlamıyla bir skandal!

Fetih Suresi müşriklere karşı bir savaşla ilgilidir. 16. âyet öyle der: *“Ya onlarla çarpışırsınız, yahut onlar Müslüman olurlar”*. Türk ordusu dinsizleri Müslümanlaştırmak için mi girdi Suriye'ye. 19, 20 ve 21. ayetlerde “Ganimetler”den söz edilir. Türk ordusu ganimet toplamak, yağma için mi gitti Suriye'ye? Harekât karşıtları bu talimattan haberdar olmayacak mı? Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu.

“Arap İlkbaharları” konusunda çok yazı yazdım *Hürriyet* gazetesinde. Biraz anımsayalım:

1- Doğu Bloku'nun dağıtılmasından sonra, dengesiz hareketler yapmaya başlayan Sırbistan, Ukrayna ve Gürcistan gibi ülkelerde renkli devrimler yaptırıldı. Devlet-i muazzama ve gizli servisler tarafından Sırbistan, Ukrayna ve Gürcistan'da hükümet darbeleri yaptırıldı. Bu yapılanlara “Renkli Devrimler” adı verildi.

2- Bundan sonra sıra Arap Baharları'na geldi: Fas'ı atlayarak Cezayir, Tunus, Libya, Mısır ve Suriye hedefe alındı. Irak zaten cehennemin şubesi olmuştu. Amaç bu ülkelere demokrasi ve ılımlı (ılık) İslam getirmektir. Ne hikmetse, Suudi Arabistan ve Körfez Emirlikleri hesap dışı bırakılmıştı.

Arap ülkelerinin aydınları, yapılan darbelerle teokratik ve despotik rejimlerin yerine aynı türden rejimlerin geldiğini 90-100 yıldır çok iyi biliyorlar. Laiklik olmadan, din ve devlet ayrılmasından demokrasinin gelemeyeceğini çok iyi biliyorlar artık. Kafalarında 1923-1950 döneminin Türkiye Cumhuriyeti örneği var. Bu nedenle hiçbir gerçek ve bağımsız Arap aydını bu sözde baharları desteklemedi.

Despotlar devrildi ama yerlerine bu kez selefi-İslamcı Müslüman Kardeşler (İhvan-ı Müslimin) yönetimleri geldi. Ancak evdeki hesap Suriye’de çarşıya uymadı. Halk, Esad rejimine karşı değildi. Bunun üzerine, küçük bir muhalif grup ayaklandırıldı; zehirli gazlar, toplu katliamlar iddiaları yayıldı. Sonunda ABD önderliğinde Suriye’ye müdahale edildi. Bunun üzerine İhvanı AKP rejimine gün doğdu. Rejim karşıtı İslamcı çeteler desteklendi. Çünkü araları Esad rejimiyle iyi iken, Suriye İhvacıları lehinde girişimde bulunmuşlar ama kabul görmeyince araları açılmış ve Esad’ın baş düşmanı olmuşlardı.

Sanki Osmanlı ordusu Belgrad’ın fethine gidiyor: Yandaş basın vecd içinde. İpe-sapa gelmez şeyler yazıyorlar. Bir partinin genel başkanı Yahya Kemal’den fetih dizeleri okuyor. Asker üniformalı Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu da pek yaman, “*Ecdadımızın heybeti ma’rûf-ı cihandır, fitrat değişir sanma bu kan yine o kandı!*” diye haykırırken, o ecdadın Osmanlı İmparatorluğu’nu batırdığını unutuyor. Dilerim, ecdatlarının yaptığını bunlar ülkeye yapmazlar. Suriye çıkartması reklam spotu değil, can pazarı. Sonunda ekonomik iflas da var. Önemli olan silaha sarılmadan karşı tarafın gözünü korkutmak. Önüne gelen Türkiye’ye küfre diyor. Atatürk hayattayken hiçbir devlet adamı ona ve Türkiye’ye kötü söz söyleyemedi. Mussolini densizlik edecek oldu, İnönü “Söyleyin ona bana çizmemi çekirtmesin” dedi. Herif ossaat pıstı.

Tezkere, “*yabancı silahlı kuvvetlerin Türkiye’de bulunması, bu kuvvetlerin Cumhurbaşkanının belirleyeceği esaslara göre kullanılması*”ndan söz ediyor. Kimin bu Türkiye’de bulunacak “yabancı silahlı kuvvetler”? Cumhurbaşkanı buna tek başına karar verecekmiş! Böyle bir yetki Kurtuluş Savaşı’nda Mustafa Kemal Paşa’ya bile verilmedi.

Gazetelerde gördüm: Dışişleri Bakanı asker üniformasını giymiş, gözünde gözlük, başında bere. Ben de ortaokuldayken, askeri okulda okuyan bir arkadaşımın okul üniformasını giyip Mersin’de bisikletle dolaşmıştım!

Üsküdar Üniversitesi Rektörü, Psikiyatri profesörü Nevzat Tarhan, çok genç yaşında kanserden hayatını kaybeden güzeller güzeli Neslican Tay'ın ardından, *“Neslican Tay kızımız çok çile çekti ama ümidini kaybetmedi. Ölümle yüzleşebilseydi, ölüm bilincine sahip olsaydı, seküler dünyanın dünyasallaşma rüzgârına kapılmasaydı, dinlerin hayata anlam katma ve teselli gücünden faydalanabilseydi hastalığı düşman gibi görmezdi diye düşündüm,”* diye tivitir mesajı döktürmüştü.

Neslican Tay, ölümle harbî yüzleştiği için “Ben bacaktan ibaret değilim” diyebilecek yüksek hayat bilgi ve ilgisine, ölüm bilincine sahip çok genç bir insan! Ama Nevzat Tarhan bunu anlayabilecek entelektüel düzeyde biri değil.

Nevzat Tarhan'ın sandığının aksine, çağının çağdaşı (seküler) bir dünya gerçekten yaşanılabilir bir dünyadır. Dinler öteki dünyaya odaklı olduğu için hayata anlam katmak bir yana “fani” saydığı hayatı anlamsızlaştırır. Dinler, Marx'ında dediği gibi, sınıf bilincinden yoksun, kader mahkûmu insanın tesellisidir, afyonudur. Aslına bakarsanız, bilimi, dinin teselli gücünden umdu kesmiş insan başlatmıştır.

Nevzat Tarhan türü zihniyet yapısını çok iyi biliriz: Freud'un peşinden giderek, İslam'ın aforoz ettiği bir mesleği (psikanaliz) yaparlar, seküler (çağdaş) bilimin ürünlerini Suudi ve selefi Araplar gibi kullanırlar; kadere başkaldırı bilincinin ürünü olan ilaçları kullanırlar, reçetesini yazarlar, sonra da “seküler” çarşafı altında laik dünyaya bok atarlar.

Tek tanrılı üç din de gerçek dünyaya sırtlarını dönerek öteki dünyanın övgüsünü, satışını yaparlar; “Bu dünyada çile çekin, yoksul ve aç kalın, öteki dünyada ödüllendirileceksiniz” derler. Tam anlamıyla cambaza bak siyasetidir. Her türlü sömürü, eşitsizlik, adaletsizlik, her türlü zillet karşılığı olarak düzmece bir cennet hayali sunarlar. Kuran'da tahminime göre cennetle ilgili yüzden

1 Cumhuriyet, 13 Ekim 2019.

fazla ayet vardır. Neslican Tay'ın yitirdiği cennetin nasıl bir belde olduğunu diyanet tercümesi örnekleriyle bilginize sunuyorum:

Bakara Suresi, 25. ayet: (Ey Muhammed) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. (...) Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır.

Al-i İmran Suresi, 198. ayet: Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah katında –bir şölen olarak– altlarından ırmaklar akan –içinde ebedi kalacakları– cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın katında olanlar daha hayırlıdır.

Nisa Suresi, 57. ayet: İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız.

Şimdi gelelim Nebe Suresi (79), 31-34. ayetlere: Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'ün Türkçe mealinden aktaralım: “Takva sahipleri için bir kurtuluş ve zafer vardır. Sulak bahçeler, bağlar, üzümler. Göğüsleri turuncu gibi yaşıtlar. Doldu kadehler vardır.”

(Kuran'a göre) yemyeşil bir belde; içinden bal, süt ve şarap akan bir memleket; altın, zümrüt takılar; (hadislere göre) elinin altında bakire huriler; ye iç, seviş... Bu dünyada kötülere, zalimlere boyun eğdiğin, senden çalmalarına razı olduğun, zorbaya köle olduğun için öteki dünyada ikramiye... Neslican Tay, böylesine bir veresiye ödülle mi teselli olacaktı?

ÖNEMLİ NOT: AKP Genel Başkanı Erdoğan Suriye barış seferi münasebetiyle “Milletimizin her bir ferdini AK Parti kadrolarında görev almak üzere partimiz saflarına katılmaya davet ediyorum,” dedi. Bilgi (belki de talimat olarak) sayın halkımıza duyurulur. Ancak iki gün önce, harekâtın amacının Suriye ve dünyayı kurtarmak olduğunu söylüyorlardı.

SİGARA CİGARA CÜVERE¹

Cumhurbaşkanı Erdoğan Rize’de “Baylar, bayanlar, içmeyin bu sigarayı. Cumhurbaşkanı olarak sevdiğime diyorum ki, bu haramdır, Diyanet İşleri Başkanımız da söyledi. ‘Haramdır’ dedi. Niye? Kasaya, emanet-i ilahi olan bu vücuda zararı var mı? Var. Doktorlar da burada. Öyleyse haram,” demiş.

R.T. Erdoğan’ın bu sözleri “sevdiğileri için” kuşkusuz bir tali-mattır. Sevmedikleri için malumattır.

Bu değerli bilgiye teşekkür etmemek olmaz. Ben de verem-den ölen Jules Laforgue’ın (1860-1887) Orhan Veli Kanık tara-fından dilimize çevirilen CIGARA adlı şiiriyle teşekkür etmek istiyorum:

“Evet, bu dünya tatsız, ya öteki? Palavra. / Boyun eğmişim ka-dere, yaşıyarak, bedbin. / Ölüm gelinceyedek, vakit öldürmek için, / İçerim, Tanrıların huzurunda, cığara.

Siz didinin, yarınki zavallı iskeletler; / Ben, gökyüzüne doğru kıvrılan mavi ırmak, / Uyurum bir hudutsuz dalgaya kapılarak. / Etrafta baygın kokulu buhurdanlar tüter.

Cennetteyim, çiçek açmış rüyalar aydınlık, / Tuhaf, garip vals-ler içinde karmakarışık;
Sivrisinek korolariyle bir fil akını,

Uyanırım nihayet dilimde mısralarım; / Sevinç içinde tatlı tat-lı seyre dalarım, /
Nar gibi kızarmış sevgili başparmağımı.”

Lisede arkadaşlar helada sigara içerlerdi. Başmuavin “Fosbı-yık” oraya ders aralarında baskın yapardı. Bazen ders sırasında sınıfta sigara araması yapılırdı. Ben o sırada sigara içmezdim.

¹ Cumhuriyet, 3 Kasım 2019.

1955 yılında, Mersin’de, lise son sınıfta iki dersten takıntılı geçerken, Fabrikalar Caddesi ile Hastane Caddesi’nin köşesinde bulunan Davut’un bakkal dükkânından Bafra paketi alarak sigaraya başladım. İçtiğim sigaralar arasında en iyisi sarı karton paketli Yeni Harman idi. İngilizlerin “Number 1” sigarasına benzerdi. Aynı yıl pipo içmeye de başladım. TRT Televizyonu’nda çalışırken günde üç paket içiyordum. Fransa’da Gitanes, Bastos içtim. Belçika’nın Celtic sigarası da iyidir. Yunanistan’a gittiğim zamanlar Karellia içerdim.

2000 yılı başında oğlumuz Tanbey (Prof. Dr. MD. PhD) “Baba artık sigara içme” deyince “Olur içmem!” demiştim. O günden bu yana sigara içmiyorum. Oflayıp poflamadan sigarayı bırakmama şaşıran Ülker, “Sigarayı kolayca bıraktığına göre beni de bırakırsın,” demişti. Birkaç yıl sonra, ölçülü sayılacak sayıda tekrar pipo ve puro (sigar) tüttürmeye başladım. Sağlık açısından hiçbir şikâyetim yok.

Üstadım büyük Yunan şair Yannis Ritsos, iyi sigara içerdi, sigara için “Sol elimin altıncı parmağı” derdi. Albaylar cuntası zamanında sigara içerek prostat ameliyatı olmuştu. Ameliyat olmak için lokal anestezi yaptıklarını söylemişti bana.¹

Bu vesile ile eski bir yazımdan bir alıntı yapacağım: “Bu yazıyı, sigara içenlerin hedef olduğu genel faşist baskıları protesto etmek için yazdım. Tütün içmeyen insanlarla bir arada olmaktan ben de hoşlanmıyorum. Artık kamuya açık yerlerde çok az bulunduğum için bu konuda hiçbir sıkıntım yok! Ancak kahve, lokanta, bar, meyhane gibi yerlerde, sigara içenler için konforlu özel bölümler hazırlanmasına ya da tütün kullananlar için özel mekânlar açılmasına izin verilsin! Tütün kullananlar nasıl olsa geberip gidecekler. Sigara içmeyenlere uzun ömür dilerim. Bu arada hükümetin tütün üretimine izin verilip içilmesini yasaklamasına da aklım ermiyor.”²

1 Özdemir İnce, *Agios Ritsos*, Ve Yayınevi, s. 95.

2 Özdemir İnce, *Hürriyet*, 9 Ocak 2010.

AKP Genel Başkanı, Diyanet İşleri Başkanı'nın ağzına bakarak sigara için "Haramdır!" demiş. Hz. Muhammed hayattayken "Sigara" diye bir şey yoktu. Kuran'da ve hadislerde sigaranın "s"si yok. Haram kavramından hareketle ve tündengelim yöntemiyle kimse sigarayı "Haram" ilan edemez. Din kimsenin yalancı şahidi değildir. Ancak bilimciler ve doktorlar sigaranın sağlığa zararlı olduğunu söyleyebilir. Gerisi cüvere tüttürenlerin bileceği iş...

Din adamlarının, dincilerin, İslamcılarının ağzından çıkan haram sözcüğü benim için mürailikten başka hiçbir şey ifade etmiyor. Dünyanın gelmiş geçmiş bütün dinlerinin din adamları dinlerine ihanet etmişlerdir. İslam'ın din adamlarının ihaneti ise katmerli olup kendilerine bağlı eşeğimi bile emanet etmem.

"TÜRKİYE'DEN İYİ HABER" İMİŞ...¹

Reis Trump, "Türkiye'den iyi haber" tiviti yazdı diye yerli "ortak akıl" tayfası mutluluktan göbek attı. Yahu önce yazma ve okuma öğren: Trump Reis'in Türkiye'den gelen habere istediği, dikte ettirmek istediği şeyler gerçekleştiği için sevindi. Bu yerli yüzüstler de Cazgır Trump'ın sevinmesine seviniyor. Bre! Trump için iyi olan şey Türkiye için iyi olur mu? Güya Müslümancı bunlar! Kuran'da, mealen, "Gâvurla dost olma, bulduğun yerde öldür!" diye yazmıyor mu? Neden adamın kışının dibinde duruyorsun!

Yorum dünyanın en zor işidir! Dilbilim, yorumbilim, felsefe bilgisi ister. Kondu Saray'da imzalanan o sözleşme bir tür Sèvres anlaşması. "Terörist" dediğin haşaratı temizledin mi? Temizlemedin! Silahsızlandırdın mı? Hayır! Hapse attın mı? Hayır! Yargılayabilecek misin? Hayır! Adamlar silahlarıyla birlikte 32 kilometre güneye indiler. Dinlenecekler ve istedikleri zaman kuzeye çıkacaklar ve yeraltına inmiş yoldaşlarıyla birleşecekler ve misyonlarına devam edecekler. Zafer kazanan kim?

1 Cumhuriyet, 8 Kasım 2019.

Beni “Ateist Yazar” olarak “tasnif ve tefsir eden” bir yazarı bulunduğu inden şöyle dökürüyor:

“Aynı günkü gazetede, Özdemir İnce ‘Suriye ve Değersiz yalnızlık’ başlığı ile Türkiye’nin sözümona içler acısı halini anlatıyordu... Ama yazı daha yayınlanmadan... ABD’nin yalvar yakarışı sonucunda... Dünya ülkelerinin ‘Siz operasyonda neyi hedefliyorsanız, hepsini size taahhüt ediyoruz... Yeter ki 120 saat verin bize’ talepleri sonrasında... ‘Türkiye’nin yalnızlığı’nın değil... ‘Türkiye’nin liderliğinin, otoritesinin, tekliflerinin değerliliğinin dünya tarafından kabul edilmesi gerçeğı ile tanışmış oluyoruz. / *Cumhuriyet*’in ateist yazarının son cümlesi de şöyle: ‘Esad düşmanlığı ülkemizi uçuruma sürüklüyor!’ Uçurum, yazarın kendi uçurumu oluyor... Esad ile konuşulmadan... Türk askerini de riske atmadan... Türkiye, istediğı her şeyin taahhüdünü alıyor. Gerçekleştirilmediğı takdirde, 5. gün itibari ile kaldığı yerden operasyona devam edeceğinin ikazını da, muhatplara yapıyor...”¹

Bu adamlar işkembeleriyle düşündükleri için ne adlarının ne de yazdıkları çöplüğün adının önemi var. Ne oldu, Efendi Trump’ın başarı kazandı mı? 120 saat sonra terörist din kardeşlerin teslim oldu mu? Hayır! Ne oldu? Trump Coni’nin yanından kalkıp “İvan” Putin’in yamacına oturdun. Şimdi bir kolunda Coni, bir kolunda İvan var! Seni istedikleri yere, Şam’a kargatulumba götürüyorlar. Tıpış tıpış gidecek ve küsünle barışacaksın! “Ne Şam’ın şekeri, ne Arap’ın yüzü!” diyemezsin. Dua et de “Şamlı Esad” nazlanmasın. Böyle bir durumda, bizim memlekette, “Yürrü kereste müdürü!” derler, arkasından zort çekerler!

Neymiş, “Türkiye’nin liderliğinin, otoritesinin, tekliflerinin değerliliğinin dünya tarafından kabul edilmesi gerçeğı ile tanışmış oluyoruz”muşmuş... Küçük at da civcivler yesin!

Bu din esnafı yazarı taifesi, kucaklarında huriler, sanki Hasan Sabbah’ın Haşhaşi cennetinde yaşıyorlar, gerçekte hiçbir ilişkileri yok. Suriye maceranda seni kim destekliyor, Azerbaycan:

1 *Cumhuriyet*, 19 Ekim 2019.

Müslümanlığından değil Türkiliğinden dolayı. Arap ve Müslüman Katar'ın nüfusu hangi otelde kalıyor? Magrip'ten Maşrik'a bir tek dostun yok. Seni düşündükçe akıllarına Kuran'daki Ye-cüc ve Mecüc geliyor.

Soçi'de ne oldu? Ama önce şu soruya, "Suriye'de ganimet paylaşımına bodoslama atlayan Başyüce'nin amacı Esad'ı devirip iktidara Müslüman Kardeşler'i getirmek değil miydi?" sorusuna cevap verilsin? Aradan 8 yıl geçti, bunun ham hayal olduğu anlaşıldı. AKP parayı bastı ama karayı bulamadı. Soçi'de, ense tıraşı yapıldı ve saçın rengi belli oldu! Uluslararası Kırkpınar'da bas pelvan olmak kolay değil.

Eyy! Hamamda şarkı söylerken beni "Ateist" olarak tarif eden işkembe sahibi! "Ateist olmak" tek başına, katkısız insan olmaktır! Yürek ister! Safrasız, çıplak, cırlıçılak!

Suriye'nin Esad'ı ile, Esad'ın Suriyesi ile aynı masaya oturmak için tıpış tıpış yürüyecek senin efendin; kurtarılmış bölgeye 250 metrekairelik villalar değil tek bir gecekondu bile yapamayacağını öğrenecek. Ama sen bu bozgunu, işkembe derdinden, "zafer" olarak ilan etmek zorundasın!

BAŞÖRTÜSÜ DEĞİL TÜR BAN¹

Beni bir daha dinleyin! Muhalefet, iktidarın ağzıyla, sözcükleriyle, jest ve mimikleriyle asla konuşmaz, konuşmamalıdır. Böyle bir şey yapmaz ise, iktidarla kendisi arasına mesafe koymaz ve kendisi olmaz ise iktidarı ancak rüyasında görür!

Türkiye'de "Başörtüsü" AKP ve siyasal İslamcıların sözcüğüdür ve muhalefet bu sözcüğü kesinlikle kullanmamalıdır. Nedenini yüz kez yazdım, bir kez daha yazıyorum: Abdelwahab Meddeb'in yazarlarından olduğu bir kitaptan (*La plus belle Histoire de la Liberté*, Edition du Seuil, 2009) bir bölüm tercüme edeceğim:

1 Cumhuriyet, 24 Kasım 2019.

“Geleneksel başörtüden ideolojik başörtüsüne geçildi. Daha önce Pakistan’daki başörtüsü sariye benziyordu. Fas’taki ise cel-labeye benziyordu. Şimdi, Endonezya’dan Paris ya da Turin’in banliyölerine kadar aynı örtü –ya da hijab– zorunlu sayılmakta. Geleneksel örtü ile hiçbir ilişkisi yok, her yerde Siyasal İslam’ın simgesi oldu. Evrensel amaçlı bir üniforma. İşte bu nedenle gelenekler ya da âdetlerle çatışmaktan korkmaksızın bununla mücadele edilebilir.” (s.126-127)

Yukarıdaki satırların yazarı, filozof, şair, romancı, Paris X Nanterre Üniversitesi’nde karşılaştırmalı edebiyat profesörü Abdelwahab Meddeb (1946-2014) yakın dostumdu. Dertlerimiz ortaktı. “İslamcılık henüz kazanamadı ama Müslüman’ın aklı (mantığı) İslamcılığın etkisine girdi. Böyle bir etki son derece tehlikelidir,” derdi.

Bu tehlikeyi gizlemek için İslamcılığın özel siyasal simgesi olan bu yeni ve evrensel örtüye başörtüsü diyorlar. Türkiye iki örtü arasında benzemezliği vurgulamak için Siyasal İslam’ın örtüsüne TÛRBAN adını verdi. Ama İslamcılar kesinlikle TÛRBAN sözcüğünü kullanmıyorlar; sanki Türk kadınının yüzlerce yıllık geleneksel örtüsüymüş gibi halka yutturmaya kalkıyorlar.

Peki nasıl oluyor da CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu “Türban” demiyor da tıpkı İslamcılar gibi, İslamcıların halifesi Erdoğan gibi “Başörtüsü” sözcüğünü kullanıyor ve Abdülkadir Selvi’den (*Hürriyet* gazetesi, 18 Kasım 2019) “aferin” alıyor. Dil, sözcük (isim ve sıfat) bilinci olmadan muhalefet yapmak mümkün değildir. Kılıçdaroğlu’na bir soru: Annenizin, halanızın, teyzenizin başörtüsü ile Emine Erdoğan’ın, Semiha Yıldırım’ın, Zeynep Babacan’ın örtüleri aynı mı? Değil! O halde bu örtünün adını çekinmeden söyleyin, “Türban” deyin. Siyaset olarak “Türban” demek zorundasınız. Siyasal İslam teslim alır, onunla uzlaşamazsınız!

Dünyanın her yerinde siyasal hareketlerin, farklı kültürlerin, aynı ülkede farklı bölgelerin özel değişleri, sözcükleri, deyimleri,

kullandıkları sıfatlar vardır. Biz Mersin’de domatese banadura da deriz. Toroslar’da fasulyeye ülübü denir. Dağ köylerinde taka (pencere), suğluk (bıçak), güdük (gömlek), seko (ceket) gibi sözcükler vardır.

Gözünün yağını yiyim, gadalarını alıyım, vb. Doğuda dayı önemli bir sıfattır, başka taraflarda emmi denir...

O hesap: Sağcıların “Son tahlilde”, “sosyal (içtimai, toplumsal) adalet”, “diyalektik”, “fırsat eşitliği” dediğini hiç duydunuz mu? “Emperyalizm” diyorlar ama solcuların kullandıkları anlamda değil. Sadece siyasal anlamda. “Fıtrat” muhafazakâr bir sözcüktür.

“Sayın” sözcüğü Bülent Ecevit’in simgesidir. “Noktasında” R.T. Erdoğan’ın simgesi. Bakıyorum muhalefet bile, herkes kullanıyor. Özenti!

Ortak (Kolektif) Akıl, R.T. Erdoğan’ın icadıdır. Dünyanın hiçbir uygar dilinde bir karşılığı yoktur. “Müşavere” ya da “danışma” yerine mi kullanılıyor, belli değil. Eğer öyle ise dilimizde birçok eşanlamlı sözcük var. Muhalefet bilinci olan bir aydın, bir siyasetçi Ortak Akıl gibi faşist ve totaliter bir deyiş kullanmaz.

Devlet Akı da bir başka bela. Devlet oruç tutmaz, hacca gitmez, âşık olmaz, işemez. Devlet insan olmadığı için akı da olmaz. Devlet denen şey Vatan ve Toplum gibi bir “Kendilik” (zatiyet, entité)’dir. Duygusu, beş duyusu, aklı yoktur.

Muhalef dil bu sözcükleri kullanmaz ve yazmaz. Kullandığınız sözcükler kimliğinizi ele verir!

Türban türbandır, başörtüsü değildir!

EL QANAL OOOFFFFF İSLAMBOL¹

İslamcı (İslamist) itikadın her amel için “Caiz midir?” sorunu sorduğu dikkate alınarak, “El Qanal İstanbul’u açtırmak dinen caiz midir?” diye bir sorgulama yapmak, İslami açıdan, hem gerekli hem de zorunludur. Müslümanca insanlar burun

1 Cumhuriyet, 17 Aralık 2019.

estetiği için bile fetva sorduklarına göre Trakya'yı tamamen değiştirecek bir işlem (operasyon) için fetva alınması mutlaka gerekir. İlkın estetik ameliyatlar için verilen fetvalara bakalım:

1- Genel hüküm olarak estetik ameliyat haramdır. Zîrâ kişi bu halde vücudunda beğenmediği, güzelleştirmek istediği burununu yahut çenesini veyahut yaşlılıkla gelen kırışıklıklarını... düzelttirmek (!) istemektedir. Bu hiç şüphesiz, Allâh'ı Teâlâ'nın yarattığı fitrata müdahaledir. Şeytanın insanoğlu için kurduğu tuzaklardan bir tuzaktır.

Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem'den rivâyet edilen hadislerde fitratı bozucu şeylerin haram olduğu açık bir şekilde bildirilmiştir. (Bak: Buharî ve Müslim, Libas bölümleri.)

2- Peygamber Efendimiz (asm.) de birtakım işlemlerle vücutta değişikliklere yönelik hareketleri tasvip etmemiştir. Buharî ve Müslim'de rivayet edilen hadislerde, güzellik için vücuda dövme yapanın, yaptıranın, dişlerini yontarak inceltip seyrekleştirenlerin, kaşının kıllarını yolarak inceltenlerin, peruk takanların, Allah'ın yarattığını değiştirenlerin İlâhî rahmetten uzak oldukları haber verilmektedir.

3- Gerek bu işlemleri yapan ve yaptıranlar, gerekse bugünkü şekliyle yüz ve diğer organlarda estetik ameliyata başvuranlar, Allah tarafından kendilerine verilen şekil ve güzelliği kabul etmeyerek kadere itiraz etmekte ve ilâhî sanatı beğenmemektedir. *İşte hiçbir mazeret ve ciddî sıhhi bir sebep yokken, sırf güzellik düşüncesiyle estetik ameliyatı yaptırmak meşru görülmemektedir.*

İmdi, El Qanal İstanbul'u açtırmak dinen caiz midir?

El cevap: Yüce Allah'ın özene bezene yarattığı dünyaya hangi sebeple olursa olsun orijinal fiziki yapısını bozacak şekilde müdahale etmek dinen caiz değildir. Nitekim Şeytan, Âdem Aleyhisselâm'a secde etmeyip Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılınca insânları saptırma planı olarak Kuran'ın ifadesiyle şöyle demiştir:

“Onlara muhakkak emredeceğim de Allah'ın yarattıklarını değiştirecekler...” (en-Nisâ: 4/119)

Konunun tartışması İslami açıdan bitmiştir: Küçük bir burnun düzeltilmesine izin vermeyen Yüce Allah, dünyaya tecavüz sayılması icap eden El Qanal İstanbul'a izin verir mi? Asla!

Böyle olmakla birlikte Başyüce R.T. Erdoğan Yüce Allah'tan başka Yedi Düvel'in tepkisini çekecek bu işte neden ısrarcı olmaktadır?

El Cevap: R.T. Erdoğan'ın en büyük tutkusu tarihe geçmek! Başbakan, cumhurbaşkanı olarak zaten ve doğal olarak tarihe geçti ama o bununla yetinmiyor. Adının Osmanlı sultanlarıyla, Cumhuriyet'in kurucu babalarıyla birlikte anılmasını istiyor... Beştepe'deki Akkondu, Üçüncü Köprü, Üçüncü Havaalanı, Çamlıca Camii, Marmaray, tüneller ve daha başka kara deliklerle tarihe adını kazımak istiyor. Bunlardan, Marmaray ve tünelin dışında geriye kalanlarının tamamının gereklilikleri tartışmalı. Özellikle de bir doğa ve yerleşim felaketine yol açacak olan Qanal off İstanbul'un gereklilik ve zorunluluğu... Aslında tasarlanmış bir cinayet! Halkın hazinesinin milyarlarca lirası R.T. Erdoğan'ın büyüklük kompleksini tatmin için sokağa atıldı. Atılıyor ve atılacak!

Tarihte bu komplekse kapılan bütün muktedirlerin iktidarı felaketle sonuçlanmıştır. Kendi sonları felaketli olsa neyse, yönettikleri ülke de aynı felaketin altında perişan olmuştur.

Demokrasi öylesine bir rejimdir ki hiçbir yöneticinin "büyüklük kompleksi"ne kapılmasına ve bu kompleksi tatmin etmesine izin vermez. Zorlamalar, tepeden inmeler demokrasiyi yok eder. Amma velâkin büyüük sükseler kazanılır!

"İSLAM'I MERKEZE ALMALIYIZ"¹

Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Diyanet İşleri Başkanlığı'nda bir otelde düzenlenen 6. Din Şûrası'nın kapanış programında yaptığı konuşmasında, "Din, kişinin hayatına nüfuz etmezse, kişi zamanla yapıp ettik-

1 *Cumhuriyet*, 20 Aralık 2019.

lerini dinleştirme yanlışına dūřer. Bunun için İşlam bize göre değil, biz İşlam’a göre hareket edeceğiz,” diyor. Sanki acemi bir Osmanlı şeyhulislamı mübarek!

Konuşmanın tamamını çok dikkatli okudum. Neredeyse her cümle kendinden öncekiyle çelişiyor.

“Kendi meselelerini özgürce konuşmayan, tartışmayan Mşlmanlar, maalesef başkalarının yönlendirmesine, kimi zaman da manipülasyonuna açık hale gelmiştir. İştişare kültüründen uzaklařtıķa vahdetin yerini giderek tefrika almıştır. Ne yazık ki İşlam mmeti zamanla bir araya gelme, ortak iş yapma, sorunlarına müşterek çözüm üretme zeminlerini de kaybetmişlerdir,” diyor ve kimseye danışmadan, Anayasa ve yasalara karşın laik okulları şeriat okullarına dönüştürüyor; laik Cumhuriyet’te bir halife gibi davranıyor.

Oysa Hazreti Peygamber Mekke’yi fethettikten sonra Hn-meyn Savaşı’na giderken devlet işlerine yirmili yaşlarda olan Attap’ı, diyanet işleri için de Muaz’ı bırakmıştı.¹

Bunu AKP’nin “güya” uleması bilmez, bilemez. Devlet ve dini halife kurumu birleştirdi. R.T.Erdoğan şimdi bu sapkın ge-
leneğin leşini canlandırmaya alışıyor.

Adliye vekili Mahmut Esat Bozkurt’un 1926 yılında yazdığı Medeni Kanun Genel Gerekçesi (Esbabı Mucibe Lyihası) günümüz Türkçesi ile şöyledir:

*“Günümüzde Türkiye Cumhuriyeti’nin tedvin edilmiş ve Me-
deni Kanunu yoktur (...). Mecelle’nin kuralı ve ana çizgileri dindir. Halbuki insanlık yaşamı, her gün hatta her an esaslı değişikliklerle karşı karşıyadır. Bunun değişikliklerini, yürüyüşünü hiçbir zaman bir nota çevresinde saptamak ve doldurmak mümkün değildir. Ka-
nunları dine dayalı olan devletler, kısa bir zaman sonra ülkenin ve ulusun ihtiyaç ve isteklerini karşılayamazlar. Çünkü dinler de-
ęiřmez hükümler belirtirler. Yaşam yrr; ihtiyaçlar hızla değişir, din kanunları, kesinlikle ilerleyen yaşamın önünde biçimden ve*

1 Mahmut Esat Bozkurt, *Atatürk İhtilali I-II*, Kaynak Yayınları, s. 223.

ölü sözcüklerden fazla bir değer, bir anlam ifade edemezler. Değişmemek dinler için bir zorunluluktur. Bu bakımdan dinlerin sadece bir vicdan işi olarak kalması günümüz uygarlığının esaslarından ve eski uygarlıkla yeni uygarlığın en önemli ayırt edici özelliklerinden birisidir. Esaslarını dinlerden alan kanunlar uygulanmakta oldukları toplumları indikleri ilkel dönemlere bağlarlar ve ilerlemeye engel belli başlı etken ve nedenler arasında bulunurlar. Türk ulusunun kaderini yüzyılımız içinde bile ortaçağ hükümleri ve kanunlarına bağlamakta, dinin değişmez hükümlerinden esinlenen ve tanrısallıkla sürekli ilişki içinde bulunan kanunlarımızın en güçlü etken olduklarından şüphe edilmemelidir.”

Cumhurbaşkanı Erdoğan, “İslam bize göre değil, biz İslam’a göre hareket edeceğiz” diyor. Bu nasıl iş?

Oysa, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 103. maddesine göre görevine başlarken Türkiye Büyük Millet Meclisi önünde aşağıdaki şekilde and içmişti:

“Cumhurbaşkanı sıfatıyla, devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma, Anayasa’ya, hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve laik Cumhuriyet ilkesine bağlı kalacağıma, milletin huzur ve refahı, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerinden yararlanması ülküsünden ayrılmayacağıma, Türkiye Cumhuriyeti’nin şan ve şerefini korumak, yüceltmek ve üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma büyük Türk milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine and içerim.”

R.T. Erdoğan’ı (olabilirse) Cumhurbaşkanı sıfatından arındırarak iki eşit vatandaş gibi konuşalım: “Çağ” ve “uygarlığın gidişi”ne kimse karşı duramaz; insanları, toplumları, devletleri silindir gibi ezip geçer. Osmanlı’yı ve İslam devletlerini ezip geçtiği gibi. Size bu nedenle “Yolunuz açık olsun!” diyemeyiz.

Bindikleri uçaklar, çağının çağdaşı ama pilot deveye bindiğini sanıyor.

İSLAM DÜŞMANLIĞI?

AKP Genel Başkanı Erdoğan akıl almaz şeyler söylüyor, akla ziyan iddialarda bulunuyor. Son iddiasına göre “İslam düşmanlığı zehirli sarmaşık gibi yayılıyor” imiş... Bize ne?! Düşmanlık tek taraflı değil ki... Türkiye İslami bir rejimle yönetilmiyor ki... Yoksa değil mi? “Devletin dini, İslam dinidir” maddesi 10 Nisan 1928’deki değişikliklerle 1924 Anayasası’ndan çıkarıldı ve laiklik ilkesi 1937’de Anayasa’ya girdi. AKP Genel Başkanı pek saygı duymasa da laiklik ilkesi Anayasa’nın 2. maddesinde demir kazık gibi duruyor:

“Türkiye Cumhuriyeti, insan haklarına ve Başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, millî, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir”.

Aynı Anayasa’nın 4. maddesine göre 2. maddenin tek harfine bile dokunmak mümkün değil. Dokunan, bugün olmasa bile, yarın mutlaka hesap verir.

“İSLAM’DAN TERÖRİST ÇIKMAZ”

“Asırlardır insanlığı bir arada tutan değerlerimizin tehdit altında olduğunu görüyoruz. İbadethaneler faşist grupların hedefi oluyor. Müslüman kadınlar sadece başörtüsü taktıkları için tacize uğruyor. Bu eylemlerden sadece Müslümanlar değil diğer kesimler de nasibini alıyor. Cami ve diğer ibadethane saldırıları akıl almaz boyuta ulaştı. Müslüman terörist olmaz ve İslam’dan terörist çıkmaz.” (İha)

AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan, “Cami ve diğer ibadethane saldırıları akıl almaz boyuta ulaştı,”² diyor.

İbadethanelere saldırı Türkiye’de mi oluyor?

“Müslüman terörist olmaz ve İslam’dan terörist çıkmaz,” diyor ki İslam adına terörün katmerlisini yapan kim?

El Kaide Budist mi? İhvan-ı Müslimin Musevi mi? IŞİD sürüleri Hristiyan mı? AKP’nin Suriye’deki sevgili yoldaşları,

1 Cumhuriyet, 22 Aralık 2019.

2 Hürriyet, 6 Aralık 2019.

Yemen ve Sudan'daki Müslüman kasapları bahçivanlık mı yapıyor?

Yapmayın, etmeyin, kendi eküriniz içinde konuşuyor olsanız da sesler bize kadar gelmekte!..

“*Bu saldırılar*”a kuşkuyla bakmak hem mümkün, hem gerekli? “Tarih 20 Ocak 2010... *Taraf* gazetesi, ‘Fatih Camii bombalanacaktı’ manşetiyle çıktı. ‘Birinci Ordu Komutanı Çetin Doğan cuntasının 2003 yılındaki darbe planlarını ele geçirdik’ diyen *Taraf*’ın iddialarına göre 29’u general 162 subayın katıldığı bir toplantıda kararlaştırılan ‘darbe’ planı 12 Eylül’ü model alırken, 2003 darbesinin adı Balyoz olarak isimlendirilmişti. Ancak o manşetin de diğer haberlerin de FETÖ kumpası olduğu ortaya çıktı.” Eeee?

Irak ve Suriye’deki savaşlarda camileri Sünniler ve Şiiler, El Kaide, IŞİD, El Nusra, Amerikalılar, Ruslar, koalisyon uçakları bombalıyor. Başka kutsal mekânlar (kiliseler, sinagoglar) da bombalanıyor. Mısır’da ve Türkiye’de de bombalandılar.

Avrupa ve ABD’deki cami bombalamalarının ardında Hristiyan manyaklar ve meczuplar kadar “Müslüman” ajan provokatörler de var.

R.T. Erdoğan, Cumhurbaşkanı sıfatıyla, Bilkent Üniversitesi’nde Dünya İnsan Hakları Günü kapsamında düzenlenen “Her İnsan Bir Dünya” programına katılmış. Burada üniversiteli gençlerin sorularını yanıtlayan Erdoğan örnek aldığı bir liderin olup olmadığı sorusuna, “Her şeyden önce bizim için önder, rehber diye baktığımızda, şöyle geçmişten bugüne dediğimizde tek önderimiz, tek rehberimiz sevgili peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa’dır,”¹ diye cevap vermiş. Der ki der!

R.T. Erdoğan eğer “*Biz*” sözcüğünü “*Ben*” yerine kullandıysa hiçbir sorun yok. Bireysel düşüncesidir, yakışır. Ama “*Biz*”i Türkiye Cumhuriyeti’nin bütün vatandaşları anlamında kullandıysa

1 *Cumhuriyet*, 11 Aralık 2019.

burada büyük bir sorun var: Çünkü “Türkiye Cumhuriyeti”nin bütün vatandaşları”nın tek önderinin, tek rehberinin Hz. Peygamber Muhammed Mustafa’nın olması mümkün değil. Müslüman vatandaşlar söz konusu olduğu zaman da mümkün değil. Çünkü kimilerinin cevabı Atatürk de Abdülhamid de olabilir. Kimisi başka bir ad verebilir. Dikkat ki dikkat! Daha önce de yazdım: Sözcükler ve dil (lisan) çok tehlikelidir, insanı hemen madara eder!

R.T. Erdoğan hangi sıfatla “İslam düşmanlığı”ndan şikâyet ediyor, Halife mi? ABD ve Avrupa Birliği Türkiye’yi “Müslüman” olduğu için değil, Erdoğan’ın Başyücelik rejimine karşı olduğu için eleştiriyor. Bu eleştirileri düşmanlık olarak değerlendirmek paranoya sınıfına girer. Erdoğan İslam dünyasının halifesi gibi davranamaz!

ULEMADAN ERDOĞAN¹

“Tek davası ahlak olan Müslüman düşünür Nurettin Topçu, 1965’te, M. Orhan Okay’a yazdığı mektubunda adeta çaresizliğini haykırır: *‘Ahlaksızlığım ummanı olan bu Şark’ı yaşadıkça tanıyorum. Yaşanan şekliyle Müslümanlık Şark’ı bitirmiş. Buraya artık ne ilim girer, ne ahlak; ne de Allah uzanır bunlara. Bunların önce her şeyi bırakıp insanlık devrine girmeleri lazım.’* Mesele tam da bu, ‘insan’ olmadan dindar olunamaz.”²

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın, 25 Kasım’da başlayan 6. Din Şûrası’nda yaptığı konuşma bir milattır. Çünkü laik devletle olan bütün bağlarını koparmış, bütün köprüleri atmıştır. Zaten Diyanet İşleri Başkanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı ortaklığının uygulamalarında bunun en çarpıcı örnekleri görülmektedir. DİB, MEB’i köle gibi, ring beygiri gibi kullanıyor.

Necmettin Erbakan kökenli partilerinin amaç ve hedeflerinin

1 Cumhuriyet, 24 Aralık 2019.

2 3 Aralık 2019 tarihli yazımdan. Kaynak: Ayşe Sucu, Sözcü, 15 Kasım 2019.

laik Cumhuriyet’i yıkıp yerine İslam şeriatına dayalı bir rejim kurmak, meslekleri İslamileştirmek olduğunu 1980’lerin ortalarından bu yana yazmaktayım. İmam vali, imam bakan, imam başbakan, imam cumhurreisi...

16 Eylül 2001 tarihli *Hürriyet Pazar*’da AKP’nin kuruluş ilkesi olan “*Kolektif Akıl*”ı tanımlarken “Ortak Akıl, demokrasilerde değil, teokratik düzende, faşizmde, totaliter rejimlerde geçerlidir. Onlar tarafından yaratılır ve onları yaratır! Ya da onları yaratır ve onlar tarafından yaratılır!” diye yazdım.

AKP’nin çıkardığını iddia ettiği “*Millî Görüş*”ün gömlek değil, yüzölmez türden gergedan derisi olduğunu parti kurulduğu günden beri yazmaktayım.

“Öğretim Birliği Yasası’nın gerekçesini anımsayalım: İki türlü eğitim, bir ülkede ‘iki türlü insan’ yetiştirir. Bu ise düşünce ve duyguda birlik ve bütünlüğü bozar.

Türkiye şu anda ikiye bölünmüşse bunun nedeni Öğretim Birliği Yasası’na aykırı işlevler yüklenen İmam-Hatip okullarıdır.”¹

Ama R.T. Erdoğan, Anayasa’yı ve Öğretim Birliği (Tevhid-i Tedrisat) Yasası’nı yok sayıp “Kuran-ı Kerim, Siyeri Nebi dersleri, 4-6 yaşındaki çocuklara yönelik Kuran kursları sizlere çok önemli imkânlar sunuyor. Hamd olsun artık vatandaşımız istediği gün ve saatte Kuran-ı Kerim eğitim ve öğretimi alabiliyor. Bir dönem öğrenci sayısı 60 binlere kadar düşen İmam-Hatip okullarına rağbet günden güne artıyor. Şu anda 1 milyon 300 bin İmam-Hatip öğrencisi var. Din ve irşat görevini ifa noktasında Diyanet camiamızın önünde hiçbir engel, hiçbir kısıtlama bulunmuyor,” sözleriyle laik Cumhuriyet’e meydan okuyor.

Çocuklara Kuran’ı anlamadan ezberlettin, beyinlerini hurafelerle doldurdun diyelim. Peki onları kapitalizmin ürünlerinden uzak tutabilir misin? Teknolojinin ürünlerinden öğrendikleri senin öğrettiğin üfürüklerle çatışmayacak mı? Evrenin ve dün-

1 *Hürriyet*, 6 Mayıs 2003.

yaşının yaşının milyarlarca yıl, kendisinin de mutasyon geçirmiş bir maymun türü olduğunu öğrendiğinde ne olacak? Sen okulda engellenen bile öğrenecekler.

Gündelik hayatta çağdaş Batı'nın teknolojisini kullansınlar ama Batı uygarlığını reddetsinler istiyorsun. Pek güzel! Ancak, Batı'nın akla dayalı bilgisi olmadan topluğa bile üretemezsin. Dünya ile nasıl yarışacaksın? Batı'nın ürünlerini sonsuza kadar para bastırıp satın almak zorundasın. Parayı nereden bulacaksın? Ağrı Dağı altından, Erciyes elmadan, Toroslar gümüşten olsa, bozdur bozdur harca! Bu kaynakların yoksa uygar dünyanın kölesi olursun. İslam dünyası ezilmişlik, aşağılık duygusu yüzünden kafayı üşüttü, kurtuluşu radikal İslam'da arıyor. 1000 yıldır aklını kullanmayan İslam âlemi bu gidişle dünya için bir fazlalık olacak ve varlık olarak da tarih sahnesinden silinecek. Bunları bir düşün!

Mersin Lisesi Orta 1'de (1948) Türkçe öğretmenimiz Göbek Emmi (Rahmi Öztop) şairinin kim olduğunu söylemeden aşağıdaki dizeleri bize ezberletmişti. Sonradan M.A. Ersoy'un "Ey Yolcu, Uyan!" adlı şiirinden dizeler olduğunu öğrendik. Mutlaka biliyordur!

"Dünya koşuyorken yolun üstünde yatılmaz; / Davranmayacak kimse bu meydana atılmaz. // Ey yolcu, uyan! Yoksa çıkarsın ki sabaha / Bir kupkuru çöl var; ne ışık var, ne de vaha!"

KURAN'DA KORONA¹

10 Nisan 2020 tarihli yazımda, Kuran'da Virüs el Korona ile ilgili ayetler olduğunu iddia eden Ahmet Hakan'a "*Mehmet Ceylan'ın sözlerine kaynaklık eden Kuran ayetlerinin adını da verseydin keşke,*" diye bir serzenişte bulunmuştum. Ama jakoben laikçiliğim tuttu, din allameleri koronavirüsü ve Covid-19 hakkında ne düşünüyor diye Google'a kendim baktım. Arayan

1 Cumhuriyet, 28 Nisan 2020.

belasını da mevlasını da bulur demişler. Adını ifşa etmek istemediğim bir sitede şunu buldum:

“Bu sabah 7.40 civarında haberlerde Çin’i saran koronavirüsünün hızla yayıldığına ilişkin haberleri izliyorduk. Kuran’da Allah’ın her şeyi açıkladığı hatırıma getirildi ve Kuran’da bu kelimeyi aratmak istedim. Gördüğüm ayetlerin hikmetli mesajları karşısında ellerimi defalarca hayretle dizime vurdum ve Allah’ı yücelttim. O geleceği ve her şeyi bilen, çok adil ve hikmetli olandır.

‘...Biz Kitap’ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonunda hepsi Rablerinin huzuruna toplanıp getirilecekler.’ (Kuran 6:38)”

“Allah’u Teala Kuran’ın mucizevi ve her şeyden bahseden yüce bir kitap olduğunu ilan etmiştir. Allah böyle derken; dünyayı ve tüm insanlığı eşi görülmemiş şekilde evlerine hapseden ve şimdiden ekonomileri çökerten KORONA / KOVİD isimli virüsün Kuran’da işaret ederek ya da üstü kapalı halde bile yoktur demek, Allah’a ve Kuran’a atılmış bir iftira olsa gerektir.”

“Sizler de COVID (kaf vav nun) ya da KAF RA NUN (Arapça KORONA yazılışı) harflerinin Kuran’da yan yana geldiği yerleri arayın. Meallerde elbette KORONA yazmamaktadır ve yazması da beklenemez. Çünkü bu hem yeni bir kelimedir hem de belki açıkça yazsa, küffar ona bu ismi vermeyecekti. Ayetlerin asıl ve bilinen manalarını temel olarak kabul ediyoruz ve bu manalar değişsin demiyoruz. Ancak bu harflerin içinde yer aldığı ayetlerin; virüsü ve bugünümüzü adeta bir mucize gibi anlattığını görünce, aşağıda ayetleri sıralamak istedik. Bir tane bile cennetliklerden bahseden ayette geçse idi, bu çalışmamızı yok sayardık. Ama tümü, bağlanmış, ateş içinde, engellere hapsedilmiş, kimsenin kurtaramayacağı insanlardan bahsedilmektedir. Gördüğümüz bu bilgiyi gizlemek Kuran’a ihanetti.”

Sitenin yazarı “Kuran’da korona (kaf ra nun) harflerinin yan yana geldiği yerleri inceleyelim: Arapçada KORONA; kaf, ra ve nun ile yazılır. Bu kelimeyi Kuran’da aratınca şu 15 ayete ulaşıyoruz,” diyor. Biz iki ayete bakalım:

(En'am 6/6)

1- Elem yerav kem ehleknâ min kablihîmin min (karnin) korona... (Kuran)

2- Görmediler mi helak ettik nice kabileyi korona'dan... (Yazar)

3- Kendilerinden önce nice yurt ve medeniyeti yerle bir ettiğimizi görmediler mi? (Y.N. Öztürk)

(İbrahim: 14/49)

1- Veterâ-lmucrimîne yevme-izin (mukarranîne) mu-korana-ne fî-l-asfâd (Kuran)

2- Görürsün suçluları o gün korona'lı ve bezler içinde. (Yazar)

3- O gün suçluların, birbirine perçinlenmiş bukağılarla çengellendiğini görürsün. (Y.N.Öztürk)

Yukarıdaki iki örnekte, önce yazara göre ayetin okunup yazılışı; sonra yazarın Türkçeye çevirisi; son olarak da güvenilir din bilgini Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'ün çevirisi var. Prof. Dr. Öztürk yorumcu yazar gibi salto atarak, amuda kalkarak Kuran'daki anlama tecavüz etmiyor.

Yorumcu yazar kendini haklı çıkarmak için şunları söylüyor:

“Bazıları ahmakça bir yaklaşımla ayetleri yanlış okuyorsunuz demektedir. Onlar Kuran'ın orijinalinde hareke ve noktalar olmadığını bilmiyorlar. Ayrıca elbette biz de klasik okunuşunu da kabul ediyoruz. Yaptığımız iş, Kuran'ın asıl manasını kabul ederek; bu harflerin anlamlı şekilde bir araya gelişinin başka bir mucizeyi ortaya çıkarışını göstermektedir.”

Düşünceyi açıklama özgürlüğüne sonuna kadar inandığımız ve bunu hak saydığımız için buna da eyvallah! Ancak Diyanet İşleri'nin bu türden çeviri ve yorumlara sesini çıkarmaması neden, düşünceye saygıdan mı? Birisi çıkıp Nisa Suresi 31. ayeteki cinsel organ adlarını ve başka sözcükleri üstünü örtmeden

sözcük anlamlarıyla ve kendince yorumlayarak çevirse Diyanet ne yapar acaba?

Bazı “Kuran’da yeri varcı” meczuplar ebcet hesabıyla, yazma ve okuma hokkabazlıklarıyla, Kutsal Kitab’a aleni tecavüz ediyorlar. Biz bu meczupları Mazhar Osman’a layık görüyoruz. Ama Ahmet Hakan’ın da Virüs el Korana’nın adını geçtiği ayetleri göstermesini bekliyoruz.

CUMHURİYET PAÇAVRASININ YAZARI¹

Adları gerekli değil; “*Ey Diyanet Nedir Bu Şiddet*” (8 Mayıs 2020) yazımın yayımlanması üzerine din taciri bir yazarı şöyle tepki göstermiş:

“*Cumhuriyet paçavrasının yazarı Özdemir İnce, bugün yayımlanan yazısında, Diyanet’i ‘cinayet’ kelimesiyle bağdaştırarak, Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş için, ‘Yargı yargı olsaydı, muhterem reisin makamı (!) görevi kötüye kullanmaktan dolayı mapus damı olurdu’ diyerek bir skandala imza attı.*”// “*bu hutbe için ‘tasarlanmış cinayet’ ifadesini kullanarak tepki çekti.*”

Yazılarım İslamcıların, iktidar asalak ve kenelerinin tepkisini çekiyorsa elimden bir şey gelmez. Bu türden yazılarıma tepki gösterenlerin tamamı zır cahildir. İslamiyeti ve Diyanet İşleri Başkanlığı’nın anayasal ve yasal yetki ve sorumluklarını yeterince bilen din esnafı diyanetçiler benimle kesinlikle tartışmaya girmezler.

Hürriyet’te ve Aydınlik’ta yazarken bu saldırılarla tanışmıştım. Akit, Yeni Akit ve Vakit adlarıyla yayımlanan gazetede yayımlanan saldırıların kesikleri birkaç klasör tutar. Yeni Şafak ve Zaman da geri kalmazdı. Yüzüme kezzap atmak işleyenler... Bıçaklayarak, bomba patlatarak, tabancayla öldürmek isteyenler. Sonunda “Beni neden öldürmek istiyorsunuz, nasıl olsa ölmeyecek miyim? Allah’ın verdiği ömür tamamlanmadan beni öldürüp günaha ve mapus damına girmeyin!” diye gırgırına yazmıştım.

1 Cumhuriyet, 7 Haziran 2020.

Din bezirgânı yazıyor:

“*Diyanet İşleri Başkanı Erbaş’ın İslam’ın hükmünü söylediği, ‘Ey insanlar! İslam zinayı en büyük haramlardan kabul ediyor. Lûtîliği, eşcinselliği lanetliyor. Nedir bunun hikmeti. Hastalıkları beraberinde getirmesi ve nesli çürütmesidir, bunun hikmeti. Yılda yüz binlerce insan gayrimeşru ve nikâhsız hayatın, İslamî literatürdeki ismi zina olan bu büyük haramın sebep olduğu HIV virüsüne maruz kalıyor. Geliniz bu tür kötülüklerden insanları korumak için birlikte mücadele edelim’ şeklindeki hutbesini hatırlatan İnce, bu hutbe için ‘tasarlanmış cinayet’ ifadesini kullanarak tepki çekti.*”

Kuran’da bazı surelerdeki bazı ayetlerden aşırı yorumlarla bu ve buna benzer anlamlar çıkarılabilir. Aslında gerçeklikleri çok tartışmalı hadislerden dayanak ararlar. Şeriat, çocuk büyüdükçe küçük ve dar gelen giysilere benzer. Sonunda çocuğa geldiği yaşa uygun giysiler almak gerekir. Şeriatın çelişkisi böyle başlar.

Örneğin, İslam zinayı en büyük haramlardan sayıyor ama R.T. Erdoğan başbakan iken zinayı ceza yasasından çıkardı. Bazı AKP’liler kız çocukların evlenme yaşlarını İslam şeriatına dayanarak 12’ye indirmek istiyor. Bilimsel açıdan kızların regl olmaları (âdet görmeleri) evlenmek için yeterli değil, bedensel gelişmenin de durması gerekir. Bu da 18 yaşına girmekle tamamlanıyor. AKP, evlenme yaşını 12’ye indirse de bir başka parti iktidara gelince evlenme yaşını 18’e çıkarabilir.

Din kitaplarındaki dünyanın oluşumuyla ilgili bilgilerin tamamı hem bilimsel hem de pratik açıdan yüzde yüz yanlış. Din kitaplarında (Kuran da dahil) dünyanın düz olduğu yazıyor. Uzaydan çekilen fotoğraflar dünyanın yuvarlak olduğunu kanıtlıyor. Ama dünyanın düz olduğunu iddia edenler hapse atılmıyor.

O hesap! Şimdi İlhan Arsel’in “*Toplumsal Geriliklerimizin Sorumluları Din Adamları*” (Kaynak Yayınları,1995) adlı kitabının 99. sayfasından bir alıntı yapacağım:

“Kur’ân ve Hadîs hükümleri olarak hastalık denen şeyin sâri olmadığını, Tanrı izni olmadan sirâyet edemeyeceğini, vebâ (tâun) gibi hastalıklar için dahi durumun bu olduğunu, hastalıktan ölenlerin ‘şehid’ olarak Cennete ulaşacaklarını öğretirler. Öğretirken de ‘Cahiliyyet’ dönemindeki Arap’ların yanlış inançlara kapılmış olarak hastalığı sirâyet eder sandıklarını ve bu eski Arap inanışlarının Muhammed tarafından değiştirilerek ‘Hastalık sâri değildir, Tanrı izni olmadan sirâyet etmez, sadece develerde sirâyet eder’ şekline dönüştürüldüğünü ve böylece Arap’ların geriliklerden kurtarılıp uygarlığa kavuşturulduklarını anlatırlar.” (Sahih-i Buharî)

Bizim işimiz eşcinselliği ya da oğlancılığı savunmak değil. “Din kitapları aksini iddia etse de, bilim virüs kaynaklı hastalıkların bulaşıcı olduğunu söylüyor. Bu nedenle DİP Başkanı Ali Erbaş görev suçu işlemiştir” diyoruz.

AKP’NİN GÜCÜ VE MÜŞTERİLERİ¹

AKP’nin dayandığı seçmen kitlesi, müşterileri sanıldığı gibi dindar kitle değil. Gerçek kitle, çoğunlukla mesleksiz, asalak lümpen kitle ile Cumhuriyet karşıtı İslamcı yığılım. Bunu nereden mi çıkarıyorum: Yirmi yıldır sözünü ettiğim Henri Penar Ruiz’in *Dieu et Marianne (Tanrı ve Fransa)*² adlı bir kitabı var, “*Laikliğin Felsefesi*” üzerine... Kitabın 235. sayfasına “Dinciler = Din adamları + Dinciler”; “Laikler = Dindar olanlar + Dindar olmayanlar” diye bir formül yazmışım...

Formül bir muamma değil, “*laik*”in din adamı (rahip, haham, hoca, imam) olmayanları işaret ettiğini düşünecek olursak “*laik = din adamı ve dinci olmayan halk*” anlamına gelir. Laiklik felsefesine göre din adamı olmayan (dindar ya da değil) herkes

1 Cumhuriyet, 12 Haziran 2020.

2 Marianne, Fransa anlamına gelir.

laiktir. Buna göre R.T. Erdoğan'ın dindar nesil yetiştirmek programı Türkçe açısından yanlış olup gerçekte R.T. Erdoğan “*Dinci nesil*” yetiştirmek istemektedir.

AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan'ın durduğu yanlış durağı SODEV'in yaptığı araştırma gösteriyor: “Gençlere hayatınızın kalan kısmının tamamını Suudi Arabistan'da aylık 10.000 dolar kazanarak veya İsviçre'de aylık 5.000 dolar kazanarak geçirme imkânları olsaydı hangisini tercih edeceklerini sordüğümüzda, katılımcıların yüzde 72,2'sinin İsviçre'yi tercih ettiğini görüyoruz. Ak Parti'ye oy veren seçmenlerin dahi yüzde 60,5'i İsviçre'yi tercih edeceğini belirtmiş.”

AKP'ye oy veren ama Suudi Arabistan'ın 10 bin dolarını değil İsviçre'nin 5 bin dolarını tercih eden gençler bu partinin organik ya da kemik seçmeni değil, bir gün bir başka partiye oy verebilirler. İsviçre, Hristiyan Avrupa'nın demokratik ülkelerini temsil ediyor. Bu yüzde 60,5 oranlık genç kitle dinci değil, dindar; dinci olsalardı Suudi Arabistan'ı seçerlerdi. Dinciler de daha az paraya Avrupa'yı tercih edebilirler. Tıpkı Nahta partisinin (Tunus'un Müslüman Kardeşler'i) lideri Gannuşi gibi. Yıllar önce İngiltere'de sürgünde yaşarken, neden Müslüman bir ülkede değil de Hristiyan bir ülkede bulunduğu sorulduğu zaman, “*Burada özgürlük var,*” demişti.

AKP bu yüzde 60,5'lik kitleye güvenemez. Onun oy deposu zır cahil, mesleksiz, çalışmayı sevmeyen, asalak mı asalak ve sözde Müslüman kitle ve Diyanet İşleri teşkilatının lümpen kafalı çalışanları... “*Lümpen kafalı*” diyorum çünkü DİB'den maaş alan imamlar, vaizler, müezzinler gerçek anlamda “*din adamı*” değiller. Gerçek din adamı (haham, rahip, papaz, hoca, imam) siyasete karışmayı günah ve küfür sayar.

Dindar nesil yetiştiremezsiniz ama kindar nesil yetiştirebilirsiniz. Tıpkı komünist kuşak yetiştirmenin olanaksız, anti-komünist kuşak yetiştirmenin çok kolay olması gibi. “*Kindar*”,

bir şeye, bir olgu ve oluşa ters bilinçle angaje olmuş kişidir. Cumhuriyet’e, demokratik düzene karşı kindar olunabilir. Kindar “bir şey”le birlikte yaşayamaz, onu türlü şekilde yok etmek ister. Kindarın dini, imanı, ahlakı yoktur. Kindar yetiştirmek kolaydır, şartlandırarak yetiştirilebilirler ya da devşirmek mümkündür. Bunun en iyi örneği “AK Troller” kumpanyası... Bunlar ölü ağlayıcılarına benzerler, her türlü cenazede ağlayabilirler...

Ama dindar kişi bir başka türlü varlıktır. Bütün dinlerin dindarları birbirlerine benzerler: Tanrı’nın ve evrensel ahlakın kurallarına bağlıdırlar.

Evrensel ahlaka göre yedi büyük suç (kusur, günah, ayıp) vardır: 1. Kibir; 2. Şehvet; 3. Oburluk; 4. Açgözlülük; 5. Tembellik; 6. Öfke; 7. Hasetlik (Kıskançlık)...

Bu yedi kusura (suça, günaha, ayıba) karşı kendi iradesiyle mücadele edebilmesi için insana yol gösteren yedi erdem (fazilet) vardır: 1. İffet (Namus); 2. Ölçülülük 3. Hayırseverlik 4. Çalışkanlık 5. Bağışlama ve itidal 6. İnayet (iyilik) 7. Alçakgönüllülük.

Bu 7 insani kusur ve erdemi, bütün dinler, ateizmler, deizmler, agnostikler doğru bulurlar. İslam’ın bunların dışında günah ve fazilet saydığı değerler ve erdemler vardır. Ama evrensel ahlakın değerlerine karşı değildir.

Sonuç olarak ülkemizin Müslüman dindarları AKP’nin bağımlısı, müptelası olamaz. Fanatik olmadıkları, olamayacakları için dindarların büyük bir çoğunluğunun Cumhuriyet’in kurduğu düzene ve bilime karşı olmadığını, olamayacağını düşünüyorum. Dindar kişi dinine saygılıdır; dininin siyasete karışmasına, siyaset ve siyasetçinin hizmetine girmesine katlanamaz. Dindarların AKP’den boşanmalarının vakti gelmiş olmalı...

ŞEYHÜLİSLAM ÇALIMLI DİYANET İŞLERİ BAŞKANI¹

Gazetelerden aktarıyorum: Diyanet İşleri Başkanı Bay Ali Erbaş küffarın elindeki “camileri fethedeceğiz” demiş. Sanki 11,5 milyar (2020) bütçeli, 130 bin personel sahibi Diyanet İşleri Başkanlığı’nın emrideki 84 bin 684 camide çanlar çalıyor ve işgalci Hristiyanlar ayin yapıyormuş gibi.

Haber şöyle:

“Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş, İmam-Hatipliler Derneği ÖNDER’in YouTube kanalında yayımlanan ‘Bayram Özel Sohbeti’ programında açıklamalarda bulundu. 29 Mayıs’ın İstanbul’un Osmanlı tarafından alınışının 567’nci yıldönümü olmasına atıfta bulunan Erbaş, cuma namazı kılmayı da ‘fetih’ faaliyetine benzetti. Erbaş, ‘Şimdi vakit geldi. 29 Mayıs Cuma günü, fethin sembolü olan o günde camilerin fethini gerçekleştireceğiz inşallah’ ifadelerini kullandı. Cuma namazının kılınacağı yerin sorulması üzerine de Erbaş, ‘Sultanahmet’le Ayasofya arasında bir yer düşünüyoruz’ diye konuştu.”

‘Bugünlerimiz İmam-Hatip neslinin gayretleri sayesinde’

“LGBTİ+ bireyleri hedef gösteren açıklamalarıyla Ankara Barosu başta olmak üzere birçok insan hakları örgütü ve aktivistin tepkisini toplayan Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş, ÖNDER İmam-Hatipliler Derneği’nin YouTube’daki Ramazan Bayramı’na özel programında, ‘Diyanet’e yönelik saldırılar oldu. Diyanet hedef gösterildi’ savunmasını yaptı.

Bay Erbaş, Necip Fazıl Kısakürek’in ‘Ey düşmanım, sen benim ışığım ve hızımsın. Gündüz geceye muhtaç, bana da sen lazımsın’ sözlerine atıfta bulunarak ‘Demek ki teşkilatımız onları rahatsız edecek bir şeyler yapıyor ki yıpratmaya çalışıyorlar. Onlar yıpratmaya çalıştıkça da teşkilatımız daha güçleniyor ve kuvvetleniyor’ dedi. Erbaş, İmam-Hatiplere ilişkin ise ‘Ortaokul

1 Cumhuriyet, 30 Haziran 2020.

ve lisede okuyanların yüzde 15'i değil de yüzde 25'i İmam-Hatipte okusun da ondan sonra üniversitelere gitsin istiyoruz. Bunun faydasını yaşıyoruz şu anda. Ülkemiz İmam-Hatip neslinin gayretleriyle bugünleri yaşıyor' diye konuştu."

Bay Erbaş'ın bazen "onlar", bazen (Necip Fazıl'dan aldığı ilhamla) "düşmanlar" diye tesmiye ettiği münafıklar şöyle düşünüyor: Bu Bay Erbaş'ın işvereni kim; işverenle imzaladığı hizmet akdinde neler yazıyor; bu Bay Erbaş hizmet sözleşmesine sadık mı? Münafıklar haklıdır, çünkü Bay Erbaş ve emrinde çalışan 130 binlik personel, onların verdiği vergiyle sefa sürmekte.

Demek ki Bay Erbaş'ın işvereni olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin "kâhyası" olan hükümet de Bay Erbaş gibi hizmet sözleşmesine riayet etmemekte. Demek ki durum iyi değil, karakolluk!

Ama biz gene de TC Anayasası'nın Diyanet İşleri Başkanlığı'yla ilgi 136 maddesini anımsayalım: "Genel idare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı, laiklik ilkesi doğrultusunda, bütün siyasi görüş ve düşüncülerin dışında kalarak ve milletçe dayanışma ve bütünleşmeyi amaç edinerek, özel kanununda gösterilen görevleri yerine getirir."

Bay Erbaş'ın başında bulunduğu Diyanet İşleri genel idare içinde yer aldığına göre bütün devlet kurum ve kuruluşları gibi Cumhuriyet devletinin laiklik ilkesine yüzde yüz bağlı kalacak.

Bunun lamı cimi yok! Bay Erbaş, yaptığı görevle ilgili olarak Anayasa'ya sadık mı? Değil, Anayasa ayağının altında paspas! Bay Erbaş, yaptığı görevle ilgili olarak yasa ve yönetmeliğe sadık mı? Değil, bunlar da ayağının altında paspas! Bay Erbaş, gerçek işvereni olan devlete vekâlet eden hükümete mi yoksa devlete mi sadık? Bay Erbaş devlete değil, hükümete sadık; oysa Bay Erbaş devlet memuru, hükümet memuru değil! Ama gerçekte devletin değil, hükümetin memuru gibi davranıyor ve Cumhuriyet'e değil hükümetin ideolojisine hizmet ediyor.

Bay Erbaş, Necip Fazıl Kısakürek'ten alıntı yaparak, “*Ey düşmanım, sen benim ışığım ve hızımsın. Gündüz geceye muhtaç, bana da sen lazımsın*” diyor ve ekliyor: “*Demek ki teşkilatımız onları rahatsız edecek bir şeyler yapıyor ki yıpratmaya çalışıyorlar. Onlar yıpratmaya çalıştıkça da teşkilatımız daha güçleniyor ve kuvvetleniyor.*”

Necip Fazıl'ın kazınmaz sıfatı bir kitabımın (*Cumhuriyet'in Şairi Nâzım Hikmet, Cumhuriyetsiz Şair Necip Fazıl*) kapağında yazıyor. Böylece Bay Erbaş, Cumhuriyet'e, onun devrimlerine ve İslamcı olmayan herkese düşman olduğunu itiraf ve ilan ediyor.

Ancak Bay Erbaş bir konuda çok haklı: Ülkemiz bu sefil ve rezil günleri *İmam-Hatip neslinin gayretleri sayesinde yaşıyor*.

İBNİ HALDUN'U İKİ TÜRLÜ OKUMAK¹

AKP horantası, yandaşları, beslemeleri, tarikat sapkın ve sapıkları her gün halifeliği, şeriatı gündeme getirdikleri için bir tanım yapmamız kaçınılmaz oluyor: Zaman ve mekânı reddeden İslamcılık, İslamın bedensel ve zihinsel hastalığıdır. Dolayısıyla AKP de hastadır ve sözümüzün muhatabı meclis dışındadır.

Sağlıklı zihin (akıl) dünya işlerinde zaman ve mekân değerlerini ölçü alır, almak zorundadır. Kutsal ya da değil eski metinlerin bu bağlam içinde değerlendirilmesi gerekir. Örnek olması için İbni Haldun'un bir metni üzerinde deneme yapacağız.

“İçinizden herhangi birinize önemli bir yetki verildiğinde, başka bir deyişle, Tanrı'nın takdiriyle ya da Tanrı'nın hazırlamasıyla, halkın işi, yönetimi ona bırakıldığında, güçlü ve yüce Tanrı'yı unutmamalıdır, ona boyun eğmeyi yeğ tutmalı, güçsüze arkadaş (destek), zulme uğramışa 'insafli' olmalıdır; çünkü halk, Tanrı'nın ailesidir. Tanrı'nın en çok sevdiği kimseler, onun ailesine en arkadaşça (en iyi) davrananlardır.

¹ Cumhuriyet, 30 Ağustos 2020.

Kendisine yetki verileniniz adaletle hükmetmeli, onurlulara saygı göstermeli, ‘ganimet’ten alınanları yeterince dağıtmalı, ülkeyi bayındır yapmalı, halk için birleştirici olmalı, halka sıkıntı vermekten uzak durmalı, birileriyle bir araya geldiğinde alçakgönüllü, yumuşak huylu olmalı, haraç (vergi) buyrultularında, kamu hukukuna ilişkin hakların alınışında, dostça tutum göstermelidir.”¹

Belalı bir işe (siyasal iktidar) bulaştığımın farkındayım. Bu nedenle lafı uzatmayacağım ve rahmetli dostum Prof. Dr. Erdoğan Teziç’in *Anayasa Hukuku* (Beta Yayınları) adlı kitabının “*Siyasi İktidar*” bölümünden yararlanacağım: Kabile şefleri, antikçağda site yöneticileri, feodal senyörler, krallar, imparatorlar, modern milletlerin hükümetleri siyasi iktidara sahiptirler. İnsanlığın varoluşundan bu yana iktidar olgusu ortaya çıkmış ve değişik siyasi yapılara yol açmıştır. Uzun bir süre, iktidar ve büyü birbirlerine sıkı sıkıya bağlı kalmışlar; büyü ve din, iktidarın temelini oluşturmaktaydı. Bu oluşum, neredeyse 19. yüzyıla kadar iktidarın kaynak, dayanak ve meşruiyet kaynağı oldu.

Teokratik görüşlere göre (Doğaüstü kutsal hukuk doktrini): Tanrı, toplum düzenini ve onun korunması amacıyla iktidarı yaratırken, aynı zamanda iktidarı kullanacak olanı da belirler. Bu görüşe göre, belli bir ülkede iktidar, “Tanrı’nın seçtiği” hükümdara ya da hanedana verilmiştir. Bu görüşün bir safsata olduğunu biliyoruz artık: İlkel insan topluluklarında silah zoru ve güç siyasal iktidarı yaratmış; bu iktidar büyü ve din sayesinde doğaüstü kutsallık kazanmıştır. Tanrı iradesi söz konusu olamaz. Çünkü seçtiklerinin suçlarına ortak olur ve Tanrılığını yitirir.

İbni Haldun’dan alıntıladığımız metin teokratik kutsal hukuk anlayışını temsil etmektedir.

Meşruluk anlayışı görecedir, çünkü dönemlere göre değişmiştir. Avrupa’da ilahi hukuka bağlı krallıklar 17. ve 18. yüzyıla kadar dönemin inançlarına göre meşru idi ve monarşiden başka

1 İbni Haldun, *Mukaddime* 2, Kaynak Yayınları, s.153. Çev: Turan Dursun.

siyasal sistem kabul edilmüyordu. Ancak iktidarın kaynağının ilahi güç olmayıp halka ait olduğu anlayışı ortaya çıkınca meşruluk anlayışı da değişti, laikleşti ve hukuki bir temele oturdu. İlahi hukuka dayanan dinsel meşruluk sona erdi ve halk iradesine dayanan meşruluk anlayışı yerleşti. İlahi ve monarşik egemenlik yerini demokratik egemenliğe bıraktı. Yani halkın egemenliğine.

Şimdi İbni Haldun'un metnini "*halkın egemenliği*"ne uygun olarak okuyalım:

"İçinizden herhangi birinize önemli bir yetki verildiğinde, başka bir deyişle, halkın takdiriyle halkın işi, yönetimi ona bırakıldığında, güçlü ve yüce halkı unutmamalıdır, ona boyun eğmeyi yeğ tutmalı, güçsüze arkadaş (destek), zulme uğramışa 'insafli' olmalıdır; çünkü halk bir ailedir. Halkın en çok sevdiği kimseler, onun ailesine en arkadaşça (en iyi) davrananlardır.

Kendisine yetki verileniniz adaletle hükmetmeli, onurlulara saygı göstermeli, üretilen değerleri hakça dağıtmalı, ülkeyi bayındır yapmalı, halk için birleştirici olmalı, halka sıkıntı vermekten uzak durmalı, birileriyle bir araya geldiğinde alçakgönüllü, yumuşak huylu olmalı, vergi buyruqlarında, kamu hukukuna ilişkin hakların alınışında, dostça tutum göstermelidir."

AKP ve İslamcıları, İbni Haldun'un metnini laik ve demokratik halk egemenliğine göre okuyamadıkları için meşruiyet sınırını dışında kalmışlardır.

KUZU'YA AFERİM¹

Basından: "Ceza hukukçusu Prof. Ersan Şen'in Haber Global programına konuk olan eski AKP milletvekili Prof. Burhan Kuzu çarpıcı açıklamalar yaptı. Programa "Tarikatlar kapatılmalı mı?" tartışması damga vurdu. Tekke ve zaviyeler için 'Bu bir sosyolojik ihtiyaçtır' diyen Kuzu şunları söyledi: İlla zorunludur,

¹ Cumhuriyet, 27 Eylül 2020.

mutlaka tarikatlarla dini ibadetler, vecibeler yerine getirilir diye bir kastım yok. Tarikat, Allah'a giden yol olarak kabul edilir. Genel olarak masum olduğunu düşünürüz. Ama bugün için deniliyor ki bunlar ticaretle uğraşıyor, holding sahibi olmuşlar. Bunlar da doğru olabilir, hepsini kastedemem ama... Bu bir denetim meselesidir. Diyanet tarikatları denetleyemez.”

Kuzu Bey devam ediyor “Hükümetin hatası var, bizim de kendi çapımızda mutlaka hatamız var,” dedi ve tarikatların kapatılmasını doğru bulmadığını ifade etti. Kuzu, “Toptan reddi, kapatmayı doğru bulmam. Bu sefer merdiven altına giderler. Her tarikatı aynı kefeye koyamayız,” dedi. Şen’in “Tarikatlar okul açmalı mı, eğitim öğretim vermeli mi” sorusuna ise Burhan Kuzu, şöyle yanıt verdi: “Tarikat olarak değil, özel okullar yok mu? Var. Birçok cemaatin kolejleri var. Devlet denetliyor, denetlesin. Vakıf adı altında, diyelim bir tarikatın vakfı varsa, okul açmışsa bırak açsın. Bana ne engeli var? Ne yapsın ki onun ne zararı var? Cemaat olarak açmıyor, vakıf olarak açıyor. Bunları denetleyeceksiniz.”¹

Bay Burhan Kuzu bilir mi bilemem: Bir yasayı iyi anlamak için yasa önergesinde bulunan gerekçeyi çok iyi anlamak gerekir. Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, 30 Ağustos 1925 tarihinde Kastamonu’da bir konuşma yaptı. Bu konuşmanın şu bölümü 30 Kasım 1925 tarihli ve 677 sayılı, kısaca “Tarikatların Yasaklanması” adıyla anılan yasanın gerekçesi olmuştur:

“Ölülerden medet ummak, medeni bir cemiyet için, şindir (lekedir). Efendiler ve ey millet, biliniz ki Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olamaz. En doğru en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.”

Yukarıda “Bay Burhan Kuzu bilir mi bilemem” diye sormama şaşırmayın: Bay Kuzu’nun hukuk fakültesi mezunu olduğunu,

1 Sözcü, 14 Eylül 2020.

hatta anayasa hukuku “Prof. Dr.”u unvanını taşıdığını ben de biliyorum. Dahası bu hususta ilginç bilgilerim var. Ama ben yazılarımda “*ilginç bilgi*” kullanmam.

Ancak bir siyasetçi olarak, bir hukuk fakültesi mezununa yakışmayacak işler yapmıştır. Anayasa profesörü olarak meslektaşları arasında hiçbir itibarı bulunmamaktadır.

Yukarıya alıntıladığımız konuşması da hukuk diplomasını ve akademik unvanını sıfıra indirgemektedir:

“Toptan reddi, kapatmayı doğru bulmam. Bu sefer merdiven altına giderler. Daha sıkıntılı bir tablo çıkabilir,” diyor.

Bay Kuzu, tarikatların 30 Kasım 1925 tarihli ve 677 sayılı yasayla kapatılmış olduğunu nasıl unuttur? Fiili durum şudur: Mevcut hükümet ve AKP hükümetleri Anayasa’yı ve 677 sayılı yasayı yok saydıkları için Osmanlı dönemi de dahil olmak üzere sahip olmadıkları özgürlük ve serbestliğe kavuştular; R.T. Erdoğan’ın başında bulunduğu hükümetler tarafından beslendiler ve siyasal araç olarak kullanıldılar.

Hukuk fakültesi diplomalı Kuzu Bey’e göre bu durum Anayasa’ya aykırı bir suç değil mi acaba?

Bay Kuzu, “*Tarikatlar okul açmalı mı, eğitim öğretim vermeli mi*” sorusuna olumlu bir yanıt veriyor. “*Vakıf adı altında, diyelim bir tarikatın vakfı varsa, okul açmışsa bırak açsın. Bana ne engeli var? Ne yapsın ki onun ne zararı var?*” diye cevap veriyor.

Bu Bay Kuzu sahiden anayasa hukuku uzmanı mı? Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nu biliyor mu? Peki, ne biliyor?

Ancak Bay Kuzu’ya Cumhuriyet’i ve Atatürk’ü mutlaka öğretmeli. Akademik unvanının hiçbir önemi yok!

Atatürk, Milli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip’in bir sorusuna şöyle cevap vermiştir:

“Ben, manevi miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım bilim ve akıldır... Zaman süratle ilerliyor, milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia

etmek, aklın ve bilimin gelişimini inkâr etmek olur... Benim Türk milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel eksen üzerinde akıl ve bilimin rehberliğini kabul ederlerse, manevi mirasçılarım olurlar.”

MÜMİNİN YOKLUKTA GÖREVİ¹

Hem AKP Genel Başkanı hem Cumhurbaşkanı olan R.T. Erdoğan’ın yaptığı konuşmaların çoğu, göreve başlarken TBMM önünde söylediği anda (yemine) aykırı olduğu için bu sözlerin sadece AKP Genel Başkanı’na ait olduğunu kabul ediyorum.

ANAYASA MADDE 103 – Cumhurbaşkanı, görevine başlarken Türkiye Büyük Millet Meclisi önünde aşağıdaki şekilde ant içer: “Cumhurbaşkanı sıfatıyla, devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma, Anayasa’ya, hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve laik Cumhuriyet ilkesine bağlı kalacağıma, milletin huzur ve refahı, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerinden yararlanması ülküsünden ayrılmayacağıma, Türkiye Cumhuriyeti’nin şan ve şerefini korumak, yüceltmek ve üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma büyük Türk milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine ant içerim.”

AKP Genel Başkanı Erdoğan, Camiler ve Din Görevlileri Haftası’nda konuşmuş ve şöyle buyurmuş:

1- “Dünya tarlasına iyilik eken ahiret hasadına iyilik toplamaya devam eder. Bu hayatın albenisine kendisini kaptıran insan, dünyasını da ahiretini de kaybeder. Müminin görevi varlıkta şımarmamak, yoklukta sabretmektir. Gerçek mümin acıyı bal eyleyendir.”

1 *Cumhuriyet*, 25 Ekim 2020.

Okuduğunuz cümleyi bir siyasal parti başkanı da söyleyemez. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti temel ilkeleri Anayasa'nın başlangıç bölümünde belirtilen demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir.

Buna göre: Dünya tarlasına iyilik eken hasadını bu dünyada toplar. Vatandaşın görevi kadar hakkı da vardır, emeğinin karşılığını bu dünyada alır. Varlıklı vatandaşın görevi, devleti ve vatandaşları sömürmemek, adil ve merhametli olmak ve vergi kaçırmamaktır. Yoksul vatandaşın görevi ise bu durumdan kurtulmak için sınıf bilincine sahip olmak ve kendisine sabrı tavsiye eden ve acıyı bal eylemesini buyuran siyasetçiye iktidar yüzü göstermemektir.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, AKP Genel Başkanı'na şöyle cevap vermiş: *“Mümin alçakgönüllüdür. Mümin kul hakkı yemez. Mümin, bu ülkede yatağa aç giren çocuklar var ise Saray'da oturmaz. Bir insanın söylemiyle eyleminin örtüşmesi gerekiyor. Söylemi farklı, yaşam tarzı farklıysa orada riya vardır, ikiyüzlülük vardır. Dolayısıyla Erdoğan'ın söylemlerinin ciddiye alınacağını düşünmüyorum.”*

Kılıçdaroğlu'nun yanıtını beğendim ama dinsel damgalı “mümin” sözcüğünü kesinlikle kullanmamalı, benim gibi “vatanndaş” demeliydi.

AKP Genel Başkanı Erdoğan, Camiler ve Din Görevlileri Haftası'nda konuşmuş ve şöyle buyurmuş:

2- “Koronavirüs salgını ile mücadele ettiğimiz sıkıntılı dönemde Rabbimizin birçok müjdesine mazhar olduk. Karadeniz'de tarihimizin en büyük doğalgaz rezervini keşfettik. Salgın günlerinde milletimize umut vermenin yanı sıra daha büyük keşifler için umudumuzu artırdı.”

AKP iktidarı koronavirüsle mücadelede başarılı olamadı, hata ve başarısızlıklarını yalanla kapatmaya çalıştı. “Rabb” başarısızlıkları, halka zulmedenleri asla ödüllendirmez. Bu nedenle

“Karadeniz’de tarihimizin en büyük doğalgaz rezervini” kesinlikle Yüce Tanrı armağan etmedi. Bu keşfi bilim ve teknoloji yaptı.

Sorunları gizlemek için dinsel söyleme sarılmak yalanın siyaseti, siyasetin yalanı olur.

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk’ün Kuran çevirisinden birkaç ayet. “İnfak” sözcüğü “paylaşma” anlamındadır. Kuran, zenginliğin paylaşılmasını tavsiye eder.

– Ey iman sahipleri! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkarmış olduklarınızın temiz ve güzelinden infak edin. (Bakara, 267)

– Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit hale gelmiyor. (Nahl, 71)

– Bu böyle düzenlenmiştir ki o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret aracı olmasın. (Haşr, 7)

– Ve biz istiyoruz ki yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım. (Kasas, 5-6)

Kuran’da bunlara benzer birçok ayet var. Bunların da referans olması kabul edilemez.

Kimse kayırılmasın, devlet eliyle kimse zengin edilmesin, zenginden çok vergi alınsın, yoksuldan alınmasın, liyakate saygı duyulsun, din üzerinden siyaset yapılmasın! Şimdilik bu bile yeter!

3. BÖLÜM

MASALLA EĞİTİM

TAHRİF VE TAHRİP¹

19 Eylül 2018 tarihli *Birgün* gazetesi, “Çok ciddi bir uluslararası kuşatma altındayız” başlıklı bir haber yayımladı. “Çok ciddi bir uluslararası kuşatma altındayız” diyen kişi AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan (ki aynı zamanda Cumhurbaşkanı’dır).

“AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, eğitim-öğretim yılının başlaması vesilesiyle dün (18 Ağustos 2018) Kabataş Erkek Lisesi’nin açılışına katıldı. Konuşmasında ‘Çok ciddi bir uluslararası kuşatma altındayız’ diyen Erdoğan, öğrencilerden beklentilerini ifade etti.”

Erdoğan her zaman olduğu gibi, hayalî düşmanlardan söz ederken, gene gerçek Cumhuriyet dönemini tahrif (değiştirme) ve tahrip (yıkıp bozma) programını sürdürdürüyor. Çok ciddi bir uluslararası kuşatma altındaymışız(!). Bu çok olağan değil mi? Bütün ülkeler aynı durumda değil mi? Çalma başkalarının kapısını çalarlar kapını. Herkesin eli armut toplamıyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın gençlere yaptığı konuşmanın tarihin gerçekleriyle hiçbir ilişkisi yok. Böyle konuşursa, eleştirimizden kurtulamaz.

ERDOĞAN: Eğitim öğretimi bütünleştirmek suretiyle geleceğe yürüyeceğiz. Teoriyle pratiği birleştirmeliyiz. Tek tipçi, yasakçı, öğrencinin tekâmülü yerine formatlanmasını esas alan eski eğitim öğretim mantalitesini bir daha geri gelmemek üzere rafa kaldırdık.

BEN: Benim de içinde yetiştiğim eğitim-öğretim sistemi kesinlikle “Tek tipçi, yasakçı, öğrencinin tekâmülü yerine formatlanmasını esas alan” bir program değildi. 1923-1950 yılları arasında İngiltere, Fransa gibi uygar ülkelerde uygulanan program kadar uygar ve evrensel. Mezunları da dünya standartlarında

¹ *Cumhuriyet*, 25 Eylül 2018.

idi. Öğrenciler, dinsel dogmalar karşısında özgür bireylerdi. Bu dediklerimin gerçekliğini Fransa’da ek eğitim-öğretim görürken ve Topçu Yedeksubay okulunda deneyip anladım.

Eğitim-öğretimin düzeyi 1950 yılında Demokrat Parti’nin iktidara gelmesiyle bozulmaya başladı. Cumhuriyet 1924 yılında Necip Fazıl’ı Fransa’ya felsefe öğrenimi görsün diye gönderdi ama Cumhurbaşkanı’nın önderi Paris kumarhanelerinden diploma aldı. “Tek tipçi” iddiasının da gerçeklikle hiçbir ilişkisi yoktur. Süleyman Demirel, Necmettin Erbakan, Alparslan Türkeş, İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu, Nurettin Topçu, Cemil Meriç, Sezai Karakoç gibi Aziz Sancar, Cahit Arf, Mustafa İnan, Halil İnalçık, Gazi Yaşargil, Erdal İnönü, Engin Arık, Bülent Ecevit, Mümtaz Soysal ve İlhan Selçuk da Cumhuriyet okullarında okumuştur.

Bu “Eski eğitim öğretim mantalitesini bir daha geri getirmek üzere rafa kaldırdık,” diyor ki işte bu doğrudur! Ortaçağın dini tedrisatını geri getirerek, tarihe geçtiler. İmam-Hatip mezu-nu imamlar laik mesleklerde pratik yapıyor.

ERDOĞAN: Eğitim meselesinde kolaycılığa kapılmadık, köklü reformlar gerçekleştirdik.

BEN: Cumhuriyet’in Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nu yasadışı yollarla ilga ederek çok büyük (!) reform yaptılar ve PISA sıralamasında nal topladılar.

ERDOĞAN: Vasıflı öğretmen olmadan vasıflı gençlik yetiştiremezsin.

BEN: Doğru söze ne denir! Köy Enstitüleri’ni, Öğretmen Okulları’nı ve Eğitim Enstitüleri’ni kapatarak, elbette, vasıflı öğretmen yetiştiren okulların köküne kibrit suyu (kezzap) dökersin. Ben vasıflı ve seçkin Cumhuriyet öğretmeni yetiştiren Gazi Eğitim Enstitüsü’nde okudum. Şimdi yerinde yeller esiyor.

ERDOĞAN: Evlatlarımızın çoğu beden en sınıftalar ancak zihnen başka yerdeler. Zira çok ciddi bir uluslararası kuşatma altındayız. Buna dikkat etmemiz gerekiyor. Bu durumu değiştirecek öğrencilerimizin, sınıfa, derse, okuldaki aktivitelere ilgisini en üst düzeye çıkaracak yenilikleri süratle uygulamaya koymalıyız.

BEN: Cumhurbaşkanı ne demek istiyor, anlamak mümkün değil. Bu durumun sorumlusu bizzat kendisi ve 16 yıllık uygulamaları. 21. yüzyılda, İmam-Hatip kafasıyla, sıfır çemberinin dışına çıkamazsınız!

BİLİMCİLER YURDA DÖNECEKMİŞ¹

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Üçüncü Havalimanı'nda yapılan Havacılık, Uzay ve Teknoloji Festivali'nde yaptığı konuşmada;

1- “Günümüz dünyasında gerçek anlamda bağımsızlığın birinci şartı teknolojiyi üreten ve ihraç eden ülke konumuna ulaşmaktır. Teknolojik gelişmelerin ilk aşaması hayal edebilmektir.”... 2- “Ecdadımız asırlar boyunca hep daha fazlasını hayal etmiş, bunun peşinden gitmiş ve çoğunlukla da hedefine ulaşmıştır. Biz de Türkiye'ye ne kazandırdıysak hep hayallerimizin peşinden giderek kazandık. TEKNO- FEST'in bir sıçrama vesilesi olmasını düşünüyorum. Ülkemizin millî teknoloji hamlesinin başarıya ulaşması, teknoloji üreten bir toplum haline dönüşmemizle mümkündür,” demiş.

Konuşmanın birinci bölümüne her aklı başında insan katılır. Ama işin ters tarafı “bilim üreteceğiz” yerine, “teknoloji” denmesi. Bu koşullanmış “sağ” kafa, bilim için gereken uzun vadeli yatırım yapmadan, “imansız” bilimcilerle uğraşmadan teknoloji üretmek, batının teknolojisine sahip olmak ister. Ne güzel, değil mi? Ama kazın ayağı hiç de öyle değil, bilim olmadan, bilimsel ortamı kurup geliştirmeden teknoloji yarışına girmek ham hayal. Teknoloji bilimin yan ürünlerinden biridir ve bilim olmadan var olamaz. Eh, gayret, ecdattan ilham alan, hurafe yuvası İmam-Hatiplere düşüyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, aynı konuşmada, bilimcilerin (scientiste, scientifique) yurda dönüş seferberliğini başlattıklarını

1 Cumhuriyet, 12 Ekim 2018.

KARMA EĞİTİMİN NAMUSU¹

“*Cehaletin Rönesansı*” adlı kitabımın arka kapağında şöyle bir tanıtım cümlesi vardır: “Ben ilk, orta ve yükseköğretimde kız arkadaşlarımla aynı sıraları paylaştım. Bu yüzden hiçbiri hamile kalmadı benden. Şimdi 77 yaşımızda karşılaştığımız zaman ‘N’aber lan Tekdiş?’ diyorlar. Zamane okul müdürleri kızlar ile erkekleri aynı merdivenden yürütmüyor.”

Yükseköğrenimi, Cumhuriyet’in kalesi ve medar-ı iftiharî Gazi Eğitim Enstitüsü’nde yaptım. Burada, ülkemin en seçkin orta ve lise öğretmenleri (Türkçe-Edebiyat, Fen, Pedagoji, Beden Eğitimi, Müzik, Resim, Fransızca, İngilizce, Almanca) yetişiyordu. Ama Cumhuriyet ve devrim düşmanı yobaz takımına göre bir ayıbı vardı: Yetişkin kız ve erkekler karma ve üstelik yatılı öğrenim gördükleri için okulun adını “Kubbeli Kerhane”ye çıkartmışlardı. Gazi Eğitim Enstitüsü, Gazi Üniversitesi’ne analık-babalık etti. Üniversite’nin öğretmen yetiştiren bir Eğitim Fakültesi de var ama nerede Gazi Eğitim Enstitüsü.

Köy Enstitüleri de karma idi. Yaşatılsa ülkenin kurtarıcısı olacaktı. Gene aynı yobaz ocağı, bu okulların komünist fuhuş yuvası olduğu karalamasını yaydı. Bu karalamaya kız öğrencilere sarkıntılık yaptıkları kanıtlandığı için uzaklaştırılan öğretmenler de katkıda bulundu. Bunlardan biri, Kemal Tahir’e *Bozkırdaki Çekirdek* adlı romanı için iftira kaynağı oldu. (Merak edenler, 22 Nisan 2008 tarihli *Hürriyet* gazetesinde yayımlanan “Köy Enstitüleri ve Kuyruk Acısı” başlıklı yazımı internetten okuyabilir.)

5 Ekim 2018 günü yayımlanan “Evet ama Yetmez” başlıklı yazımda AKP iktidarının “Yetmez ama Evet”le yetinmediğini, yetinmeyeceğini, durmadan daha fazlasını isteyeceğini yazmıştım. “Türban Fesadı”nı hatırlayalım. “Yetmez ama Evet”çiler ile psikiyatri kliniği solcuları, türbana karşı çıkanların aksine

1 *Cumhuriyet*, 16 Ekim 2018.

türbanın üniversite ile sınırlı kalacağını iddia ediyorlardı. Türbana karşı çıkanlar ise, türban davasının üniversitede kalmayacağını, liseden anaokullarına kadar ineceğini, devlet dairelerini saracağını, ordu ve polise gireceğini söylüyorlardı. Kim halklı çıktı?

Bir süre önce okullarda karma eğitim seçmeli duruma getirildi. Veliler kızlarını hangi okula isterlerse oraya vereceklermiş. İsterlerse kız okuluna, isterlerse karma okula. Güya karma okullar kapatılmamış oluyormuş... Tam anlamıyla bir dalavere! Bu arada, Antalya’da yapılan 19. Milli Eğitim Şûrası’nda Eğitim Bir-Sen’in büyük tartışmalara neden olan karma eğitim zorunluluğunun kaldırılması önerisinin komisyonda kabul edilmediğini öğrendim. Ama cinsiyet ayrımcı eğitim bazı okullarda fiilen başlamış. Bu nedenle karma eğitimin gelecek yıl sona erdirileceğini artık düşünebilirsiniz.

Ekonomiyi planlayıp yönetmeyi bilmiyorlar ama Cumhuriyet’e karşı tuzak kurmayı, fesat çevirmeyi, sabotaj yapmayı bir allâme-i cihan gibi, bir allâme-i küll (her şeyin sırrına vâkıf olan) gibi biliyorlar. Sanki ana rahmine düşer düşmez bu melanetle kurgulanmışlar. Bedenlerinde, beyinlerinde bir içgüdüsel kadın refleksi var. Müslüman dünyası bu kadın saplantısından, açlığından, korkusundan anlaşılan hiçbir zaman kurtulamayacak. Adamın resmen (bizde gayriresmi) 3-4 karısı var ama gözü 9 yaşındaki kızda. Mısır’da erkeklerin ölmüş karılarıyla cinsel ilişkiye girebileceğine dair fetvalar veriliyor. Eşlerinin başını zorla örtüyorlar ama gacoların tamamı fantiri fitton. Anahtarı cebe atıp kadınlara bekâret kemeri takarlarsa hiç şaşırırmam. Laga lu gayı bırakıp, karma eğitime neden karşı olduklarını harbîden açıklasınlar.

MİLLİ EĞİTİM BAKANI, İMAMLAR VE ÖTEKİLER¹

14 Nisan 2009 tarihli *Hürriyet* gazetesinde yayımlanan “İmam-Vali Üzerine Ciddi Uyarılar” başlıklı yazım şu satırlarla biter:

“İmam-Hatip liselerinin müfredat programının klasik lise programına benzediği ileri sürülür. Doğru olabilir. İmam-Hatipler öğrencilerine din adamı (imam-hatip) formasyonu verir. Bu formasyondan geçmiş birinin devletin sivil kadrolarında görev alması devletin laik niteliğine zararlıdır, onu çökertir!

Laik devletin sivil kadrolarında laik formasyon almış personelin çalışması gerekir. Bu nedenle ‘imam-vali’ devletin laik niteliğini bozduğu gibi devletin tarafsızlığı ilkesine de aykırı bir durumdur. Tevhid-i Tedrisat Kanunu, bu birliğin sağlanması, ikiliğin, üçlülüğün ortadan kaldırılması için çıkartılmıştır. Bu gerçeğe karşın İmam-Hatip mezunlarına sivil üniversitelerin kapısını açmak devlet kadrolarını ‘İslamileştirmek’ demektir. Bu da Cumhuriyet’e ve onun laik devlet yapısına ‘terörist saldırı’ anlamına gelir. Bilmem anlatabildim mi?”

Yeni Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Ziya Selçuk yukarıdaki satırlar hakkında ne düşünüyor acaba? İlgili olduğu Gazi Üniversitesi’nin mezunlarına verdiği ilk “Başarı Belgesi”nin sahibi olarak, bu soruya cevap beklemenin hakkım olduğunu düşünüyorum.

15 Mart 2006 tarihli *Hürriyet* gazetesinde bu konuda yayımladığım yazı şu satırlarla bitiyor. “Günümüz Gazi Üniversitesi ve Eğitim Fakültesi, Cumhuriyet’in kalesi Gazi Eğitim Enstitüsü’nün temelleri üzerinde kuruldu. Gazi Üniversitesi, kendini bu geleneğe bağlı hissediyor olmalı ki eski mezunlara verilmek üzere kurulan ödüle layık görmüş beni. Bu yıl ilk kez verilecek olan ödülü, bugün, 1960’ta mezuniyet diplomamı aldığım salonda alacağım. Ne mutlu bana! Hayata ve hayatıma teşekkür ederim!”

¹ *Cumhuriyet*, 27 Kasım 2018.

Mesleğini yapmasına izin verilmemiş “Gazili” bir Fransızca öğretmeni olarak, “Gazili” Milli Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Ziya Selçuk’a soruyorum: İmam-Hatip okullarının genel laik lisesinin yerini zorla işgal etmesi evrensel pedagojiye ve Cumhuriyet’in eğitim politikasına uygun mudur? Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nun fiilen yürürlükten kaldırılması hakkında ne düşünüyor? Bu soruları başkaları sor(a)masa da bir Gazili olarak ben sorarım. Milli Eğitim Bakanı da bir Gazili olarak benim sorularıma cevap vermek zorundadır.

Milli Eğitim Bakanı’nın cevap vermesini beklerken, konuyu deşerek kendisine yardımcı olmak istiyorum: 3 Mart 1924 tarihli ve 450 sayılı Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile İmam-Hatip okulları birbirine göbek bağıyla bağlıdır. Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile İmam-Hatip okulları, Anayasa’nın 174. maddesi tarafından korunan “İnkılâp Kanunları” kapsamında değerlendirilmelidir. Adı geçen yasa, amacı gereği, ikilik yaratan medreseleri kapatmış ve laik okulları milli eğitimin ve üniversitenin temel kaynağı haline getirmiştir. Aynı yasa bağlamında, Diyanet İşleri’nde görevlendirilecek imam, vaiz ve öteki hizmetlileri yetiştirmek üzere İmam-Hatip okulları ile İlahiyat Fakülteleri kurulmuştur.

1950’den sonra düzenli olarak kemirilen Tevhid-i Tedrisat Kanunu, AKP iktidarı tarafından fiilen yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu anayasal ve yasal gerçeğe karşın İmam-Hatip mezunlarına sivil üniversitelerin kapısını açmak devlet kadrolarını “İslamileştirmek” demektir. Bu da Cumhuriyet’e ve onun laik devlet yapısına “terörist saldırı” anlamına gelmez mi?

Bu sorunun cevabını atamalarıyla AKP verdi, Cumhurbaşkanlığı hükümeti de vermektedir.

Bir soru daha: İstanbul Beşiktaş’ta bulunan İsmail Tarman Ortaokulu’nun İmam-Hatip kısmının kapatılmasıyla ilgili mahkeme kararı dört aydır neden uygulanmıyor?

İLK 500'E GİRMEK¹

Başyücelik saltanatında 500 sayısı ve bazı simgesel sayılar pek ünlendi. Fıkra düşkünlerinin fıkralara numara vermeleri gibi, İmamokrasi döneminin simge sayıları da hem gülme hem ağlama vesilesi olmakta. “17” deyince, ağlamaklı oluyorlar, çünkü AKP Türkiye’si artık 17. büyük ekonomi değil. 500 sayısı da dünyanın önde gelen 500 üniversitesini imliyor. 500’e girmek, rüşvet vermeye, soru çalmaya benzemiyor.

2017 yılında listenin ilk 500’ünde Türkiye’den 5 üniversite yer alıyormuş. 2018’de Sabancı Üniversitesi ve Koç Üniversitesi ilk 500’de yer alıyor. Listenin ilk 1000’inde Türkiye’den toplam 12 üniversite bulunuyormuş. Hangileri acaba?

Times Higher Education dergisi bu sıralamayı yaparken öğretim kurumlarının bilimsel araştırmalarını, uluslararası çalışma ve konumlarını, gelirlerindeki artışları ve listede geçen yıl bulunduğu sıralamayı göz önüne alıyor.

On yıllardır savaşların ve çatışmaların ortasında eğitimi sürdürmeye çalışan Bağdat Üniversitesi, 1258 okulun yer aldığı listenin, 801-1000 bandında ilk kez kendine yer buldu.

Listenin bir numarası ise üçüncü yıl üst üste İngiltere’nin Oxford Üniversitesi oldu.

İlk onda İngiliz ve ABD yükseköğretim kurumlarının yer aldığı listedeki bir başka ilk de, listeye giren Japon üniversitelerinin sayısının İngiltere’yi geçmesi oldu.

ABD, Japonya ve İngiltere’den sonra, listede en çok üniversitesi yer alan ülke ise Çin.

Pekin’de bulunan Tsinghua Üniversitesi, listede 22’nci sırada yer aldı. Toplamda ise listeye Çin’den 72 üniversite girdi.

Times Higher Education Sıralamasındaki En İyi 20 Üniversite:

1- University of Oxford (İngiltere); 2- University of Cambridge (İngiltere); 3- Stanford University (ABD); 4- Massachu-

1 *Cumhuriyet*, 30 Aralık 2018.

setts Institute of Technology (ABD); 5- California Institute of Technology (ABD); 6- Harvard University (ABD); 7- Princeton University (ABD); 8- Yale University (ABD); 9- Imperial College London (İngiltere); 10- University of Chicago (ABD); 11- ETH Zurich (İsviçre); 12- Johns Hopkins University (ABD); 13- University of Pennsylvania (ABD); 14- University College London (İngiltere); 15- University of California, Berkeley (ABD); 16- Columbia University (ABD); 17- University of California (ABD); 18- Duke University (ABD); 19- Cornell University (ABD); 20- University of Michigan (ABD).

ABD'in "Ivy League"ine giren 8 üniversitesinden ikisi (Brown University ve Dartmouth College) en iyi 20 üniversite arasında yer almıyor.

2018'de Sabancı Üniversitesi ve Koç Üniversitesi 500 üniversite arasında yer alıyor demiştik. Yükseköğretim Kurulu (YÖK) resmi web sitesindeki üniversiteler sayfasında yer alan bilgilere göre Türkiye'de 206 üniversite var. Zavallı (!) Fransa'da ise 75 üniversite. Oxford Üniversitesi'nin bir numara, Cambridge Üniversitesi'nin iki numarada bulunduğu İngiltere'de ise 125 üniversite var. Bu mukayese ne anlama geliyor acaba? Bir zamanlar 40 bin köyünün %90'ında okul bulunmayan Türkiye, şu anda, üniversite sayısı bakımından Avrupa birincisi ve bütün öğrenciler okuma-yazma bilip adlarını yazabiliyorlar.

Türkiye'nin üniversite düzeyinin ciddiye alınması için ODTÜ, İTÜ, Boğaziçi, Hacettepe, İstanbul, Ankara, İzmir devlet üniversiteleri düzeyinde 50'den fazla üniversite olmayacak; 156 üniversite hemen kapatılacak. 50 üniversitede okuyan öğrencilerin tamamı için yurtlar hazırlanacak. İmam-Hatip okullarının sayıları mesleki ihtiyaç düzeyine indirilecek. İlk ve ortaöğretim bütün okullarında laik öğretim uygulanacak. Ve 20 yıl beklenecek! Gerisi AKP işi göz boyama!

GÜZELLUK GEÇİCİDUR¹

Hüseyin Baş oturur oturmaz fıkra anlatmaya başlardı. Erdal Öz fıkra anlatmak için telefon ederdi. Çok gülerdim. Ama hiç güldürücü fıkra bilmesem de bir fıkra anlatabilirim.

Temel'e sorarlar:

- Güzel mi olmak istersin yoksa budala mı?
- İkincisini isterim.
- Neden?
- Çünkü güzelluk geçicidir!

Bu misal bir şey başıma geldi: Üyesi olduğum Mallarmé Şiir Akademisi'nin (Fransa) Başkanı büyük şair Eugène Guillevic (1907- 1997), bir gün (1986) Nobel Ödülü üzerine konuşurken, birden “Özdemir, gençliğimde bana Nobel'i almak mı yoksa yakışıklı olmak mı isterdin diye sorsalardı, yakışıklı olmak istediğimi söyledim. Memlekette adımları taşıyan bir lise var ama nafiye,” demişti. Çok çirkin bir insan değildi ve çok çapkındı.

O hesap! Ama sözü AKP'nin özellikle de R.T. Erdoğan'ın İmam-Hatip ve kadın saplantısına getirdiğim zaman, nereden nereye diyeceksiniz şimdi... İlişki kuramazsanız keyf sizin. Japonistan'ın Mukogawa Kadın Üniversitesi'nde kendisine bir vesile ile Fahri Doktora unvanı verilmiş... Gördüğünden göz kırası istercesine “ben de kadın üniversitesi isterim” diyor. Okey! Emriniz olur! Bu gidişle, sadece kadınların çalıştığı fabrikalar, devlet daireleri de isteyebilirsiniz. Bayan üniversitesi tuhaflığını şimdilik ihmal edelim. Ama İmam-Hatip işini ihmal edemeyiz. Bir hatırlatma: Japonya'da başarısız yöneticilerin intihar etmesi geleneği de var.

İmam ve hatiplik konusunda yayınladığım *İmam-Hatip Saltanatı ve İmamokrasi* (Tekin Yayınları, 2015) adlı kitabımı belki okumuş olabilirsiniz. *Hürriyet* gazetesinden atılmama yol açan

1 Cumhuriyet, 5 Temmuz 2019.

yazılar vardır içinde. Erdoğan'ın İmam-Hatiplerle ilgili çağdışı tutkusu otopsi masasına yatırılmıştır. İşin evrensel ve pedagojik yanlışlık faslına geçmeden sıradan bir soru soracağım: Erdoğan bütün ortaöğretim okullarının imam okulu olmasını istiyor. Bütün ortaöğretim okullarının askeri okul olmasını Reis cenapları ister mi, siz de ister misiniz? Başta Kuleli olmak üzere bütün askeri liseleri neden kapattı? Galiba gençlerin doktrine olmamaları için, değil mi? Peki, din eğitim ve öğretiminin neden liseden sonra yükseköğretimde başlamasına karşı? Efendim, Kuran ezberlemek için 4 yıl kısa süreymiş. O zaman İlahiyat Fakültelerini 10 yıla çıkart. Son altı yılında maaş öde! İmam-Hatip okullarında Arapça öğrenilseydi (öğretilseydi) tercüman kullanmak zorunda kalmazdınız. Dini yeterince bilseydiniz, bunca kötü iş yapamazdınız.

İmamokratlara sorarsan, dünyevî (kamusal) işleri ulemaya ve fakihlere (fıkıhçılara) sormak, hadislerle bakmak gerekirmiş. Laik bir Cumhuriyet'te Kutsal Kitap'a da bakmak gerekmez. Din bireysel bir olgudur, durumdur, Erdoğan'ın dediği "nokta"dır. Kamusal değildir. Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti halkı bir "ümme" değil, vatandaş topluluğudur. Ümme dinsel alana aittir. Vatandaş laik devletin uyruğudur. Bilmem anlatabildim mi? Ulus(al) devlet, beynelmilel (enternasyonal) olan ümme fikrini kabul etmez. Bilmem iyi anlatabildim mi?

İmam-Hatip okulları fiyasko ile sonuçlandı. Mal meydanda! Mezunları nal topluyor! Somut ve reddedilemez kanıt bizzat AKP iktidarı olmalı. Personelinin neredeyse tamamı İmam-Hatip mezunu.

Gene bir hatırlatma: AKP'nin 17 yıldır ihlal ettiği, Anayasa'nın 174. maddesi tarafından korunan Devrim Yasaları'nın çiğnenmesi bir anayasal suçtur ve Tevhid-i Tedrisat Kanunu (Öğretim Birliği Yasası) Devrim Yasaları'nın başında yer almaktadır. Laik liselerin yerine İmam-Hatip okullarının açılması büyük bir anayasal suçtur. Hesap verme yeri de Yüce Divan'dır.

Sonuç: Tıpkı güzellik gibi iktidar da geçicidir, ama anayasal suç kalıcıdır. Bile bile anayasal suç işlemeye gelince: Budalalıktır!

ORTAK AKIL JAPONYA’DA¹

Televizyonlarda konuanların sözlerine bilimsel (!) ağırlık vermek için “Ortak Akıl” uydurmasını kullandıkları duyulur. Gazetelerde yazılır; akademisyenler, “doyen” (!) gazete yazıcıları kullanır. “Müşavere”, “Müzakere” anlamında kullandıkları bu deyişin uygar ülke dillerinin hiçbirinde karşılığı yoktur. Mucidi de R.T. Erdoğan’dır. İlk kez bir gazete (*Akit*, 26 Ağustos 2001) röportajında “Kolektif Akıl” olarak kullanmış, ben de 16 Eylül 2001 tarihli *Hürriyet Pazar*’da yayımladığım bir yazıyı (“AK Parti’nin Kolektif Aklı”) bu aklın ne menem bir akıl olduğunu saptayan şu cümle ile bitirmiştim:

“Ortak (Kolektif) Akıl’ın vardığı noktayı en iyi Erbakan Hoca belirliyor ve ‘Lidere itaat farzdır’ diyor. Ortak Akıl, demokrasilerde değil, teokratik düzende, faşizmde, totaliter rejimlerde geçerlidir. Onlar tarafından yaratılır ve onları yaratır! Ya da onları yaratır ve onlar tarafından yaratılır!”

Ortak Akıl’ın Tek Adam’ın, Başyüce’nin aklı olduğunu 18 yıldır anlatmaya çalışıyorum ama nafile. Pek fiyakalı! Her derda deva ebegümeci!

AKP’nin “Ortak Aklı” cumhurbaşkanı sıfatıyla Japonya’ya gitti ve orada kendisine “Fahri Doktora” veren bir kadın  niversitesine ilk bakışmada vuruldu. Kendisini dinleyelim:

“Japonya’da 800  niversitenin yüzde 10’u yani 80 tane-si kadın  niversitesi [...] ta kreşten alıp ilk, orta, lise, ardından  niversite olmak suretiyle çok farklı bir yapı. Bu alanda atılan adımın bizler için önem arz ettiğini şu anda Y K Başkanı’na hatırlatıyorum, çalışmanı da buna göre yap. Çok önemli bir şey. Türkiye de benzer bir adımı atmalı.

1 *Cumhuriyet*, 9 Temmuz 2019.

Lise yıllarımızda ülkemizde de kız liselerinden tutun erkek liselerine varıncaya kadar bunların hepsi yok muydu? Vardı. Sonra bunların hepsini karıştırdılar birbirine, bir değişik hale getirdiler, şimdi yeniden bunları toplama dönemine girmiş bulunuyoruz.”¹

Cumhurbaşkanı sıfatıyla konuşan R.T. Erdoğan Hazretleri kusura bakmasın ama söyledikleri ne pedagojik ne de doğru. Karma liseler, sandığı gibi, İmam-Hatip’te okuduğu yıllarda değil, taa CHP’nin tek parti döneminde açıldı. Karma ortaöğretimin yanında Kız Enstitüleri ve Erkek Sanat okulları vardı. İkisi de çok yararlı okullardı: Kızlar biçki-dikiş, erkekler zanaatkârlık öğrenirlerdi.

“Ortak Akıl” daha kadın üniversitelerinin neyin nesi olduğunu anlamadan, uzmanı olmadığı bir konuda, malumat alacağına anında talimat veriyor: “YÖK Başkanı’na hatırlatıyorum, çalışmanı da buna göre yap. Çok önemli bir şey. Türkiye de benzer bir adımı atmalı.”

Japonların kadın üniversitesi acaba neden bizim için önem arzetsin?

Kadın üniversitesi düşüncesini Japon filozof ve eğitimcisi Masakazu Toyama 1896’da ortaya attı. Kadınları eğiterek Hristiyanlığın yayılmasını öngörüyordu. Amacı, ABD olduğu gibi kadınlara yükseköğretim vermek değildi, kadınları “çağdaş” vatandaş ve eş yapmaktı ve onlara bir üst statü kazandırmaktı. Şu anda Japonya’da büro işi yapanların üçte biri kadın. Bir başka amaç da iyi bir anne ve ev kadını yetiştirmektir. Bunların doktora programları yoktur, kadınlara özgü alanlarda uzmanlaşmışlardır. Çoğunluğu özeldir.

Erdoğan konuşuyor: “Bu tabii gerçekten bizler için çok ama çok anlamlı. Doğrusu bizde böyle bir şey yok. Olması halinde

1 *Hürriyet*, 4 Temmuz 2019.

de neler olur o ayrı bir soru işareti ama Japonya bu noktada çok önemli bir örnek ve şu anda çatısı altında bulunduğumuz üniversitede tabii hemen daha anaokulundan alıp ilk, orta, lise ve üniversite... Bu üniversiteyi inceleyeceğim [...] Büyükelçime de görev veriyorum, incelemek suretiyle ülkemde de bunun adımını atacağız.”¹

Tek Adam’ın “Ortak Akıl”ı değil mi, her alanda uzmandır.

FETÖ ‘İMAM-HATİP’E KARŞIYDI ŞANTAJI²

“Siyasal İslam, İslamlaşmış siyaset ve bunun doğal sonucu olarak partileşmiş din kendisine rakip istemez; kendini Tanrı buyruğuna dönüştürdüğü için de ‘şirk’ (ortak) istemez; tek Tanrı, tek din, tek parti. Refah Partisi de bu gidişe engel olamaz. Din siyasetin eksenine oturduğu, siyaset dinin yörüngesine girdiği zaman kaçınılmaz bir sonuç bu. Bu arada meslekler de dinsel-leşmişse Hasan Sabbah’ın ‘Alamut fedailer’i de hazır demektir. Bütün Türkiye Sivaslaşmadan merkez sağ, politika ve tarih öğrenmelidir; merkez sağ politikacı ‘hacığa’dan kentli beyefendiye, ‘davavekili’nden evrensel milletvekiline dönüşmelidir. Türkiye’nin geleceği, demokrasinin geleceği büyük ölçüde bu dönüşüme bağlıdır; Sivaslaşmamanın güvencesi bu dönüşümden geçmektedir. Eğer Sivaslaştırmak isteyenlerden değillerse!..”

Okuduğunuz satırlar ilkin *Varlık* dergisinin 1994 yılının Mayıs sayısında yayımlandı. Daha sonra *Tarih Bağışlamaz* (Varlık Yayınları, 1994) ve *Yazmasam Olmazdı* (Doğan Kitap, 2004) adlı kitaplarımda yer aldı.

Yazı yayımlanalı 25 yıl olmuş ama yazının iddiaları bugün çok daha geçerli. TBMM Başkanı Mustafa Şentop, çağının çağdaşı

¹ <https://www.sinirsizbilim.com/nedir/kadin-universiteleri-nedir/>

² *Cumhuriyet*, 16 Ağustos 2019.

olamamış, dinden başka referansı olmayan siyasal İslamcı bir siyasetin temsilcisi. Bir devlet adamı değil; bir partizan. Mezun olduğu Tekirdağ İmam-Hatip Lisesi'nin geleneksel mezunlar gününe katılan bu Mustafa Şentop, *"İmam-Hatip Liseleri milletin kendi değerlerini gelecek kuşaklara aktarabilmesi için milletin bulduğu bir formül olarak karşımıza çıkmıştır. Yine bu milletin inisiyatif almasına, millet devlet bütünleşmesine karşı çıkan unsurların da hedefinde çok ilginçtir İmam-Hatip Liseleri olmuştur. Bugün o 15 Temmuz darbe teşebbüsünü gerçekleştiren ihanet şebekesi FETÖ'yü hatırlayacaksınız. 1980'lerden itibaren karşı durduğu, karşı çıktığı eğitim kurumlarından birincisi İmam-Hatip Liseleridir. 28 Şubat'ta İmam-Hatip Liseleri bastırılmaya çalışıldığı zaman aslında önü açılan kurumlar FETÖ'nün eğitim kurumları olmuştur. Dolayısıyla İmam-Hatip meselesini Türkiye'de bir idealin, bir fikrin temsili olarak, sembolik ismi olarak görmek lazım,"*¹ demiş.

Gerçek ve doğrularla ilişkisi olmayan bir konuşma. Devrimci Cumhuriyet, İmam-Hatip okullarını Şentop'un iddia ettiği amaç (*milletin kendi değerlerini gelecek kuşaklara aktarabilmesi*) için kurmadı. Cahil ve yobaz imamların yerine aydın ve çağdaş imamlar yetiştirmek için kurdu. Onun "Milletin kendi değerleri" dediği şey, aslında AKP'nin Müslüman Kardeşler değerleri. Ümmetçi İmam-Hatipliler, ulus devletin ideali olan "millet-devlet bütünleşmesi"ni yaratan ulusal devletten nefret ederler.

"FETÖ'yü hatırlayacaksınız. 1980'lerden itibaren karşı durduğu, karşı çıktığı eğitim kurumlarından birincisi İmam-Hatip Liseleridir" iddiası palavradan ibarettir. FETÖ zihniyeti ile İmam-Hatip zihniyeti Cumhuriyet düşmanlığında ortaklırlar. Bu ortaklık 2002'den itibaren siyasal ve ekonomik iktidar ortaklığına dönüşmüştür. 15 Temmuz 2016 tarihine kadar AKP ile FETÖ tek ve aynı şeydir.

1 Hürriyet, 29 Temmuz 2019.

Mustafa Şentop, İmam-Hatip okullarına karşı olanları FETÖ'cü olmakla suçlayarak şantaj yapmaktadır. AKP hükümetinin baskısıyla, İmam-Hatip karşıtı yazılarım yüzünden *Hürriyet* gazetesinden atıldım. Ben de FETÖ'cü mü oluyorum yani?

Hacı Google'un Gerçek Gündem sitesinden aktarıyorum: "Öte yandan Mustafa Şentop, terör örgütü lideri Fethullah Gülen hakkında da "70'lerden beri Hocaefendi'nin kasetlerini dinleyip yazılarını okuyarak yetişmiş insanlarız biz. Fikirlerini, reflekslerini, düşüncelerini hangi konuda neler düşündüklerini bilebilecek yaştayız biz," itirafında bulunuyor. Şentop FETÖ'cülerin AKP teşkilatlarında görev yaptıklarını ise "Bunların büyük bir kısmı AK Partili. Buradaki insanlar teşkilatlarımızda görev alıyor," sözleriyle itiraf ediyor!"

Bu durumda kim FETÖ'cü oluyor Bay Şentop Bey?

CUMHURBAŞKANI'NIN HAYAL KIRIKLIĞI'

Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan, Eskişehir'de Odunpazarı Modern Müzesi'nin açılış törenine de katıldı. Erdoğan, burada yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Türkiye, geçen 17 yılda her alanda en büyük yatırımlara, en büyük eserlere, en büyük hizmetlere kavuşmuştur. İki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık; biri insan yetiştirme olan eğitim, diğeri insanı zenginleştirme olan kültür-sanattır. Biz kültürü tıpkı toprak, bayrak, askeri ve ekonomik güç gibi özgürlüğümüzün sembollerinden biri olarak görüyoruz. Kendi tarihine, kültürüne, sanatına, değerlerine sahip çıkmayan bir toplumun bir süre sonra kimliğini kaybetmesi kaçınılmaz. Eğitimi güçlendirmenin yolu bu alanda müdahale eden insanları desteklemekten geçiyor. Devlet olarak bu çerçevede tüm imkânlarımızı seferber ediyoruz."

1 Cumhuriyet, 4 Ekim 2019.

“309 bin yeni derslik inşa ettik. Her derslikte öğrencilerimizi eğitim-öğretim görebilmesi için 632 bin yeni öğretmeni göreve başlattık. Pek çok reformu hayata geçirdik. Buna rağmen hâlâ eksiklerimiz olduğunun farkındayız.

Cumhurbaşkanlığı Külliyesi içinde ülkemizin en büyük kütüphanesini inşa ettik. İnşallah 29 Ekim’de bu kütüphaneyi resmen hizmete açmayı planlıyoruz. İstanbul’da da şehrin en büyük tarihi eserlerinden biri olan Rami Kışlası’nı kütüphaneye çeviriyoruz. Televizyondan sinemaya, müzikten bilgisayar oyunlarına kadar popüler kültürün tüm alanlarında içerik üretimine ağırlık veriyoruz. Her yıl takdim ettiğimiz kültür sanat büyük ödülleriyle ülkemiz kültür sanat erbabına desteğimizi gösteriyoruz. Medeniyet demek her şey gibi kültür ve sanatı da yeniden ve yeniden inşa demektir.”

R.T. Erdoğan, Cumhurbaşkanı olarak mı, yoksa AKP Genel Başkanı olarak mı konuşuyor, belli değil. “Biz” dediği Türkiye Cumhuriyeti mi, yoksa AKP iktidarı mı, belli değil. “Eğitim ve sanatta geri kaldık” diyor, ama geri kalanlar nüfusun yüzde ellisi mi yoksa tamamı mı? Kendisi bu geri kalışın nedenlerini bilmiyor galiba. Bunu bilmediği gibi, çağdaş bilim ve teknolojideki acınası duruma hiç değinmiyor. Belki de bilim ve teknolojinin ürünlerini Suudi Arabiler gibi “parasını bastırıp alıyoruz” diye düşünüyordur.

R.T. Erdoğan’ın övündüğü hiçbir şey, çağdaş kültür, bilim ve sanatı üretecek olan insanın oluşumuna katkıda bulunamaz. Derslikler, kütüphaneler çoğalmış. İyi. 632 bin yeni öğretmenin ataması yapılmış. Bu da iyi. Ama okullarda çağdaş öğretim yapmıyorsan; ders programların Avrupa Birliği ülkelerinin programlarının yanında çağdışı kalıyorsa, her şey nafiledir. İmam-Hatip saltanatında ancak İmamokrasi¹ kurarsın. Bu da ortaçağ düzeyi demektir. Suudi Arabistan’dan ne farkın var? Ama o zengin sen yoksulsun.

1 Özdemir İnce, *İmam-Hatip Saltanatı ve İmamokrasi*, Tekin Yayınevi, 2015.

Cumhurbaşkanı kaygı ve hayal kırıklığında gerçekten samimi ise ve “biz” dediği zaman AKP’yi değil de Türkiye’yi kastediyorsa bunun çözümü çok kolay:

1. Düşünceyi açıklama özgürlüğü, Avrupa Birliği’nin ilk üyeleri düzeyine getirilecek; 2. Kuvvetler ayrılığının buyruklarına uyulacak; 3. Tek Adam rejiminden vazgeçilecek ve kendisi emekli olacak. 4. Parlamenter rejim yeniden kurulacak; 5. Tevhid-i Tedrisat Kanunu başta olmak üzere Anayasa’nın 174. maddesi tarafından korunan Devrim Yasaları ödünsüz uygulanacak; 6. Fazla İmam-Hatip okulları sivil liselere dönüştürülecek; 7. Diyanet İşleri Başkanlığı “*Laiklik Kursu*”na gidecek. Bütçesi yüzde 75 azaltılacak. Asalak din adamları gönderilecek; 8. AKP, torpille getirdiği memurları ayıklayacak; 9. AKP kendini feshedecek; 10. Kadınların özgür ve eşit olmasını engelleyen mevzuat çöpe atılacak. Kadına el kaldıran barbarlar tımarhaneye kapatılacak.

Ama Cumhuriyet bütçesinden Bilim Bakanlığı’nın dört katı pay alan Diyanet İşleri Başkanlığı’na önümüzdeki yıl bütçenin yarısı tahsis edilirse hiç şaşırmanın. Çünkü AKP her konuda nefesi kuvvatlı hocalara güvenmekte.

NA TO KEFARİ, NA TO MERMARİ¹

Ülkemizdeki “rejim”in yaptığı işler Almanya’da Weimar Cumhuriyeti’nin (1930-1933) yıkılışından sonraki dönemde olanları anımsatıyor. Anımsatmaktan da öte sanki Üçüncü Reich’in kuruluş programı uygulandı. Bir farkla: Üçüncü Reich dine karşıydı ama AKP rejimi dini zalimce kullanmakta.

5 Kasım günü yayımlanan “*İslam Ülkeleri Neden Geri Kaldı?*” başlıklı yazımda yer alan 10 maddeyi lütfen anımsayın. Geri kalışın nedeni ister bizzat İslam, ister halifeler, ister müctehidler ve müceddidler, ister hadis kaynakları, ister yöneticiler olsun bütün İslam ülkeleri şu anda her bakımdan geri kalmıştır. Petrol

1 *Cumhuriyet*, 15 Kasım 2019.

zengini Körfez ülkelerinin kasalarına, binalarına, yollarına falan bakmayın, yararlandıkları, parayı bastırıp satın aldıkları teknolojilerin “t”sinde bile katkı payları yoktur. Kullandıkları teknoloji ürünlerinin hiçbirini kendileri yapmamıştır, üretmemiştir. Bunu başaran iki ülkeden biri laik anayasalı (Türkiye), ikincisi Şii (İran) inançlıdır. İkisi de mevalidir (Arap kökenli olmayan Müslüman) ama Araplaşmamıştır.

Türkiye eğer teknoloji (otomotiv, silah, tıp, mühendislik...) alanlarında bir şeyler yapabiliyorsa bunu tamamen Cumhuriyet’in AKP öncesi laik öğretim sistemine borçludur. Bu alanlarda küçük de olsa adımlar atan bireylerin tamamı klasik laik liselerden mezun olmuşlardır, aralarında bir tek İmam-Hatip mezunu yoktur. Siyasal İslamcılar (Fethullah hareketinde görüldüğü gibi), gençleri Mülkiye, Askeriye, Adliye ve Zaptiye’yi ele geçirmek üzere programlamıştı. Bu programın gerçekleşmesine ortak olan AKP, “din ve iman” katkısıyla iktidara gelip “Masa ve Kasa”yı ele geçince, her mahallede kendi milyonerini yaratmak için müteahhitlik ve inşaat işlerinin üzerine balıklama atladı.

Bir mercimek tanesi kadar akıllı olan bir insan babasından kalan üretim araçlarını, atölye ve fabrikaları, geliştirmeye, çoğaltmaya bakar; satıp-savurup kumara basmaz, barda-pavyonda hacığa gibi yemez.

Ülkenin ekonomisini yıkan, kasasını boşaltan AKP bu mirasyedi akıl ve ahlakını kimden almış olabilir? Acaba ele geçirdiği Cumhuriyet ülkesini “darülharp” memleketi saydığı için mi malını-mülkünü yağmalamış ve batan geminin malı gibi satmıştır? Yoksa ideolojik bir intikam olarak Cumhuriyet ülkesinin bütün kurumlarının temelini dinamitlemiş ve dinamitlemekte midir?

Böyle olmasaydı, mercimek kadar akıllı olsaydı, memleketi İmam-Hatip ve ulemanın (!) örümcek ağlarına teslim eder miydi?

4 Kasım 2019 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde yer alan Figen Atalay ve Ozan Çepni imzalı haberlerden öğrendiğimize göre okul öncesi kurumlara ve ilkokullara “müftü” ve “tirit” girecekmış. Okuyalım:

“Milli Eğitim Bakanlığı, TÜGVA gibi vakıflar ve derneklerle imzaladığı protokolleri, müftülükler ve Diyanet üzerinden de yaşama geçiriyor. Bazı illerdeki okulöncesi kurumlara ve ilkokullara ‘müftülük’ ile ‘değerler eğitimi’ için işbirliği yapıldığına ilişkin yazı gönderildi. Yazıda eğitim verecek öğretmenin müftülük tarafından seçileceği belirtildi.”

Ayrıca çocuklar sabah namazı için bir dergâha götürülecek ve namazdan sonra çocuklara tirit ikram edilecekmiş.

Çocukların (yatılı da olsalar) aileden ve veliden izin alınmadan sabah namazı için camiye ve dergâha götürülmesi yasalara aykırıdır. “Değerler Eğitimi” ne demek? Türkiye’de “Cumhuriyet’in değerleri” geçerlidir. Bu eğitimi neden müftülüğün seçeceği insanlar versin? AKP’nin MEB’in “Değerler Eğitimi” dediği şey İslam’ın müflis şeriat değerlerinin öğretilmesidir ki Anayasa’ya ve Anayasa’nın 174. maddesinin koruduğu, 3 Mart 1924 tarihli ve 430 sayılı Tevhid-i Tedrisat (Öğrenim Birliği) yasasına aykırıdır. Yani suçtur. AKP rejiminin İmam-Hatip siyaseti de Anayasa ve adı geçen yasaya aykırıdır. Katmerli suçtur. Muhalefet partilerinin Danıştay’a, gerekirse AYM’ye gitmiyor olması da suça katılma sayılır.

“Na to kefari, na to mermari” Yunanca “İşte kafa, işte mermer” anlamına gelir. Dilimize “Nato kafa nato mermer” olarak geçmiştir ki çok acıklı bir anlamı vardır.

AKP’NİN TRAJİK MARİFETİ (1)¹

Efendim, gözünüz aydın! Milli Eğitim Bakanlığı öğrenci, öğretmen ve okulun akademik beceriler üzerindeki etkisini ölçmek için 4. sınıf öğrencisinin katıldığı “Türkçe-Matematik-Fen Bilimleri Öğrenci Başarı İzleme Araştırması” yapmış. Fevkalade!

Nisan ayında 81 ilde 4, 7 ve 10. sınıf düzeylerinde Türkçe, Matematik ve Fen Bilimleri derslerinden öğrenci başarı izleme araştırması yapılmış. Katılan öğrenci sayısı ve araştırmanın

1 Cumhuriyet, 26 Kasım 2019.

ölçeği göz önünde bulundurulduğunda bu araştırma, Türkiye’de yapılan en geniş çaplı izleme çalışması olmuş. Bu da fevkalade!

Ancak ortaya çıkan sonuçlar ne yazık ki fevkalade değil, perişan: Öğrencilerin yüzde 40’ı okuduğunu anlamıyor, matematikte işlem yapamıyormuş...

Türkçe alt testinde “bilme” düzeyindeki soruların ortalama doğru cevaplanma oranı yüzde 63, “anlama” düzeyindeki soruların ortalama doğru cevaplanma oranı ise yüzde 60 imiş...

Yapılan testte bütün soruları doğru yanıtlayan öğrencilerin oranı yüzde 3,55 olmuş...

Matematik alt testinde ortalama doğru cevap oranı “bilme” düzeyinde yüzde 63, “anlama” düzeyinde yüzde 59 ve “akıl yürütme” düzeyinde yüzde 49 imiş...

Öğrencilerin bu testteki ortalama puanı 323,02 olarak belirlenirken, yüzde 24’ünün 400-500 arasında puan aldığı tespit edilmiş; öğrencilerin ancak yüzde 4,34’ü bütün sorulara doğru cevap vermiş...

AKP bilmem kaç bin yeni derslik yaptırmış ama ah şu öğrenciler olmasa... Göz kamaştırıcı başarılarını öğrenciler gölgeliyor: Öğrencileri ihale edemezsin ama ediyorlar, öğrenciye yap-işlet-devret yöntemi uygulayamazsın ama bunu da yapıyorlar. Okul ve öğrenciyle oynayan çarpılır, yamuklaşır. Bu da oldu ama utanmıyorlar!

Bu hazin durumu *İmam-Hatip Saltanatı ve İmamokrasi* (Tekin Yayınevi) adlı kitabımda yer alan, 2000-2015 yıllarını kapsayan yazılarımda aklı olanlara anlatmıştım.

Din İman Masa Kasa (Tekin Yayınları) adlı kitabımda ise, Devrimci Cumhuriyet’in gözbebeği Milli Eğitim sistemimizi berhava edenlerin din ve iman maymuncuğuyla kapıyı açıp kasayı soymaları sahneleniyor. Belki haberiniz yoktur. Benim hamlığıma verin...

Adı geçen kitabın önsözünden bir bölümü bilgi ve ilginize sunuyorum:

“Önsözünü meğer kitabı oluşturmada yazmışım. Aslında, ideal düzeyde bakacak olursak, din ve imanın masa ve kasa ile bir araya gelmemesi gerekir ama din adamları ile siyasetçiler işe karışınca, bir araya gelmenin ötesinde din ve iman, masa ve kasanın hizmetine giriyor. Şimdi sözünü ettiğim yazıyı okuyalım:

7 Ağustos günü yayınlanan “Sünni Din Bezirgânları Artık Özgür”¹ başlıklı yazımı okuyan bir okur “Sünni madrabazlığın” CHP’nin tekparti döneminde uğradığı zulmün (!) ne menem bir zulüm olduğuna açıklık getirdi:

Bir toplantıda din madrabazlarından biri CHP’nin tek parti döneminde uğradıkları zulmü konuşmacıya laf atarak hatırlatmış. Bunun üzerine konuşmacı laf atana sormuş:

“Hangi ibadeti yapmak istedin de yapamadın? Namaz mı kılamıyordun, hacca mı gidemiyordun?..”

Madrabaz, konuşmacıyı yanıtlamış: “İbadeti yasaklamaya gücünüz yetmez. Siz bizi masadan ve kasadan uzak tutuyorsunuz.”

Müthiş bir yanıt. Hiç duymamıştım. Aydınlik okuru devam ediyor:

“Yani tüm dertleri masaya ve –özelikle de– kasaya yanaşmakmış. Bunu yapamadıkları için gerçekten de ‘zulüm’ gördüklerine, acı çektiklerine inanıyorum. Düşünsenize, kasa orada, başkaları yanaşmış (Örneğin: ANAP, DYP) ama bunlar yanaşmıyor. Bu ‘zulüm’ değil mi, onlar açısından? İlk işleri burada (Isparta) aç kurtlar gibi saldırmak oldu. Şevket Demirel’in bir benzetmesi var: Malı kışın aylarca ahıra kapatırsın. Sonra bahar gelince çayıra saldırdığında yeşil otlara nasıl saldırırsa bunlar da deliler gibi paraya saldırdılar. Nasıl mı? Örneğin, benim üzerinden her gün geçtiğim kaldırımı tam dört defa söküp, buranın taşını oraya, oranın taşını buraya yeniden döşeyerek... Tabii utanma vs. beklemek boşunadır.”

Ne utanma ne de arlanma! Evde satılmadık eşya kalmadı, çocukların kumbarasını, dedelerin-nenelerin kefen parasını bile cebellezi ettiler!

1 *Aydınlik*, 7 Ağustos 2012.

AKP'NİN TRAJİK MARİFETİ (2)¹

Geçen yazıda başlayan Önsöz bir suçüstü tutanağı olarak devam ediyor:

“Arkalarına İslam’ı aldılar, aksırıncaya, tıksırıncaya kadar, çatlayıncaya kadar yiyecekler. Mafya yasası gereği sonra amip gibi bölünüp birbirlerini yiyecekler ve birlikte çürüyecekler.

Benim bu tür mafyalardan korkum yok. Çünkü kural gereği, İslamcı Al Capone’u, gene İslamcı Alkapon temizleyecek.

Beni ürküten mafya programını, ÖNDER İmam-Hatip Liseleri Mezunları ve Mensupları Derneği’nin hazırladığı broşürde okuyoruz (6 Ağustos 2012 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinden aktarıyorum):

“İmam-Hatip liselerinin önündeki engeller kalkmıştır. İHL’den mezun olunca; hem dininizi üst düzeyde öğrenecek hem de tıp, hukuk, siyasal, mühendislik gibi her çeşit üniversiteye girebileceksiniz. Hem halkın önüne geçip İmam-Hatip olabilecek hem de öğretmen, doktor, avukat, hâkim, kaymakam, müfettiş, mimar olabileceksiniz.”

Yeryüzünde bunun benzeri bir öğretim sistemi yoktur. İlkel ve bayağı bir köle yetiştirme sistemi. İlk ve ortaöğretimde beyinleri yıkayıp ütülecekler; bilim karşıtı dogmalarla tıka basa dolduracaklar ve düşünen insan yerine uzaktan yönetilen kalas robotlar yetiştirecekler ve ülke yüzeyini bu türden piranalarla işgal edecekler.

Bu düşmanca bir programdır. Başbakan’ın “*İmam-Hatipler milletin gözbebeği olacaktır*” yobaz talimatına gönderme yapılan broşürde “*Yeni dönemde Türkiye’nin gözbebeği olacak olan İmam-Hatip liselerine kayıta geç kalmayın*” uyarısı yapılıyor.

Sonra sıra velilere geliyor: “*Çocuklarımız İmam-Hatip ortaokullarını bitirdiğinde; hem yüce kitabımız Kuran-ı Kerim’i öğrenecek hem de Anadolu veya öğretmen lisesine gidebilecek, hem*

1 *Cumhuriyet*, 29 Kasım 2019.

Hız. Peygamber'in hayatını öğrenebilecek hem de Fen Lisesi veya İmam-Hatip lisesine gidebilecek."

Çocuklar kesinlikle gerçek Kuran-ı Kerim'i öğrenemeyecekler, çünkü öğretmenleri de Kuran-ı Kerim Arapçasını bilmezler. Çocuklar laik okullarda öğrendikleri İngilizce ve Fransızca kadar bile Arapça öğrenemeyecekleri için Kuran'ı anlamalarına olanak yoktur. Ancak onu ezberleyecekler ve saptırılmış Türkçe mealini okuyacaklar. Ama buna karşın tamamı softa ve yobaz olacak. Said Nursî ve Fethullah Gülen türü meczupların kölesi olacaklar; kafa ve ruh sağlıklarını yitirecekler. Dahası, ana babalarından nefret edecekler, kadını ve erkeği anlama yeteneğinden yoksun olacakları için de sağlıklı bir yuva kuramayacaklar.

İmam-Hatip okullarının "Sosyal, beşeri ve fen bilimleri ile birlikte İslami ilimleri aynı müfredat altında göstermesi bakımından Türkiye'ye özgü bir tecrübe" olarak tanıtıldığı bilgi notunda ise, "Gençlerimize bu okullarda değerler eğitimi verildiği için kötü alışkanlıklar yok denecek kadar azdır" görüşü dikkat çekiyor.

Bu cümle, laik okulların bile isteye AKP hükümeti tarafından sabote edildiğinin itirafıdır.

Broşürün sözünü ettiği "Türkiye'ye özgü tecrübe" Said Nursî'nin Van'da kurmayı hayal ettiği "Medresetü'z-Zehra" ucubesini örnek almaktadır.

Sonuç olarak: AKP hükümeti pedagoji bilimine aykırı, altı kaval üstü şaşane bir öğretim sistemi içinde Türk gençliğini özgür ve bilimsel düşünceden uzak, kumanda aletiyle güdülebilir bir insan sürüsü haline getirmek istemektedir. ÖNDER'in broşüründe de itiraf edildiği gibi, uygar dünyada böylesine kaçık ve budala bir okul ve öğretim sistemi bulunmamaktadır.

Düşünsenize, gerçek beden eğitimi, müzik, resim derslerinden yoksun bırakılan çocuklarımız "din dersi" adı altında haftada sekiz saat irtica, hurafe ve üfürükçülük dersi alacaklar. Ağustos ayında yapılacak atamalar sonunda 8 bin başlık din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni açığı kapatılmaz ise, müftülük, imamlık

ve Kuran kursu öğreticiliği yapan (ama pedagoji sertifikası bulunmayan) ilahiyat fakültesi mezunları ders verecek. Ve bu yetkisiz ve yeteneksiz kimselerin mezun ettiği zavallı çocuklar dünya ile yarışacaklar (!).”

Budalalık mı, cehalet mi, ihanet mi, barbarca intikam mı? Osmanlı’yı da yıkan din adamı ve ulemanın açgözlü şer ortaklığı: Talan ve cihada dayalı üretmeyen İslamist yağma düzeni! Osmanlı’nın dış yağma emperyalizmi bitti, şimdi kendi memleketlerini soyuyorlar. Sadaka olarak da milletin anasını belliyorlar. Soyan ve kapıda erkete (gözcü) duran kim?

AKP’NİN TRAJİK MARİFETİ (3)¹

Din İman Masa Kasa (Tekin Yayınları) adlı kitabıma yazdığım önsöz şöyle bitiyor:

“Böyle bir uygulama karşısında bütün “Aklı başında Türkiye”nin ayağa kalkması, isyan etmesi, uygulamayı yargıya götürmesi gerekmektedir. Ama tıpkı Osmanlı gibi Türkiye de uyuyor. Bütün dikkatini 2 ve 3. sayfalara vermiş olan basın çürümeye devam etmektedir.

Tektanrılı dinler tarihini okuyacak olursanız, Musevilik, Hristiyanlık ve İslam, yoksulu ve mazlumu savunmak için ortaya çıkmıştır. Başlangıçta, sırasıyla Musevilik, Hristiyanlık ve İslam’a karşı olan eski düzenin siyasal erki (aristokrasi), ekonomik gücü (aristokrasi ve tüccar) ve ruhban sınıfı yeni dinleri kabul ederek, konumlarını koruyarak yeni statükoyu yapılandırmışlardır. Mazlum gene mazlum, yoksul gene yoksul olarak kalmıştır. Oysa Museviliği, Hristiyanlığı, İslam’ı ilk kabul edenler yoksullar ve mazlumlardır.

İslam’da ilk dört halife döneminden sonra kurulan iktidarlar (günümüze kadar) Arap aristokrasisinin müstebit iktidarı

1 *Cumhuriyet*, 1 Aralık 2019.

olmuştur. Bizim ülkede de Diyanet İşleri Başkanlığı, cami ve ruhban sınıfı her zaman halka karşı, masa ve kasadan yana olmuştur. Masa ve kasa iktidarın simgesi, silahları ve bizzat kendisidir.”

1943 yılında ilkokula başladım. Sınıflar kız-erkek karmaydı. Dördüncü sınıftan (1946-47) bir fotoğraf var, 20 erkek, 25 kız öğrenci görünüyor. Sıralarda kız-erkek karışık otururduk. Öğretmenlerimiz 1900-1910 doğumluydu. Ortaokul ve lisede öğretmenlerimiz çoğunlukla Gazi Eğitim Enstitüsü mezunuydu. Tamamı Cumhuriyetçiydi. İmamları, hocaları, hurafeleri eleştirirler ama asla din karşıtlığı yapmazlardı. İlkokulu bitirdiğimizde, çarpım tablosunu, dört işlem problem çözmeyi, Osmanlı ve Cumhuriyet tarihi, fiziki coğrafyayı, Türkiye ve dünya coğrafyasını, bitişik elyazısı yazmayı biliyorduk.

Lisede standart derslerin dışında felsefe, mantık, sosyoloji, astronomi okuduk. Ortaokulda roman okur özetini çıkartırdık. Lise son sınıfta roman okuyup eleştirisini ödev olarak yazıyorduk. Lisede Türk yazarlar dışında, Alphonse Daudet, Balzac, Gide, Stendhal, Gogol, Dostoyevski, Tolstoy, Steinbeck, Descartes, Freud vb. okudum. Alphonse Daudet’nin *Jack* adlı romanından öylesine etkilenmişim ki TRT Televizyonları Program ve Planlama Müdürü olunca dizisini satın alıp yayınlattım. Millet bayıldı.

Orta ve lisede eğitim kalitesi bozulmadı ama 1950’den, Demokrat Parti iktidarından sonra “borçlu” sınıf geçme icat oldu, dört derse kadar borçlu geçildi. Lisede bakalorya sınavı kaldırıldı ve 4 yıllık öğrenim 3’e indirildi. Bütün öğretmenlerimiz muhteşemdi. Lise atletizm takımı Türkiye şampiyonları yetiştirdi. Önemli ressamlar, şair ve yazarlar yetiştirdi.

O zamanlar PISA değerlendirmesi olsaydı Türkiye sıralamada şimdiki gibi nal toplamaz önlerde yer alırdı. Mersin’de lise dışında Ticaret Lisesi, Erkek Sanat Okulu, Kız Enstitüsü ve Tömük’te Ziraat Okulu vardı. Mezunlar ülkenin en zor fakültelerine kolayca girerdi. Mersin’de İmam-Hatip okulu yoktu ama camiler imamsız, hocasız değildi. Hiçbiri Cumhuriyet ve Atatürk düşmanı

konuşmalar yapmazdı. 1950'lerin ortasında Atatürk büstlerini kıran Ticanilik çıktı ama Mersin'de Ticani falan yoktu.

Sosyal hayata gelince: Üç tane kapalı sinema salonu vardı. Dönemin en iyi filmlerini gördük. Her mahallede yazlık sinema vardı. Halkevi'nin hareketli sahnesinde tiyatro oyunları, opera ve operetler izledik. Sahildeki Arap Ortodoks Kilisesi'nin karşısında, deniz kıyısında şanolu Millet Bahçesi (Atatürk'ün konuşma yaptığı yer) vardı. Yabancı orkestralar, şarkıcılar gelirdi. Millet dans ederdi. Kimsenin adı kötüye çıkmazdı. Deniz Feneri'nin yanındaki plajda kadınlı erkekli yüzülürdü. Perşembe hariç. O gün genelev kadınları yüzmeye gelirdi.

1965 yılında, Fransız Hükümeti'nin bir bursunu kazanarak Paris'e ek öğrenim için gittim. Paris beni hiç şaşırtmadı, hiç adaptasyon sorunu olmadı. Çünkü Cumhuriyet okullarının verdiği öğretim sayesinde Fransız tarih ve coğrafyasını, edebiyat ve sanatını, dünya siyasetini çok iyi biliyordum. Yemek yemeyi de dans etmeyi de biliyordum.

Türkiye'yi hasbelkader yönetenler, 30 ve 40 doğumlu kuşakları asla yenemezler. Daha gençler onları izlesin.

AKP'NİN TRAJİK MARİFETİ (4)¹

“Tek davası ahlak olan Müslüman düşünür Nurettin Topçu, 1965'te, M. Orhan Okay'a yazdığı mektubunda adeta çaresizliğini haykırır: *“Ahlaksızlığın ummanı olan bu Şark'ı yaşadıkça tanıyorum. Yaşanan şekliyle Müslümanlık Şark'ı bitirmiş. Buraya artık ne ilim girer, ne ahlak; ne de Allah uzanır bunlara. Bunlarm önce her şeyi bırakıp insanlık devrine girmeleri lazım.”* Mesele tam da bu, ‘insan’ olmadan dindar olunamaz. *“Müslümanlık bilmem ama galiba göklerde dir”* diyen Mehmet Akif de aynı serzenişi yapar tüm *Safahat*'ında.”²

1 Cumhuriyet, 3 Aralık 2019.

2 Ayşe Sucu, Sözcü, 15 Aralık 2019.

Değerli yazar Ayşe Sucu’dan alıntısını yaptığım yukarıdaki satırları *Sözcü* gazetesinde okuyunca AKP’nin Trajik Marifeti’nin dördüncüsünü yazmaya karar verdim.

AKP tarzı sözde Müslümanlar, M. Orhan Okay’ı pek tanımazlar ama Nurettin Topçu’nun adını duyunca MHP’lilerle birlikte ayağa fırlarlar.

Başta Araplar ile (başta Türkler olmak üzere) mevalilerin İslam’ı çürütüp bitirdiği yazılıp söylenir ama (yaşanan şekliyle) Müslümanlık’ın Doğu’yu bitirdiğini ilk kez okuyorum. Bence Doğu İslam’ı, İslam da Doğu’yu bitirmiştir.

Sorun önce Kuran’ın vahiyle inmediğini söylemeye cesaret edemeyen insanda (halifelikte, ulema, imam ve hoca). Bu kadar da değil, “bilen” kişi bilmeyen cahilin şerriden çekindiği ve iktidarın iktidarından korktuğu için kendi düşünce ve eylemini otosansürün mengenesinden kurtaramamıştır.

Bu konuda bir örnek vereceğim: Telos Yayınları’nı yönettiğim sırada, yakın ilişkide bulunduğum Le Seul yayınevi yeni başladıkları bir dizinin ilk kitabı *La Plus Belle Histoire du Monde’u*, ilgimi çekeceğini düşünerek bana göndermişler, ben de *Dünyanın En Güzel Öyküsü* adıyla ve İsmet Birkan’ın (Berkan değil) şahane çevirisiyle yayımlamıştım. Ben yönetimden ayrılınca, dizinin önemini değerlendiremeyen yayınevi diziyi sürdürmedi ama bir büyük yayınevi dizinin yeni kitaplarını yayımlayarak kültür hayatımıza büyük bir katkıda bulundu. Ancak bu yayınevi dizinin son kitaplarından *Özgürlüğün En Güzel Öyküsü’nü* (*La Plus Belle Histoire de la Liberté*, 2009) yayımlamadı. Bunun nedenini çok iyi biliyorum: Abdelwahab Meddeb’in yazdığı “İslam Toprağında” bölümünden çekindiği ve özellikle de Abû Bakr Razi’den “Peygamberliğin Reddi” adlı yazıyı yayımlamayı göze alamadılar.

İslamiyeti, Hz. Muhammed daha hayattayken bile yozlaştırmaktan çekinmeyen Kureyş kabilesinden soylu yönetici çevresi onun ölümünden sonra Kuran’a müdahale etmekten çekinmedi

ve uydurdukları hurafelerle, cennet-cehennem hikâyeleriyle, fetvalarla müminlerin gözünü korkuttu, onları cehalete mahkûm etti. Düşünen kafalarla halkın arasına Çin Seddi inşa ettiler.

El-Kindi (801-873), Er-Ravendi (ölümü: 913-14), Er-Razi (865-925), Ebu'l âlâ El-Maarri (973-1057), Farabi (874-950), İbn Sina (980-1037) vb. ile Batı'yı aydınlattılar ama kendi evlerini aydınlatabamadılar. Ve İslam dünyası 11. yüzyıldan itibaren 1000 yıldır çağının dışında kaldı. Türkler Anadolu'ya geldiklerinde, Osmanlıları devlet kurduklarında inandıkları İslam artık tarihin dışına çıkmıştı.

Müslüman ülkelerin ellerinde sadece akıl ve bilim düşmanlığı kalmıştı; bunu da 1000 yıldır tepe tepe kullanıyorlar. Son çare olarak İslamcılık'ı (İslamizmi) buldular; cinayet işlerken "Allahu Ekber" diye haykırıyorlar.

AKP pek yakın zamanda uzaya çıkmaya karar vermiş... Elinin altında Kartal İmam-Hatip okulu olan şanslı iktidar Binbir Gece Masalları'nın uçan halısıyla bunu da 2023'e kadar mutlaka başaracaktır. Yalnız bir ricam var: Mutlaka Yap-İşlet-Devret yöntemiyle ve Katarlı allâmeyle birlikte yapsınlar.

Bir de ABD'den bir örnek aktaracağım: Ünlü Talk-Showcu Bill Maher, Larry King'in programında şöyle konuşuyordu: "İnsanlar bana öteki tarafla da konuşmak ve onları ikna etmek gerektiğini söylüyorlar. Ben de onlara öteki tarafı siyasal bakımdan ikna etmenin olanaksız olduğunu söylüyorum. Yirmi beş yıllık televizyon programcılığı hayatımda, "Seni dinledim, çok haklısın, din denen o saçmalığı kafamdan çıkarıp attım," diyen pek çok insan gördüm ama 'Ben muhafazakârdım, seni dinledim, şimdi ilericiyim,' diyen tek insan çıkmadı".

Böyle diyordu. Haklı. İnsanlar dindarken ateist olabilirler, ancak dini bir çıkar kapısı (siyasal ve ekonomik) olarak gören muhafazakârlar çıkarlarını mahafaza etmekten vazgeçmezler. Kendi çıkarları toplumun ve insanlığın çıkarlarından çok daha önemlidir.

ŞU MEKTEPLER OLMASAYDI (1)¹

Bay Milli Eğitim Bakanı'nın “*Liseden dört işlemi bilmeden mezun oluyorlar*” dediğini okuyunca aklıma Emrullah Efendi'nin şu çok iyi bilinen sözü geldi: “*Şu mektepler olmasaydı maarifi ne güzel idare ederdim.*”

Bu yazıyı yazmaya karar verince, adını bildiğimiz şu adam kimdir diye merak edip araştırdım. Meğer Emrullah Efendi, “Osmanlı eğitimcisi, siyasetçi, felsefeci. II. Meşrutiyet döneminde iki defa Maarif Nezareti görevine getirilen, yakın geçmiş Türk eğitim hayatının önemli şahsiyetlerinden birisi; İttihat ve Terakki Cemiyeti'nde etkin bir isim” imiş.

Bunu öğrenince, Emrullah Efendi'nin mizahi bir değer kazanan cümlesinin bilinen anlamı dışında bir anlamı olması gerektiğini düşündüm: Bir yanda mahalle mektepleri, medreseler; öte yanda Cumhuriyet dönemi anlamında okullar var. Cumhuriyet'in Tevhid-i Tedrisat devriminden önceki “öğretim ikiliği” dönemi... Bunun üzerine Emrullah Efendi'nin o cümleyi alay edilen, matrak geçilen anlamda söylemiş olamayacağını düşündüm: Emrullah Efendi o cümleyi “Şu mahalle mektepleri olmasaydı” anlamında söylediğini düşünüyorum. Ve o zaman, Balıkhane Nazırı Ali Rıza Bey'in zulamda bekleyen *Bir Zamanlar İstanbul*'unda² tasvir edilen mahalle mektebi geliyor aklıma:

“Çocukların sokak yaramazlıklarının başlıca sebebi okullarımızın intizamsızlığı idi. Çünkü Sıbyan mekteplerinin çoğu vakıftı. İmamla beraber Kuran-ı Kerim'i ezberlemiş, hafız olmuş olan öğretmenler idare ederlerdi. Ama hafız olamamış öğretmenler de babalarından kendilerine geçen öğretmenliği başlarına bir sarık sarmak suretiyle yaparlardı.

Bu Sıbyan okullarının Kalfa adı verilen iki de öğretmen yardımcısı vardı. Bu Kalfalar da geçindirilmek için kayırılmış cahil kimselerdi. Bunlar, zengin çocuklarına yüz vermekle yüz­süz,

1 *Cumhuriyet*, 13 Mart 2020.

2 *Tercüman*, 1001 Temel Eser, s.14-15.

fakir çocuklarını da hırpalayarak, hakaretler ederek arsız ederlerdi. Kalfalar, hafta başı olan cumartesi günleri haftalıklarını almaktan başka bir şey düşünmezlerdi. Haftalıklarını getirmemiş çocukları sıkıştırırlar, bu yüzden başları ağrıyan ana baba ne yapıp yapıp Kalfaların haftalıklarını temin ederlerdi. Çocuklar okusa da olurdu okumasa da... Okula gidiyordu ya bu yeterdi. Hoca ve Kalfalar çocukların dersleri ile fazla da ilgilenmezlerdi.. Yalnız her çocuk okula getirildiği gün ana ve babası öğretmen Hocaya: *"Eti senin kemiği benim"* dediği için yaramazlık yapan çocuk hemen falakaya yatırılırdı. Falakada çocuğun ayaklarını iki kişi tutar, hoca veya kalfa kızgınlığını giderinceye kadar kızcılık değneğini yapııştırıp dururdu... Çocuklar ağlar, feryad eder ama acıyan yok. İş bitince topallaya topallaya gider yerine otururdu. Sıbyan okullarında kulağı çekmek, şamarlamak, falakaya yatırmak âdet haline gelmiş olduğundan, gelişmiş çocuklar artık dayaktan yılmaz, azarlanmaktan utanmaz olurlardı. Bunların işi gücü nasıl bir yaramazlık ve arsızlık yapacaklarını düşünmekti, kendilerinden küçük olanlara da bu yolu gösterirlerdi.

Okulların çoğu bir katlı bina idi. Dört taş duvar ve toprak bir oda... İçinde sıra sıra dizilmiş rahleler... Çocuklar bu rahle önünde karşılıklı, evlerinden getirmiş oldukları minderler üzerine otururlardı, öğretmenin yeri köşede idi... Başucunda uzun bir sırık ile değnekleri asılı dururdu. Sırıkla oturduğu yerden çocukları döğebilirdi. Kalfalar da birer köşede otururlardı.

O zamanlar çocukların hava almaya bahçeye çıkmaları âdet olmadığından yüzlerce çocuk sabahtan akşama kadar kafese tıklmış kuşlar gibi tıklı kalırlardı. Hep çıkma saatini beklerlerdi. Dışarı salıverildikleri zaman da ortalığı velveleye verirlerdi.

Bazı aileler çocuklarını haylazlıktan kurtarmak için beş, altı yaşında iken esnaf yanına verirlerdi ve tabii cahil kalırlardı.

Bir de babalarımız çocukların terbiyesini diz çöküp utanmış bir halde oturmalarında gördüklerinden, mesela onbeş yaşına gelmiş bir çocuk, konuşmalara karışır da bir soru sorarsa: *"Büyüklerin sözüne karışılmaz"* diye bir de azar ıstırdı. Bundan

delayı da kocaman birer delikanlı olan gençler iki kelimeyi bir araya getirip konuşamazlardı.”

Zavallı Emrullah Efendi’nin “*Ah olmasaydı!*” dediği mektepler işte bu okul olmayan mekteplerdi.

ŞU MEKTEPLER OLMASAYDI (2)¹

Neresi “millî” kaldıysa Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, lise-lerde sınıf geçme sistemine ilişkin olarak “Velilerimizin ‘Tamam, çok güzel’, öğretmenlerimizin ‘Böyle olursa eğitimde gerçekten büyük bir sıçrama olur’, yöneticilerimizin ‘keşke’ dediği bir yönetmelik geliyor,” demiş. Her bir öğrencinin liseyi bitirdiğinde sahip olması gereken yeterlilikler konusunda standartlar oluşturulmasının önem taşıdığını anlatan Selçuk, bu yeterliliğe ulaşıl-maması halinde, 4 işlem bilmeyen, okuduğunu anlama-yazma konusunda sıkıntı yaşayan çocuğun liseden mezun olabildiğini belirtmiş. (Oluyor zaten!)

Bakan bu konuşmasıyla, güya, olumlu ve iyileştirici bir program uygulayacaklarını dile getiriyor. Bakan Ziya Selçuk’un öğ-retimciliğinden, eğitimciliğinden, içtenliğinden derinlemesine kuşku duyuyorum. Kuşku duyduğuma göre yaşamöyküsüne bakacağım:

“Ziya Selçuk (1 Mayıs 1961) 10 Temmuz 2018’den beri Tür-kiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanı olarak görev yapmaktadır.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi’nden mezun oldu. Yüksek lisansını gelişim psikolojisi alanında yaptı. 1989 yılında Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nde psikolojik danışmanlık ve rehberlik alanında doktorasını tamamladı. Daha sonra Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi’nde doçentlik ve profe-sörlük unvanlarını aldı.

TED Üniversitesi’nin yanı sıra birçok özel eğitim-öğretim

1 *Cumhuriyet*, 15 Mart 2020.

kurumunun kuruluşunda yer aldı. Türkiye Zekâ Vakfı Yönetim Kurulu üyesi ve TÜBİTAK Grup Yürütme Komitesi üyeliği görevlerinde bulundu. 2003-2006 yılları arasında Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı yaptı ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın müfredat reformu sürecini yürüttü. Türkiye'nin Avrupa Birliği üyelik müzakereleri kapsamında yer alan otuz beş başlıktan birisi olan "bilim ve eğitim" başlığının görüşmelerinde Türkiye'yi temsil etti."

Akademisyen kökenli Prof. Dr. Ziya Selçuk Maya Okulları'nın sahibi olmak gibi önemli bir sakıncanın dışında Eğitim-Öğretim bakanı olmak için gereken bütün niteliklere sahip. Ama böyle-sine donanımına sahip birinin AKP'nin Cumhuriyet karşıtı okul programını uygulamayı kabul etmesi çok şaşırtıcı. Çünkü gerçekten mesleğine saygılı biri olsaydı bu görevi kabul etmek için birçok koşul öne sürmesi gerekirdi. Meğer Türkiye'nin Avrupa Birliği üyelik müzakereleri kapsamında yer alan otuz beş başlıktan birisi olan "bilim ve eğitim" başlığının görüşmelerinde Türkiye'yi temsil etmiş. Daha önce AKP hükümetlerinin, şimdi de Saray hükümetinin uyguladığı MEB öğretim-eğitim programının neresi bilimsel?

Mesleğine ve kendine saygılı bir akademisyenin görevi alırken: *"Bu görevi ancak Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu tam anlamıyla uygulamak ve İmam-Hatip okullarını yasanın buyurduğu kimliğine döndürebilmek koşuluyla kabul ederim,"* demeliydi. Demediği ama Saray'ın talimatlarını harfi harfine uyguladığı belli. Bu ne biçim bilimsellik?

Türkiye Cumhuriyeti'nin Milli Eğitim Bakanı olan (olacak olan) bir ölümlünün Necati Bey, Dr. Reşit Galip ve H. Âli Yücel'i kendisine örnek alması gerekir.

Bakan Ziya Selçuk, sistem değiştirilmemesi durumunda dört işlemli aritmetik bilmeyen, okuduğunu anlama-yazma konusunda sıkıntı yaşayan çocuğun liseden mezun olabildiğini belirtmiş. Bu ne biçim mantık ve Türkçe? Demek ki halen uygulanmakta olan sistem, liselerden, dört işlemli aritmetik problemi

çözemeyen, Türkçeyi anlama ve yazma konusunda yeterli olmayan öğrenciler mezun oluyor. Peki bu öğrenciler nasıl oluyor da cebir, geometri, fizik ve kimya okuyorlar? Demek ki bunları da okuyamıyorlar!

Biz dört işlemli problem çözmeyi ilkökul üçüncü sınıfta (1944-1945) sağlama yöntemiyle birlikte öğrendik. Buna aritmetik denir. Kerrat cetvelini (çarpım tablosunu), bütün zamanlarda fiil çekimlerini biliyorduk. Köylerin çoğu okulsuzdu, elektriksizdi. Her mahallede bir lise yoktu. Ama Öğretmen Okulları, Köy Enstitüleri, Eğitim Enstütüleri, Parasız Yatılı Sistemi vardı ve bu okullarda dünya standartlarında öğrenci yetiştiriliyordu.

Sayın Bay Bakan acı gerçeği ve yıkılışın nedenlerini hiç düşündünüz mü? Bakanlığını yaptığınız zihniyetin temsilcileri, eşit koşullar içinde yarışmak varken, neden kopyacılığı ve mülakat yöntemine başvurdular; “kazanmak” için neden Milli Eğitim Bakanlığı’nı yıktılar hiç düşündünüz mü?

GENE VE HEP MİLLİ EĞİTİME DAİR¹

Okuyacağınız yazının ana gövdesi 1 Mart 2011 tarihli *Hürriyet* gazetesinde “Milli Eğitime Dair” adıyla yayımlanmıştı. Okuyun bakalım, herhangi bir iyileşme mi yoksa kötüleşme mi var? Ancak şöyle bir kanı var bende: AKP hakkında 10 yıl, 19 yıl önce yazdığım yazıları dün yazmışım gibi yayımlayabilirim. Sorunlar aynı, daha ağırlaşmış ve yeni, müzmin sorunlar var.

Bu sorunları AKP’nin Cumhuriyet’le uyumsuz olan kanı ürettiyor.

“*Cumhuriyet* gazetesinde 2 Şubat 2020 tarihli yazımda Cumhurbaşkanıya bir kitap tavsiye etmiş idim, bugün işte o kiptan söz edeceğim. Kitabın yazarı Prof. Dr. İrfan Erdoğan, İstanbul Üniversitesi, Hasan Âli Yücel Eğitim Fakültesi Eğitim

1 *Cumhuriyet*, 17 Mart 2020.

Bilimleri Bölümü Başkanı. 2006-2008 yılları arasında 21 ay Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı görevinde bulunmuş. Kitabın tam adı: Türk Eğitim Sistemi, Eğitim Tarihi, Eğitim Politikası, Eğitim Felsefesi (bağlamında) “MİLLÎ EĞİTİME DAİR”. “Bağlamında” sözcüğü bana ait.

Ben bir eğitimciye, bir öğretmene, bir aydına, bir yazara, bir politikacıya, bir başbakana, bir cumhurbaşkanına, Devrim Yasaları’na, özellikle de Tevhid-i Tedrisat Kanunu’na (Öğrenim Birliği Yasası’na) karşı aldığı tavırla orantılı olarak not veririm. Sadece benim değil, aklı başında bütün Cumhuriyetçilerin, Cumhuriyet vatandaşlarının böyle yapması gerekir.

Prof. Dr. İrfan Erdoğan, Tevhid-i Tedrisat Kanunu’na gelmeden önce, Osmanlı Devleti’nde eğitimden sorumlu bir bakanlığın ancak 1850 yılında kurulduğunu yazıyor. “1850’li yıllara kadar uzanan eğitim sistemi çok başlılığa dayalı bir görünüm sergilemekteydi. Eğitimin her ne kadar devletin eliyle ve gözetimiyle yapılması düşüncesi bu dönemde hayata geçmeye başlasa da eğitim, farklı idari işleyişle, felsefe ve içerikle sürdürülmüştür.”¹ İrfan Erdoğan daha sonra, bu gözlemi destekleyen alıntılar yapıyor. Biz de yapalım:

*“Galatasaray Lisesi’nin ilk yıllarında yöneticilik yapan De Salve 1874 yılında yazıyor: ‘Avrupa’nın hiçbir başkentinde, aynı şehir halkını oluşturan çeşitli gruplar, İstanbul’daki kadar birbirinden bıçakla kesilmiş gibi zıt özellikler taşımaz. Eğitim, her ülkede çocukları ve gençleri ortak kurumlarda toplayıp, onların fikir ufuklarını genişleterek, aralarında yavaş yavaş birlik ve kardeşlik bağları kurarken, burada eğitim şimdiye kadar, daha ziyade her türlü yaklaşımlardan uzaklaşmaya yönelmiştir; çünkü her toplum, parası ile kendi okullarını kuruyor ve eğitim kendi anadilleri ile veriliyor, dini gelenekler ile siyasi art niyetlerin sürüp gitmesine çalışılıyor”.*²

1 Prof. Dr. İrfan Erdoğan, *Milli Eğitime Dair*, Nobel Yayın Dağıtım, s. 4.

2 Prof. Dr. İrfan Erdoğan, *Milli Eğitime Dair*, Nobel Yayın Dağıtım, s. 4-5.

2011 yılında bu memlekette, okulların cemaat ve tarikatlarla devredilmesini isteyen sivri akıllılar ile her etnisitenin kendi okulunu açıp yönetmesini isteyen akli evveller var.

Ali Süavi 1870’te şöyle yazıyor : “Yazık ki İstanbul’da eğitim alanında toplumlar arasında birlik yok. Her toplum kendi dilini ve kendi yolunu tutmuş ilerliyor.”¹

Namık Kemal 1872’de şöyle söylemektedir: “Her cins ve mezhepten çocukların bir arada bulunduğu okullar yapmalıyız. Vatan çocukları bu tür okullardan çıkınca aralarına bölücülük sokmak mümkün olmaz.”

“Cumhuriyet’in fikir önderlerinden biri olan Ziya Gökalp de Medreseler, Tanzimat okulları ve yabancı okullar şeklinde ayrı-şan okulların üç farklı insan tipi yetiştirdiğine işaret ederek bu problemin toplumdaki ayrışmaya yol açtığını ileri sürmüştür.”²

Bu nedenle, Cumhuriyet’in cumhurbaşkanları, başbakanları, bakanları, milletvekilleri, bütün memurları, bütün aydınları Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nu korumak ve savunmak zorundadır.

Ama ne yazık ki, bu ülkede İmam-Hatipleri egemen kılmak isteyenler, barış (!) için anadilde eğitimi savunanlar var. Oysa 1870’li yıllarda bunların sakıncalarını söyleyenler vardı.”³

15 Mart 2020 tarihli *Sözcü* gazetesinin birinci sayfasının eteğinde “Eğitimde Kara Tablo” manşetli bir haber var: YÖK Başkanı Yekta Saraç TBMM’de açıklamış, üniversiteye giriş sınavında matematik ve Türkçede bir tek soruya bile doğru cevap veremeyen 735 bin öğrenci varmış. Ben ilkokul üçüncü sınıfta (1944-1945) çarpım tablosunu, fiil çekimlerini ezbere biliyor ve dört işlem problemlerini sağlamasıyla çözüyordum. Üstelik aritmetik notum “Pekiyi” (5) bile değildi, büyük bir ihtimalle “Orta” (3) idi.

Bay Milli Eğitim Bakanı, öğrenimde yeni bir yöntem aramayın, 1944-1945’in sistemini aynen uygulayın. Sizin öğrencileri-

1 a.g.e., s. 5.

2 a.g.e., s. 5.

3 *Hürriyet*, 1 Mart 2011.

niz ezbere 6x6'nın kaç ettiğini bile bilmez. Okullardaki cehalet virüsünün yanında Corona bilmem kaç virüsü solda sıfır kalır.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANININ İŞLERİ¹

“Kırdığı fındık kırkı (bini) geçti (aştı)” diye bir deyim var: “Yaptığı kötü işler sayılamayacak kadar çoğaldı” anlamında. Ziya Selçuk, gelmiş geçmiş Milli Eğitim bakanlarının en kötüsü. Sadece İmam-Hatip okulları uygulaması bile bu sıfatı kazanmasına yeter.

Virüs salgını dolayısıyla okullar kapatılınca Milli Eğitim Bakanlığı uzaktan öğretim yapmaya karar verdi. Kuşkusuz çok yerinde bir karardı. Ancak EBA TV üzerinden yapılan yayının ilk gününde bakanlık bünyesine yerleşmiş olan irtica virüsü bunu fırsat bilip gene yapacağını yaptı: Başî türbanlı bir hatunu sunucu olarak kullandı ve Adnan Menderes'in idam sehpasına götürülmesi ve idamına ilişkin görüntülerinden oluşan animasyon izletti.

Bu skandal üzerine konu ile ilgili açıklama yapan Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, bir haftada üç yeni kanal kurup içeriklerini hazırlamak için ekibiyle büyük bir gayret göstererek çalıştıklarını, söz konusu etkinliği hazırlayan ekibe güvendiği için denetleme ihtiyacı duymadığını açıklamış: *“Etkinlik saati görüntülerini ben de onaylamıyorum ve çocuklara uygun olmadığını düşünüyorum. Nasıl ki okullarımızdaki içeriklere hassasiyet gösteriyorsak, yayınlara da göstereceğiz,”* demiş ve yaptığı bu açıklamanın yanı sıra, animasyonun hazırlanmasında ve yayınlanmasında sorumluluğu olan görevliler hakkında soruşturma başlatılması talimatını vermiş. Sorumlular hakkında soruşturma başlatılmış.

26 Mart 2020 tarihli *Sözcü* gazetesinin 10. sayfasında yayınlanan haber Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk'un güvendiği kişilerin kimler olabileceği konusunda bir fikir verebilir:

1 *Cumhuriyet*, 31 Mart 2020.

“Eğitim İş Sendikası Başkanı Orhan Yıldırım, öğrencilere uzaktan eğitim verilen Milli Eğitim Bakanlığı’nın Eğitim Bilişim Ağı’nda (EBA), Ensar Vakfı bağlantısı bulunan kişilerin ders anlattığını duyurdu. Yıldırım’ın sözünü ettiği kişinin Ensar Vakfı’nın yan kuruluşu olan Değerler Eğitimi Merkezi Kurucusu Mustafa Yılmaz olduğu, EBA’da Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi (dersi) verildiği tespit edildi.

EBA üzerinden TV-internet kanalları kullanılarak uzaktan eğitim yapma girişiminin ilk günden fiyasko ile sonuçlandığını belirten Yıldırım, “Yanlış uygulamaların tesadüfen olması mümkün değildir. Siz çıkar da Ensar Vakfı ile bağlantılı çalışanlara EBA’da ders anlattırırsanız, olacak olan budur. Bu ders hazırlıklarını neden dönüp dolaşıp şaibeli olan Ensar Vakfı bağlantılı kurum ve kuruluşlar üzerinden yaptırıyorsunuz? Bu hizmeti karşılığında ne kadar para ödenmiştir?” sorularını yöneltti. Orhan Yıldırım, ilk günkü EBA uygulamasından sorumlu olanlar hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını kaydetti.”

Milli Eğitim Bakanlığı’nın 1970’li yıllarda bu tür hizmetler veren bir merkezi vardı. Adını unuttum. Kapatmış olabilirler. Bu merkez görsel malzemeler, filmler yapardı. Çalışanların tamamı öğretmen idi. Şundan biliyorum: TRT Televizyonu yapılandırılırken bir Öndenetim ve Redaksiyon Şubesi kurulmuştu. Şubenin başında ben vardım. Bu şube televizyonda yapılacak ve yayınlanacak programları metin ve senaryodan başlayarak yayınlanacak görüntüye kadar denetlerdi. Yayınlarda bütünlük sağlamak üzere MEB’den gelen programları denetime aldık. Bize gönderdikleri Çocuk Yetiştirme Yurtları’yla ilgili bir programın metninde bu yurtlarda yetişen çocukların suç işlemeye eğilimli olduğu yazıyordu. Metni “Yayınlanamaz” notuyla geri gönderdik. Şaşırdılar ama daha sonra kendilerine çekidüzen verdiler.

Sözünü ettiğim bu merkezi kapatmış olduklarını sanmıyorum. Kapatmadılarsa, dolgu programlarını neden kendileri yapmıyorlar da üstüne para verip dışarıya yaptırıyorlar? Bu tür hizmetlerde kesinlikle zincirleme (müteselsil) bir sorumluluk

vardır. Bu nedenle Milli Eğitim Bakanı sorumluluğunu başkasına rücu edemez (yükleyemez). Sorumlu ve varsa suçlu MEB makamıdır, sorumluluk ve suçu paylaşmak zorundadır.

Bir bakan, bir genel müdür, bir yetkili bir görevliye ya da bir ekibe güvenemez. Gazetelerin yazışları müdürleri, genel yayın yönetmenleri, televizyonların program müdürleri, yayınevlerinin editörleri onu (onları) denetlemek zorundadır. Bilirim, yaptığım işler.

Laik bir devletin televizyonunda, bir kadın sunucu, panislamizmin simgesi olan türbanla ekrana çıkamaz. Türban “türban”dır, geleneksel ve yerel “başörtüsü” değildir. Kimse yutturmaya kalkmasın! Aynı şekilde ortaokul öğrencilerine bir idam animasyonunun gösterilmesi ağır cezalı suçtur ve baş sorumlu Milli Eğitim Bakanı Bay Selçuk’tur!

MİLLİ EĞİTİM (1)¹

Bir zamanlar millî (ulusal) sözcüğünden nefret eden solcular vardı (ve hâlâ vardır). Türü-çeşitli İslamcı birey ve yığılımlar ümmet sürüsü hayal ettikleri için millîlikten (ulusallıktan) elbette nefret ederler.

Ben de bazı önemli nedenlerden dolayı “millî” ve “milliyetçi” sözcüklerine soğuk bakarım. Avrupa’da Nazizm ve faşizm türü siyasal deneyimlerinden sonra milliyetçiliğin anlamı, ne yazık ki, ırkçılığa dönüştü. Türkiye’de de ırkçılığa varmasa da etnikçiliğe (etnisite) indirgendi. Bunda MHP’nin payı büyüktür.

Ben, bu bağlamda, ulus, ulusal, ulusçuluk, ulusalcılık sözcüklerini tercih ediyorum.”Halk” sözcük ve kavramını içerdikleri için.

Bu girişi Milli Eğitim Bakanlığı’nın işleri ve ulusal eğitim ve öğretim işlerinin durumuyla ilgili birkaç yazı yazmayı düşündüğüm için yaptım.

1 *Cumhuriyet*, 16 Ağustos 2020.

Ulusal eğitim ve öğretim işlerimiz iyice rezilleştiği için bu bozgun ve yozlaşmanın faili (öznesi) AKP'nin ilk yıllarına dönmemiz gerekiyor. Bu nedenle 6 Mayıs 2003 tarihli *Hürriyet* gazetesinde yayımlanan "AKP İktidarı Milli Eğitime Karşı" adlı yazımı ilgi ve bilginize sunuyorum:

AKP İktidarı Milli Eğitime Karşı

"Benim İmam-Hatip Lisesi'ne karşı olduğum sanılır, ama din adamı yetiştiren okullara kesinlikle karşı değilim. Tam tersine bu okulların mükemmelleşmesini arzu ve hayal ediyorum.

Ancak İmam-Hatip liselerinin sivil (laik) liselerin karşısında bir alternatif lise haline getirilmemesi ve sayılarının meslek gereksinimleriyle orantılı olması koşuluyla... İmam-Hatip lisesinin temel amacı ülkemiz Müslümanlarının ihtiyacı olan din adamını yetiştirmektir. Adı üstünde, amacı belli bir lise. Bir zamanlar ortaokuldan, şimdiyse lisenin ilk sınıfından itibaren mesleki formasyon veren bir okul. Başlangıçta, bu okula giren öğrencinin bir gün avukat, doktor, diplomat, mühendis, bankacı değil fakat din adamı olması amaçlanmıştır. Yani bu okulun öğrencilerine din adamı mesleklerinin "formation"u verilmiştir, verilmektedir.

FORMATION sözcüğünün anlamları arasında iki anlam öbeği var ki birlikte düşününce tuhaf ideolojik çağrışımlar yapıyor:

1. Yetişme, eğitim ve öğretim. (Okul).
2. Örgüt, parti, teşkilat. (İdeoloji uygulayıcısı).

"Okul" ile "Örgüt" arasındaki tehlikeli ilişkiyi, Saadet Partili eski TBMM Başkanvekili Yasin Hatipoğlu örneğiyle kanıtladı. Gazetelere göre, Nizip'te partisinin düzenlediği bir toplantıda Hatipoğlu, Türban ve İmam-Hatip sorununu açınca, dinleyiciler arasında bulunan emekli imam Şaban Yıldız "Siz bu konularda konuştuğunuz sorun büyüyor. Bırakın artık bunları. İnsanlar iş istiyor," diye müdahale ediyor. Tanıklara göre, "Türkiye böyle aptallar yüzünden bu hale geldi," diyerek öfkelenen Hatipoğlu imamı salondan dışarı attırmış.

29 Nisan günü, Kanal 7 televizyonunda Ahmet Hakan'ın bu konudaki sorularını yanıtlayan Hatipoğlu, kovdurma iddialarını reddettikten sonra "Asıl tuhaf olan, bir emekli imamın, İmam-Hatip okullarının önemini kavramamış olması, çekilen ıstırabı anlamamasıdır," diyordu.

AKP iktidarının "Yasin Abisi" Saadet Partili Yasin Hatipoğlu bütün eski ve yeni İslamcıların ortak politikasını özetliyor: Cumhuriyet'in liselerinin yerine İslami liseleri (İmam-Hatipleri) geçirmek ve bütün meslekleri dinselleştirerek "Laik Cumhuriyeti" en kestirme yoldan "İslam Cumhuriyeti"ne dönüştürmek.

AKP'nin iktidarının kamu bankalarının başına getirdiği yeni yönetimin, uygulamaları denetleyecek denetim kurulu üyeliklerine hepsi de İmam-Hatip mezunu 8 müfettiş getirmesi, basit bir partizanlık değildir. OKUL ile ÖRGÜT arasındaki bu derin ilişki, AKP'nin ve öteki bütün İslamcı formasyonların İmam-Hatiplere verdiği önemin gerekçesini açıklamaktadır.

Öğretim Birliği Yasası'nın gerekçesini anımsayalım: "İki türlü eğitim, bir ülkede 'iki türlü insan' yetiştirir. Bu ise düşünce ve duyguda birlik ve bütünlüğü bozar."

Türkiye şu anda ikiye bölünmüşse bunun nedeni Öğretim Birliği Yasası'na aykırı işlevler yüklenen İmam-Hatip okullarıdır."

MİLLİ EĞİTİM (2)¹

22 Şubat 2020 tarihli gazetelerden Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk'un yaptığı işle ilgili olarak söylediklerini muhabirlerin kaleminden aktarıyorum:

"Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, liselerde sınıf geçme sistemine ilişkin 'Velilerimizin 'Tamam, çok güzel', öğretmenlerimizin 'Böyle olursa eğitimde gerçekten büyük bir sıçrama olur', yöneticilerimizin 'keşke' dediği bir yönetmelik geliyor." dedi."

1 Cumhuriyet, 18 Ağustos 2020.

“Her bir öğrencinin liseyi bitirdiğinde sahip olması gereken yeterlilikler konusunda standartlar oluşturulmasının önem taşıdığını anlatan Selçuk, bu yeterliliğe ulaşılmaması halinde, 4 işlem bilmeyen, okuduğunu anlama-yazma konusunda sıkıntı yaşayan çocuğun liseden mezun olabildiğini belirtti.”

“Ders geçmeyle ilgili 120 öğretmen, okul müdürü, il, ilçe yöneticileri ile velilerle Ankara’da bir araya geldiklerini ifade eden Selçuk, bu çalışmada, eğitim, ekonomi ve istihdam ilişkisi ile bölgesel durumlar dikkate alınarak bir çerçeve oluşturulduğunu bildirdi.”

“2020-2021 eğitim öğretim yılından itibaren uygulanacak.”

Ortaöğretim okullarında Fransızca öğretmenliği yapmak üzere Gazi Eğitim Enstitüsü’nde okuyup diploma aldım (1960). Yani öğretmen olmak üzere yetiştirildim. Daha sonra Fransız Hükümeti’nin açtığı sınavı kazanarak Paris Üniversitesi Sorbonne’a bağlı Yabancı Ülkelerde Fransızca Öğretmenleri Enstitüsü’nde (Institut des professeurs de Français à l’Etranger) okudum ve sertifika aldım. Ancak 1969 yılına kadar öğretmenlik yapabildim. Bir ortaokula İngilizce öğretmeni olarak atandığım için mesajı anladım ve meslekten ayrıldım. Ülker’le birlikte başımıza gelenleri anlatsam “36 kısım tekmili birden” film olur.

Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk’a gelince: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nden mezun olmuş (1989). Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı görevini yürütmüş. Vakıf üniversitelerinde mütevelli heyeti başkanlığı ve üyeliği yapmış. Şimdi bir okul imparatorluğunun sahibi...

Gördüğüm eğitim ve öğretimin bana verdiği yetkiyle, bu insanın eğitim ve öğretimden zerre kadar anlamadığını iddia ediyorum. Milli Eğitim Bakanı eğitim ve öğretim sorununun sınıf geçmeyle ilgili olduğunu sanıyor. Evet bu alanda büyük bir sorunla karşı karşıyayız ama “sınıf geçme” sorunun yüzde onu bile değil.

Sorun 1950’den itibaren bozulmaya başlayan Cumhuriyetçi ve devrimci öğretim sistemiyle ilgili. İlkokuldan lise diplomasına

kadar her evrede sorun var. Sorunun kaynağı çağdışı zihniyet. Merak ediyorum böyle bir yüzeysel reform çalışması yaparken Avrupa Birliği ülkelerinde, Finlandiya, Japonya ve Çin okullarında inceleme ve araştırma yapmışlar mı?

Milli Eğitim Bakanı, aritmetikte 4 işlem bilmeyen, okuduğunu anlama-yazma konusunda sıkıntı yaşayan çocuğun liseden mezun olabildiğini söylüyor. Bre Allah'tan korkmaz Peygamber'den utanmaz insanlar, 18 yıldır iktidardasınız, bu rezaleti yeni mi öğrendiniz? Ben (1936) çarpım tablosunu, dört işlem aritmetiğini, fiil çekimini, güzel yazıyla kompozisyon yazmasını, doğru ve güzel konuşmasını 1948 yılında Mersin Kaya-tepe İlkokulu'ndan diploma aldığım zaman biliyordum. Sadece ben değil 1929-1940 arasında doğan Coşkun Özdemir, Yılmaz Gruda, Özden Toker, Oktay Ekşi, Muammer Sun, Altan Öymen, Cevat Çapan, Adnan Binyazar, Adnan Özyalçiner, Demir Özlü, Korkut Boratav, Bilsay Kuruç, Ferit Edgü, İoanna Kuçuradi, Yılmaz Büyükerşen, Doğan Hızlan, Nihat Ziyalan, Yalçın Küçük, Ayla Kutlu, Genco Erkal, Ülker İnce, Murat Katoğlu, Hıncal Uluç, Güneri Cıvaoglu, Afşar Timuçin, Çetin Yekin, Eray Canberk, Onur Öymen ve daha başkaları size doğru yolu gösterirler.

Sayın Bakan beni boşverin. Adlarını yazdığım insanlar ilkokulu 1940-1950, ortaokul ve liseyi 1946-1956 yılları arasında okudular. Demek ki ilkokulu Demokrat Parti iktidarından önce tam anlamıyla çağının çağdaşı bir okulda okudular. Ortaokul ve lisede çağdaş eğitim ve öğretim karşıtı Demokrat Parti döneminde okudular. Bakalorya (olgunluk) sınavının kaldırılmasına, Türkçeden ikmale (bütünlemeye) kalamamanın iptal edilmesine (Türkçeden zayıf alan doğrudan sınıfta kalırdı), borçlu sınıf geçmenin icadına tanık oldular ve okullarda sürü muamelesi görmediler.

Sözüm bitmedi. Bir yazı daha yazmak zorundayım!

MİLLÎ EĞİTİM (3)¹

1923-1950 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti'nin eğitim-öğretim program, müfredat ve uygulamaları biçim ve içerik olarak uygar ülkeler düzeyindedir. Elimin altına Yalovalı okurum İsmail Somuncu'nun 23 Şubat 2009 tarihli mektubuyla birlikte gönderdiği İlkmektepler Talimnamesi ile Milli Eğitim Bakanı Mustafa Necati'nin (1897-1929) yeni mezun ilkokul öğretmenlerine gönderdiği mektup var.

Şimdilik 1929 tarihli İlkokullar Yönetmeliği'nin 71. maddesinin başlangıç bölümünü aktarıyorum: “Okulu Bitirme sınavlarında Türkçeden ‘iyi’den (4) aşağı diğer derslerin ikisinden ‘Orta’dan (3) aşağı not alan öğrenci Bitirme Diploması alamaz.”

Milli Eğitim Bakanı 1923-1950 tarihleri arasında yayımlanmış olan yönetmelikleri mutlaka okumalıdır.

Milli Eğitim Bakanı sınavları eğitim ve öğretimin en önemli sorunu gibi gördüğü için, bir öğretmen olarak, kendisine iki önemli tavsiyem var:

Testli sınavlara derhal son verilmesi, 1950’den önceki sisteme dönülmesi;

Lise bitirmeye olgunluk (bakalorya) sınavının getirilmesi ve üniversiteye toplu giriş sınavlarının kaldırılması.

Bu iddialarıma tanık olması için bir Paris lisesinde Fransız dili ve edebiyatı öğretmenliği yapan Türk kökenli çevirmenimden bilgi istedim. Gelen bilgiler şöyle:

1- Yazılı sınavlar test ile yapılmıyor.

2- Fen derslerinde (matematik, fizik, kimya...) sınavlar test ile yapılmıyor.

3- Fransızca lise bitirme sınavları yazılı ve sözlü olarak yapılıyor. Kompozisyon sınavı var. Sözlü sınavlarda dilbilgisi (grammar) soruları var. Her türlü yazılı sınavda öğrencilerin dilbilgi düzeyi not verirken dikkate alınıyor.

¹ Cumhuriyet, 21 Ağustos 2020.

4- İki bölümden oluşan tarih-coğrafya sınavlarında ilk bölümde öğrencilerden okudukları konulardan biri hakkında kompozisyon yazması, ikinci bölümde ise bir belgenin analizi isteniyor.

5- Öğrenci tarih-coğrafyadan bütünlemeye kalırsa sözlü sınavda da girmek zorunda.

6- Fransızca sınavlarının ayrıntısına girmiyorum ama yazılı ve sözlü sınavlarda üst düzey yazma, yorum ve eleştiri isteniyor.

7- Üniversiteye giriş için Türkiye'deki gibi toplu sınavlar yok. Olgunluk diploması yetiyor ama her üniversite fakültesinin ve yüksek okulun kendi sınavları var.

Tahminime göre öteki uygar ve çağdaş ülkelerde sınavlar aşağı yukarı Fransa'daki gibi. İlköğretimden sonra ortaöğretime giriş sınavları da yok. Klasik lise ve meslek okulu seçmeleri sınavla değil sınıf öğretmenleri tarafından yapılıyor. Milli Eğitim Bakanı bu konuda Alman, Fransız ve Finlandiya örneklerini mutlaka incelemeli.

Gelelim en önemli konuya: Avrupa ülkelerinde İmam-Hatip okulları gibi okullar yok. Zaten bu okulların mevcut durumu da Anayasa'nın 174. maddesine ve Öğrenim Birliği Yasası'na aykırı. Avrupa ülkelerinde ilk ve ortaöğretimde papaz ve rahip okulları yok. Rahip olmak isteyenler liseden sonra ilahiyat fakültelerine gidiyor. Burayı bitirdikten sonra Kilise tarafından özel sınavla alınıyor.

Avrupa ülkelerinde rahip vali, papaz kaymakam, papaz ya da rahip yargıç, savcı, avukat, öğretmen, subay, assubay, mühendis, pilot yok.

Anladığım kadarıyla, Milli Eğitim Bakanı AKP'nin ve Cumhurbaşkanı'nın siyasal, ekonomik, tarih ve kültür inanç ve görüşlerini paylaşıyor: Ortaçağ ve İslami skolastikle, Allah ve Peygamber naralarıyla, ezan ve namazla eğitim ve öğretim yapılamaz.

Çarpım tablosunu, dört işlemi, fiil çekimi başta olmak üzere temel dilbilgisini; eşeğin yavrusuna sığa, keçi yavrusuna oğlak, koyun yavrusuna kuzu dendiğini ilkokulda öğreteceksin.

Ha, liselerde felsefe-mantık-sosyoloji, astronomi derslerini, evrim teorisini mutlaka okutacaksın. Edebiyat derslerinde belli sayıda edebi kitap okumayı ve yorumlamayı zorunlu kılacaksın. Türkçeden bütünlemeyi kaldıracaksın.

Siyaseti ve dinsel dogmaları okullardan kovacaksın.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasası dışında rehber ve otorite kabul etmeyeceksin!

Bu yazdıklarım keşke “malumat” değil de “talimat” olsaydı!

Ve Eğitim Enstitüleri'ni ve Yüksek Öğretmen Okulları'nı yeniden ve hemen açacaksın.

Ve, ve öğretmenlere mutlaka yüksek düzeyde pedagojik formasyon vereceksin, yüksek öğretmen ahlakı öğreteceksin. Gerisi hava cıva...

MİLLİ EĞİTİM (4)¹

AKP'nin İslamcı hülyalarını gerçekleştirmek amacıyla durmadan açılan İmam-Hatip liseleri YKS'de başarısız olmuş. İmam-Hatip lisesi mezunlarının yüzde 16'sı lisansa yerleşirken bu oran fen liselerinde yüzde 49, sosyal bilimler liselerinde yüzde 54 olmuş.

Bu sonuç beni hiç şaşırtmadı. İmam-Hatiplerin ideolojisi ve müfredatı değişmedikçe önümüzdeki on yıllarda bu sonuç aynen devam edecek ve bu okulların öğrencilerinin başarı oranı daha da düşecek.

Bu okullara çoğu gönülsüz giden öğrenciler fen ve sosyal bilimler liselerine giden öğrencilerden daha az yetenekli ve daha az zeki değil. Onlarla aynı düzeyde ama suç Milli Eğitim Bakanlığı'nda ve okulların ideolojik müfredat programında.

1 Cumhuriyet, 8 Eylül 2020.

2020 YKS'ye İmam-Hatip öğrencilerinden 238 bin 391 kişi başvurmuş. Bu öğrencilerin 39 bin 127'si lisansa yerleşmiş. Ön lisansa ise 31 bin 817 kişi hak kazanmış. İmam-Hatiplerden yalnızca 6 öğrenciden biri 4 senelik üniversiteye yerleşebilmiş. Bu oran Anadolu liselerinde 3,5 öğrencide, fen liselerinde ise 2 öğrencide bir kişiye düşüyor.

Birgün gazetesinden Mustafa Kömüş'ün haberine göre sosyal bilimler liseleri bu yıl da en başarılı lise türü oldu. 10 bin 85 sosyal bilimler lisesi mezunu YKS'ye başvururken bunların 5 bin 491'i 4 yıllık üniversitede okumaya hak kazandı. 1,8 sosyal bilimler mezununun 1'i lisansta okuyacak.

Fen liselerinde ise 2 öğrenciden biri 4 yıllık üniversiteye yerleşti. Sınava giren 48 bin 258 fen lisesi mezunundan 23 bin 854'ü lisans okumaya hak kazandı.

Meslek lisesinden sonra en çok öğrencinin okuduğu okul türü olan Anadolu liselerinden 657 bin 416 kişi YKS'ye başvurdu. Bu kişilerden 183 bin 432 kişi lisansa yerleşti. Yani 3,5 Anadolu Lisesi öğrencisinden biri 4 yıllık üniversite okuyabilecek.

4 yıllık üniversiteye yerleşmede en düşük oran ise meslek liselerinde oldu. Meslek lisesi türlerinde başvuran ve lisansa yerleşen öğrenci sayıları şöyle oldu:

Ticaret meslek liseleri: 41 bin 410 öğrenci başvurdu, bin 413 öğrenci yerleşti.

Endüstri meslek liseleri: 72 bin 15 öğrenci başvurdu, bin 698 öğrenci yerleşti.

Kız meslek liseleri: 43 bin 315 öğrenci başvurdu, bin 734 öğrenci yerleşti.

Sağlık meslek liseleri: 39 bin 387 öğrenci başvurdu, 2 bin 537 öğrenci yerleşti.

Diğer meslek liseleri: 574 bin 575 öğrenci başvuru, 33 bin 122 öğrenci yerleşti.

Eğitim Sen Yükseköğretim Sekreteri Özgür Bozdoğan sonuçların MEB'in ortaöğretim politikalarının başarısızlığını gösterdiğini söylemiş. Bozdoğan göre:

“Siyasi iktidarın temel politikası öğrencileri İmam-Hatip okullarına ve meslek liselerine yönlendirmek üzerine kurulu. İmam-Hatip liseleri temel lise türü haline getirilmeye çalışılıyor. Yapılan tüm teşvikler, verilen tüm desteklere ve kamuoyunda bu okulların başarılı olduğuna dair bir algı oluşturulmaya çalışılsa da gerçeklik üniversiteye yerleşme oranlarında olabildiğince açık olarak karşımıza çıkmakta. İmam-Hatip lisesi mezunlarının örgün lisans programlarına yerleşme oranı sadece yüzde 16,4. Bu durum, yerleşemeyen yüzde 83,6’nın ne yapacağı sorusunu gündeme getiriyor. Türölü vaatlerle ve kampanyalarla bu okullara öğrencileri aldıktan sonra yaşanan bu düşük yerleşme oranlarını ciddi bir sorun olarak görmek gerekiyor.”

Yaşanan başarısızlığın öğrenci ve öğretmenlerle ilgili olmadığını vurgulayan Bozdoğan şu ifadeleri kullandı: “Sorunun kaynağının kullanılan öğretim programları ve okulun yapısı ile ilgili olduğunun görülmesi gerekmektedir.”

Yazı burada bitmişti ama birden gazetemizden (1 Eylül 2020) kesip ayırdığım haber geldi aklıma: Milli Eğitim Bakanlığı, yargı kararına karşın, görevlerinden bazılarını cirit atma uzmanı mahdum Bilal Erdoğan beyin TÜGVA vakfına gene ihale etmiş. Yeni protokole göre TÜGVA kulüp çalışmaları, sosyal, kültürel, sanatsal, sportif, akademik, mesleki, bilimsel etkinlikler, proje çalışmaları ve yarışmaları kapsıyormuş. İyi ama MEB’in tamamı TÜGVA’ya ihale edilemez mi?

“Benim evlatlarım bu ülkenin vatandaşı değil mi? Bu ülkenin vatandaşı. Sosyal faaliyetlerde de bulunacaklar. İş de yapacaklar. Yeter ki devlette iş yapmasınlar,” diye buyuran Cumhurbaşkanı Hazretleri ne kadar haklı değil mi?

MİLLÎ EĞİTİM (5)¹

18 Haziran 2020 günü Hasan Kavuncu adlı okurdan aşağıdaki iletiyi almıştım. Okuyalım:

“Bugün Cumhuriyet gazetesindeki Milli Eğitim yazınızı okudum. Beni ilkokul yıllarıma götürdünüz. Ben de 1950-51 Kaya-tepe ilkokulunda eğitime başladım, Rahmetli Kadriye (Toksözlü) öğretmenim öğrencisi oldum. İkinci sınıfta çarpım cetvelini, dört işlem problemlerini, iyi ahlakı, düzenli olmayı, güzel yazıyı, el işlerini, resim yapmayı öğretti.

Daha sonra Türkân Aydın öğretmenim öğrencisi oldum. O öğretmenimiz de çok başarılıydı. Bu temel eğitim üzerine, 50-60 kişilik sınıflarda okuduğumuz Tefvik Sırrı Gür Lisesi öğretmenleri de çok başarılıydı. Kısacası yokluklar içerisinde, o zamanlar aldığımız temel eğitimi gelişen teknolojiye, bilgiye rağmen bugün üniversitelerimiz veremiyor. Eğitimciler o zamandaki müfredatı bugün uygulasalar daha başarılı olmazlar mı?”

Şimdi 12 Ekim 2020 tarihli Cumhuriyet gazetemizden kahredici haber okuyalım:

“Matematikten kısıt dine ekledi

MEB, 8 Ekim’de illere gönderilen yazı ile yüz yüze eğitimin içeriğini duyurdu. Öğrencilerin haftada 2 gün okula gideceği aktarılan yazıda, okullarda işlenecek dersler ve kaç ders saati işleneceği de belirtildi. Buna göre, 4. sınıflar için duyurulan programda, ilk gün 3, ikinci gün 2 saat olmak üzere toplam 5 ders saati Türkçe; ilk gün bir, ikinci gün iki ders saati olmak üzere toplam 3 ders saati matematik, ilk gün ve ikinci gün birer olmak üzere toplam 2 ders saati fen bilimleri; birer ders saati de sosyal bilgiler ve yabancı dil yer aldı.

Ancak, MEB Temel Eğitim Genel Müdürlüğü tarafından 10 Ekim’de gönderilen ek yazı ile 4. sınıfların ders programında değişiklik yapıldı. “Uygulamada görülen tereddütleri gidermek ama-

1 Cumhuriyet, 27 Ekim 2020.

cıyla ek açıklamaların gerekli görüldüğü” kaydedilen yazı ile toplam 3 ders saati olan matematik dersi azaltıldı ve 2 ders saatine düşürüldü. Matematikten azaltılan bir ders saati ise Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersine eklendi. Yeni programa göre, 4. sınıf öğrencileri, yüz yüze eğitimin ikinci gününde bir ders saati de Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi görecek.”

Dolaylı olarak bana gönderilen bir ileti bölümü:

“Ben klinik psikoloğum. Hem bir ilkokulda hem de özel bir klinikte çalışıyorum. Devlet memuru olduğum için bir yerde yazamıyorum. Malum, birkaç haftadır 1. sınıflar okula başladı. Fakat bazı çocuklarda çok ağır ruhsal problemler var ve okula gelmek istemiyorlar. Nedenini soracak olursanız; bu çocuklar sıbyan okuluna (tarikatların anaokulu) verilmiş. Canım resim yapmak istiyor ama günah diye ağlayan, sınıfta Atatürk’ün resmini (kötü adam) günah diye öğretmenine indirtmek isteyen, cennete gitmek için ölmek istediğini söyleyen, erkekle aynı sırada oturmamak için kriz çıkaran, başı açık olduğu için öğretmenini değiştirmek isteyen çocuklar çok sayıda. Bu çocukların bir kısmı yaşadığı ruhsal sorunlar nedeniyle zekâ geriliği tanısı alıyor (aslında öyle olmadığı halde). Şu anda özellikle İstanbul’un birkaç elit semti dışında neredeyse her mahallede sıbyan okulu açılmış.”

Hasan Kavuncu’nun iletisinden benim de okuduğum Kaya-tepe İlkokulu’nda Kadriye Toksözlü’nün öğrencisi olduğu anlaşılıyor. Muhteşem bir öğretmendi. Birinci sınıfta Sıdika Bediz, ikinci sınıfta Fikri Sağlar’ın anneannesi Feride Mutlu, üçüncü sınıfta Macide Merze öğretmenlerimdi. Bu aslan yürekli Cumhuriyet öğretmenleri günümüz MEB’in bütün mensuplarını kulaklarından tittukları gibi karatahta önünde susta durdururdu. “Bu nasıl gaflettir, bu ne nankörlük!” diyerek tamamına “Hal ve Gidiş” dersinden sıfır verirlerdi. Cennet varsa eğer, tamamı VIP bölümünde oturmaktadırlar!

Tarihi çok eskilere dayanır ama bildiğim kadarıyla, postmodernizm (çağdaşlaşma karşıtlığı) dolaylarında semirmiş olabilir:

Cehalet Bilimi'nden (l'agnotologie) söz ediyorum. AKP iktidara geldiğinden bu yana eğitim-öğretim, sanat ve kültür hayatımıza Cehalet Bilimi'nin yöntemleriyle zarar veriyor. Cumhuriyet ülkesine "darülharp" muamelesi yapıyor. Ama Cehalet Bilimi'yle güdüldüğü için, bir çocuk gibi, bozduğu saatin parçalarını toparlayamıyor. Kim bilir, belki de, Hiroşima benzeri bir enkaz bırakmak istiyordur.

Bu yakınlarda, bu "Cehalet Bilimi" ve onun karındaşı "Post-Truth" (post-verité; gerçek dışı, doğruluk karşıtı) konularında bir şeyler yazıp AKP'yi kantara vuracağım.

İMAM-HATİPLER BİR CUMHURİYET PROCESİ İMİŞ...¹

Şu AKP'den kadrolu yazıcıların zemberek akli karşısında şaşkınlıkla şaşmamak mümkün değil: *Hürriyet* gazetesi yazıcılarından Abdülkadir Selvi, bir televizyonda söylediği sözler dolayısıyla Erol Mütercimler'i eleştiriyor. İmam-Hatip okulları Tevhid-i Tedrisat Kanunu'na göre kuruldu ya, günümüz İmam-Hatiplerini gözümüzün içine baka baka bize kakalayacak. Herkes yutsa ben yutmam. Söz konusu yazı şöyle:

"Çünkü okullarımız laik Türkiye Cumhuriyeti'nin okulları. Ayrıca İmam-Hatipler bir Cumhuriyet projesidir. Dinin hurafecilerin elinde kalmaması için kurulmuş okullardır. Atatürk zamanında 29 İmam-Hatip okulu açılmıştır. İsmet Paşa döneminde İmam-Hatip kursları hizmet vermiştir, 1951 yılında ise Başbakan Menderes ve Milli Eğitim Bakanı Tefik İleri'nin gayretleriyle İmam-Hatipler kurulmuştur. İmam-Hatipler bir modeldir, İslam dünyasında din adına kurulan radikal terör örgütlerine karşılık din ve fen ilimlerinin birlikte okutulduğu, aydınlık din adamlarının yetiştirildiği bir projedir. Bu ülkeye cumhurbaşkanı yetiştirmiş

1 *Cumhuriyet*, 25 Eylül 2020.

bir okuldur. Unutulmasın, Cumhurbaşkanı Erdoğan da bir İmam-Hatiplidir.

Mütercimler'i El Kaide için söylemediği sözleri İmam-Hatipler için sarf ettiği için ayıplıyorum.”¹

“Unutulmasın, Cumhurbaşkanı Erdoğan da bir İmam-Hatiplidir,” diye yazıyor bay yazar. Eeee, n’olacak şimdi? Erdoğan’ın adını en iyi örnek olarak anıyor, yoksa insanlara gözdağı mı veriyor? Fark etmez!

Herkesin bir yazma ve konuşma tarzı vardır. Benim için konu Erol Mütercimler değil Bay Abdülkadir Selvi. Benim de işim bu bayla!

Öncesini bırakalım: Yabancı baskısıyla Köy Enstitüleri’nin kapatılıp yerine İmam-Hatipler’in oturtulduğu 1950’den bu yana adını anacağım alanlarda önem sahibi bir İmam-Hatip mezunu var mı? Matematik, fizik, kimya, biyoloji, astronomi, mühendislik, (vb); resim, müzik, felsefe, mantık, sosyoloji, teoloji, edebiyat, spor... Ama büyük müteahhitler var, sıradan mülki amirler ve milletvekilleri var... Ama kendi alanında otorite olmuş bilgin bir imam ve hatip yok!

Neden?

“İslam dünyasında din adına kurulan radikal terör örgütlerine karşılık din ve fen ilimlerinin birlikte okutulduğu, aydınlık din adamlarının yetiştirildiği bir projedir. Bu ülkeye cumhurbaşkanı yetiştirmiş bir okuldur. Unutulmasın, Cumhurbaşkanı Erdoğan da bir İmam-Hatiplidir” diyor Bay Selvi.

Yazımın başına aldığım satırlar Atatürk’ün kurduğu İmam-Hatip okullarını tarif ediyor. R.T. Erdoğan’ın İmam-Hatip okulları o okulların müsveddesi bile değil, karikatürü.

Bay Selvi’nin sözünü ettiği radikal terör örgütleri yoktu 1925’te; Şeyh Sait tarzı isyancı tarikatlar vardı.

1 Hürriyet, Abdülkadir Selvi, 9 Eylül 2020.

Cumhuriyet'in projesi 1950'ye kadar uygulandı ve proje gerçekleştirildi. Ama sonra? Bu ideal okullar AKP sayesinde İmam-Hatip Ticaret, İdare ve Müteahhitlik Medreseleri'ne dönüştü. Dönüşmedi mi Bayım?

2 Mart 1926 tarihinde kabul edilen "Maarif Teşkilatı Hakkında Kanun", Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun ilkelerinin ışığı altında eğitim hizmetlerini düzenlemiştir. Devletin izni olmadan hiçbir okulun açılmayacağını öngören bu kanun aynı zamanda çağdışı derslerin okul müfredat programlarından kaldırılmasını da sağlamıştır.

Tevhid-i Tedrisat Kanunu eğitim öğretimdeki "medrese" ve "okul" ikiliğine son verdiği gibi, eğitim öğretimin içeriğini laikleştirmeyi amaçlamıştır. Bütün okulların Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlanması, eğitim ve öğretimin biçim ve içeriğinin adı geçen bakanlık tarafından saptanması anlamına gelir. Ancak, günümüzde, Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu görev ve sorumluluklarını yerine getirdiğini ileri sürmek mümkün değil. AKP ve İslamcılar işte bu nedenle Tevhid-i Tedrisat Kanunu'na düşmandırlar.

Özetle: Önce AKP sonra Başyücelik rejimi Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu fiilen yürürlükten kaldırarak asrî medreseleri (İmam-Hatip okullarını) onun yerine ikame etmektedir. İmam-Hatipler artık Cumhuriyet'in projesi olmak niteliğini yitirmiş, İslamcı totaliter rejimin procesi haline gelmiştir.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ¹

AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan, Eskişehir'de koleksiyoner iş insanı Erol Tabanca'nın kurucusu olduğu, ünlü Japon mimar Kengo Kuma tasarımı Odunpazarı Modern Müzesi'nin açılışına katılmış ve burada bir konuşma yapmış. Bu konuşmayı hangi sıfatıyla yaptı bilemedim ama 17

1 Cumhuriyet, 20 Kasım 2020.

yıllık bir icraattan söz ettiğine göre galiba AKP Genel Başkanı sıfatıyla konuşmuş. (7 Eylül 2020)

“Türkiye, geçtiğimiz 17 yılda her alanda tarihinin en büyük dönüşümlerine, en büyük reformlarına, en büyük yatırımlarına, en büyük eserlerine, en büyük hizmetlerine kavuşmuştur. Ülkemizi demokraside ve ekonomide getirdiğimiz yerin önemini, elini vicdanına koyup geçmişten bugüne sağlıklı bir değerlendirme yapan herkes teslim edecektir. [...] Bununla birlikte iki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık. Bunlardan biri insan yetiştirme olan eğitim, diğeri ise insanı zenginleştirme olan kültür-sanattır. Sorun asla kültür sanata bakışımızda, bu alana verdiğimiz önemde değildir. Biz kültürü tıpkı, toprak, bayrak, askeri ve ekonomik güç gibi özgürlüğümüzün sembollerinden biri olarak görüyoruz. Dünyadaki güçlü ülkelerin paraları ve orduları kadar, hatta onlardan daha önce kültür-sanat alanındaki hâkimiyetleriyle bu sıfatı elde ettiklerini biliyoruz.”

AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan’ın “Bununla birlikte iki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık,” cümlesine kadar söylediklerine katılmamız kuşkusuz mümkün değil. Hiçbir şey üretmeyen beton yığınları; vergilerimizin 25 yılına ipotek koyan soygun yöntemi “yap, işlet, devret” modeli yol, tünel ve köprü yatırımları elbette rasyonel ve ekonomik değil. Bu nedenle bunları büyük eser ve büyük hizmet saymamız da olanak dışı. Ama “Bununla birlikte iki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık. Bunlardan biri insan yetiştirme olan eğitim, diğeri ise insanı zenginleştirme olan kültür-sanattır,” demesi son derece haklı. Ancak bu geri kalış, dinsel saplantı ve hurafelerin ürünü olduğu için, “nispeten” değil, tam anlamıyla benzersiz bir bozgun. Bu da çok doğal!

R.T. Erdoğan, insan yetiştirme bilimi olan eğitim ve öğretim alanında “nispeten” başarısız olduklarını iddia ediyor. Ben bu itirafın doğruluğunu kanıtlamak için çok yazı yazdım, yayımladım.

Kanıt: Bilime inanmayan, bilime karşı dinsel dogma ve hurafeleri “*ilim*” kisvesiyle savunan üniversite öğretim üyeleri ve bir rektör. Bu örnekler ne yazık Kütahya Üniversitesi’yle sınırlı değil. Yeryüzünün uygar ülkelerinde Darwin’in “*Evrım Kuramı*”na karşı “*din kitapları*”nın yaratılış efsanesini çıkartan tek bir uygar ülke bulamazsınız. Büyük bir olasılıkla R.T. Erdoğan da çalışma arkadaşlarının tamamı da “*Evrım Kuramı*”na karşıdır ama günümüzde “*evrim*”e dayanmayan bilimsel bilim ve teknoloji yoktur. “*Evrım*” dilbilimi bile kapsamaktadır.

Din bilgisi, dünyanın uygar ülkelerinde, genel ve örgün eğitim ve öğretim programlarında yer almaz. Özellikle uygar ülkeler diye yazıyorum. Çünkü 1923’te kurulan Cumhuriyet’in hedefi uygar ülkeler sınıfında yer almaktı. AKP iktidarı Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nu tersine çevirerek bu bilimsel ve çağdaş hedefe karşı (düşman) olduğunu dünyaya ilan etti. Bu amaçla, hortlamış Panislamist modelin dogmalarını uygulamaya başladı.

Kendi iktidarına yeniçeri yetiştirmek için yoksul halk çocuklarını devşirme yolunu seçti. Oysa adil bir sınavda İmam-Hatip mezunlarının yüzde 95’i üniversiteye giriş sınavını kazanamaz.

Benim *Din İman Masa Kasa* adlı kitabımın önsözünde yer alan bir bölümü aktaracağım:

“İmam-Hatip liselerinin önündeki engeller kalkmıştır. İHL’den mezun olunca; hem dininizi üst düzeyde öğrenecek hem de tıp, hukuk, siyasal, mühendislik gibi her çeşit üniversiteye girebileceksiniz. Hem halkın önüne geçip İmam-Hatip olabilecek hem de öğretmen, doktor, avukat, hâkim, kaymakam, müfettiş, mimar olabileceksiniz.”

Yeryüzünde bunun benzeri bir öğretim sistemi yoktur, ilkel bir köle yetiştirme sistemi. İlk ve ortaöğretimde beyinleri yıkayıp ütüleyecekler; bilim karşıtı dogmalarla tıka basa dolduracaklar ve düşünen insan yerine uzaktan yönetilen robotlar yetiştirecekler ve ülke yüzeyini bu türden piranalarla işgal edecekler.

İMAM-HATİPLER SONDA AMA...¹

30 Kasım 2020 tarihli *Sözcü* gazetesinin birinci sayfasında insanın gözüne sıçrayan çarpıcı bir manşet: “ÖSYM üniversite sınavlarının sonuçları açıklandı: Sınavda Fen Liseliler zirvede, İmam-Hatipler sonda.”

Bu başlık eski bir öğretmen olarak beni öldüresiye üzdü. Şimdi haberin tamamını okuyalım, üzüntümü sonra anlatırım:

“Sınavda Fen Liselilerin puan ortalaması 359,33 oldu. İmam-Hatip öğrencilerinin başarısı ise 180,01’de kaldı. 2 milyon 424 bin 718 kişinin katıldığı sınavın birinci ayağında, adayların yüzde 24’ü hiçbir fen bilimleri sorusunu cevaplayamadı. Temel matematikte ise tam 399 bin aday sıfır çekti. İmam-Hatipliler de puan türlerinde ortalama olarak çok gerilerde kaldı.

Üniversite sınavında en başarısız İmam-Hatipler:

Yükseköğretim Kurumları Sınavı’nın bu yılki oturumlarına ilişkin değerlendirme raporu ÖSYM tarafından yayımlandı. Üniversite sınavlarında lise türlerine göre Temel Yeterlilik Testi puan ortalaması şöyle oldu: Anadolu lisesi: 238,72. Fen Lisesi: 359,33. Sosyal Bilimler Lisesi: 275,07. İmam-Hatip Lisesi:180,01. Sınava başvuran herkesin girmek zorunda olduğu TYT’de matematik ve fende sıfır alanların sayısı dikkat çekti. Temel Matematik veya Türkçe testlerinin en az birinden 0,5 veya daha fazla puanı bulunan 2 milyon 257 bin 671 adayın 2020-TYT puanı hesaplandı. Birgün’ün haberine göre; bu durumda 38 bin 467 adayın puanı hesaplanmadı, yani sıfır almış kabul edildi. 512 bin 39 aday ise 150 puan alamadıkları için daha ilk barajı aşamadıkları için elendi.”

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi’ne göre: “(Madde 1) Bütün insanlar hür, haysiyet ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine karşı kardeşlik zihniyeti ile hareket etmelidirler. (Madde 26) Her şahsın öğrenim hakkı vardır. Öğrenim hiç olmazsa ilk ve temel safhalarında parasızdır. İlköğretim mecburidir.”

¹ Cumhuriyet, 15 Aralık 2020.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 42. maddesine göre "Kimse, eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılamaz.(...) Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılamaz. Eğitim ve öğretim hürriyeti, Anayasa'ya sadakat borcunu ortadan kaldırmaz. (...) Devlet, maddi imkânlardan yoksun başarılı öğrencilerin, öğrenimlerini sürdürebilmeleri amacı ile burslar ve başka yollarla gerekli yardımları yapar."

İnsanlar elbette ilke olarak eşit doğarlar. Doğarlar ama içinde (içine) doğdukları maddi öznel ortam, doğum anından itibaren bu eşitliği bozar. Çünkü bu ortam toplumsal eşitsizliğin sonucu ve nedenidir. İyi niyetli İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi de TC'nin iyimser Anayasası da, eğitim ve öğretimin eşitlik ortamı içinde olmasını devlete ve topluma veriyor.

Veriyor ama Türkiye'nin devlet otobüsünün soför mahallinde çağının çağdaşı olmayan bir sürücü oturmakta ve Anayasa'nın "Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılamaz" diyen 42. maddesine karşın, bu sürücü, otobüsü İmam-Hatip okulları durağına sürmekte, milletin çocuklarını bu durakta indirmektedir. Kayıdı yapılan öğrencilerin yüzde 95'i bu okullarda okumak istememektedir. Üstüne üstlük bu okulların din dersleri dışındaki müfredatı normal ortaöğretim okullarınınkinden çok farklıdır: Türkçe başta olmak üzere sözel dersler ile matematik ve fen dersleri çok zayıf kalmaktadır. Bu nedenle çocuklar (öğrenciler) zekâ bakımından yakın olmalarına karşın İmam-Hatip mezunları öteki ortaöğretim okulları mezunlarıyla yarışamamakta ve son sırada yer almaktadır. Öteki okulların da çok iyi olduğu söylenemez ama İmam-Hatiplerin karşısında ezici bir üstünlükleri vardır.

AKP de başta olmak üzere bütün Millî Görüş partileri, okulları, meslekleri ve devlet kadrolarını, askeriyei dinselleştirerek (İslamcılaştırarak) bir İmam (Molla) rejimi kurmayı hedeflemiş-

lerdir. Ama olmuyor, olmuyor işte!.. Oldurmak için Anayasa'nın başlangıç bölümü ile 2. maddesinde tanımı yapılan Cumhuriyet Devleti'nin (gerçekten) hizmetinde olacaksın.

İMAM-HATİP OKULLARI HAKKINDA¹

Bu ay yayımlanan *Türk Aydınlanması ve Laiklik* (SİA Kitap) adlı kitabımdan bir alıntı yapacağım:

“Aslına bakarsanız, İmam-Hatiplerin ders programına fen derslerinin konulması son derece önemli. 25 yıldır bu konuda yazdığım yazılarda hep bunu önermişimdir. İmam-Hatiplerin kuruluş amacına uygundur. Öğrencilere çok iyi Arapça ve Arapçanın yanında bir Batı dili öğretilmesinin bu okulların kuruluş amacına uygun olduğunu yazmışımdır. Böylece Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kadrolarında ve camilerde görev yapacak imam ve hatiplerin topluma gerçekten yararlı olacağını düşünmüştümdür. 1924 yılında Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu çıkartanların, yasa ile medreseleri, türbe ve zaviyeleri kapatanların ve öteki Devrim Yasaları'nı çıkartanların en büyük amaçlarından biriydi bu: İmam-Hatip okulları sayesinde, ulema ve ilmiye sınıfının toplum üzerindeki yıkıcı etkilerine son vermek.

Ama ne olduysa 1950'den sonra oldu ve “ulema ve ilmiye sınıfı”nın yeraltına inen kalıntıları bilinçsiz siyasetçileri etkileyerek Cumhuriyet'in en içten reformlarından biri olan İmam-Hatip projesini yozlaştırdılar ve geleceğine kibrit suyu döktüler. Böylece İmam-Hatipler gerici ve karşıdevrimci siyasetin arka bahçesi, bostanı oldular.

Bu gerici ve karşıdevrimci dönüşüm, Demokrat Parti'nin, Adalet Partisi'nin, askeri darbelerin ve öteki sağ partilerin eğitim-öğretim politikası haline geldi.

Şimdi artık, bu paralel (gayrimeşru, yasadışı) eğitim-öğretim tezgâhının, Cumhuriyet'in laik okullarını yutma zamanı geldi.”²

1 Cumhuriyet, 27 Aralık 2020.

2 Aydınlık, İmam-Hatip Liselerine Kıyak, 9 Şubat 2014.

Bu yazıyı yazmamın üzerinden 6 yıl 10 ay geçmiş... Geçenlerde bir dostumdan bir yazımla ilgili bir ileti aldım: Bir vesile ile birkaç İmam-Hatip okulunu yakından görmek fırsatı bulmuş, bana izlenimlerini aktarıyor: Kız-erkek 12-13 yaş grubunda cıvıl cıvıl çocuklarla konuşuyor. Aralarından biri Arapça dersini sevmediklerini söylüyor. Arkadaşım “Neden Arapça dersi zor mu?” diye soruyor. Aldığı cevap şöyle: “Hiçbirimiz o dersi sevmiyoruz.” İyi de Arapçayı sevmeden nasıl Arapça öğrenecekler, nasıl din adamı olacaklar? Arkadaşımın genel izlenimi şöyle:

“Bu okulda çalışmam İHL’ler hakkındaki bilgilerimi artırdı. Özellikle son yıllarda yapılan İmam-Hatip okullarından birisini ziyaret etmenizi öneririm... Bir kere hemen hepsi kompleks yapı şeklinde... Yani kreş, ilkökul, ortaokul ve lise yanyana... Kreşte başlayan çocuk liseyi burada bitirecek şekilde planlamışlar... İnanılmaz güzel, geniş, ferah, zengin donanımlı bir yapıları var... Müdür odaları, öğretmen odaları tam bir lüks ve şatafat gösterisi... Yukarıdan “deneme okulu” diye adlandırılan bu okullara çok büyük baskı var. Sözüünü ettiğiniz başarı düşüklüğünü yok etmek, üst sıralara çıkarmak için inanılmaz bir gayret içindeler. Doğal olarak okul yönetimleri ve öğretmenler de büyük baskı altındalar. Bu deneme okullarında müfredatları değiştirerek matematik ve Türkçe derslerine ağırlık vererek başarı çitasını yükseltmek istiyorlar...

Çocuklar ellerindeki akıllı telefonlarla tanıdıkları dünya ile kendilerine anlatılan dünyanın farklarını yaşayarak görüyorlar ve bu dünyada kalmak istiyorlar.. Deneyimim o ki; bu teknoloji ve iletişim çağında biat toplumu yaratmak isteyenler çok da başarılı olamayacaklar...”

Bu çocuklar genellikle yoksul ailenin çocukları ama IQ bakımından genel ortaokul ve liselere giden çocuklardan daha düşük düzeyde değiller. Ama üniversite sınavlarında en düşük puanları alıyorlar. Çünkü bu okullara ailelerine ve kendilerine rağmen mahkûm edilmişler; öğretmenlerin bile bilmediği klasik

Arapçayı öğrenmeden Kuran'ı nasıl anlayacaklar ve mesleklerini nasıl yapacaklar?

Kapatılan Millî Görüş partileri ve AKP bu okulları kendilerine ebedî iktidarı sağlayacak “Yeniçeri Ocağı” olarak gördüler. Öğrenciler, yeter ki programlanmış robot olarak kurgulansınlar, Arapça öğrenmeseler de olur. Nasıl olsa başka mesleklerde İslamcı amaçlar için kullanılacaklar.

Avrupa'da Rönesans İncil'in Latince'den ulusal dillere tercüme edilmesiyle başladı. Arapça Allah'ın dili değildir, Hz. Muhammed'in dilidir. Tevrat ve İncil İbranilere İbranice indirildi. Ayrıca Kuran yüzde yüz Arapça değildir, içinde Aramca, İbranice, Farsça, Süryanice, Yunanca, Kıptice sözcükler de vardır. Özel öğrenim görenlerin dışında Arap elitler bile Kuran'ı anlamazlar. Türkiye'de Arapçayla Kuran öğretemezsiniz.

EDEPSİZ KIZLAR VE ERKEKLER¹

Bazı şeylere burnumu sokmak istemiyorum ama olmuyor. Sayfa yoldaşım Barış Terkoğlu'nun “Ayasofya'ya Bile ‘Fuhuş Yuvası’ diyen İslamcı”² adlı yazısını okuyunca elime dur diyemedim. Biliyorsunuz, Sakarya Medresesi hocalarından Ebubekir Sofuoğlu adında biri Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan'dan aldığı ilhamla üniversiteleri “fuhuşevi” ilan etmiş ve “Cumhurbaşkanımız da vurguladı, neredeyse fuhuş evleri...” demiş... Barış Terkoğlu kardeşimiz R.T. Erdoğan'ın iki kez söylediği sözleri yazısına almış.

1956-1960 yılları arasında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nde bulundum ve Fransızca Bölümü'nden mezun oldum. GEE, Cumhuriyet'e çağdaş öğretmen yetiştirmek üzere 1926 yılında Atatürk tarafından kurulmuştu. Karma ve yatılı bir yükseko-

1 *Cumhuriyet*, 29 Aralık 2020.

2 *Cumhuriyet*, 21 Aralık 2020.

kuldu. Karma (kızlı/erkekli) olduğu için şanlı ve muhafazakâr halkımız ona “Kubbeli Kerhane” derdi. Bu konudaki yazılarımı *Hürriyet* ve *Cumhuriyet* arşivlerinde bulabilirsiniz.

1965 yılında, Fransız Hükümetinin bursuyla Sorbonne’a bağlı bir Enstitüde okuyor ve Paris dışındaki La Résidence Universitaire Jean Zay yurdunda kalıyordum. İlk pazar günü kapım çalındı ve içeri iki kız girdi. Bir bildiriye imzalamamı istiyorlardı. Yurtta yeni olduğumu söyleyince bana konuyu anlattılar. Meğer kızlar yurdunda kalan kızlar erkeklerin yurdunda erkeklerin odasına konuk olarak gelebiliyorlarmış, fakat kızlar oğlanları kendi odalarına konuk olarak alamıyorlarmış. Bu durumu eşitliğe aykırı gördükleri için protesto ediyorlarmış. Bildiriye imzaladım. Bir süre sonra Jean Zay’dan ayrıldım ve Montparnasse’da bir otele taşındım. Jean Zay kızlarının yaptığı grevler ve çıkardığı olaylar 1968 olaylarının başlangıcıdır.

1986 yılında Fransız Kültür Bakanlığı Comte de Lautréamont’nun *Maldoror’un Şarkıları*’nı çevirmem için bir yıllık burs vermişti. Bu kez, Cité Internationale Universitaire de Paris’te “Fondation Deutsch de La Meurthe” pavyonunda kalıyordum. Cité’de neredeyse her ülkenin kendi yurdu vardı. Merkezinde geniş bir parkın yer aldığı Cité Universitaire de Paris’te kafeteryalar, yüzme havuzu, fitness salonu, tenis kortları, tiyatro salonu, restoran, banka, postane, yemekhane gibi imkânlar vardı. Kuruluşunda yer ayrılmasına karşın Türkiye’nin yurdu yoktu. Ulusal yurtların durumunu bilmiyorum ama bizimki karma yani kadınlı-erkekli idi. Duşlar ortaktı. Benim yanımdaki odada bir müzisyen hatun kalıyordu. Kız kapıma bir gün olsun dayanmadı. Ben de onunkine dayanmadım. Haziran ayında Ülker de geldi yanıma. Kaldığım süre içinde “Fondation”da hiçbir olay olmadı. Demem o ki aynı şey bir gün ülkemizde de olabilir.

R.T. Erdoğan 5 Kasım 2013’te yaptığı “nokta”lı konuşmada şöyle diyor: “Bazı yerlerde yurtlar noktasında ihtiyaca cevap

veremediğimiz için evlerde kalma noktasında sıkıntı yaşıyor. Buralarda güvenlik güçlerimize gelen istihbari bilgiler var. Valiliklerimiz bu durumlara müdahale ediyorlar.”

AKP hükümeti bir muhafazakâr demokrat olarak müdahil olabilir mi? Olabilir ama bu girişim yasadışı olur. Bu kira evleri ortaklaşa tutanlar 18 yaşının üzerinde reşit insanlar. Diyelim ki oğlan mühendis, kız doktor, öğrenci değiller. Canları isterse bir ev kiralayarak ya da parayı bastırıp satın alarak burada birlikte kalabilirler mi? Kalabilirler. Artık otellerde de evlilik cüzdanı istenmiyor. 18 yaşını geçmiş reşit öğrencilerin ne farkı var mühendis erkek ve doktor kızdan? Bu birliktelik yasalara aykırı değil. Bu konuda ne üniversite ne de hükümet yetkili. Tek yetkili aileler. Peki gençler ailelerini de dinlemez ise hükümetin polisi yasal olarak bir şey yapabilir mi? Yapamaz.

Dini bütün gençlerin ve dahi evli milletvekillerin “muta nikâhı” yaptıklarını ileri sürüp kendimi haklı çıkarmak da istemem.

R.T. Erdoğan’ın yakındığı “rezillikler” yurt yetersizliğinin sonucu ise, “muhafazakâr demokratlar”ın milletin namusunu kurtarmak için devlet hazinesindeki paraları çarçur etmeyip yurt yaptırmaları gerekmez mi? Demek ki sorumluluk onlarda. Bu da çare değil. Gençler ayrı ayrı ev kirayıp birbirlerine konuk olabilirler.

Bu durumda bu arkadaşların yapabilecekleri bir tek şey var: Kızlara, Ortaçağ Avrupası’nda olduğu gibi “bekâret kemeri” taktırmak; erkeklere ne yapacaklarını da gene kendileri bilir.

4. BÖLÜM

MASALLA EKONOMİ

MUHALEFET DİLİ VE “BİZ” İLLETİ¹

20 Eylül 2018 tarihli *Sözcü* gazetesinin yarım sayfalık manşeti dikkatimi çekti:

“Yanlış ekonomik politikalar ülkeyi bu hale getirdi.”

Özne belli değil. Bu işi kim yapmış olabilir? CHP mi? Olamaz! Böyle bir şeyi ancak iktidar yapmış olabilir. O halde doğru cümle şöyle olmamalı mı? “Hükümetin (Cumhurbaşkanı’nın) yanlış ekonomik politikaları ülkeyi bu hale getirdi.

Manşet devam ediyor: “4,9 trilyonu betona gömdük, fabrikaları sattık, şimdi onların yerinde keçiler otluyor.”

4,9 trilyonu biz mi betona gömdük? Yoksa *Sözcü* gazetesi mi? Hayır, AKP iktidarı gömdü.

Fabrikaları *Sözcü* gazetesi mi sattı? Hayır, AKP iktidarı sattı.

O halde cümlelerin şöyle olması gerekmez mi?

“AKP iktidarı 4,9 trilyonu betona gömdü, fabrikaları sattı” ya da şöyle “4,9 trilyonu betona gömdüler, fabrikaları sattılar.”

Şimdi cümlelerin doğru öğeleri doğru yerlerinde durmakta. Atılan ok doğru hedefi vuruyor.

İnsan soyunun en büyük bulgusu nedir diye sorsanız, gözü-mü kırpmadan dildir, lisandır derim. Elbette bir de sayılar var ama dil olmasa o da olmazdı. Çünkü sayılar da dildir. Dil uygarlıktır, dil düşüncedir, dindir, matematiktir, fiziktir, kimyadır.

Sözcükler bir dünyadır. Bir zamanlar okullarımızda dilbilgisi (gramer) çok ciddi öğretilirdi. Türkçeden bütünlemeye (ikmale) kalınmazdı. Aslında dünyanın bütün dillerinde sözcük (kelime) türleri aynıdır: Ad (İsim), Adıl (Zamir), Önad (Sıfat), Belirteç (Zarf), İlgeç (Elat), Bağlaç, Ünlem, Eylem (Fiil)...

Sözcükler, sözcüklerin kullanımı insanların ruh ve zihniyet dünyasını yansıtan aynadır. Örneğin bir şahıs zamiri olan “Ben”, bir mülkiyet (iyelik) sıfatı olan “Benim”, son derece tehlikeli

1 *Cumhuriyet*, 2 Ekim 2018.

sözcüklerdir: Benim valim, benim kaymakamım, benim bakanım, benim çakalım, benim polisim... Bu türden konuşan kişiye, Orhan Kemal romanlarında, “Beri bak yeğen, çakal belki senin olabilir ama geriye kalanların hiçbiri senin değildir, devletindir, milletindir. Sen ne devletsin ne de milletsin!” derdi.

Bir arkadaşım bir zamanlar “Biz” şahıs zamiri ile “Bizim” mülkiyet zamirine kafayı takmıştı. “Türklerin Miz-Mız Hastalığı” derdi. “Bize bizde biz derler, bizden büyüğüne çuvaldız derler!” diye tekrarlayıp dururdu.

“Ben” ve “Benim”ciler de var memlekette. Bilirsiniz, R.T. Erdoğan “Ben” ve “Benim” demeyi pek sever. Buna karşın muhalif, özellikle de CHP’li siyasetçiler “Biz” ve “Bizim” demeye bayılırlar ve bu yüzden konuşmalarının muhalif anlamını yok ederler.

Dolana dolana işte geldik Vehbi’nin kerrakesine. Derdimi anlatmak için bir gazete yazısından örnek vereceğim. Yazıda şöyle bir cümle var: “Ve sınırimızı PKK’ya açtık.”

PKK’ya sınırimızı açan “biz” kim? Siz kimsiniz?

Yazının içinde yer alan cümle biraz daha uzun. Şöyle:

“Biz ise sınırları resmen açtık. PKK artık bizim askerimizin önünden özgürce, elini kolunu sallaya sallaya girip çıkıyor.”

Tekrar soruyorum “biz” kim? Türk halkı mı? Değil! Öyleyse kim? Kimileri “Devlet” diye cevap verebilir. Bu da yanlış. Doğrusu AKP.

Demek oluyor ki, muhalefet yapmak için “muhalif cümle” nasıl yapılır ilkin onu öğreneceksin. “Biz” öznesini ancak ve sadece kendin de işin içindeysen kullanacaksın.

Televizyondan son bir örnek: “Milyonlarca Suriyeliyi ülkemize getirip dilenci ve fahişe yaptık.”

İyi, aferin, tebrikler!

“Biz” kim? Türkiye mi, Türk halkı mı, iktidardaki hükümet mi?

Muhalefet, doğru cümle, doğru özne, doğru fiil ve doğru yüklem ile yapılır. Yoksa söyledikleriniz sadece sizin değil ülkenin de başına bela olur.

Ha, bir de şu var: “AKP hükümeti” yerine de asla “Devlet” demeyeceksin!

BOZUK SAAT, ÇALIŞAN SAAT¹

Beştepe’de düzenlenen Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri töreninde konuşan Erdoğan, bakın ne demiş: “16 yılda demokraside ve ekonomide çok büyük devrimlere imza atan Türkiye, maalesef eğitim ve kültür-sanat politikalarında arzu ettiğimiz mesafeyi kat edememiştir. Bu alanlardaki gelişmelerin diğer yatırımlar gibi sadece devlet projeleriyle, kamu imkânlarıyla sağlanabilmesi işin tabiatına uygun değildir.”

16 yılda Türkiye’nin demokraside ve ekonomide çok büyük devrimlere imza attığı iddiası kuşkusuz bir vehimden ibaret. Erdoğan’ın önderliğinde AKP demokrasi ve ekonomide bir karşı devrim vebası yarattı. Ancak Başyüce, özünde Marksist bir görüş de dile getiriyor. Karl Marx, *Ekonomi Politiğin Eleştirisine Katkı*’da sanat ve ekonomik gelişme arasındaki ilişkiyi şöyle dile getirir (Kafadan aktaracağım için, sayfasını veremeyeceğim): “Sanatın en yüksek gelişmesinin düzeyi ile toplumsal gelişmenin maddi temelleri arasında doğrudan bir ilişki yoktur.”

Başyüce’ye göre AKP ülkesinin demokrasi ve ekonomi alanlarındaki başarısı (!) sanat ve edebiyat alanındaki başarısının çok üzerinde. Bence durum tam tersi: Sanayi ve tarım iflas durumunda; kamu ve özel girişim uçan kuşa borçlu; hazine ve sermaye iflas etmiş; kalkınma sıfır. Fazla konuşma gereksiz.

Karl Marx bir toplumda sanatların (resim, heykel, müzik, mimari, tiyatro...) ve edebiyatın (şiir, roman, öykü, deneme, tiyatro...) gelişme düzeyi ile ekonomik düzey arasında tam anlamıyla bir örtüşme ve denklik olmadığını söyler. Doğrudur, çünkü sanat ve edebiyat alanında üretim ve yaratı bireyseldir. Sermayesi ve yatırımı yetenektir. Demokrasi ile ilişkisi vardır ama sanatçı ve yazarlar demokrasi kılığında da başyapıtlar yaratabilirler. Yurtiçi ve yurtdışı (sürgün yeri) değişmez.

1 Cumhuriyet, 8 Ocak 2019.

Şu anda sanatın ve edebiyatın bulunduğu yerden hoşnut değilim ama, uluslararası planda, AKP iktidarının ekonomi ve demokrasinin bulunduğu yerin çok üzerinde. Gerçek bu!

Başyüce Erdoğan sanat ve edebiyat alanında “Mesafe kat edemedik” diyor ki kendi aşireti için çok doğru. Sanat ve edebiyat ancak laik, eşitlikçi ve eğitimin bedava olduğu ülkelerde gerçekten gelişir. Ama bunların eksikliği bile bireysel yaratıyı engellemez. Kısacası imam ve hatip öğretiminin temel okul yapıldığı memleketlerde sanat ve edebiyat ölür. Çünkü biat ve itaat sanatsal yaratıya karşı kezzap gibidir.

Başyüce Erdoğan mimari alanında “mirasa sırtımızı döndük” de diyor. Mimari alanında, para sahibi işverenin beğenisi (zevki) önemlidir. Yapıyı yaptıran, evrensel burjuvazinin kültür ve zevkine sahip değilse mimar ne yapsın?

Elbette yöneticilerin ufuk ve beğenisi de önemli. 1923-1950 arasında yaptırılan ve anıtsal değeri yüksek yapılardan bazılarını sayalım: Mimar Kemalettin’in eserleri (Gazi Eğitim Enstitüsü, Ankara Palas, Tayyare Apartmanları, Bebek Camii ve ötekiler), eski ve yeni TBMM binaları, Anıtkabir, Ankara Garı, İstanbul Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakülteleri, Mersin Halkevi (günümüz opera binası), Türk Tarih Kurumu (Ankara), Saracoğlu Mahallesi ve daha niceleri. 1923-1950 Cumhuriyeti mirasımıza sırtını dönüp ihanet etmedi, geliştirdi

Başyüce’nin şikâyet ettiği lüks gecekonduların %99’u kendi zamanında yapıldı. Taksim’de yapılan cami ile Bebek Camisi mukayese edilsin yeter.

Türk televizyon dizilerinin Güney Amerika’da, Afrika’da, Arap ülkelerinde gösterilmesi hiç de övünülecek bir şey değil. Popüler kültürün süprüntüleridir.

Başyücelik rejimi laik ve çağdaş sanatı rahat bıraksın yeter. Bütün yatırımı kendi cenahına yapsın, bakalım ne edecekler?

PİŞKİNLİĞİN BU KADARI (1)¹

Zorda kalmazsam, gündelik siyasete kesinlikle bulaşmam. Bazen bıçak kemiğe dayanıyor. Pişkinlik kıskırtıyor beni. *Hürriyet*'ten Ahmet Hakan, R.T. Erdoğan'ın İBB Başkan adayı Binali Yıldırım ile bir yol sohbeti yapmış (22 Şubat 2019). Keyf onların değil mi yaparlar! Ama Ahmet Hakan, adaylığının açıklandığı gün neden TBMM Başkanlığı'ndan istifa etmediğini sormuyor Binali Bey'e. Ve böylece amigo durumuna düşüyor. Dede Korkut ahlakına sahip bir siyasetçi sonuna kadar beklemez, bulunduğu makamın maddi ve manevi olanaklarından yararlanmaya tenezzül etmez, adının resmen açıklandığı anda istifa ederdi.

Yol sohbeti sırasında aday Binali Bey "Seçimi hesaplasmaya dönüştürmek, İstanbul'a kötülük yapmaktır," buyuruyor ki Türkçe cümle kurmayı bilen ve siyasetten biraz anlayan bir vatan-daş bu cümlelerin Erdoğan'a yöneltilmiş bir eleştiri olduğunu sanabilir. Ama yüzey yapısından düşey yapısına yöneldiğimiz zaman cümlelerin anlamı çoğalır. O zaman iş çetrefilleşir. Binali Bey, elbette, Reis'ini eleştirmiyor; mugalata yapıyor. "Seçim"; hesaplama, eski defterlerin açılması, alacak-verecek hesabı yapılması, günah ve sevapların sayılması, kirli çamaşırların sergilenmesi anlamına gelir. İşin raconundan söz ediyorum. Anlaşılan, Binali Bey, başından birkaç evlilik geçmiş kart bir damat adayına turfanda muamelesi yapılmasını istiyor. Çok zor, geçmişinde bir yığın vukuat ve sabıka var.

1955 doğumlu Binali Yıldırım babasının "İyi bir celep" olduğunu söylüyor. Yani hayvan tüccarı. Sonra otobüsçülükten de biraz para kazanmışlar. Yani Koçlar, Sabancılar türünden bir ailesi yok. Ama çocuklarını İTÜ'de okutabilecek paraları var.

İstanbul Teknik Üniversitesi Gemi İnşa ve Deniz Bilimleri Fakültesi'nden mezun olduktan sonra aynı okulda mesleğiyle

1 *Cumhuriyet*, 12 Mart 2019.

ilgili işlerde çalışmış. 1994-2000 yılları arasında İBB İstanbul Deniz Otobüsleri İşletmeleri Genel Müdürü olması hayatının dönüm noktası. Tahsili kuvvetli ama R.T. Erdoğan döneminde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde çalışmış olması çok daha önemli. İslamcılığa bulaşmışlığı olmasaydı, Erdoğan ona iş vermezdi.

Binali Bey, "İstanbul Büyükşehir Aşireti" mensubu ve AKP'nin Kurucu Üyesi olarak 58, 59, 60 ve 61 numaralı hükümetlerde Ulaştırma Bakanlığı yaptı. Bu göreve 4. kez getirilen ilk bakan oldu. Türkiye Cumhuriyeti'nin "Son Başbakanı" olmak sıfatıyla lanetlendi. Ardından teselli niyetine TBMM Başkanlığı'na getirildi. Şimdi de attan indirilip eşeğe bindirilmek suretiyle İstanbul'a Şehir Emini olmaya tayin edildi. Kendi iradesiyle değil.

Bakanlık dönemlerinde vukuatlı işleri var: 2003-2013 yılları arasında 17.500 km bölünmüş yol inşaatı; 26 adet olan aktif havalimanı sayısının 55'e çıkarılması; Ankara-Eskişehir, Ankara-Konya, Ankara-İstanbul Yüksek Hızlı Tren projeleri; Marmaray projesi ile İstanbul'un Asya ve Avrupa yakalarının denizaltından demiryolu ile birbirine bağlanması; İstanbul'un iki yakasını denizin altından birbirine bağlayacak olan Avrasya Tüneli; 3. Boğaz Köprüsü (Yavuz Sultan Selim Köprüsü); İstanbul-İzmir Otoyolu ve dünyanın en uzun asma köprülerinden biri olan İzmit Körfez Geçişi Köprüsü; 1213 km Yüksek Hızlı Tren demiryolu hattı inşası, 9350 km konvansiyonel demiryolu hattının yenilenmesi; Avrupa'nın en büyük konteyner limanlarından biri olan Çandarlı Limanı; Dünya'nın en büyük havalimanlarından biri olacak olan İstanbul 3. Havalimanı. Ancak bunların tamamı, devlet kasasını ve halkın kesesini soyma aracı olarak kullanılmış; kullanılacak. Karayolları ve demiryolları ise kalite bakımından tam anlamıyla bir fiyasko ve yüzkarası! Kazalarda ölenlerin hesabını mahşer günü zor verir.

PİŞKİNLİĞİN BU KADARI (2)¹

Binali Yıldırım'ın bakanlık yaptığı dönemlerde 59 milyar 558 milyon 225 bin dolar gelir elde etmek için 10 liman, 81 elektrik santrali, 40 tesis/işletme, 3 bin 483 taşınmaz, 3 gemi, 36 maden sahası, araç muayene hizmetleri (TÜVTÜRK) özelleştirilip satılmış. Yani halkımızın döktüğü kan ve alınterinin ürünleri elin yabanına peşkeş çekilmiş.

Bunun sonucu, ülke sanayisi çökmüş; sanayi işletmeleri, kâğıt ve şeker fabrikaları, gümüş fabrikası örneğinde olduğu gibi kapatılmış, çalışanlar işsiz kalmış; üretim yapılmadığı için ithalat yapılmış ve bunun sonucu olarak fiyatlar yükselmiş. Ekonominin çökmesinin, enflasyonun yükselmesinin en önemli nedeni de budur. Binali Bey, TELEKOM satışı ile şimdiye kadar devlete atılmış en büyük kazığın seyircisi olmuştur.

“Ortak Akıl” denen ucubenin mucidi Erdoğan Reis'e göre, Yap-İşlet-Devret yöntemiyle iş yaptırmak, dünyada kimsenin aklına gelmeyen dâhice (!) bir iş. Devletin kasasından, halkın cebinden bir kuruş harcamadan (!) köprüleri, yolları, geçitleri, havaalanını sadece AKP yaptırabilir. Vallahi doğrudur: Mühahhite, kullanım sayısı ve tazminat garantisi veren; bankalardan kredi bulan ve bu krediye devleti kefil yapan, dünyada, bir başka hükümet yoktur. Ankara-Eskişehir, Ankara-Konya, Ankara-İstanbul Yüksek Hızlı Tren projeleri bu yöntemle yaptırılıyor. Marmaray projesi ile İstanbul'un Asya ve Avrupa yakalarının denizaltından demiryolu ile birbirine bağlanması bu yöntemle yaptırılıyor. Avrasya Tüneli; 3. Boğaz Köprüsü (Yavuz Sultan Selim Köprüsü); İstanbul-İzmir Otoyolu, İzmit Körfez Geçişi Köprüsü bu yöntemle yaptırıldı. Verilen garantiler tutmadığı için, kullanmayan halktan alınan vergilerle her yıl tazminat ödeniyor. Özetle: Yap-İşlev-Devret mucizesi (!) sayesinde, geçilmeyen köprü, tünel ve otoyolların yıllık borcunu doğmamış çocukların sırtına yüklemişler.

1 Cumhuriyet, 15 Mart 2019.

CHP milletvekili Deniz Yavuz Yılmaz'ın sormasıyla ortaya çıkan son vukuat şu: Şehir Hastanelerine hasta sayısı garanti edildiği gibi, Yüksek Hızlı Tren'e de yolcu garantisi verilmiş. CHP'li Yılmaz, Ankara'da 9 kişinin hayatını kaybettiği kazadan sonra YHT hatları için garanti verilip verilmediğini sormuş. Ulaştırma bakanlığı, yolcu başına 1,5 dolar + KDV garantisi verildiğini açıklanmış. Bu da işbilir (!) Binali Bey'in işi. Uçuş güvenliği olmayan Üçüncü Tayyare Meydanı rezaleti de Binali Bey'in işi. Meydanı yapan ortaklar iflas halinde. Kaygılanmaya gerek yok, arkalarında aslan gibi AKP iktidarı var. Bu AKP iktidarı gibi hamarat (!) bir işveren görülmemiştir. Reis'e sorsan, Yap-İşlev-Devret mucizesi (!) Tek Parti diktatoryasından kalan mirastır. 31 Mart'a kadar, bu gerçeği (!) seçim meydanlarından ifşa ederek CHP'yi yuhalatabilir.

Ailesinin 17 şirketi, 28 gemisi ve 2 süper yatı olduğu söyleniyor.¹ Gözü olanın gözü çıksın! Çalış senin de olsun! Olsun ama kimi münafıklar, bu yükselişi, Sovyetler Birliği'nin yıkılışından sonra eski nomenklaturanın² "Rus Oligarkları" olarak ortaya çıkışına benzetebilirler. Binali Bey, Türkiye'nin çöküş yaşadığı her alanda çok büyük sorumluluğu olan bir adam. Hani topçu değil ki Başakşehir'e transfer edesin. Türkücü de olamaz. Ama böyle bir insan Reis Bey Hazretleri'ne vekâleten İstanbul Büyükşehir Başkanı olamaz mı? Bal gibi olur! Harbiye Açık hava'ya, Yap-İşlet-Devret yöntemiyle açılır kapanır tavan yaptırır. Ahmet Hakan'a dediğine bakılırsa 12 ay boyunca orada cümbüş tertip edecekmiş. Eh artık, malı sahibine teslim ettikten sonra oraya müdür olur!

1 cumhuriyet.com.tr, Yayınlanma tarihi: 19 Mayıs 2016 Perşembe, 13:28.

2 Parti kodamanları.

TÜRKİYE'Yİ KİM BÖLECEK?!

4 Mart 2019 tarihli *Sözcü*'nün manşeti AKP'nin içine düştüğü kolektif hezeyanı dünyaya ilan ediyor: “AKP'ye oy verenden Allah hesap sormaz.” Bu türden zırvaları söyleyenleri Reis Bey neden hizaya getirmiyor? Kendisini (onu) putlaştıranların din-den en küçük nasıpları yoktur. Bilmiyor mu? Fitnedir, şıktır, küfürdür! Tamamı inanç hırsız!

“Başyüce” tarzında Cumhurbaşkanı olmakla yetinmeyen ve Türkiye'nin bütün belediyelerine de başkan olmak isteyen Erdoğan, Ardahan ve Artvin'de halkın huzurunda: “*Bu ülkeyi kimse bölemeyecek*” diyor ve ardından “*Sekülerlerin de partisiyiz*” diye bir güldürü ekliyor. Türkiye'de devlet onların, din onların, hürriyet onların, tapu ve kadastro onların ve olmayan sekülerlik de elbette onların olmalı, olacak! Neden onların olmasın? Eh, her şey onların ama bakalım bölücülük kimin, bakalım bu kirli rüt-beyi kimin omzuna takmış:

“Ekonomik kalkınmanın da sosyal kalkınmanın da anahtarı birlik siyasetidir. Türkiye'nin yürüyüşünü engellemeye çalışanların farklılıklarımızı kaşınması tesadüf değildir. Sağ-sol denilerek, Alevi-Sünni denilerek son 30 yılda da Türk-Kürt denilerek milletimizin kardeş kavgasına sürüklenmek istenmesinin sebebi budur. Kardeşi kardeşe kırdırma politikasının Türkiye'ye çok büyük faturaları olmuştur. Millî iradenin üstündeki darbe gölgesi senelerce eksilmemiştir...”²

Erdoğan'ın “Birlik”ten kastı herkesin AKP'li olması ve Başyüce'nin arkasından koyun sürüsü gibi gelmesi. Gerinerek iddia ediyor ama hiçbir ekonomi kitabında kalkınmanın anahtarının “Birlik” olduğu yazmaz. Böyle aykırı şeyler söylediği zaman örnek göstermek zorunda. Öğrenelim! Hollanda, İsveç, Norveç, Danimarka “Birlik” ülkesi oldukları için mi kalkındılar?

1 *Cumhuriyet*, 24 Mart 2019.

2 *Hürriyet*, 2 Mart 2019.

Yoksa ekonomiyi iktidar partisinin çiftliği olarak kullanmadıkları için mi? Erdoğan ve damadı ellerini ekonominin üzerinden çeksin, can çekişen zavallı vallahi kefeni yırtar. Geçmişteki acılı örneklerin içinde yabancı parmağının olduğunu görmemek saf-lık olur. Sağ/Sol ayrımı doğaldır, zorunludur! Her yerde, her zaman olacaktır. Ama ülkenin insanlarını Alevi-Sünni, Türk-Kürt diye ayıranlar her zaman ve daima sağcılar, İslamcılar, ırkçı ve irredantist milliyetçiler olmuştur. AKP neden ve daima AKP’li Sünnileri kayırmakta? Kardeşi kardeşe kırdıranlar bu ülkeyi yönetenlerdir. 1970’lerde, halkı bölen Milliyetçi Cephe Hükümetlerini sosyal demokratlar (CHP) kurmadı. Dinci ve ırkçı sağ partiler (Demirel-Erbakan-Türkeş) kurdu. Millî iradeyi gölgeleyen darbeler her zaman emperyalizme teşrifatçılık yapan dinbaz sağ ile ırkçı ve irredantist milliyetçilerin önünü açmak için yapıldı. AKP’de “darbe” dedikleri 28 Şubat’ın has evladıdır.

R.T. Erdoğan’ın çoğu sözlerini ciddiye almam ama “Çıkış Bay Kemal konuşuyor, ‘kuyruklar’ diyor. Bay Kemal bu kuyruklar senin SSK Genel Müdürü olduğun zaman hastane kapılarında kıvranan insanların kuyrukları değil. Bay Kemal, bunlar CHP’nin iktidarlara döneminde yokluk kuyrukları değil. Bu kuyruklar varlık kuyruğu,” türünden iddiaları çok tuhafıma gidiyor. Sanki “Genel Müdür” diyerek küçümsediği Bay Kemal başbakanmış gibi. Bu hesap: Sanki kendi dönemlerinin sorumluluğunu Diyanet İşleri Başkanı’na ciro edermiş gibi. Oysa tam tersine, Diyanet İşleri Başkanı’nın bütün işlerinin sorumlusu kendisidir.

Bu, çocukları sindirmek için kullanılan “Cıss”, “Öcü var” politikasının bir etkisi ve yararı var ki Erdoğan bu yöntemi sürekli kullanmakta. Ama bu ülkede “AKP ile ortağı MHP bölmezse bu ülkeyi kimse bölemez” diye düşünen aklı başında insanlar da ek-sik değil.

EKMEK ELDEN SU GÖLDEN¹

“Kendisi çalışmayıp başkasının kazancıyla geçinme” anlamına gelen deyişin Mersin’de söylenen bir değişkesi vardır: “Ekmek elden su gölden, çimelim arvat çimelim!” Bu deyiş, AKP ekonomi politikasını tam anlamıyla özetliyor. Orhan Kemal’in romanlarında sık sık geçen “Herkeş gendi cebinden harcasın gardaş” repliği de bu anlama gelir ama ben, çok daha doğrudan ve çarpıcı olduğu için “Ekmek elden su gölden, çimelim arvat çimelim!” deyişini severim. İşin sonunda doğacak çocuk için de kestirme bir formül vardır: “Allah deldiği boğazı aç gomaz!” Bu cümle, aklım erdikten sonra, hayatımı cehenneme çevirmiştir. Şimdi bu paragrafın anlamını özetleyelim: “Ekmek elden su gölden, çimelim arvat çimelim! Allah deldiği boğazı aç gomaz!”

İşte size AKP’nin ekonomi siyasetinin veciz özeti!

Eveet! AKP ve cemaati 2003’ten bu yana “Ekmek elden su gölden” siyaset anlayışıyla ülkeyi yönetmektedir. Sanki ülkeyi kanlı bir fetih savaşı ile ele geçirmiş gibi. Ülkenin zenginliklerini “gaza” sonunda ele geçirdikleri “ganimet” saydılar. 1923-2002 yılları arasında Cumhuriyet’in sıfırdan yarattığı üretim araçlarının neredeyse tamamını üç kuruşa sattılar. Tıpkı, Sovyetler Birliği ve blok ülkelerinde komünizmin yıkılmasından sonra bütün üretim araçlarının daha sonra oligark adını alacak olan nomenklatura bürokrat ve yöneticilerine bedavaya yakın devredilmesi gibi. Sovyetler’de köklü bir rejim değişikliği olmuştu, evet, ama ülkemizde sadece iktidar değişmişti.

Güya! Cumhuriyet’in 80 yılda yarattığı zenginliklere “ganimet” muamelesi yaptılar ve neredeyse tamamını yerli oligark adayı yandaşlarına (satmadılar) devrettiler, paylaştırdılar:

Cam, çimento, soda, metal, demir, alüminyum, traktör, gübre, sigara, içki, iplik, dokuma, halı, deri, kundura, şeker, kâğıt, soda fabrikaları; barajlar, çeşitli taşınmazlar ve tesisler, depo arazileri,

1 Cumhuriyet, 21 Haziran 2019.

tuzlalar ve tuz işletmeleri, Tekel, Sümer Holding, Eti Holding, fosfat tesisleri, Tümosan işletmeleri, Petkim, Aselsan hisseleri, Süttaş hisseleri, Et ve Balık Kurumu, Tüpraş, Seka, sigortalar, devlet bankaları, elektrik santralleri, elektrik dağıtım şirketleri, tatil köyleri, Bursagaz, Ergaz, Oyak, Araç Muayene İstasyonları... Fazla değil çok eksik, yüzlerce işletme ve fabrika... Üretim araçlarını satıp hıyar gibi yükselen binalar yaptılar. Yandaş müteahhitleri zengin eden, üretilmiş ama üretmeyen iğdiş nesneler...

Ülkenin üretim damarları hoyratça kesildi.

AKP Genel Başkanı Erdoğan, Cumhurbaşkanı unvanıyla yayınladığı bayram mesajında Eldorado'dan söz edermiş gibi Türkiye'nin acı gerçeklerini şekere banıyor:

“Türkiye, maruz kaldığı terör saldırılarına, kuşatmalara, tuzaklara rağmen, demokrasisi ve ekonomisiyle dimdik ayakta kalarak, kendi halkı yanında tüm dostlarının ve insanlığın umudu olmayı sürdürüyor. Dünya, önümüzdeki bir asrını şekillendirecek büyük bir dönüşüm sürecine girmiştir. Ülkemizin en büyük şansı, bu kritik dönemi, 1990'lı yıllardaki gibi zayıf değil, güçlü bir şekilde karşılıyor olmasıdır. Geçtiğimiz 17 yılda ülkemize kazandırdığımız yatırımlar, hayata geçirdiğimiz projeler, yaptığımız hizmetler sayesinde Türkiye, bu süreci fırsata çevirebilecek bir yerde durmaktadır.”

Hangisi doğru? Terör saldırıları dışında hiçbirinin gerçeklerle ilgisi yok! 1990'ların Türkiye'si, AKP Türkiye'sinden her bakımdan iyi durumdaydı. Tarım ve sanayi üretimi yapıyordu; AKP'nin batan geminin malı gibi sattığı işletme ve fabrikalarda işçiler çalışıyor, üretim yapıyordu. Şimdi, ülke, sayelerinde, toplu iğne üretemeyecek hale geldi, ama saltanat dönemlerinde yaptıkları yatırımlar (?), hayata geçirdikleri projeler (?), yaptıkları hizmetler (!) sayesinde Türkiye, önümüzdeki süreci fırsata çevirebilecek bir yerde durmaktaymış.

Elbette, İmam-Hatiplerde yetiştirdikleri nefesi kuvvetli hocalar sayesinde!

Yeni İstanbul Büyükşehir Belediyesi, eski AKP belediyesinin bazı dinbaz vakıflarla yaptığı 357 milyon liralık avanta protokolünü iptal etti; ardından yaptırıldıktan sonra TÜRGEV Vakfı'nın kullanımına tahsis edilen 5 öğrenci yurdunu geri aldı. Anlaşıldığına göre, İBB bu türden yolsuzlukları sonlandırmayı düşünüyor. Ne var ki İBB'nin, yağmaya son verme girişimlerini, “ideoloji” kapsamında değerlendirenler var. Bu yazıda, bunlardan birinin² üç maddelik iddiasını değerlendireceğiz:

MADDE BİR: 25 sene önce İstanbul Belediyesi, dini vakıfları, dernekleri kapısından bile geçirmezdi. Zırnık koklatılmazdı bu yapılara... 25 senedir ise dini vakıfların, derneklerin büyük çoğu, sırtlarını İstanbul Belediyesi'ne dayamış durumdalar. Ekrem İmamoğlu, “Bundan sonra size kaynak yok” diyerek... Buna bir son vermiş oldu. Artık bu vakıflar, belediye kaynaklarına değil, halkın desteğine yaslanmak zorunda!

MADDE İKİ: 25 sene önce İstanbul Belediyesi, kendi ideolojik yaklaşımlarına uygun olarak laik cemaatleri, seküler vakıfları, dinsel yönü bulunmayan dernekleri beslerdi. Tabii o zaman kimsenin aklına “Sen ne hakla benim vergilerimle oluşan kaynakları, bana sormadan bu vakıflara, bu derneklere veriyorsun” diye sormak gelmezdi. Normalmiş gibi karşılanırdı bu durum. Bugünkü tartışmalarda bunu da unutmamak gerekir!

MADDE ÜÇ: Ekrem İmamoğlu'nun aldığı kararı sonuna kadar destekliyorum. Ama bir şartla! Dini vakıflardan, derneklerden kestiği kaynakları, laik ve seküler vakıflara ve derneklere aktarmaya kalkmayacak. Eğer aktarmaya kalkarsa... Attığı adım ilkesel bir adım olmaktan çıkar. Sadece musluğun yönünü değiştirmiş olur. Bu da her gelenin kendi adamlarını beslediği sistemin devam etmesi anlamına gelir ki hafazanallah!³

1 *Cumhuriyet*, 3 Eylül 2019.

2 Ahmet Hakan.

3 Ahmet Hakan, *Hürriyet*, 29 Ağustos 2019.

Yıllar önce, *Hürriyet* gazetesinde yazarken, bir kokteyl sırasında, gazetenin din yazarı Nihat Hatipoğlu, laik kesim ile İslamcı kesimi aynı kefeye koyup “İkisi de sekte davranıyor” diyerek özel sohbetimize müdahale edince, “Saçmalamayın, biri Cumhuriyet’i savunuyor, öteki Cumhuriyet’in kuyusunu kazıyor,” diyerek bu “Prof. Dr.”u terslemiştim.

Bu yazıcı da aynı ağızla konuşuyor. Yanıtlayalım:

MADDE BİR: Her biri bir tarikat ve cemaati temsil eden vakıflara 25 yıl önceki belediye, kapıdan bile geçirmedi, zırnık koklatılmadı ise “aferin” derim. Hangi partiden olursa olsun her belediye Laik Cumhuriyeti savunmak zorunda (Evet “zorunda!”) olduğu için bu Vahabi ve Selefi şeriatının askerlerine zırnık koklatmamalıdır. Günü geldiğinde Cumhuriyet yargısı karşısında hesap verecekler ve mutlaka kapatılacaklar. Bugüne kadar yaptıkları işler ve eylemler Anayasa’nın düşünce, din ve inanç özgürlükleri kapsamına girmez. İlgeldir!

MADDE İKİ: 25 yıl önceki belediyenin “ideolojik yaklaşımı” bellidir. Anayasa’nın başlangıç ilkelerinde ve gene Anayasa’nın ilk dört maddesinde yer alan “Cumhuriyet İdeolojisi”dir ve legeldir. Zaten bu yazıcı da “25 sene önce İstanbul Belediyesi, kendi ideolojik yaklaşımlarına uygun olarak laik cemaatleri (?), seküler vakıfları (?), dinsel yönü bulunmayan dernekleri beslerdi” diye yazarak, desteğin yasallığını itiraf ediyor.

Cumhuriyetçi derneklere zırnık koklatmayan; tarikatçı vakıf ve dernekleri balla börekle besleyen AKP belediyeleri sadece siyasal suç değil aynı zamanda “kasa”yı soymak suçu da işlemişler; Cumhuriyet düşmanlarıyla işbirliği yaptıklarını kanıtlamışlardır.

MADDE ÜÇ: Dini vakıfların da sivil toplum örgütü sayılması gerektiğini söyleyip yazanlar oldu. Her seferinde, vakıfları “İçtimaî Düzenin Soysuzlaşması” sayan Mustafa Akdağ’ı tanık göstererek, aslında “sefil toplum örgütleri” olmaları gerektiğini

yazmıştım. Osmanlı devletinin topraklarını (iktâ topraklarını) vakıf ayaklarıyla yağmalayarak özelleştiriyorlardı. Günümüzün sivil toplum örgütleri ebedî seyhler tarafından değil demokratik seçimle gelen yönetimler tarafından yönetilir. Meşru (yasal) derneklerle gayrimeşru (yasadışı) vakıflar arasında bir denklik ilişkisi kurmak ahlaksızlıktır.¹

AYIPTIR YAHUU!²

“Eşeğini dövmeyen semerini döver” atasözünün açıklaması ve anlamı şöyle: Kendisinden güçlü olan bir kişiye dış geçiremeyen, ona bir şey yapamayan biri; o güçlü kişinin yakınlarına veya malına zarar verir. Ben bu atasözüne bir başka söyleyiş öneriyorum: “*Sahibini dövmeyen (onun) eşeğini döver!*”

Bir devletin kendi sınırları içinde, toprakları üzerinde bulunan meşru ya da gayrimeşru mülteciye, sığınmacıya, istedikleri yere gitsinler diye, gümrük kapılarını açması ne demek? Çünkü Suriye’nin Türk askerlerine saldırması üzerine, Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı başta olmak üzere değişik resmi ağız, Türkiye Cumhuriyeti’nin gümrük kapılarını açacağını dünyaya ilan etti.

Gümrük kapıları, sonsuz bir boşluğa değil de bir komşu ülkeye açıldığı için, uluslararası kuruluşlara üye ve bu kuruluşların kurallarını kabul etmiş hiçbir ülke böyle bir şey yapamaz.

Ama Saray Hükümeti böyle bir şey yaptı!

Bunu duyan (ama bence daha önce haberdar edilmiş) mülteci ve sığınmacı kitlesi, Suriye, Irak, İran, Azarbaycan, Ermenistan ve Gürcistan sınır kapılarına değil, doğrudan Bulgaristan ve Yunanistan sınırlarına hücum etti. Dediklerine göre, güya Erdoğan emir vermiş. Sanki Erdoğan’ın emri Yunan ve Bulgar

1 Prof. Dr. Mustafa Akdağ, *Türkiye’nin İktisadi ve İctimai Tarihi*, YKY, s. 36-44.

2 *Cumhuriyet*, 1 Mart 2020.

kapılarında geçermiş gibi. Bu çaresiz insanlara kızamıyorum, bu kadar kafasız olmalarına üzüliyorum. Amaçları Yunanistan ve Bulgaristan'da kalmak değil, Almanya'ya, Belçika'ya, Fransa'ya, Birleşik Krallık'a gitmek. Bunca sınırları nasıl geçecekler, nasıl aşacaklar? Çocuklara acıyorum ve bu yazıyı da o masumlar için yazıyorum.

Bu istenmeyen göçlerin nedeni ve sorumlusu kuşkusuz kapitalizm ve emperyalizm (bu sözcüğü çok ender kullanırım)! Pakistanlı, Afgan, Iraklı, Suriyeli, Afrikalı yoksullar, ezilmişler, paryalar! Bu başlangıç! Gelecek yıllarda tarih öncesi yapılanlara benzer göçler olacak.

Şu anda Türkiye konumu icabı depo olarak, dağıtım merkezi olarak seçilmiş durumda. Ama Türkiye tek başına bu göçleri karşılayamaz. Öyle bir an gelir ki Türkler de göçlere katılır.

Şu anda Türkiye'de bulunan Suriyelilerin sorumlusu AKP ve Saray hükümetleri. Tamam! Ama bunda bizzat Suriye'nin Birleşmiş Milletler'in, Avrupa Birliği'nin Rusya'nın ve İran'ın da payı var. Suriye gailisi ve Türkiye'de bulunan mülteciler, sadece bu ülkeyi değil, komşularını, Avrupa'yı ve dünyayı tehdit ediyor.

Çözüm yolu: Yunanistan ve Bulgaristan kapılarını açmakta haklı. Çünkü hedef komşu ülkeler de kapılarını açmaz. Bu durumda, yanlarına Türkiye'yi de alarak Avrupa Birliği'ne ve Birleşmiş Milletler'e çözüm için başvurmak zorundalar. Bu kuruluşların üyeleri maddi güçleri ve nüfuslarıyla orantılı olarak Türkiye'de bulunan mültecileri almayı kabul edecekler.

Ama mültecilerin isteklerine ve kabul edecek ülkelerin seçmesine göre değil, kurra ile.

AKP hükümetinin mültecilere AB'nin vereceği para karşılığı hancılık yapmayı kabul etmesi ülkenin onurunu lekelemişti ama bunu düşünmediler bile. Bu durum ve koşul sürdürülemez. Bu ülke kimsenin hancısı ve dadısı olamaz. Üstelik mülteciler için "ihale" yönteminden yararlanamazlar.

Benim, kimseyle ortak olmayı kabul etmeyen sıradan ama bağımsız aklım başka bir çözüm yolu görmüyor. Meğerki güç ve para babası ülkeler günümüzün ve geleceğin mültecileri için iki Kutup bölgesini yurt yapmasınlar! Ayrıca ABD ve Rusya'nın Sibirya'sında boş yerler var.

Bu da düşünölmeli!

KENDİ SÜTÜNÜ İÇEN İNEK¹

“Türkiye, son 18 yılda temel hizmet alanlarında yaşadığı değişim ve dönüşüm sayesinde Koronavirüs salgınına en hazırlıklı ölkelerden biridir. Bugün, dünyanın en güçlü genel sağlık sigorta sistemini hayata geçirmiş, en modern hastanelerini inşa etmiş, dünyanın örnek aldığı bir Türkiye var. Bunun yanında; 165 bin doktorumuz, 205 bini hemşire olmak üzere 490 bin sağlık ve 360 bin destek personelimizle devasa bir sağlık ordusuna sahibiz.”

Okuduğunuz satırlar Recep Tayyip Erdoğan'ın selamlarıyla dağıtılan kolonya ve maske poşetleriyle birlikte gönderilen mektubun ikinci paragrafında yer alıyor. Mektubun altında Recep Tayyip Erdoğan adı (tahmini) 14 punto, “Türkiye Cumhurbaşkanı” unvanı 6 punto yazılı olarak yer alıyor.

Türkiye bir Cumhuriyet olduğu için unvan Türkiye Cumhurbaşkanı değil “Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı”dır. Cumhurbaşkanı'nın adı Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı sıfatından daha büyük yazılamaz. Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye Cumhuriyeti'nden daha önemli bir şahsiyet mi oluyor? Bu büyük bir devlet skandalıdır.

Yukarıda alıntıladiğım paragrafın ilk cümlesinin (“Türkiye, son 18 yılda temel hizmet alanlarında yaşadığı değişim ve dönüşüm sayesinde Koronavirüs salgınına en hazırlıklı ölkelerden biridir”) siyah puntoyla yazılı olması çok özel anlam taşıdığını işaret etmekte. Bu cümle tarafsız bir cumhurbaşkanına ait olamaz.

1 Cumhuriyet, 14 Nisan 2020.

AKP cumhurbaşkanının cümlesi. İşbu mektubu gönderen kimse Cumhurbaşkanı sıfatıyla bir partinin propagandasını yapamaz.

R.T. Erdoğan, AKP genel başkanı olarak Türkiye'nin koronavirus salgınına en hazırlıklı ülke olduğunu söylüyor. Acaba öyle mi? Tokat Müftüsü'nün mesai arkadaşlarına gönderdiği resmi yazıyı okuyalım, bakalım ne diyor:

Değerli Arkadaşlarım,

Millet olarak sıkıntılı süreçten geçtiğimiz bugünlerde, yardıma muhtaç olan biçare kardeşlerimizin dert ve sıkıntılarına derman olmayı amaçlayan Cumhurbaşkanımız tarafından başlatılan “BİZ BİZE YETERİZ TÜRKİYEM” kampanyasına âzami ölçüde katılımın sağlanması dini, ahlaki ve insani vazifemizdir.

Bu cümleden olarak “AZ SADAKA ÇOK BELAYI DEFEDER” fetvasınca İl Müftülüğü olarak, görevlilerimizin ilgili hesaplara gönüllülük esasına göre yapacağı yardımların maaşımızın en az %10'undan az olmayacağına ve her bir arkadaşımızın, “HAYIRDA YARIŞIN EMRİNE” gereken hassasiyeti göstereceğine olan inancım tamdır, ilgili hesaplar ekte bildirilmiş olup, yardıma dair dekontların bir suretinin 17 Nisan'a kadar dairemize bırakılmasını rica ederim.

Ömer Faruk Bilgili

İl Müftüsü¹

Tokat Müftüsü'nün resmi yazısı AKP cumhurbaşkanının iddiasını doğrulamıyor. Yardım cerrine çıkan sadece Tokat Müftüsü değil. Başta Yargıtay Başkanı olmak üzere devlet bürokrasisinin nice kodamanı ondan önce davrandı.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın ikinci maddesinde Cumhuriyet'in “sosyal” bir devlet olduğunu yazar. Bildiğimiz

1 Sözcü, 7 Nisan 2020.

kadarıyla sosyal devlet hizmetleri için topladığı vergileri kullanır; bu hizmetleri yapmak için halktan para toplamaz. Toplarsa bunun anlamı şudur:

Cumhuriyet devletinin kasasında salgına karşı kullanacağı bir kuruş yoktur; çeşitli fonlarda birikmiş olup ödünç alınarak kullanılabilecek tek kuruş yoktur (çünkü AKP hükümeti fonları hamhum şaralop etmiştir); Merkez Bankası'nın kasasında fareler cirit atmaktadır; bozdurulacak altın yoktur; borç alabileceği tefeci de yoktur.

İşte bu nedenlerden dolayıdır ki Cumhuriyet Devleti'nin işleyen yapısını yıkan, olanaklarını çarçur eden Hükümet vatandaşa karşı hiçbir yükümlülüğünü yerine getir(e)memektedir.

BİZ BİZE YETERİZ BAĞIŞ KAMPANYASI'na 7 Nisan 2020 itibarıyla 1.415.329.488 TL toplanmış. Önde gelen bağışçılar arasında başta Merkez Bankası olmak üzere devlet bankaları, devlet kurum ve iştirakleri var. Bu bağışlara “bağış” demek olanaksız. İnsan kendi kendine, devlet kendi hükümetine bağış yapar mı? Çok gülünç!

Büyük şirketlerin yaptığı bağışlar da “sözde” bağış. Çünkü yaptıkları bağışı verecekleri verginin matrahından düşecekler ve bağış yapmış olacaklar. Bu da çok gülünç!

Üstelik bunlar AKP hükümetinin devlet kesesinden programlı olarak beslediği şirketler!

Efendim, işbu nedenden dolayıdır ki bu bağış kampanyasını “kendi sütünü içen inek”e benzetmekteyim.

BİR AMOK KOŞUCUSU SANKİ...¹

“Amok hastalığı, özellikle Orta Asya’da ve Malezya’da daha yaygın şekilde görülen bir tür psikiyatrik hastalıktır. Bugüne kadar tespit edilmiş olan psikiyatrik hastalıklara oranla çok daha

1 Cumhuriyet, 15 Mayıs 2020.

nadir olarak görülen bu hastalık, kişilerde saldırganlığa neden olur ve ölüme neden olabilecek kadar ciddi boyutlara ulaşabilir. Hastalığın daha yaygın olarak görüldüğü Malezya’da halk dilinde daha kaba bir tabirle öldürücü çılgınlık anlamına gelen ‘Mengamok’ veya dünya çapındaki adıyla ‘Running Amok’ şeklinde de ifade edilir. Hastalık genellikle ani olarak gelişir ve bireyde istemsiz hareketler, şuur kaybı, saldırgan tavırlar gibi olumsuzluklara yol açabilir. Bu tür semptomlarla birlikte hem hastanın kendisi hem de çevresindeki bireyler yaşamsal tehdit altına girebilirler. (...)¹

Edebiyatta “abartı” (mübalğa, exagération) adı verilen bir yazma tarzı vardır. Bir şeyi daha iyi anlatmak için kullanılır. AKP, boks deyimiyle, nakavt olmak üzere, başı kesilmiş horoz gibi debelenmekte. Koronavirüs salgınında maske dağıtımı yapmayı bile beceremeyen partinin başkanı, sahibi olmadığı, müşteri ayarlı bir hastanenin çeyrek bölümünü açarken havalarda uçuyor. Köprü ve tünel tarzı yaptırılmış bir hastane...gösteriş ve para tuzağı.

Bir okurdan, 19 Nisan günü yayımlanan “Aman Gelme” yazımı destekleyen bir ileti geldi. Okur Bodrum’la ilgili olarak şöyle yazıyor:

“Bu arada Konacık, Ortakent mevkiinde inşaatına 2017 senesinde başlanan 55 bin metre kare üzerine kurulu 150 yataklı yeni Bodrum Devlet Hastanesi inşaatı bilinmeyen nedenlerle durdu. İhale bedeli 41 milyon 850 bin liraydı. Son halinin fotoğraflarını ek olarak paylaşıyorum.”

Anladığım kadarıyla, Bodrum Hastanesi, hasta garantili kaymaklı kadayıf değil. Devlet bütçesiyle yaptırılan avantajı az, epeyce mazbut bir inşaat.

AKP’nin Saray hükümetinin “sıfır” notlu hal ve gidişini “Koronaya karşı mücadeleye karşı mücadele” (21 Nisan 2020) adlı

1 Vikipedi.

yazımda tasvir etmiştim. Başta CHP, HDP ve İYİ Parti belediyeleri olmak üzere hükümetin muhalefet belediyelerine karşı düşmanca siyaseti ancak amoklu bir kafanın ürünü olabilir. AKP sadece belediyeleri değil aynı şekilde kendine oy vermiş yoksul halkı da cezalandırıyor. Kendi seçmenlerini cezalandıran bir parti ondan artık umut kesmiş olmalı. Burada duralım ve düşünelim: AKP, önümüzdeki yıllarda yapılacak her türlü seçimden umudu kestiğine göre hesabı ne? Adı olup içeriği belli olmayan 2023 hedefi mi? Demokrasi ve Cumhuriyet'i boğazlayacak çok karanlık bir hedef mi?!

AKP'nin seçimden vazgeçtiğini kanıtlamak için 20 Nisan 2020 tarihli *Sözcü* gazetesinin birinci sayfasından yararlanacağım:

"Bu sıkıntılı günlerde siyaset ve oy hesabı yapmayın; CHP'li ne yaparsa yasak, AKP'li ne yaparsa serbest. İktidar virüs önlemlerinin başladığı günden beri CHP'li belediyelerin halka yardımlarını çekemiyor. Engelliyor. AKP'li belediyelere ise ses çıkartmıyor."

Aynen böyle: AKP amoklu bir kafayla siyaset yapıyor. Bu kafayla giderse Cumhurbaşkanlığı, genel ve yerel seçimleri kazanma ihtimali yok. Demek ki bilmediğimiz bir hesabı var.

"Mersin. CHP'li belediyeye ekmek dağıttırmıyorlar. Kayseri. AKP'li belediye ekmek dağıtabiliyor."

"İstanbul. CHP'li belediyenin yardımını engelliyorlar. Balıkesir. AKP'li belediye koli koli yardım dağıtıyor."

Amigo televizyonlar haber vermeseler de Tele1, HalkTV gibi televizyonlar haber yapıyorlar. Bundan dolayı da izleyicileri artırıyor.

Havuz gazeteleri yazmasalar da *Cumhuriyet*, *Sözcü*, *BirGün*, *Evrensel* gibi gazeteler var.

Sosyal medya var.

Ve asıl önemlisi halkın gören gözleri var. Koş amok koşucusu koş!!!!!!

"AKP, yardım etmeyi bu kez 'Paralel Yapı' saydı. AKP'li Mahir Ünal, CHP belediyelerinin yardım çabasını 'Ayrı baş çekmek' diye niteledi. 'Bunun devletteki karşılığı paralel yapıdır' dedi."

Bu adamlar Türkçeyi, deyimleri ve kavramları hep yanlış kullanırlar. Devlet içindeki paralel yapıları (ordu, polis, güvenlik vb.) her zaman iktidarlar kurar. İran'daki Devrim Muhafızları bir paralel ordudur. 12 Mart ve 12 Eylül'deki ülkücüler paralel polis gibiydi. FETÖ kendi paralel devletini AKP ile aile hayatı yaşarken kurdu. Yani muhalefetin belediyeleri halka hizmetlerini Saray nam ve hesabına mı yapacaklardı? Arsızlık dediğin bu aymazlığın yanında masum kalır vallahi.

NASREDDİN HOCA FIKRASI GİBİ¹

Cumhurbaşkanı Erdoğan Cuma günü vereceği müjdeyi açıkladı. Meğer Karadeniz'de Zonguldak açıklarında 320 milyar metreküp doğalgaz rezervi bulunmuş. Bulunmuş! Bulunmuştur. Bilenler söylüyor: Erdoğan'ın devr-i saadetinde 30 dolaylarında doğalgaz ya da petrol bulunduğu müjdesi verilmiş ama hepsi fos çıkmış.

Yandaş gazetelerin manşetlerinde bir şenliktir ki insanın “Atma bre, din gardaşıyız!” diyeceği geliyor.

Manşetlerle dalgageçtim ama AKP Genel Başkanı Erdoğan'ın, müjdeyi verirken, “*Rabbim bize görülmemiş bir kapı açtı*” demesi neşemi kaçırdı. Cumhurbaşkanı Hazretleri abartmada damat beyi de geçmiş. “*Bu rezerv çok daha zengin kaynağın bir parçası*” diye eklemiş. Kaçta kaç parçası? Yüzde kaç?

Abartmanın ne gereği var? Gerçeği söyleyin. İnsanlar ona da sevinir. Gerçek söylenmediği için ben söyleyeceğim: 320 milyar metreküp doğalgazın tamamını çıkarmak, aynı miktar gazı Rusya'dan almaktan daha pahalıya geliyor. Sordum ve öğrendim.

Nasreddin Hoca bir ahabından borç almış. Daha vadesi gelmeden adam alacağı için Hoca'nın kapısını aşındırmaya başlamış. Bir böyle iki böyle derken yine bir gün adam alacağını istemiş. Nasreddin Hoca:

¹ Cumhuriyet, 25 Ağustos 2020.

– Şu anda yok ama demiş, çok yakında ödeyeceğim,
– Söyle Hoca, ne zaman vereceksin, kimden bulup verecek-
sin!

– Evin önüne çalı ekdim! Koyun sürüsü geçerken yünleri çalı-
ya takılacak. Bizim hatun bu yünleri toplayacak, yıkayacak, tara-
yacak, eğirecek, dokuyacak, ben de götürüp satacağım.

– Eee?

– Ne e'si be adam, sordun ya, senin paranı o zaman öyle öde-
yeceğim.

Buna kim gülmez; adam da kasıklarını tuta tuta gülünce
Hoca:

– Gidi halden bilmez, demiş, peşin parayı gördün ya gül ba-
kalım!

Dünyadaki kanıtlanmış doğalgaz rezervi tüketime rağmen
yeni keşiflerle önceki 5 yıla göre artmıştır. 2014 sonunda 199,3
trilyon metreküp olan toplam rezerv, 2019 sonunda 206,2 tril-
yon metreküp seviyesine yükselmiştir. Doğal gaz rezervlerinin
79,1 trilyon metreküpü (%40,9) Orta Doğu ülkelerinde; 62,2 tril-
yon metreküpü (%32,1) Avrupa ve Asya ülkelerinde; 33,1 trilyon
metreküpü (%17,1) Afrika/Asya Pasifik ülkelerinde bulunmak-
tadır.

Ülkelere göre doğalgaz rezervi (trilyon metreküp)

2020'ye göre bir trilyon metreküpten fazla rezerve sahip 24
ülke şöyle.

Rusya: 50 trilyon 279 milyar metreküp; İran: 33.988; Katar:
23.831; ABD: 14.254; Türkmenistan: 12.177; Suudi Arabistan:
9.423; Birleşik Arap Emirlikleri: 6.091; Nijerya: 5.761; Venezue-
la: 5.674; Cezayir 4.504; Irak: 3.714; Avusturalya: 3.193; Çin Halk
Cumhuriyeti: 3.013; Endonezya: 2.707; Malezya: 2.290; Mısır:
2.221; Norveç: 2.119; Kanada: 1.933; Kazakistan: 1.830; Kuveyt:
1.784; Azerbaycan: 1.718; Özbekistan 1.522; Libya: 1.505; Hin-
distan: 1.330.

Bu ülkelerin rezervleri her geçen gün artıyor. Yukardaki 24 ülkenin altında, 950 milyar metreküp ile 320 milyar metreküp rezerv arasında 9 ülke var. 2020 yılı dünya toplamı 206 trilyon 205 milyar metreküp!

Netice-i kelâm: R.T. Erdoğan'ın “*Rabbim bize görülmemiş bir kapı açtı*” iddiasının gerçeklikle bir ilgisi yok. “*Bu rezerv çok daha zengin kaynağın bir parçası*” demesi de ne yazık ki kanıttan yoksun.

Ülkenin coğrafi durumunu, ülkenin bilimsel ve teknolojik donanım ve gücünü unutup “Rab”dan medet ummak pek akıl kârı değil. Ölçü Rabb'in ilgi ve sevgisi ise Rusya bu işten kârlı çıkar. Şii İran da öyle.

Cumhurbaşkanı Hazretleri mademki doğalgaz konusunu dinselleştirdi biz de kendisine uyalım. Kuran'dan mealen hatırlatma yapalım: Tanrı “*Kiminize az verdim, kiminize çok verdim*” der sık sık:

“*Allah, dilediği kimseye rızkı genişletir de, daraltır da.*” (Rad Suresi. 13:26)

Demek ki Allah'ın Erdoğan kulunun memleketine ayırdığı pay 320 milyar metreküp. Neden bu kadar az. Oysa Moskovaya 50 trilyon 279 milyar metreküp vermiş.

“*Allah, rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. Üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altındakilere vermezler ki rızıkta hep eşit olsunlar...?*” (Nahl Suresi, 71 Ayet)

Ayeti aileden daha geniş tutalım: Bazı Müslüman ülkelerin doğalgaz payı 97 trilyon metreküp, bazılarının sıfır. Doğalgaz zenginleri, ellerindekini neden yoksul dindaşlarıyla paylaşmıyorlar?

Bir şeyi merak ediyorum: Bu 320 milyar metreküp doğalgazı bulan ekipte kaç tane İmam-Hatip lisesi mezunu var acaba?

DIŞ GÜÇ OLARAK DOĞA¹

AKP Genel Başkan Yardımcısı Nurettin Canikli, Giresun'daki sel faleketiyle ilgili olarak tarihe altın harflerle geçecek bir demec vermiş:

*"Buranın özelliği sürekli yağmur alan bir bölge. Yağmurla toprak suya doyuyor, toprak kayganlaşıyor. Yağmur yağdığı zaman toprak su gibi akıyor, önüne ne katarsa götürüyor... İnsanlar konut ihtiyacını yapılaşma olmaması gereken dere yataklarına yapmak suretiyle gidermeye çalışmışlar. Bu tercihi vatandaş yapıyor. Ama vatandaşa konutu yapacağı arazi önerilemiyor. Bu sefer vatandaş sınırları zorluyor. Dere yataklarına, zemini sağlam olmayan yerlere doğru bunu genişletmek zorunda kalıyor. Bu sıkıntı bütün Karadeniz'de var. Ama tekrar söylüyorum. Yaşadığımız bu afetin yapılaşmayla alakası yok. Buranın coğrafi yapısından kaynaklanan bir hadise."*²

Ancak, "Valla billa iki gözüm önüme aksın ki" diye yemin etmemiş.

Demek istiyor ki: Felaketin suçlusu çok yağmur yağdıran, toprağı gevşek tutan Allah. Peki dere yatağına ev yaptıran da Allah mı? Adamına gökten para yağdıran AKP iktidarı bostan korkuluğu mu?

AKP'nin Yerel Yönetimlerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Özhaskeki geri kalır mı, o da Giresun'daki faciayı değerlendirirken *"Küresel ısınma sosyetenin konuştuğu bir hadise değil, bir gerçek. Karadeniz tarafında derelerin içerisine, bina yapılmaması gereken yerlere o kadar çok yapılan bina var ki, onları göz ardı ederseniz ağlamakla karşı karşıya kalırsınız,"*³ dedi.

Lafa bak! Küresel ısınmayı sanki "sosyete"den başka kimse konuşmuyormuş gibi... Bu ne laubalilik?! Derelere yapılan binaların sorumlusu AKP hükümeti ve belediyeleri değilmiş gibi. Bu ne yüz­süz­lük, insan utanır yahu...

1 Cumhuriyet, 28 Ağustos 2020.

2 Cumhuriyet, 25 Ağustos 2020.

3 Sözcü, 25 Ağustos 2020.

Doğu Karadeniz bölgesindeki sellerin, heyelanların ve benzeri doğa felaketlerinin sorumlusunun neler ve kimler olduğunu neredeyse herkes biliyor: Doğu Karadeniz otoyolu, derelerin üzerine kurulan barajlar ve HES'ler... Milyarlarca yıldır Doğu Karadeniz'e yağmur yağıyor; Heyelanın doğal nedeni yağmur olsaydı bu yörede bir avuç toprak kalmaması gerekirdi. Bu kafa tam anlamıyla medreseli softa kafası, ağız softa ağızı... Günümüzde İmam-Hatipliler tarafından temsil ediliyor.

Nurettin Canikli ile Mehmet Özhasaki İmam-Hatip imalatı mı bilmiyorum ama Giresun'da Nurettin Canikli Anadolu İmam-Hatip Lisesi (Aksu Mah. Pazar Cad. no: 35 Merkez) diye bir mektep var.

Mehmet Özhasaki ise, Kayseri'de İmam-Hatip Mezunları Derneği tarafından düzenlenen bir piknik buluşmasında, "Hayırsever gelir, İmam-Hatip okulu yaptırmak için başvuru yapardı. Valilerden izin çıkmazdı. 21 yıl belediye başkanlığı yapmış birisi olarak itiraf ediyorum; 10'dan fazla kaçak İmam-Hatip okulu yaptırdım. İmar planına işletemedik," diye övünüyor. Gerçek olup olmaması önemli değil, gerçekten de beter.

Bu adamların çapları bu kadar! Ağla kendine Türkiye! Utan kendinden Türkiye!...

25 Ağustos 2020 tarihli *Hürriyet*'ten aktarıyorum: "İnşaat Mühendisleri Odası, Giresun'daki felaketin ardından bir çağrı yayınladı. Oda Başkanı Cemal Gökçe, şunları söyledi: "Yaraları ortaya çıkarmayacak, evlere ateş düşürmeyecek önlemler alınmalıdır. Vadileri bozan imar uygulamaları, derelerin doğal akışını engelleyen HES'ler yapıldıkça yağan yağmur derelerin taşmasına ve heyelanların oluşmasına sürekli olarak davetiye çıkaracak, can ve mal kayıpları oluşacaktır. Doğru olan yol, yaraların oluşmasını engellemektir. Risklere açık olan tehlikeleri ortadan kaldırıp riskleri gidermektir. Afetler olmadan önlemler alınsın; riskli yerlere binalar yapılmasın, doğal ve teknolojik afetlere karşı bilime ve bilgiye dayalı bir strateji ve eylem planı oluşturularak, titizlikle uygulansın. Karadeniz Bölgesi'nin jeolojik yapısı, topografyası ve

iklim özellikleri her zaman doğal, teknolojik, biyolojik ve insan kökenli tehlikelerle karşı karşıyadır. Sel ve su baskınları, heyelan ve kaya düşmesi gibi sık yaşanan olaylar bazen de afetlere dönüşmüştür. Bu tehlikelere karşı yeni riskler yaratacak uygulamalardan uzak durmak gerekirken, yeni riskler oluşturacak uygulamalarla afetlere sürekli olarak davetiye çıkarılmıştır.”

Giresun felaketinin baş sorumlularından Nurettin Canikli ile Mehmet Özhaskeki bir “dış güç” olarak doğayı ihbar ediyorlar! Gülün millet!

AKPTARZI İSLAMCI İKTİSAT¹

AKP ve yöneticileri, Cumhuriyet’in halkın iradesine dayalı iktidar anlayışını tersine çevirip insanlığın ilkel dönemlerine ait “kutsal iktidar” anlayışını yaratmak istiyor. Böyle bir operasyon kesinlikle mümkün değil. Değil ama...

“Trabzon’da konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, oğullarının yaptığı işler hakkında basında yer alan haberler hakkında, Sol’da yer alan habere göre; ‘Erkek evlatlarıma da taktılar. Onlarla da çok uğraşıyorlar. Yazıyorlar, çiziyorlar. Şu vakıfta var, bu vakıfta var. Tabii olacaklar. Sizden mi izin alacağız? Benim evlatlarım bu ülkenin vatandaşı değil mi? Bu ülkenin vatandaşı. Sosyal faaliyetlerde de bulunacaklar. İş de yapacaklar. Yeter ki devlette iş yapmasınlar. Olay bu kadar. Ben buna önem veriyorum. Ve benim evlatlarım şu anda bunu yapıyor. Biz konuda şunların bunların yazdıklarına bakmayız. Onlara rağmen yapacağız’ ifadelerini kullandı.”

Harbi bir soru soralım: Baba İstanbul Belediye Başkanı, Başbakan ve Cumhurbaşkanı olmasaydı mahdum beylerin çekmecelerinde kaç tapu olurdu, bankadaki hesapları kaç sıfırla yazılırdı? Gerisi boş laf! Devletle iş yapmasınlarmış... Kim inanır!

1 Cumhuriyet, 11 Eylül 2020.

Yukarıdaki konuşma, İbni Haldun sayesinde hatırlanan “asa-biye” anlayışının en kötü ve en gözüpek yorumu. Asabiye ile nepotizm ve ailekrasi karıştırılmasın!

Asabiye, Arapların cahiliye (İslam öncesi) döneminde, aralarında baba tarafından kan bağı bulunan akrabaların bütün bireylerini birbirine bağlayan ve tehlike karşısında dayanışmasını gerektiren bir töredir. Aileden kabileye geçince asabiyet zayıflar. Günümüz devlet düzeninde asabiyet dayanışması yolsuzluğu temsil eder. Ekonomide ise asabiye töresi yoktur, olamaz.

Bir kimsenin, akraba veya arkadaş olduğu için, beceri, kabiliyet veya eğitim düzeyine bakılmaksızın istihdam edilmesine nepotizm denir ki AKP’nin en önemli ilkesidir. Kayırmacılık bağlamında tanıdık, eş-dost kayırmacılığı için daha çok “kronizm”, siyasal ve dinsel kayırmacılık için “patronaj” ve iktidara ve seçmen kesimlerine yönelik kayırmacılık için de “klientelizm” terimi kullanılır. Nepotizm, kronizm, patronaj ve klientelizm, dördü birden, AKP’nin adresini gösterir.

Her eylemin bir tarifi ve tanımlaması vardır!

Lümpen sözcüğü ile ilk kez Karl Marx’tan *Fransa’da Sınıf Mücadelesi*’ni¹ dilimize çevirirken karşılaşmıştım. Marx bu kitapta lümpen proletarya ile küçük burjuva (esnaf, dükkâncı) sınıflarını yerden yere vurur ki ben de aynı kanıdayım. Lümpen proletarya sınıfsız, onursuz rezil bir kitledir. (Şimdi AKP’nin beslediği insan yığışımıdır.) Küçük burjuvazi ise hep bir şeylere mızırdanır ama daima kurulu düzenden, iktidardan yanadır. Küçük burjuvaziye memurlar ve emekliler de dahildir ama düzeni ve iktidarı değiştirmek için hiçbir şey yapmazlar. CHP’nin dizinde, omuzunda ağlarlar ama oylarını AKP’ye verirler.

AKP, kendisine sürekli oy verecek bir robot kitle yaratmak için Müslüman Kardeşler’in yöntemini kullandı ve muhalif kitlenin verdiği vergilerle beslenen paralel bir toplum yarattı. Yukarıdaki paragrafta sözünü ettiğim lümpen yığışımı malzeme olarak kullandı, kullanıyor, önümüzdeki seçimde de kullanacak.

1 M. E. imzası ile, Sol Yayınları, 1967.

Akıl almaz bir tuzaklı yöntem, AKP kendine muhalif kitlenin parasıyla kendine oy veren mesleksiz, işsiz ve asalak bir kitleyi besliyor. Bu alanda Müslüman Kardeşler'den çok daha başarılı.

AKP'nin hiçbir şey üretmeyen besleme seçmen siyaseti ülke ekonomisine büyük bir yük oldu. Özelleştirmelerden gelen paralar nereye gitti? Üretime yönelik yatırım yapılmadığına göre alınan vergiler; Cumhuriyet'in mal ve mülkünün haraç mezat satışından gelen paralar nereye gitti? Mal ve mülk yok pahasına yandaş satıldı, böylece AKP zenginleri sınıfının temeli atıldı ve gelen para da işsiz, asalak lümpen özel seçmen kitlesine dağıtıldı. AKP Hükümeti'nden aldıkları afyonu (yardımı) yitirmemek için sigortalı çalışmayı kabul etmeyen bir dejenere insanlar yığılması yaratıldı.

Ülke ekonomisinin üretici kalkınmayla büyümesi umurlarında değildi; örneklerinde (Uzanlar, Karamehmetler) görüldüğü gibi türlü vesilelerle servetlere el konuldu. Tipik bir İslami yöntemdir. Amaç, iktidarlarını sürdürmek için gerekli olan köle-seçmen yaratmaktır. Bunu başardılar.

1923 + 18 = 1941¹

Yazıya başlık olan sayıların anlamını yazıya dökelim:

1923: Cumhuriyet'in kurulduğu yıl.

18: AKP'nin saltanat süresi.

1941: Yazımıza konu olacak zamanının sınırı olacak. AKP 18 yılda mucizeler (!) yaratmış ya biz de genç Cumhuriyet'in mucizesiz, kabartma tozsuz gerçek öyküsünü anımsayalım. Bu yazıda yer alan ad listesinin yerine sayı verip yoruma geçebilirdim. O zaman sayılar adları gizlerdi.

1923-1938 yılları arasında Türkiye'de kurulan belli başlı askeri ve sivil fabrikalar:² (Olmadığı yerlere "Fabrika" sözcüğünü ekleyin.)

1 Cumhuriyet, 6 Aralık 2020.

2 Kaynak (Google): Ahmet Necip Günaydın, Atatürk Dönemi Sanayileşme Hareketleri (1923-1938).

1- Ankara Fişek Fabrikası, 2- Gölcük Tersanesi, 3- Şakir Zümre Fabrikası, 4- Eskişehir Hava Tamirhanesi, 5- Alpullu Şeker, 6- Uşak Şeker, 7- Kayseri Uçak Fabrikası, 8- Kırıkkale Mühimmat, 9- Bünyan Dokuma, 10- Eskişehir Kiremit, 11- Kırıkkale Elektrik Santrali ve Çelik Fabrikası, 12- Ankara Çimento, 13- Ankara Havagazı, 14- İstanbul Otomobil (Ford) Montaj Fabrikası, 15- Kayaş Kapsül Fabrikası, 16- Nuri Killigil Tabanca, Havan ve Mühimmat Üretim Tesisleri, 17- Kırıkkale Elektrik Santrali ve Çelik Fabrikası, 18- Eskişehir Şeker, 19- Turhal Şeker, 20- Konya Ereğlisi Bez, 21- Bakırköy Bez, 22- Bursa Süt Fabrikası, 23- İzmit Paşabahçe Şişe ve Cam, 24- Zonguldak Antrasit, 25- Zonguldak Kömür Yıkama, 26. Keçiborlu Kükürt, 27. İsparta Gülyağı, 28- Ankara, Konya, Eskişehir ve Sivas Buğday Siloları, 29- Paşabahçe Şişe ve Cam, 30- Kayseri Bez, 31- Nazilli Basma, 32- Bursa Merinos, 33- Gemlik Suni İpek, 34- Keçiborlu Kükürt Fabrikası, 35- Ankara Çubuk Barajı, 36- Zonguldak Taş Kömürü, 37- Barut, Tüfek ve Top Fabrikaları, 38- Nuri Demirağ Uçak, 39- Malatya Sigara, 40- Bitlis Sigara, 41- Malatya Bez, 42. İzmit Kâğıt ve Karton, 43- Karabük Demir Çelik, 44- Divriği Demir Ocakları, 45- İzmir’de Klor Fabrikası, 46- Sivas Çimento (1938 temel atma).

Temeli önceki yıllarda atılmış olan ama üretime geçişi 1938 sonrasına sarkan başka fabrikalar da vardır. Örneğin, bir ağır sanayi fabrikası niteliğindeki Buharlı Lokomotif, Yük Vagonu onarım ve imalat fabrikası olan Sivas Cer Atölyesi. 1938 öncesinde yapım ve kuruluş sürecini tamamladıktan sonra 1939’da açılmış ve üretime geçmiştir. 1980’li yıllara kadar bu fabrikada yaklaşık 7 bin işçi çalışmaktaydı... Bu fabrikalar, Anadolu şehirlerinin çehrelerini değiştirmiş, buraları bir sanayi kentine dönüştürmüştür.

AKP’nin 17 yılda sattığı tesisler¹ (Yazının hacmi dolayısıyla liste kısaltıldı):

Elektrik santralleri: Ataköy, Beyköy Hidroelektrik, Çıldır Hidroelektrik, Denizli Jeotermal Santrali, İkizdere Hidroelektrik,

¹ Kaynak (Google): Cimer, 22 Aralık 2019.

Kuzgun Mercan Hidroelektrik, Tercan Hidroelektrik, Engil Gaz Türbinleri Santrali, Seyitömer Termik, Kangal Termik, Yatağan Termik, Murgul, Çatalağzı Termik, Kemerköy Termik, Yeniköy Termik, Orhaneli Termik, Tunçbilek Termik, Soma Termik.

Şeker fabrikaları: Kırşehir, Turhal, Çorum, Elbistan, Muş, Erzincan, Erzurum, Afyon, Bor, Alpullu.

Tekel fabrika ve binaları: Adana, Balıca, Bitlis, İstanbul, Malatya, Tokat.

Tuzlalar: Yavşan, Ayvalık, Çamaltı, Çankırı Kaya Tuzlası, Tuzluca, Sekili, Kağızman, Kaldırım, Kayacık.

HES'ler: Bayburt, Çemişgezek, Girlevik, Bünyan, Çamardı, Pınarbaşı, Sızır, İznik-Dereköy, İnegöl-Cerrah, Suuçtu Çağ, Otluca, Uludere, Adilcevaz, Ahlat, Malazgirt, Varto-Sönmez, Değirmendere, Karaçay, Kuzuculu, Turunçova-Finike, Besni, Derme, Erkenek, Kernek, Kayadibi, Kovada, Hasanlar, Ladik-Büyükkızıoğlu, Durucasu, Arpaçay-Telek, Kiti, Göksu, Berdan, Kısık, Bozkır, Ermenek, Koçköprü, Engil, Erciş, Hoşap, Haraklı-Hendek, Pazarköy-Akyazı, Bozüyük, Kayaköy, Esental, Işıklar, Dere, İvriz, Fethiye, Manavgat, Doğankent, Kürtün, Torul, Gonen, Karacaören, Kadıncık, Şanlıurfa, Adıgüzel, Kemer, Almus, Köklüce, Yenice, Suçatı, Değirmendere-Karaçay, Kuzuculu, Anamur, Silifke, Bozyazı, Mut-Derince, Zeyne, Menzelet, Kılavuzlu, Manyas, Sütçüler, Tohma, Dinar, Çine.

Limanlar: Mersin, Samsun, Bandırma, Derince, Salıpazarı (Galataport), Tekirdağ, Çeşme, Kuşadası, Dikili, Trabzon.

5. BÖLÜM

MASALLA TARİH

DAM ÜSTÜNDE SAKSAĞAN...¹

“Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı” deyimini “Könuyla uzaktan yakından ilgisi olmayan yersiz, saçma söz” anlamına geliyor. Deyimin internette bir de öyküsü var: “Boğa Dağları’nın güney tarafı ılıktır. Kış şiddetli olmaz. Saksağan adı verilen bir çeşit karga, kışın oralarda barınır. Bazı hastalıklı inekler, danalar, keçiler sürüyle birlikte gidemediklerinden, evin önündeki ayak damının üzerinde pineklerle. Oralarda bulunan bir çeşit sinek gelir, bu hayvanların sırtına yapışır; bir delik açarak yumurtlar. İlk yaza doğru bu deliklerden birçok sinek çıkarak uçuşur. Çok zayıf ve dermansız olan bu hayvancıkların sırtındaki yumurta keselerine dadanan saksağanlar, hayvanın sırtına konarlar, gagalarıyla yumurtalığı delerek bulduklarını yerler. Zavallı hayvanlar çabalasalar da saksağanları kovamazlar. Deride yer yer birçok yaralar açılır. Evdeki nineler, kadınlar ellerine geçirdikleri sopalarla, dam başına konmuş olan saksağanları kovarlar. Bu söz oradan kalmıştır.” Öyküsü de deyimnin kendisine benziyor.

Siyasette sağcılar, İslamcılar başları sıkışınca, gündemi değiştirmek için bu yönteme başvururlar: “Meteorolojinin tahminlerine göre yağmur yağacakmış” dersin, lakabı Göde Omar olan adam “Vay bana göde dedin” diye kavga çıkartır. Bir zamanlar, CIA ve AB önderliğindeki “Tarihimizle yüzleşelim!” cıvıklığı yüzünden insanlar kusma noktasına gelmişti. Tartışmanın tam ortasında Ermeni soykırımını, Kürt sorununu ortaya attırdı.

1 Cumhuriyet, 21 Ekim 2018.

“Soydur çeker” derler, AKP Genel Başkanı sıfatıyla mikrofona çıkan R. T. Erdoğan da başı sıkıştıkça sık sık bu yönetime başvurur. Bilinen, bayat bir hikâye ama olsun: Tıpkı, bir Hristiyan’ın Yahudi olduğunu anladığı birini tokatlaması gibi.

Tokadı yiyen Yahudi şaşkınlıkla sormuş:

– Neden vuruyorsun bana?

– Siz, bizim peygamberimiz İsa’yı öldürdünüz.

İyice şaşırان Yahudi cevap vermiş:

– İyi ama, o iki bin sene önce oldu.

Hazır cevap Hristiyan yanıtlamış:

– Ben yeni duydum!

AKP Genel Başkanı’nın yeni duymaya ihtiyacı yok, başı sıkıştıkça zuladan bir iftira çıkartıyor ve cemaatini bir kez daha bağlıyor. Cemaatin ne Johnson’ın Ankara ziyaretinden, ne İnönü’nün ABD’ye Koroğlu diliyle yazdığı mektuptan ne de ABD’nin Marshall yardım programından haberi var. 1962 yılında, dönemin ABD Başkan Yardımcısı Lyndon B. Johnson Ankara’yı ziyaret ediyor; İsmet İnönü de o dönemde Başbakan; elinde Türk ve ABD bayrakları var, protokol icabı. AKP Genel Başkanı, karartılan Türk bayraklı fotoğrafı göstererek İnönü’yü suçluyor. Gayet iyi hatırlıyorum: 1950’lerde Demokrat Parti yöneticileri, milleti afyonlamak için, İsmet Paşa’nın İnönü savaşlarında, korkudan kaçıp bir samanlığa saklandığını söylerlerdi. Demokrat Parti’nin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, güya İsmet Paşa’nın yakın silah arkadaşı idi. Şu Marshall Planı’na gelince: II. Dünya Savaşı sonrasında, 1947 yılında önerilen ve 1948-1951 yılları arasında yürürlüğe konmuş ABD kaynaklı, antikomünist hedefleri olan bir ekonomik yardım paketidir. 16 ülke, bu plan uyarınca ABD’den ekonomik kalkınma yardımı almış ve bu plan Avrupa’yı 70 yıl etkilemiştir. (*Le Monde*, 21.06.2017) Bu durumda, ABD’li bankacı David Rockefeller’in sözlerini hatırlatmak bize düşmekte: “*Mesela Türkler yıllar boyu komünizme karşı savaşmıştır. 1950’lerde ülke yönetimine bizim desteğimizle Adnan Menderes gelmişti. Bizden seçimde aldığı destek karşılı-*

ğında, Marshall yardımı adı altında devamlı borç alıyor ve ülke-
sinde yatırımlar yaparak sanayi yapısını geliştiriyordu.” (www.
oncevatan.com.tr)

ANDIMIZ, DR. REŞİT GALİP¹

“Cumhuriyet’in Üç Fedaisi” (Tekin Yayınları) adlı bir kitabım var. Fedailer: Mahmut Esat Bozkurt, Dr. Reşit Galip ve Şükrü Saracoğlu. Üç devrim fedaisi! Mürteci güruhu ile Cumhuriyet düşmanları bu Üç Fedai’den nefret eder. Hemşerileri ve hizmet ettikleri yerler bu Üç Fedai’nin kıymetini bilememiştir; CHP onları savunmamış, unutulmalarına katkıda bulunmuş; ülke ve halk onlara vefasızlık etmiştir. Mersin’in Reşit Galip’e karşı nankörlüğü beni derinden yaralamıştır. Reşit Galip’in 17 Mart 1923 günü Mustafa Kemal Paşa Mersin’e geldiği zaman, Millet Bahçesi’nde (Deniz doldurulmadan önce, o zamanlar Halkevi olan bugünkü Opera binası ile Arap Ortodoks Kilisesi’nin önünde bulunuyordu.) yaptığı o muhteşem konuşmadan Mersinlinin belki de haberi bile yoktur.

Reşit Galip öldüğü zaman cebinde sadece 5 lira vardı. Bu insan, tek parti iktidarı döneminde yıllarca milletvekilliği ve bakanlık yapmış, Mustafa Kemal’in yakın çevresinde ve sofrasında bulunmuş bir insandı ve öldüğü zaman cebinde 5 lira vardı. Siz de gayret edip çabalayın ki öldüğünüz zaman cebinizde 5 liranız olsun. Sırat köprüsünden kolayca geçersiniz!

AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan, ezanı Dr. Reşit Galip’in Türkçeye çevirdiğini iddia ederek onu güya linç ediyor. Ezan’ı kimin Türkçeye tercüme ettiği değil, onu kimin tercüme ettirdiği ve okuttuğu önemlidir. Bu, suç ise ve yüreğiniz varsa, buyurun, Atatürk’ü suçlayıp lanetleyin. Böyle bir davranışta bulunduğu için AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan’ı kınıyorum.

1 Cumhuriyet, 26 Ekim 2018.

Türkiye Cumhuriyeti'nin son Cumhurbaşkanı, Ezan'ı Türkçeye çevirttiği ve Türkçe okuttuğu için ilk Cumhurbaşkanı'nı eleştiremez, dolaylı olsa da onu lanetleyemez. Ha, şunu da eklemem gerek: Atatürk, Ezan'ın Türkçeye tercüme edilmesine bizzat katkıda bulundu ve “*Tanrı uludur*”u da o önerdi.

R.T. Erdoğan'ın, Risale Haber Merkezi tarafından yayımlanan konuşma metninden aktarıyorum: “*Andın ilk halini, Türk Ocakları'nı kapatmasıyla, üniversiteleri perişan etmesiyle bilinen tip doktoru Reşit Galip yazmıştır. İnsanları kafataslarına göre sınıflandıran çalışmaları destekleyen bu kişi, aynı zamanda Türkçe ezan zulmünün de mimarıdır. Bizim ortaya koyduğumuz bu fotoğrafta, tek tipçi rejim özentisi bir metnin çocuklarımıza her sabah okutulmasının yeri var mıdır?*”... “*Bırakalım Türk Türklüğüyle, Kürt Kürtlüğüyle, Laz Lazlığıyla, Roman Romanlığıyla, Çerkez Çerkezliğiyle, Abaza Abazalığıyla övünsün, ama asla bunu kalkıp da ırkçılık yapma boyutuna taşımayalım. Bunu yaptığınız anda ayrımcılık yapmış olursunuz.*”

Türk Ocakları'nı kapatan ve yerine Halkevleri'ni açan Türkiye Cumhuriyeti'dir. Bunun neden ve gerekçelerini burada açıklayacak değilim. Reşit Galip, medreseden farksız Darülfünun'un yerine çağdaş Üniversite'yi kuran Milli Eğitim Bakanı'dır ama bu dönüşümün arkasında Atatürk vardır.

Ezanı Türkçeye çevirmek zulüm ise bunun mimarı Dr. Reşit Galip değil, bizzat Atatürk'tür. Pedagoji gereği, sabahları çocuklarımıza “*Andımız*”ı okutmak “*tek tipçi rejim özentisi*” değildir. Asıl tek tipçi özentisi, İmamokrasi rejimini kurmak amacıyla, bütün ortaöğretim okullarını İmam-Hatip okullarına dönüştürmektir.

AKP Genel Başkanı, “*Bırakalım Türk Türklüğüyle, Kürt Kürtlüğüyle, Laz Lazlığıyla, Roman Romanlığıyla, Çerkez Çerkezliğiyle, Abaza Abazalığıyla övünsün ama asla bunu kalkıp da ırkçılık yapma boyutuna taşımayalım. Bunu yaptığınız anda ayrımcılık yapmış olursunuz,*” diyor. Ama asıl ırkçı ayrımcılık Türk ulusunu Türk, Kürt, Laz, Roman, Çerkez, Abaza etnisitelerine bölmektir. Bilmem anlatabildim mi?

İNSAF, SAĞDUYU VE GERÇEK SAYGISI¹

AKP Genel Başkanı Erdoğan, partisinin İzmir adaylarını tanıtırken önemli bir konuşma yaptı (*Hürriyet* gazetesi, 6 Ocak 2019). Bu konuşmanın konu ve hedef aldığı tarihsel dönemi, sağduyu, insaf ve gerçek saygısı olan 1936 doğumlu bir vatandaş olarak ben de değerlendireceğim. Önce, AKP Genel Başkanı'nın desteklediği “özgür düşünce”den yararlanarak üç tanım yapalım:

İnsaf: Merhamete, vicdana ya da mantığa dayanan adalet.

Sağduyu: 1. Doğru, akla uygun yargılar verme yeteneği, akılselim, hissiselim.

2. *fel.* Doğru ile yanlış birbirinden ayırma ve doğru yargılama gücü.

AKP Genel Başkanı Erdoğan konuşuyor: “*CHP'nin yaptığı tek iş tarihte medeniyetin, kültürün, sanatın, ticaretin merkezi olarak nam salan İzmir'i tek parti devrinin bağınazlığına mahkûm etmek olmuştur.*

CHP'li vatandaşlarıma da sesleniyorum. Gelin İzmir'i yeniden demokrasinin ve özgür düşüncenin merkezi haline getirelim. İnanıyorum ki siz de bu CHP zihniyetinden ekmek çıkmayacağını biliyorsunuz. Bunun için de tamamı yalandan, yanlıştan, çarpıtmadan oluşan korku siyasetiyle İzmir'i adeta esir almış durumdalar.”

1923-1950 döneminde İzmir CHP'nin hışmına ve gadrine uğramış mıdır? Örneğin, Demokrat Parti'nin Kırşehir'e yaptığı gibi il iken ilçe haline mi getirilmiştir? İzmir'de ekonomik ve toplumsal alanda bir yıkılım ve duraklama olmuş ise bunun nedeni, önce 1922 yangını ile Lozan Antlaşması uyarınca yapılan zorunlu nüfus mübadelesidir. 17 Şubat 1923 tarihinde, ticari bir atılım olan İktisat Kongresi İzmir'de yapıldı. Bu kongrede “*fuar düşüncesi*” ilk kez Atatürk tarafından ortaya atılıp benimsendi ve Enternasyonal Fuar'ın temelleri 1936 yılında atıldı. Cumhuriyet'in kurulması ile kentin ticareti daha da gelişti, 1923 yılında 10 fabrika,

1 *Cumhuriyet*, 5 Şubat 2019.

1933 yılına kadar 129 fabrika kuruldu. Böylece İzmir'in ticari ve turistik yönü de ön plana çıkmaya başladı. 1930-1950 yılları arasında konserve fabrikaları, makarna ve bitkisel yağ fabrikaları kuruldu. Devlet sektörü ve özel sektöre ait birçok firma, değişik dallarda üretime başladı.

AKP Genel Başkanı Erdoğan konuşuyor: "CHP demek çöp demektir, hava kirliliği demektir. CHP demek yolsuzluk, rüşvet, yasak, yokluk demektir."

"CHP demek çöp demektir": Anımsadığım kadarıyla: Nurettin Sözen (28 Mart 1989-27 Mart 1994) döneminde temizlik işçileri grev yaptığı ve dönemin hükümeti grevi yasaklamadığı için çöpler toplanmamıştı. AKP hükümeti (olsaydı) grevi yasaklardı.

"Hava kirliliği demektir": Isınma katı yakıt ve petrol ürünleriyle sağlandığı için gerçekten hava kirliliği vardı. Doğalgaz, güneş enerjisi vardı da kullanılmadı mı?

"CHP demek yolsuzluk demektir": Ben sadece Yavuz-Havuz Davası'nı (1928) hatırlıyorum; sorumlular cezalandırılmıştı. 2002-2019 arasında yolsuzluktan hapse giren var mı? 1950-2019 yılları arasında yapılan yolsuzlukları arşivlerde bulmayı okurlara bırakıyorum.

"CHP demek rüşvet demektir": Tek Parti döneminde kuşkusuz rüşvet vardı. Ama hiçbir Başbakan, Turgut Özal gibi "Benim memurum işini bilir" dememişti. "*Rüşvet*" Osmanlı'da, "*Bahşiş*" Arap memleketlerinde gelenektir. Önemli olan, 1923-1950 arasında var olan rüşvet illetinin 1950-2002 dönemini geçelim. 2002-2019 yılları arasında rüşvet ve yolsuzluk yaygınlaşmış, rakam olarak katlanmış ve AKP iktidarının alnına yapışmıştır. Bu konuda karar vermek de gene okurun ilgisine sunulmaktadır.

Devrim Yasaları kuşkusuz bazı hayırlı yasaklar getirmiştir. "*Yokluk*" görecedir. Paran yoksa "*bolluk*" işkencedir. Artık her şeyin kayıt altında olduğu çağımızda bir cumhurbaşkanı kolayca çürütülecek konuşmalar yapmamalıdır.

İSLAMCILAR HÂLÂ MAZLUM VE MAĞDUR¹

İslamcılar “*masa ve kasa*”yı çoktan ele geçirdiler; TBMM’yi işlevsiz hale getirdiler; devlet dairelerini ganimet olarak zaptettiler; adliyeyi, mülkiyeyi ve zaptiyeyi kefere memleketi gibi fethettiler; okulları sıbyan mekteplerine, rüştiye ve idadiye, medreseye çevirdiler ve sömürgeleştirdiler; tarikatları sivil toplum örgütü olarak tescil ettiler; Anayasa’yı kubura attılar, yasaları geçersiz saydılar; TSK’yı parti emrine aldılar ama kendilerini hâlâ mazlum sayıyorlar, mağdur hissediyorlar. Çünkü çağının çağdaşı Cumhuriyetçilere imreniyorlar, karşılarında aşağılık duygusundan kurtulamıyorlar. Avanta, para-pul, mal-mülk, masa ve kasa, koltuk ve makam yetmiyor; çünkü Cumhuriyetçilerle hiçbir konuda (sınavda) yarışmıyorlar, onları yenip rezil edemiyorlar, burunlarını sürtemiyorlar. Çekinmeseler, korkmasalar, her iki cins de kendilerine Cumhuriyetçi eşler seçerler.

İslamcılar; tek parti döneminde, zulüm gördüklerini iddia ederler. Bu iddianın haklı olduğunu yıllardır yazıyorum. Çünkü: Tekke ve zaviyeler, medreseler kapatılmış; ulema sınıfının insanlara zulmetme özgürlüğü ile avanta, haraç, rüşvet kaynakları kurutulmuş ve imtiyazları elinden alınmıştı. Özetle: Cumhuriyet devrimleri, ulema sınıfını attan indirmiş, eşeğe bindirmeden yaya bırakmıştı. Milliyetçilik, laiklik ve devletçilik egemen duruma geçmişti, Cumhuriyetçiler mutluydu. Buna karşın, Cumhuriyet ve devrim karşıtları bu dönemi devlet ve toplumun yıkılışı saymaktaydı.

“Cumhuriyet’in ilk yıllarındaki hükümet politikaları İslami kurumların rollerinin ve işlevlerinin sınırlandırılmasını, ulemanın sosyal ve siyasi sermayesinin değerinin düşürülmesini ve siyasi nüfuzunun yok edilmesini zorunlu kılıyordu. Tehlikede olan yalnızca devlet ve topluma dair vizyonları değildi, geçimleri de risk altındaydı. Şeriye ve Evkaf Vekâleti Mart 1924’te kaldırıldı

1 *Cumhuriyet*, 8 Şubat 2019.

ve yerine rütbesi düşürülmüş bir Diyanet İşleri Reisliği ikame edildi. Bu yeni devlet birimi doğrudan Başbakan'ın idari yetkisine tabi kılındı ve rol ve işlevleri çok büyük oranda azaltıldı. Aynı dönemde, şerîye mahkemeleri de kaldırıldı ve medreseler kapatıldı. Kısa bir süre sonra İslam şeriatının yargı sistemi içindeki tatbiki tümünden sona erdi.”¹

Bunlar doğru! Bundan dolayı iktidarsızlaşanların kendilerini “*mağdur*” hissetmeleri çok doğal. Ama dinsel baskı, namazın, haccın yasaklanması; camilerin kapatılması, ahır, meyhane ve kerhane yapılması kuyruklu yalan. Gericî, mürteci bir sınıf, Cumhuriyet düzeni gelince toplumsal yerini, maddî ve manevî imtiyazlarını yitirdi. Tarihin diyalektiğidir bu! Bizde hâlâ “*burjuva*” yoktur, “*zengin*” vardır. Demokrat Parti zenginlerine Hacı Ağa denirdi. Günümüzün AKP zenginlerine de ancak Kapıkulu müteahhitleri denilebilir: Devlet kapısına kapılanmış müteahhitler, devlet ihalelerini tapulamış müteahhitler. Ne kadar vergi veriyorlar belli değil, iç talandan kazandıkları paraları inşaattan başka nereye yatırdıkları belli değil. Kapıkulu oldukları için “*Saray*”a yamanmışlardır. Biat ve itaat sayesinde zenginleştikleri ve burjuvallaşamadıkları için özgürlük ve demokrasiden nefret ederler.

12 Mart ve özellikle 12 Eylül'den önce Müslümanların mağduriyeti diye bir sorun yoktu. Laik ortaöğretim ile yüksekokullar ve üniversitede parasız-yatılı sistemiyle herkese eşit olanak sunmuştu. Ama onlar yarışmayı değil Osmanlı döneminde olduğu gibi avanta ve kayırılma istiyorlardı. Bu nedenle AKP iktidarında “*kopya*” yöntemini ihya ettiler.

1 Amit Bein, *Osmanlı Uleması ve Türkiye Cumhuriyeti*, Kitap Yayınevi, 2012, s. 152.

HİÇ DE ÖYLE DEĞİL¹

Türkiye'nin son yıllarda tarihi bir mücadelenin içinde olduğunu belirten Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı dolayısıyla yayımladığı mesajda: *"Millet ve devlet olarak, varlığımızı ve geleceğimizi korumak amacıyla son yıllarda yine tarihi bir mücadelenin içindeyiz. (...) Türkiye, bağımsızlık mücadelesini en başından en sonuna kadar millî iradenin temsilcisi olan Meclis'i eliyle yürütmüş bir ülkedir.(...) Terör örgütlerinin saldırılarından 15 Temmuz hain darbe girişimine kadar yaşadığımız tüm hadiseler, bu tarihi mücadelenin tezahürleridir. Suriye'de yürüttüğümüz Fırat Kalkanı, Zeytin Dalı ve son olarak Barış Pınarı harekâtları da yine bu mücadelenin birer parçasıdır. Bundan bir asır önce başlattığımız ve yeni devletimiz Cumhuriyetimizi kurarak taçlandırdığımız İstiklal Harbimizin bir benzerini, farklı görüntüler ve yöntemlerle veriyoruz."*²

Cumhuriyet tarihini biraz bilenlerin bu sözlere inanması ve temelindeki düşünceyi paylaşması olası değil. Evet, Kurtuluş Savaşı'nı kazanan ve Cumhuriyet'i kuran Büyük Millet Meclisi'dir ama Türkiye'nin Suriye politikasını tek başına AKP Genel Başkanı Erdoğan yürütüp yönetmektedir. Askeri harekâta Genelkurmay Başkanlığı'nın herhangi bir yetki ve etkisi yok.

R.T. Erdoğan, ülkenin Kurtuluş Savaşı ile Suriye macerasını neredeyse özdeşleştirmekte! İzlenen siyaset Cumhuriyet Devleti'nin geleneksel siyasetine tamamen karşıt olup bir siyasal partinin özel amaçlı ham siyasetidir. Kurtuluş Savaşı, bağımsızlık ve çağının çağdaşı olan yeni bir devlet kurmayı amaçlıyordu.

İslamcılar, Osmanlı'nın istemezükçüleri, tarih boyunca ulusal bilinçten uzak kalmışlar, ümmet bataklığında yok olmayı kurtuluş ve özgürlük sanmışlardı. Dinsel yozbazlık gözlerini kör

1 Cumhuriyet, 1 Kasım 2019.

2 Hürriyet, 29 Ekim 2019.

etmiş, mutluluğu öteki dünya afyonunda aramışlardı. Bu nedenle bu dünyada yollarını bulamamışlar; karşlarına çıkan Cumhuriyet fırsatını değerlendirmeyi bilememişlerdi. Cumhuriyet'in açtığı özgür insanlık kapısından geçmeyi reddettiler, Arabistan çöllerine doğru tersine (geçmişe) zaman yolculuğuna çıktılar.

Kurtuluş Savaşı'nda Gazi Meclis'in karşısında neredeyse yedi düvel vardı. Kimliğini örseleyip yok etmeye çalıştıkları TSK'nın karşısında şimdi kim ve kimler var? Emperyalizm mi? Gazi Meclis'in askerleri savaşta, ardından Cumhuriyet'in akılcı siyaseti bozguna uğratmamış mıydı? Cumhuriyet'in "*Yurtta barış, dünyada barış*" siyasetini pısırlıklık sanıp (sayıp) yeniden Osmanlı olmaya kalkıştılar. İktidara geldiklerinde komşu devletlerin tamamıyla dostluk ilişkileri sürmekteydi, sadece Yunanistan'la aramız biraz şekerrenk idi. Ermenistan'ı saymıyorum. O kadar. Şimdi, anlamsız ve saldırgan siyaset yüzünden tek bir dost komşunuz yok.

AKP ve MHP'ye göre Türkiye'nin PKK kaynaklı bir "*beka*" ve bölünme sorunu var ? O halde benim Türkiye'nin *Sırat Köprüsü Açılım Masalı*'nın (Tekin Yayınları) 128. sayfasını okuyalım:

"Prof. Dr. Hüseyin Pazarcı'nın 'Uluslararası Hukuk' (Turhan Kitabevi) adlı kitabı var. Sadece devletlerle ilgili sayfaları (140-185) okurlarsa, 'halkların kendi kaderini tayin hakkı'nın sadece sömürgelerle ilgili olduğunu öğreneceklerdir (...)

'En başta, şunu hemen vurgulamak gerekmektedir ki, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun anılan 1970 Bildirisi sömürge rejimi altında bulunan ülkeleri sömürgeci devletin ülkesinden saymamaktadır.' (s. 143) Ve Türkiye Cumhuriyeti kendi sınırları dışında herhangi bir sömürgeye sahip değildir."

Bu nedenle, üniter bir devlet olan Türkiye'de hiçbir etnik topluluk, evrensel hukuka dayanarak ülkeyi bölmek hakkına sahip değildir. PKK de zaten böyle bir şey yapamaz.

Türkiye için (iç ve dış) tek tehlike AKP'nin peşinden gittiği İslamcılık siyasetidir. Cumhuriyet'in laik devlet ilkesine içtenlikle

dönerlerse hiçbir tehlike kalmaz. Türkiye'nin yaptığı Kurtuluş Savaşı ile başarısız terör mücadelesini eşitlemek tarihsel gafletten başka bir şey değildir. Millî Mücadele ve Cumhuriyet'e ait sıfatları hiç kimse hiçbir başka yerde kullanamaz. Bir de şu var: İktidarın selameti “vatan”ın selameti değildir!

YANLIŞ BİLGİ VE İDDİA¹

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu tarafından düzenlenen Atatürk'ü anma töreninde konuşmuş ve “*Sürekli Atatürk denilerek onun mirasına sahip çıkılamaz. Sürekli Cumhuriyet denilerek Cumhuriyet güçlendirilemez. Cumhuriyet'e en büyük katkıyı şahsımın başında bulunduğu hükümetler yapmıştır. (...) Son günlerde yine birileri ağızlarına sakız ettiler. Osmanlı'da okuma yazma oranı çok düşükmüş. Osmanlı'nın kendi silah sanayii yokmuş. Osmanlı yönetimi altındaki halklara zulmedilmiş. Hepsi de yalandır, iftiradır. (...) Osmanlı'ya, Selçuklu'ya haksızlık etmemek gerekir,*” demiş.

Kompozisyon olarak yanlış bir konuşma. Toplantının amacı Cumhuriyet'in, yani tarihin ilk ve tek Türk devletinin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü anmak ve bu vesile ile onu değerlendirip övmek idi. Ama AKP Genel Başkanı anmayı vesile yaparak Cumhuriyetçileri ve Cumhuriyet'in dünya görüşünü, dolayısıyla da Atatürk'ü eleştirdi. Bir cumhurbaşkanı asla böyle bir konuşma yap(a)maz.

Ruhsatsız sarayda yapılan törenlerde tarihteki 16 Türk devletinin askeri kıyafetlerini giyen askerler de yer alıyor: Büyük Hun İmparatorluğu, Batı Hun İmparatorluğu, Avrupa Hun İmparatorluğu, Ak Hun İmparatorluğu, Göktürk Kağanlığı, Avar Kağanlığı, Hazar Kağanlığı, Uygur Kağanlığı, Karahanlı Devleti, Gazne Devleti, Büyük Selçuklu Devleti, Harezmsahlar Devleti, Altın Ordu Devleti, Timur İmparatorluğu, Babür İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu...

1 Cumhuriyet, 12 Kasım 2019.

İyi de, bu devletlerin hiçbirinin adında Türk sözcüğü yok. Göktürk Kağanlığı'nın ancak yarısı Türk. Bu nedenle tarihte bir tek Türk devleti vardır, adı Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Anadolu Selçukluları, Farsçayı edebiyat ve devlet dili olarak kullanıyordu; siyasal ve kültürel bakımdan İran'ın etkisi altındaydı. Keykubat, Keyhüsrev, Keykavus gibi unvanları kullanan Selçuklu sultanları, yönetimde İran asıllı kimselere görev veriyordu. Halkı Türkmen'di ama devlet Türk devleti değildi. Adı devletle özdeşleşmiş büyük vezir Nizamülmülk bir Fars idi. Türkmenler sonunda isyan etmek zorunda kaldı: Babai İsyanları.

Dünyada bir ailenin adıyla anılan tek devlet Osmanlı Devleti'dir. Devleti kuran Kayı Boyu Türk idi ama Osmanlı Devleti yıkıldığı zaman hanedan aile (dil, duygu, zihniyet olarak) artık Türk değildi. Kimi tarihçiler Osmanlı Devleti'ni "Slavo-Greko-Türk" olarak tanımlarlar. Osmanlı Devleti Türk olsaydı, sıbyan mekteplerinde, medreselerde öğrenim dili Arapça olur muydu? Devleti kuran halkın dili Türkçe ama devlet dili, edebiyat dili sentetik Osmanlıca... Bu nasıl iş?! İşte bu nedenle, Yörük-Türkmenlerin Osmanlı ve Selçuklu'ya istediği kadar hakaret etmeye hakkı var. Karamanoğullarına ise sonsuz saygı.

AKP Genel Başkanı aynı yanlış konuşmada: "*Gazi Mustafa Kemal Samsun'a bir Osmanlı subayı olarak çıkmış, Ankara'daki Meclis'i yine Osmanlı adına faaliyete geçirmiştir. Cumhuriyet'in inşası da Osmanlı'dan devralınan mevcut idari sistem çerçevesinde gerçekleşmiştir. Tarihimiz bizim yörüngemizdir. Yörüngeden çıkan bir gök cismi yok olmaya mahkûmsa toplumlar da öyledir. Bugüne kadar milletimizi kadim tarih yörüngesinden çıkarmaya kimse muvaffak olamadı,*" diyor. Gazi Mustafa Kemal elbette Osmanlı subayı idi. Ama Türklüğünü unutmamış bir Türk idi. Yaptığı işler, kurduğu devletin adı bunun en önemli kanıtıdır.

AKP Genel Başkanı, "*Tarihimiz bizim yörüngemizdir. Yörüngeden çıkan bir gök cismi yok olmaya mahkûmsa toplumlar da öyledir. Bugüne kadar milletimizi kadim tarih yörüngesinden çıkarmaya kimse muvaffak olamadı,*" diyor. Ki bu da yanlış! Uyduların yörüngesi olur. Yörünge, bir gök cisminin başka bir

gök cisminin çevresinde dolanırken izlediği yol. AKP'ye kadar, Türkiye Cumhuriyeti'nin elbette yörüngesi yoktu. Akla dayalı ulusal siyaseti ve yolu vardı.

AKP Genel Başkanı, ne yazık ki, gene yanılıyor: Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı Devleti'nin “kadim” (ıs-karta) yörüngesini bilinçli olarak terk etti; Çağdaş Uygarlık Ta-kım Yıldızı'na katıldı. 18 yıllık engele karşın hâlâ orada. Tarihin arabasında “geri vites” yoktur! Geçmiş ola!

ATASI ENDÜLÜS MEMLEKETİNDENMİŞ...¹

Bir tanıdık WhatsApp denen şeyden bir kayıt gönderdi. Gösterişli bir zat insanlara hitap ediyor. Bu zat Ahmet Hamdi Çamlı, AKP İstanbul Milletvekili imiş ve şöyle diyor:

*“Babamız dedemiz Endülüs medeniyeti bizim Müslüman me-
deniyetimizin insanlığın medeniyetine faydasına sunmağa çalıştığı
insanlığa daha ben nasıl fazla faydalı olarım düşüncesiyle icat etti-
ği şeyler bu matematik. Eğer benim dedem matematiği mühendis-
liği teknolojiyi icat etmemiş olsaydı bugün bu Alman bu Amerika
bu Tromp'un, bu Makron mesela Tromp'un mesela Tromp'un git
oturduğu yerden bakkala git bakkaldan bir sepet al bakkaldan bir
torba kahvaltılık al da gel sonra da kahvaltı yapalım ve o kahvaltı-
lığın hesabını çıkar deseydik benim dedem eğer bu matematiği bu
ilmi, bilmi, teknolojiyi icat etmemiş olsaydı valla bu duvar kadar
tahtaya ihtiyacı olurdu valla o Romen rakkamları var ya önce bir
kazık iki kazık üç kazık sonra ve ce çiz sonra on yaz çarpma falan
filan sonra bir kazık bunlarla uğraşırdı benim dedem ona dedi ki
bre geri zekâlı bak bu iş böyle olmaz al şu sıfırı çarpmayı bölme-
yi de hesap yapmasını öğren dedi ve dedemi de öldürdü, bütün o
ilim bilim teknoloji var hepsini dedemin kütüphanesinden çaldı ve
orada bir adam kalmayacasına, orada Endülüs'te bir Müslüman
kalmamacasına hepsini öldürdü. (...) O zamandan hiç Müslüman
kalmadı, adam sarhoş kafa yok ki...”*

1 Cumhuriyet, 31 Temmuz 2020.

O zamandan Müslümanlar kalsaydı şimdi kaç yaşında olurdu? Muhterem konuşmacı AKP reisinin gönüllü özel şoförü imiş... Google kayıtlarında kimliği şöyle:

“Ticaret ile uğraşmaktadır. İlahiyat eğitimine devam etmektedir.

Siyasi hayatına, 1969’da Millî Görüş hareketinin lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan’ın önderlik ettiği bağımsız hareketlerin içinde yer alarak başladı. İstanbul’da AK Parti İl Genel Meclis Üyeliği ve AK Parti Belediye Meclis Üyeliğine seçildi. Milletvekili seçilene kadar İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor Kulübü Başkanı olarak görev yaptı.

26. ve 27. dönemde İstanbul Milletvekili seçildi. Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Üyesi olarak görev yapmış, Dışişleri Komisyonu Üyesi olarak görevini sürdürmektedir.

Orta düzeyde İngilizce ve Arapça bilen Çamlı, evli ve 3 çocuk babasıdır.”

Verilen bilgide “*İlahiyat eğitimine devam etmektedir*” diye yazıyor. Nerede ve nasıl devam ediyor? Konuşmasına bakılırsa ciddi bir öğrenim görmemiş gibi ama üniversite öğrenimini Newport Üniversitesi’nde (?) tamamlamış. Ama İngilizceyi orta düzeyde biliyor. Galiba İstanbul’daki lise dengi bile sayılmayan asparagas Newport’tan... Kendi iddiasına göre atalarımız Endülüslü Müslüman Araplar imiş... Ama Endülüslüler benim atalarım değil. Benim atalarım Türkmenler, Müslüman olmadan önce başka dinlere inanmışlardı.

Muhterem Çamlı, orta düzeyde İngilizce ve Arapça biliyor-muş. Yani on üzerinden dört buçuk. Kem küm yabancı dille TBMM Dışişleri Komisyonu Üyesi olmasına şapka çıkarılır. Dışişleri Komisyonu Üyesi’nin ataları Arap olabilir, mümkündür. Ama dinler insanın atası olamaz. Arap atanın atalarının Müslüman olduğunu nereden biliyor? Belki Müslüman olmadan önce dinsiz İber ya da Hristiyan Bask ya da Katalan olabilirdi. Aslına bakarsanız ilk ataların ne dini ne Allah’ı ne de milliyeti vardı.

İsterseniz dinsel açıdan bakalım: Bay Âdem ile Madam Eva (“*Havva*” anlamına gelir. Havva da Hitit dilinde Hapa, Hepatut olarak söylenir) Müslüman ve Arap mı idi?

Ahmet Hamdi Bey’in atalarını Hristiyanlar tek canlı kalmayana kadar öldürmüş. Bir bölümünü öldürdüler, “*Sarazen*” dedikleri Müslümanların çoğunu Kuzey Afrika’ya sürdüler. Peki, Tarık Bin Ziyat’ın İspanya’da ne işi vardı? İberik Yarımadası’na Berberi fatihleriyle konser vermek için mi girmişti?

Söylediklerinin tamamı Prof. Dr. Necmettin Erbakan’ın saf-sataları. Erbakan, “*Sıfır*” sayısı için Avrupalılardan telif hakkı istiyordu. “*Ödemeye servetleriniz yetmez*” diyordu.

On yıl kadar önce, Fransa’nın Sète kentinde bir edebiyat festivalindeydim. Yaptığım konuşmadan sonra bir kahvede Ceza-yirli bir yazar arkadaşım ile buluştuk. Bunalım yaşıyordu. Kendisine Erbakan’ın sözlerini tekrarladım. Güldü, “*Evet, sıfırı bulduk ama sıfır çemberinin dışına çıkamadık,*” dedi.

Bu asparagas tahsilli zat “*Kadın-erkek eşit değil, eşitlik ancak hayvanlarda olur*” tarzı ayıp vecizeler de söylemekte...

SAVULUN BİLAL ERDOĞAN GELİYOR¹

26 Temmuz 2020 tarihli *Cumhuriyet* gazetemizde Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan’ın oğlu Bilal Erdoğan’la ilgili bir haber okudum. Bilal Erdoğan katıldığı bir televizyon programında şöyle konuşmuş: “İlkokulda olduğum yılları hatırlıyorum. Çok net bir şekilde alfabemizden dolayı geri kaldığımız bize anlatıldı. O zaman sorgulamamıştım ama sonradan düşününce... O zaman komşumuz Yunanistan niye alfabesini değiştirmemiş? Komşumuz Gürcistan... Hadi Gürcistan’ı çok ileri bir ülke olarak değerlendirmeyelim. Japonya niye alfabesini değiştirmemiş? Çin niye alfabesini değiştirmede? O zaman insan diyor ki demek ki gelişmenin alfabeyle bir alakası yokmuş,” demiş.

1 *Cumhuriyet*, 2 Ağustos 2020.

AKP Genel Başkanı'nın, Cumhurbaşkanı'nın oğlu deel mi neden konuşmasın, diye çıkışanlar olabilir, çıkabilir. Benim yaşımdakiler böyle şeylere alışkın değildir. Bizler, CHP iktidarının başbakanlarından Şükrü Saracoğlu'nun oğlu ve yeğeniyle maça gittiğini ama onları yanına alıp şeref tribününe götürmediğini; şoförüne para verip gençlere bilet aldırıldığını biliriz. Bilal Bey bilet alarak hiç maça gitti mi acaba? Sanmam!

Bilal Bey hangi vesile ile televizyona çıkmış olabilir? Ahmet Necdet Sezer, yedi yıl cumhurbaşkanlığı yaptı, çocuklarından birinin televizyona çıktığını anımsamıyorum. Demokratik ülkelerde cumhurbaşkanlarının, başbakanların çocukları pek bilinmez. Ama Kaddafi'nin, Saddam'ın, Esad'ın çocukları neredeyse her gün ekranlarda ve basının sayfalarında. Jivkov, kızını kültür bakanı yapmıştı, damadı da galiba futbol federasyonu başkanı idi.

Süleyman Demirel bilavelet idi ama yeğeni vardı. Meşhur oldu. Turgut Özal'ın çocukları sahneye çıktılar, bir daha inmediler. Erbakan'ın mahdumu az kalsın hâlef oluyordu.

Bilal Bey de maç öncesi sahaya çıkmış da ısınıyormuş gibi.

Sadece Bilal Bey değil, ben de 1943-1948 yılları arasında Arap alfabesi yüzünden geri kaldığımızı duydum öğretmenlerimizden. Öğretmenler doğru söylüyordu: Mekteplerde ve medreselerde sadece Arap harfleri kullanılmıyor, aynı zamanda öğretim de Arapça idi. Osmanlı güya egemen bir devlet ama egemenliği altındaki bir ülkenin (ülkelerin) dilini okullarında kullanıyor; kendi dili olan Türkçeyi hor görüyor. Buna ancak yuh ve zort çekilir.

İnsan, başbakan ya da cumhurbaşkanı oldu diye çocukları âlim ve muallim olmaz, olamaz. Bu hak ve imtiyaz ulemanın çocuklarına verilmişti.

Evet, Japonlar, Çinliler, Yunanlar dahası Sırlar, Ruslar ve Bulgarlar da alfabelerini değiştirmediler. Değiştirmediler çünkü kullandıkları alfabeler kendi icatlarıydı. Slavların kullandığı Kiril alfabesi Aziz Kiril ve kardeşi Methodius tarafından 9. yüzyılın başlarında yazıldı.

Devrimci Cumhuriyetimiz, halkımızı Arap kültürünün dışına çıkarmak için alfabe değiştirdi.

O tarihte yani alfabe devriminden önce nüfusun ancak yüze beşi okuma yazma biliyordu. Bu yüzde beşin içinde gayrimüslim nüfus daha fazlaydı. Ha şu da var: Yazı devrimi Kuran'ın Türkçeleştirilmesinden bağımsız değildir.

Bilal Bey'in Arap harflerini savunması çok anlamsız. Çünkü Arap harfleriyle okuyup yazmayı kesinlikle öğrenemezdi. İmam-Hatip Arapçası da hiç yetmez!

Bu İslamcı zevat ne yazık ki yalana alışkındır. Cumhuriyet'in gerçeklerini yalanla çürütmek isterler. Yalanlarını, saptırmalarını, yanlışlarını, istediğiniz kadar kanıtlayıp yüzlerine vurun, tınmazlar bile ve on dakika sonra aynı yalan ve yanlışları inatla tekrarlamayı sürdürürler. 1800-1923 yılları arasında, başta 2. Abdülhamit olmak üzere Osmanlı padişahlarının kaybettikleri toprakları Lozan'da kaybettiğimizi yemin billah söylerler.

Biraz araştırdım yağcı takımından Hakan Çelik meğer alaturka CNN'de mahdum beyle (ki kendileri Dünya Etnospor Konfederasyonu Başkanı imiş...) söyleşi “*polgramı*” yapmış. Demek ki bayramda enişte tarafından öpölmüş. Bu Hakan Çelik, mahdum Bilal Bey'in İngilizce, Fransızca, İtalyanca ve Arapça bildiğini söylüyor. Bu yağcılar, fanfifon edince mahdum beyle-
rin o dili bülböl gibi konuştuğunu iddia ederler. Bir dilde doğru yazmadıkça o dil bilinmez. Bir dili konuşmakla bilmek arasında dağlar kadar fark vardır. Ve ayrıca: Kendi dilini iyi bilmeden yabancı dil öğrenemezsin...

Sonuç olarak bi şeyinde boncuk arandığına göre: Savulun!
“*Dâhi çocuk*” mahdum Bilal Bey geliyor!

HAMAMDA TRK ÇİĞİRMAK¹

Yazının adı “*Yâr bana bir eğlence medet!*” olacaktı. Başlığı Hacı Google’a yazdım ki karşıma kendim çıktım. Meğer iki yıllık *Aydınlık* serüvenimde bu başlıkla, 1 Aralık 2013 günü, bir yazı yayımlamışım. Siz benim “*Huysuz adam*” ünüme bakmayın, bilen bilir, aslında gırgırı, kelime oyunlarını çok severim. Yazı şöyle başlıyor:

“Bu kez durum başka: Lanetlik huyumu bir yana bırakıp ben de kalabalığa katılıp dalgamı geçeceğim. Bu yüzden yayın programımı bile değiştirdim.

AKP tarikatı hükümeti ile Fethullah Cemaatinin tepişmesi Karagöz-Hacivat kapışmasını andırıyor sevgili seyirciler. Şimdi perdemizi açalım ve izleyelim. Ancak Hacivat ve Karagöz iki rolü (AKP ve Cemaat) de sırayla oynamaktadır.”

Bugünler o günlerin bir başka tür­ls. Hiçbir insani olay saf değildir: Komedide trajedi, trajedide komedi vardır.

Hagia Sophia msameresinde de çok eğlendim: Bıraksan Viyana üzerine üçüncü sefer açacak bir başıbozuk kalabalık (aslında “*galebellik*” diye yazmak isterdim), başı Mağrip’te kıcı Maşrik’ta (ya da tersi), başı cenupta kıcı şimalde (ya da tersi) kıblesini, okuduğu duanın anlamını bilmeyen bir kalabalık. Tamamı Hagia Sophia’yı altın yumurtlayan tavuk ya da Alaettin’in lambası sanmakta. Hagia Sophia’da namaz kılınırsa işsizlerin iş bulacağı, evsizlerin evleneceği, midelerin acıkmayacağı, Suriyeli işgalcilerin memleketlerine döneceği sanılmakta. Tam anlamıyla bir karnaval havası... Ertesi gün Hanya’yı Konya’yı öğrenecekler ama bırakalım arpa ambarı düşleri görmeyi sürdürsnler...

Eğlence devam ediyor: Osmanlı sevmeyenlerin ağzına biber süren, Alaman şansölyesi Otto von Bismarck’ın (1815-1898) “*Abdülhamid Avrupa’nın en büyük diplomatıdır,*” dediğini kulaklarıyla duymuş olan sosyete tarihçisi İlber Ortaylı, Hagia Sophia msameresi işlerine karışmış da “*Hukukunu müdafaa edemeye-*

1 Cumhuriyet, 7 Ağustos 2020.

cek tarihi büyüklerimizin savunmasını tarihçiler ve tarih bilenler yapar,” diyesiymiş. Sizleri bilemem ama ben İlber Ortaylı’ya bağlı eşeğimi bile emanet etmem. Kim bu tarihi büyüklerimiz? Tuzsuz Deli Bekir mi, Yedi Sekiz Hasan Paşa mı, Kabakçı Kel Mustafa mı?

Şenlik bitmedi. İktidarın bülbüllerinden yani sözcülerinden Ömer Çelik de şakıymış:

“Sorumluluğumuz ahlaki ve siyasidir. Siyasal temeli olmayan kamplaşmalar yerine ortak ideallerimizle geleceğe yürümeliyiz. Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır. Milletimizin duası ve desteğiyle, Cumhurbaşkanımızın liderliğinde ülkemiz ve insanlık için erişilmez denilen hedeflere yürüyoruz. Cumhuriyetimiz parlamaya devam edecektir. Milletimizin tüm fertleri bu gelecekte pay sahibidir... Tarihten bugüne kesintisiz bir halka olarak devam eden mücadele azmimizi daha da kuvvetli kılıyoruz... Mensubu olmakla şeref duyduğumuz milletimiz, insanlık ailesinin seçkin ve saygın mensubudur. Buna layık olmak hepimizin borcu ve kaderidir. Cumhuriyetimiz ilelebet payidar kalacaktır. Cumhurbaşkanımızın dirayetli yönetimiyle milletimizin özlemlerine sağlam adımlarla ulaşacağız. Duamız milletimizledir. Gayretimiz biricik ülkemiz içindir. Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti!” demiş... Yürü gardaşım dutan mı var?!

Vallahi de billahi de iki gözüm kör olsun ki gözlerim yaşardı. Atatürk’ün *“Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti”* haykırışını bir sağcının ağzından ilk kez duyuyorum. Biliyorsunuz *Yaşasın Cumhuriyet* adlı bir kitabım da var.

Ancak Ömer Çelik’in sözlerine katılmak için ona inanmamız gerekir: Siyasal temeli olan ya da olmayan kamplar kuracaksın, sonra da *“ortak ideallerimizle geleceğe yürümeliyiz”* diyeceksin. Senin hedefin Cumhuriyet’i yıkmak, bizim hedefimiz onu korumak. Devrimci Cumhuriyet’in temellerine dinamit koyacaksın, sonra da *“Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır”* diyerek bizimle dalga geçeceksin. Cumhuriyet’in kurucu ilkelerini ayağının altına alıp elini yıkarken *“Kurtuluş Savaşımızın başko-*

mutanı, devletimizin kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanımız Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve İstiklal Savaşı kahramanlarını rahmetle ve saygıyla yâd ediyoruz. Layık olmak hepimizin borcu ve kaderidir. Cumhuriyetimiz ilelebet payidar kalacaktır,” diyeceksin ve ekleyeceksin: “Cumhurbaşkanımızın dirayetli yönetimiyle milletimizin özlemlerine sağlam adımlarla ulaşacağız!”

Bu Ömer Çelik bizimle resmen dalga geçiyor!

Ey Ömer Çelik, sizin Bergama Milli Eğitim Müdürü Nuri Kiraz da “Lozan Antlaşması çöpe atılsın!” demiş. Bana göretam anlamıyla falakalık bir adam ama siz de gerekeni yaparsınız artık!

YÂR BANA BİR EĞLENCE MEDET!!!!!!!!!!!!

Bunların en büyük ilham kaynakları Necip Fazıl Kısakürek ile Kadir Mısıroğlu! Necip Fazıl hiç olmazsa iyi-kötü bir şair, Kadir Mısıroğlu ise “*cim karnında bir nokta*” meczup. Cumhuriyet’in kaldırdığı hilkat garibesi hilafeti geri getirip Osmanlı saltanatını diriltecekler. Mümkün değil ama bu işi becermelerini istiyorum. Hiç olmazsa ömrümün son yıllarında biraz eğlenirim. Yâr bana bir eğlence medet!!!!!!!!!!!!

Turgut Kazan müthiş bir avukattır. Hilafet şenliği dolayısıyla söyledikleri çok hoşuma gitti:

“Diyanet İşleri Başkanı’nın yaptığı şeyi önceden Cumhurbaşkanı da yapmıştı, bu onun tekrarından ibaret. Şimdiki sorun, Atatürk’ü Koruma Kanunu’yla çözülebilecek bir sorun değildir. Zaten suç duyurusunda bulundular. Ama zaten Türkiye’de yargı yok ki. Hukukun zerresinin kalmadığı bir ortamda ben hukuk dili ile konuşamıyorum. İlk seçimde hilafeti getirme, harf devrimini ortadan kaldırma gibi girişimleri yenebilmenin yolu sandıktan çıkacak bir mücadeleyi yürütmektir. Hiç umutsuzluğa yer yoktur. Bu mücadele sağlıklı bir biçimde yürütüldüğünde mutlaka kazanılacaktır. Yüksek Seçim Kurulu’na güven kalma-

1 Cumhuriyet gazetesi, 9 Ağustos 2020.

dığı için büyük bir fark yaratacak bir mücadele vermek gerekir. Boyun eğmek zorunda kalmalıdır.”¹

Bunlar halifenin, hilafetin anlamını bile bilmezler. Halife ile imam sözcükkavramları eşanlamlı değildir. Halife, birinin yerini alan kişidir (halef); kurumsal ya da siyasi bir anlamı yoktur. İmam(lık) ise yönetimle ilgili bir sıfattır. Halife sözcüğü Kuran’da 9 kez geçer.

Tarihsel pratikten anlıyoruz ki ölümünden sonra Hz. Muhammed’i temsil eden kişiye halife deniliyor. İlk dört halife: Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali... Dördü de Hz. Muhammed’in akraba ve arkadaşlarıydı. Öylesine inanmış (!) Müslümandılar ki ölümünden sonra kim halife olacak diye kavgaya tutuşukları için Hz. Muhammed’in cenazesi ortada kalıp kokayazdı. Gene de daha sonra siyasal güç icabı halife olanların hepsinden daha kaliteliydiler.

Müslümanlar ilerleyen geleceği değil de değişmeyen geçmiş seçtikleri için İslam komaya girdi. Ve bu komadan çıkıp hayata dönemedikleri için sıfır çemberinin içinde kaldılar. Bunun sorumlusu yeteneksiz ve yetersiz halifelerdir. Özellikle de emirlik (siyasal iktidar) ile halifeliği (dinsel iktidar) birleştiren Emevilerden sonra. Emirlik ile halifelik tek kişide birleştiği zaman emir, halifenin patronu oldu ve din siyasetin emrine girdi.

Durum, Katolik Hristiyanlıkta tersinedir: Papa, hükümdardan (bütün hükümdarlardan) üstün olduğu için din her zaman siyasetin üzerinde olmuş. Hükümdar(lar) papanın (dinin) baskısından kurtulmak, özgürleşmek için halkla bütünleşerek laikliğe yöneldiler. 1789 Büyük Fransız Devrimi bunun ilk somut örneğidir.

Durum İslam’da ve Patrikli Bizans’ta tam tersinedir: Siyaset (Hükümdar) din karşısında egemendir. Türkiye Cumhuriyeti, Fransız Devrimi’nin yaptığını yaptı: Osmanlı saltanatı sona erdirilince, halifelik de fiilen sona ermişti. Çünkü ne yurtiçinde ne de dünyada herhangi bir gücü ve kurumu temsil ediyordu.

1 *Cumhuriyet*, Zehra Özdilek, 28 Temmuz 2020.

Olivier Roy’a göre, seçimle iktidara gelenlerin, Allah tarafından tayin edilmedikleri için halife olmaları geleneğe ve dine aykırıdır.¹ Emir (fiili iktidar), halife (Hz. Muhammed’in halefi) değildir.

Bununla birlikte, Türkiye Cumhuriyeti’nde Diyanet İşleri Başkanı olan zat elinde bir kılıçla (seyfeddin=dinin kılıcı) İsmail Dümbüllü kılığında konuşmaktadır.

İlk dört halife dönemi de aralarında olmak üzere tarihin hiçbir döneminde İslam âleminin tamamının kabul ettiği halife olmadı. Kimi zaman üç-dört halife oldu. Kimi zaman, Şam’da olduğu gibi silahşor oldular; Bağdat’ta Bermekilerin gölgesinde kaldılar; Memlûklerin Kahiresi’nde Kölemenlerin oyuncağı oldular; Osmanlı’da Sultan Selim’in getirdiği saksı gibi unutuldular.

Şimdi: AKP hilafeti geri getirecekmiş... Hayırlısı! Kim halife olacak? Birini bulurlar zaar!

Buldular ve yaptılar diyelim. Dünyada bu alaturka halifeye biat edecek kimse çıkar mı? Çıkmaz! Ya Türkiye’de? Türkiye’nin en azından yüzde seksen beşi “*Hadi canım sen de!*” diyerek dalgasını geçer! Peki, kimin halifesi olacak bu muhterem?!

Yâr bana bir eğlence medet! Al sana bir eğlence...

TARİH²

Kitapsız filozof (!) Sakallı Celal’i “Türkiye doğuya giden bir gemidir. Güvertede batıya koşanlar, geminin batıya gittiğini zanneder...” demiş. Bunu söylerler ve göbeklerini hoplata hoplata gülerler. Sakallı Celal filozof milozof değildir. Şifahi filozof olmaz. Söylediği “*lafügüza*”tır, boş sözdür. Ama ben bu boş sözün içini dolduracağım:

Bilindiği gibi “*tarih*”te üç zaman vardır: Geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman. Fiil çekimi gibi. Geçmişin sonu, geleceğin başı bellidir. İkisinin arasında şimdiki zaman bulunur. Şimdiki za-

1 Olivier Roy, *Siyasal İslamın Sonu*, Metis Yayınları, 2005, s. 31.

2 *Cumhuriyet*, 4 Eylül 2020.

man, başlangıcı belli (bulunduğumuz an, gün, hafta, ay, yıl, yüzyıl) ama sonu görece olan bir süreçtir yani zaman parçasıdır... Şimdiki zaman geleceğe doğru ilerlerken aynı zamanda geçmiş de olur. Benim gibi bir otodidaktın tanımlaması budur... Bu tanımlamayı tarih ve zaman mühendisleri beğenmeyebilir. Beğenmesinler!

Tarih(in) aracı (gemisi, treni) bir gezegen olmadığı için yörüngesi yoktur; bir doğru hat üzerinde hep geleceğe doğru ilerler. Tarih aracının bir sürücüsü de yoktur. Hızı değişse de hep ilerler. Dünya Güneş çevresinde döner ama tarih kendi çizgisini sürdürür. Başka bir deyişle tarihin ırmağında iki kez yıkanılmaz. Birreylere, toplumlar, uluslar hangi yöne dönerlerse dönsünler tarih geleceğe doğru ilerler. Yönleri tarihin yönünde olmayanlar telef olur. Erdoğan'ın dediği gibi *"Atı alan Üsküdar'ı geçer"*. Ama tarihin Üsküdarı ile İstanbul'un Üsküdarı'nın adresi aynı değildir.

Belki anlamışsınızdır: Sözü AKP yarattığına getirmek istiyorum. AKP demokrasi tramvayından Tek Adam durağında indi ama tarihin tramvayında hiç durak yoktur.

İnsan dört ayaklıyken ayağa kalkıp iki ayaklı oldu ve iki el kazandı. Elini ve ayağını kullanarak ağaca çıktı ve bir daha dört ayaklı olmadı. Ağaçtan indi ve tarihin yönünde yürümeye başladı. Ortaçağdan ilkçağa geri dönmedi; yeniçağ da ortaçağa geri dönmedi. AKP de Dört Halife zamanına dönemez!

Benim kuşağım maltız ve kuzinede yemek pişirildiğini gördü. O sırada köylerde, yemek tenceresi odun ateşinde sacayağın üzerine oturtuluyordu. Ardından benzin yakıtlı pompalı ocaklar geldi. Sonra gaz dönemi başladı. Çamaşır leğeni çamaşır makinesine, teldolap buzdolabına dönüştü. Santral aracılı manyetolu telefon cep telefonu oldu. Ve bunlar AKP doğmadan oldu. Teknolojinin gelişim yolunda geri dönüş yoktur. Uygarlıklar, tarihin yön ve yolunda ilerler.

Toplumlar obadan kabileye, kabilelerden ulusa evrildi. Ama Amazon ormanlarında, Papua Yeni Gine'de ve Avustralya'da çağdışı kalmış topluluklar da var. Sayıları on kadar.

Günümüzde tarihe, akıl ve bilime sırtını dönmüş olan Müslüman toplumlar da birkaç yüzyıl sonra Brezilya'da Xingu Nehri boyunca 44 ayrı köyde yaşayan Kayabo kabilesi gibi mostralık olacak.

AKP'nin ata seçtiği Osmanlı devleti, kurucu ailenin, oba reisinin adını aldığı için yanlış kurulmuş bir devlettir. Rus Çarlığı, Fransa Krallığı, Kutsal Roma Germen İmparatorluğu ve Avrupa'da herhangi bir devlet kurucusunun ya da kurucu ailenin adını taşımıyor. Gerçek devlet kurulduğu toprakların adını alır. Özel insan adı taşıyan devletlerin tamamı ulusal devlete dönüşmeden yıkılmıştır. Osmanlı da ulusal devlete dönüşemediği için yıkıldı. Osmanlı ailesi Türklerin atası değildir. Ata, Türkiye Cumhuriyeti'ni kuranlardır.

Askeri fetih, kölecilik ve yağmaya dayalı siyasetiyle Osmanlılar kazandıkları toprakların halkını haraca bağladılar ve ötekileştirdiler. Tuhaftır: Devleti kuran halkı, Türkmenleri de ötekileştirmişlerdi. Bu nedenle, silah üstünlükleri sona erer ermez 300 yıl süren bir yenilgiler ve bozgunlar dönemi başladı. Daha da ilginç olanı, kuruluşundan itibaren Arap dil ve kültürünün boyunduruğuna girmişlerdi.

Bütün İslamcı örgütlerde olduğu gibi AKP'nin tarihsel zamanı ilk Dört Halife döneminde durmuş durumda. Tarih bilincinden yoksun olduğu için ne Osmanlı'yı, ne Cumhuriyet'i, ne İslamiyeti ne de Türklüğü değerlendirip anlayabiliyor. Bu nedenle Cumhuriyet'e ve Cumhuriyet'in ulusal bayramlarına düşman, aşağılık duygusu içinde. Osmanlı'nın 700 yılından Cumhuriyet'in 97 yılının daha uzun ve kalıcı olduğunu bir türlü anlayamıyor.

Orta birinci sınıfta Türkçe öğretmenimiz şanlı Göbek Emmi (Rahmi Öztop) bize bir şiir ezberletmişti: *"Dünya döneriken yolun üzerinde durulmaz / Davranmayacak kimse bu kervana katılmaz!"*

6. BÖLÜM

MASALLA SANAT, EDEBİYAT ve MEDYA

KÜLTÜR VE SANATIN SAATİ DURMAZ¹

Beştepe’de düzenlenen Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri töreninde konuşan hem AKP Genel Başkanı, hem Cumhurbaşkanı Erdoğan yetkili olmadığı alanlarda bir estet, bir sanat tarihi uzmanı, bir poetikacı gibi konuşuyor. Tehlikeli bir çaba! Örneğin, son 100 yıl içinde “Müzik zevkimizde çok ciddi değişimler yaşanmıştır,” diyor. Elbette yaşanacak, olmaması sorunlu. İki kez başkan Erdoğan’ın sanat ve kültüre dair görüşlerini iki öbekte değerlendireceğim:

1- “Türkiye’nin son bir asrı siyasi ve sosyal alanlar yanında, kültür-sanat bakımından da çok büyük kırılmaların yaşandığı bir dönemi ifade etmektedir. Mesela bu süreçte dilimiz öylesine büyük değişime uğramıştır ki dedeler torunlarıyla sağlıklı iletişim kuramaz hale gelmiştir. Aynı şekilde müzik zevkimizde çok ciddi değişimler yaşanmıştır. [...] Medeniyet esasta bir inşa faaliyetidir. Bu faaliyetin temeli de ilim ve hikmettir.”

Son yüz yılda sadece Türkçede değil dünyanın uygar dillerinde, yazı ve konuşmada, büyük değişiklikler oldu. Almanlar, İngilizler, Fransızlar yüzyıl önce kullandıkları bazı sözcükleri, sıfatları artık kullanmıyorlar. Yeni ve uydurma sözcükler (néologie) var. Uzman olduğum alandan örnek vereyim: Fransız yazarlar artık, yüz yıl önceki gibi bol bol ilgi zamiri (dont, le quel, laquelle, duquel...) kullanmıyorlar. R.T. Erdoğan “Dilimiz öylesine büyük değişime uğramıştır ki dedeler torunlarıyla sağlıklı iletişim kuramaz hale gelmiştir,” diyor. Ezeli ve ebedi Cumhuriyet karşıtlarının sarıldığı boş iddia. 1930’larda doğan benim kuşağım babalarıyla da dedeleriyle de gayet güzel anlaştı. Çocuklarıyla, torunlarıyla

1 Cumhuriyet, 11 Ocak 2019.

da dil sorunları yok. Dil Devrimi 1950 ve 60'larda bizim kuşağın Cumhuriyetçi yazarları, şairleri ve gazetecileri sayesinde yerleşti ve yaygınlaştı. Kendi cenahlarının da bu dili kullandığı bir yana kendisinin ve Milli Savunma Bakanı'nın büyük saygı gösterdiği şair ve çevirmen, aynı zamanda İslamcı ve tarikat mensubu Nuri Pakdil dil devriminden ve sadeleşmesinden yana bir yazın adamıdır. “*Antoloji*” yerine “*Güldeste*” sözcüğünü kullanır. Cumhuriyet devrimlerinin en başarılısı dil devrimidir. Unutulmasın ki “*Bilim ve Hikmet*” ancak laik okullarda öğrenilir.

2- “Ülkemize baktığımızda gördüğümüz şudur. Türkiye'nin yeni Mehmet Âkiflere, Tanpınarlara, Necip Fazıllara, Nâzım Hikmetlere, Arif Nihat Asyalara, Kemal Tahirlere ihtiyacı var. Aynı şekilde müzikte yeni Dede Efendiler, İtriler, Hacı Arif Beyler, Âşık Veyseller, Muzafer Sarısözenler yetiştirmeden özgünlüğümüzü koruyamayız. Mimar Sinan gibi kendi alanında asırlarca devam edecek ekoller oluşturacak mimarlar yetiştirmeliyiz.”

Erdoğan, yandaşlarının olmayacak duaya amin demesini istiyor. Gerçek bir şair, yazar ve sanatçı kimsenin kopyası olmak istemez. Sezai Karakoç'a bir sorulsun bakalım: Necip Fazıl olmak ister mi? Sanat ve edebiyat alanında hiçbir şey aynen tekrarlan(a) maz. İnişli çıkışlıdır. Bazı dönemler durgundur, bazıları altın çağdır. Dünya şiiri 1870'lerde kökten değişti. 1900-1950 arasında edebiyatta, resimde, müzikte köklü devrimler oldu. Dağlardan çağlayarak akan sular şimdi ovalarda durgun akıyor. Ama volkanlar da homurdanmakta...

İKİ VATANDAŞIN BARIŞMASI HAKKINDA¹

Bir olaya “*doğru*” bakmayı beceremeyen aydınlar, yazarlar, akademisyenler oluyor. Olay şu: Ülkemizin tanınmış piyano

1 *Cumhuriyet*, 3 Şubat 2019.

virtiozu ve bestecisinin¹ annesi ölmüş; Cumhurbaşkanımız ona başsağlığı dilemiş; besteci bu ilgiye teşekkür edip Cumhurbaşkanımızı konserine davet etmiş; Cumhurbaşkanı da daveti kabul edip konsere gitmiş. Çok iyi etmişler, adab-ı muaşerete (görgü ve nezaket kuralına) uygun davranmışlar. Benim açımdan bu davranışta ne sevinilecek ne de yerinilecek bir şey var. Ancak bu olaydan sonra muhalefete “illet” ve “zillet” türünden yakıştırmaların adab-ı muaşerete uymadığının kabul edildiğini ve uygulandığını görürsek seviniriz; işte bu bizi ilgilendirir. Daha başka şeyler de ilgilendirir. Liste uzun!

Olay, AKP Genel Başkanı vatandaş Erdoğan ile sanatçı vatandaş Fazıl Say’ın barışmaları olarak kabul edilebilir. Bir cumhurbaşkanı ülkesinin vatandaşına küsemez; bir vatandaş da ona küsemez. Olay ve ilişki bu kadar kesin ve açık. Buna karşın, olayın akışından, Erdoğan’ın Cumhurbaşkanı kimliğinin öne çıkarılması, iki taraf için olduğu kadar halkımız açısından da çok yanlış. Bu olay bireysel ve kişisel. Temsili bir nitelik yüklemek doğru olmaz.

Olay hiç de karmaşık değil. Çünkü: Erdoğan’ı iki sıfatından da soyutlamak olanaksız ve Fazıl Say Türkiye’de kendisinden başka kimseyi temsil etmemekte. Kendisi bir Cumhuriyetçi, demokrat, barış savunucusu ama bunların özel ve yetkili bir temsilcisi değil. Bu nedenle, Fazıl Say’ı ihanetle suçlamak kabul edilemez. İki insan arasındaki adab-ı muaşeret ilişkisinin siyasal plana taşınması çok yanlış. Bu ilişki ülkede herhangi bir “uzlaşma”ya yol açmaz, “kutuplaşma”yı ortadan kaldırmaz.

Durumu kendi açısından açıklamak isteyen Fazıl Say’ın Instagram hesabında şöyle bir yazı yayımlanmış: *“Hatırlarsınız, ‘ülkemde yaşayabilmek, sanatımı yapabilmek istiyorum’ diye bir yazı yazmıştım. Bu haykırışım her yerde duyulmuştu. Sayın*

1 Özdemir İnce, *Fazıl Say Ölümsüzdür*, Hürriyet, 4 Eylül 2010.

Erdoğan'ın annemin vefatındaki taziye telefonundaki ses tonunda da sezinledim, bir uzlaşma kapısı aralamak istiyordu. Sadece Fazıl Say için değil, tüm sanat camiası, hatta toplumun kültürel öğeleri açısından, Erdoğan'ın içine sinmeyen bir şeyler vardı, nitekim pek çok konuşmasında ve sıklıkla 'Biz kültür ve eğitim konularında maalesef başarılı olamadık' diyordu, bu bir özeleştiridir. İnsanlar hata yaparız, hatadan dönmek hatayı düzeltmek ise erdemdir, insani bir durumdur."

İşte bu vehimden, bu seraptan, bu yanlış yorumdan korkuyordum: Başyücelik rejiminden çekinerek, korkarak yurtdışına gidenler (kaçanlar) var mı? Mücadeleyi devam ettirmek için yurtdışına çıkmak devrimciliğin şanındandır: Lenin, Castro, Guevara, Nâzım, Neruda, Nicolas Guillen, Rafael Alberti ve daha niceleri hep yurtdışına çıktılar ve devrimden sonra ya da ortam normalleşince yurtlarına döndüler. Buna karşın Yannis Ritsos Albaylar Cuntası döneminde toplama kampını ve zorunlu ikameti tercih etti. 12 Mart ve 12 Eylül'de birçok insan gerekmediği halde yurtdışına çıktı; kimileri de gerektiği halde memlekette kalıp hapse girdi. Bu, kişisel tercih sorunudur. Fazıl Say'ın, Erdoğan'ın sesinde iyi şeyler sezinlemesinin vehimden başka bir şey olmadığını söyleyeceğim. Erdoğan, Fazıl Say'la mı yoksa muhalifleriyle mi uzlaşmak istiyor? Muhalifleriyle uzlaşmak isterse muhatabı muhalif partiler, Fazıl Say değil. *"Hatadan dönmek, hatayı düzeltmek"* kuşkusuz çok önemli bir fazilettir. Ancak, Erdoğan, bu barışmasından sonra hangi hatasından döndü, hangisini düzeltti?

CUMHURBAŞKANI'NIN KAYGILARI¹

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Eskişehir'de Odunpazarı Modern Müzesi'nin açılış törenine katılmış ve burada yaptığı konuşmada: *"Türkiye, geçen 17 yılda her alanda en büyük yatırımlara,*

¹ Cumhuriyet, 1 Ekim 2019.

en büyük eserlere, en büyük hizmetlere kavuşmuştur. İki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık; biri insan yetiştirme olan eğitim, diğeri insanı zenginleştirme olan kültür sanattır(...) Televizyondan sinemaya, müzikten bilgisayar oyunlarına kadar popüler kültürün tüm alanlarında içerik üretimine ağırlık veriyoruz. Her yıl takdim ettiğimiz kültür sanat büyük ödülleriyle ülkemiz kültür sanat erbabına desteğimizi gösteriyoruz. Medeniyet demek her şey gibi kültür ve sanatı da yeniden ve yeniden inşa demektir,” demiş. Özet olarak “Eğitim ve sanatta geri kaldık” diyor.

Cumhurbaşkanı’nın sözünü ettiği en büyük yatırımın, en büyük eserler, en büyük hizmetlerin neler olduğunu biliyoruz: Yapı-ışlet-devret yöntemiyle yaptırılan yol, tünel ve köprülerin “büyük” eser olmayıp büyük “kazık” olduğunu çok iyi biliyoruz. Yandaşların kasası dolacak. Topluigne üretecek bir tek fabrikaya bile yatırım yapılmadı. Çamlıca, Taksim ve İTÜ’de yaptırılan camilerin yediği paraya yazık, israf ve gösteriş, hiçbir estetik değeri yok.

AKP iktidarının eğitim, kültür ve sanat alanlarında çok başarısız olduğu çok doğru. Kültür eğitimle ilgili olduğu için ikisini başka bir yazıya bırakacağız. Bugün konumuz sanat: Edebiyat, resim, heykel, mimarlık, musiki, tiyatro ve dans (bale).

“Geri kaldık”tan kasıt AKP ideolojisi ise, “bilim”i ağzına almayan Erdoğan’ın temsil ettiği ideolojinin sadece 17 yıldır değil 700 yıldır geri kaldığı bilinen bir gerçek. Erdoğan’ın ağzına almadığı bilim olmazsa sanat da olmaz. Çağdaş bilim ve sanat aydınlanma çağının ürünüdür. Öyledir ama aydınlanmadan söz edildiği zaman Erdoğan silaha davranır.

Durumu açıklamak için patenti bana ait bir metafora başvuracağım: İnsan beyni, düşünce, bilim ve sanat üreten bir salgıbezi değildir. İnsan beyni akıllı bir aküye benzer; dış dünya karşısında yapılan gözlem, yaşanan deneyim ve duyulan kuşku ve korkuyla dolar. Bunlar doğuştan kalıtımla gelen yetenekle birleşince aküde biriken enerji düşünce, bilim ve sanat yapıtına dönüşür.

Ateşin keşfi, granit parçasının bıçağa dönüşmesi, mağaralarda bulunan duvar resimleri bu enerjinin ürünüdür.

Bu dönemde gelişmekte olan insan akli özgürdür. Hiçbir engel tanımaz. Düşünce, bilim ve sanatı yaratan da bu dönemde, henüz Tanrı ve din tarafından engellenmemiş olan ve maddi ihtiyaca cevap veren özgür akıldır. Özgür akıl yoksa: Düşünce, bilim ve sanat tohumu yoktur ki toprağa ekesiniz ya da bir hayvan gibi damızlıkla çiftleştiresiniz.

Cumhuriyet'in 1923-1950 döneminde, laik öğretim sayesinde, düşünce ve bilim bin yıllık uykusundan uyandı. Ama bağınaz ve skolastik düşüncesizlik ve İslami nasların (dogmaların) baskısı altında kaldığı için dinci kesimde böyle bir uyanış görülmez. Onlara göre ilim Kuran'dadır, başka yerde aranmaz. Ama ilim bilim değildir. Cumhurbaşkanı'nı kaygılandırıp üzen kısırlığın nedeni budur. Ülkede zorla uyguladıkları Cumhuriyet karşıtı ve yasadışı eğitim ve öğretim sisteminde ısrar ettikleri sürece ve İmam-Hatip okullarını kaldırıp yapmayı terk edip Tevhid-i Tedrisat rejimini kabul etmedikçe bu bozgun devam edecektir.

Laik ve Cumhuriyetçi kesime gelince: Cumhurbaşkanı'nın dünyadan devşirmeyi planladığı bilimciler laik tarlanın, laik ocağın ürünleridir. Bu tarla ve ocağa mensup bilimcilerin, sanatçıların, edebiyatçıların arasında dünya çapında arkadaşlarımız vardır. Şairlerimizin, romancı ve öykücülerimizin yapıtları Çince ve Japoncaya bile çevrilmektedir. Orhan Pamuk Nobel ödülü aldığı gibi başka arkadaşlarımız yurtdışında sayısız ödül almıştır. Bunların arasında bir tek İslamcı yoktur. Bu arada bendeniz fakire bile Fransa'nın en önemli ödülllerinden olan Max Jacob Şiir Ödülü (2006) ile Bulgaristan'da on yılda bir verilen Penyo Penef (2010) ödülü verilmiştir. Az kalsın unutturdum: Fransa'da Mallarmé Şiir Akademisi, Luxembourg'da Avrupa Şiir Akademisi üyesiyim. Şu işe bak!

DALKAVUK ESNAFI TARİFESİ¹

“Dayak divanesi bunlar, / ne zaman, nerede ve kimden öğrenmişler / bu lonca ve gedik mesleğini? / Pek şanlı gezerler bıçkınlık konusunda / tarifeleri bile var esnaf kapısında: / Başına kabak vurma, bir seferine: 20 para / Yüzünü tokatlama, tokat başına: 30 para / Kuyruğu dışarıda kalmak üzere bir fındık / sıçanını ağzının içine kapama: 400 para / Ölümsüzdür, etek operler, otururlar tırabzan altında / Efendi dayandığı görülmemiştir dalkavuk esnafına.”²

Okuduğunuz şiire benzemeyen şiir (miir) benim, ilk basımı 1984 yılında yapılan *SİYASETNAME* (Can Yayınları) adlı kitabımda yer alıyor. Şiirin kaynağı Reşat Ekrem Koçu’nun 5 ciltlik *İstanbul Ansiklopedisi* (s. 4212). Reşat Ekrem Koçu, Osmanlı dönemi dalkavuklarını anlatırken loncanın resmi fiyat listesini veriyor. Dalkavuk esnafının işverenle ilişkisi öteki esnaftan, örneğin hamam tellaklığından farklı değil. İşverenin kölesi değil. Günümüzün dalkavuklar loncasını temsil eden havuz medyası ya da yandaş basında çalışanlar köle oldukları için belli bir fiyat listesi yok. Kimi 5 paraya kimi 3 kuruşa fare yutmakta.

Hristiyan dünyasında soytarı denen muhterem esnafa Osmanlı’da dalkavuk denir. AKP’nin, referans dünyası Kuran, hadis ve menkıbeden ibaret olan kurucu kadrosunun nitelik, yetenek ve ehliyet dağarları yeterli değildi; aralarında devlet tecrübesi olan hemen hemen yoktu; bürokrasiyi bilmiyorlardı; entelektüel tabanları ve görgüleri yoktu. Bu nedenle, kendilerinden biraz daha akıllı, donanımlı, devlet yapılarına sızmış Fetullah sosyetesine sığındılar. Tencere yuvarlandı kapağını buldu. Bu buluşma olmasaydı AKP 2007 seçimlerinde iktidardan giderdi. 2007 seçimlerini FETÖ çetesi kazandırdı. 2010 Anayasa Reformu halkoylamasını, 2011 ve 2015 genel seçimlerini; 15 Temmuz 2016’dan önce yapılan bütün yerel seçimleri aynı çete

1 *Cumhuriyet*, 7 Temmuz 2019.

2 Özdemir İnce, *Toplu Şiirler 2, Kırmızı Yayınları*, 2009; s. 291.

kazandırdı. Bu süre içinde kendileri de ne sihirdir ne keramet, el çabukluğu marifet yöntemini biraz öğrendiler. Bu yorucu süre içinde, halkın bir bölümü “*bul karayı al parayı*” yöntemini gördü.

23 Haziran 2019 günü, AKP beyin kanaması ve kalp krizi geçirdi, bir memleket hastanesinin yoğun bakım servisine kaldırıldı. Zekaret (koma) yatağından artık kalkamaz.

AKP, kimden öğrenmişse öğrenmiş, gazeteleri, televizyonları ele geçirenlerin dünyaya egemen olacaklarına fena halde inanmıştı. New York gibi gökdelenleri olanların ekonomisinin güçleneceğini sanıyorlardı. Bu nedenle ilkin, ilerde “*havuz medyası*”nın finansörü olacak müteahhit mafyasını yarattı. Çetenin halkın anasını bellemesine izin verdi. Çimento fabrikasının ürettiği madde, türlü çeşitli işlerde kullanılıyordu ama bina, atasözüne göre, sadece zinada kullanılabiliirdi. Anlaşılan, aralarında bu çıkmazı görebilecek bir tek ekonomist yoktu... Zaten, Reis, ticaret mektebinde tahsil ve terbiye gördüğü için iktisat âlimlerine ihtiyaçları yoktu. Damat paşa yenidir.

Aralarından biri çıkıp da *Milliyet* ve *Sabah* gazetelerini ele geçirmenin; 3-4 bin satan gecekondu gazetelerini zenginleştirmenin bir işe yaramayacağını söylemedi. Sonunda *Hürriyet*’i de ele geçirdiler. Bir işe yaramadı. Birkaç onurlu gazetenin direnci kâğıttan kaplanı yere serdi. Televizyonlar da aynı serüveni yaşadı. Bilgileri, görgüleri ve kültürleri yetersiz olduğu için aynı kıratta yazıcılardan, çapsız dalkavuklardan medet umdular.

Artık şenlik bitti. Karizma, kerizleri (?) güdemeyecek artık. Karizmanın sırrı döküldükçe kerizma azalacak ve AKP’nin müşterisi yüzde onlara kadar inecek, gerçek horantasıyla baş başa kalacak. Avanta para suyunu çekecek! Veyl! O zaman Ortak Akıl kurbanlarına; veyl o zaman dalkavuk esnafına!

LAF SÖYLEDİ BALKABAĞI¹

“(…) Cumhurbaşkanı Erdoğan ve eşi Muğla’da el ele dolaşıyorlar... Fonda tipik bir Ege görüntüsü... Hep söylüyorum... Cumhurbaşkanı’nı Ege’de daha sık görmek istiyorum... İşte böyle Ege’nin sokaklarında, rahat bir şekilde. Ahmet Necdet Sezer bu ülkede 7 yıl Cumhurbaşkanlığı yaptı. Onun Ege’de bir tek kare fotoğrafını görmedik. 35 milyon turistin geldiği cıvıltılı bir bölge burası...

Umarım Cumhurbaşkanı’nı bundan böyle daha sık Ege’de görürüz? Urla’da evi var... İnşallah bir gün onu Urla pazarında da böyle görürüz...”

Yukarıdaki satırları, Ertuğrul Özkök’ün 20 Ağustos günü *Hürriyet*’te yayımlanan yazısından aktardım. Çok ayıp! Gerçek bir Cumhuriyetçi olan eski Cumhurbaşkanı Sezer’i, Recep Tayyip Erdoğan’la mukayese etmek çok ayıp.

“*Ben mizansenim!*” diye bangır bangır bağırان bir fotoğraf! Bomboş, boşaltılmış, dekor olarak kullanılan bir köy ve kasaba sokağı... Bu sokakta uzaktan ve arkadan çekilmiş bir fotoğraf... AKP Genel Başkanı ile refikaları...

Ertuğrul Özkök, kendi, “*özel*” Cumhurbaşkanı’nı, “*işte böyle*” görmek istiyormuş, “*Ege’nin sokaklarında, rahat bir şekilde.*”

Ertuğrul Özkök malumat sahibi bir insandır, “*Potemkin Köyü*”nün ne anlama geldiğini çok iyi bilir. Ama biz o kadar bilgili olmayan okurlarımız için ne anlama geldiğini yazalım: Rivayete göre, Ordu Komutanı Grigory Potemkin (Grigoriy Potyomkin), Kırım’ı ziyarette giden sevgilisi Çariçe II. Katerina’yı mutlu etmek için Dinyeper Nehri boyunca maket evler yaptırmış... “*Potemkin Köyü*”ne “*Yekaterina Evleri*”de denir. Ertuğrul Özkök’ün sözünü ettiği görüntü tam anlamıyla bir Potemkin fotoğrafı, bir Yekaterina resmi!

1 *Cumhuriyet*, 25 Ağustos 2019.

Ertuğrul Özkök gaza basmış Potemkin Köyü'nde gidiyor. Hızla giderken de yazıyor: “Ahmet Necdet Sezer bu ülkede 7 yıl Cumhurbaşkanlığı yaptı. Onun Ege’de bir tek kare fotoğrafını görmedik. 35 milyon turistin geldiği cıvıltılı bir bölge burası...” Tam anlamıyla dam üstünde saksagan vur beline kazmayı... Laf söyledi balkabağı... A.N. Sezer’in keyfinin kâhyası mısın? Sen A.N. Sezer ile R.T. Erdoğan’ı ancak yaptıkları ortak görevler bağlamında karşılaştırabilirsin. Örneğin Anayasa Mahkemesi Başkanı Sezer ile “Temmuz 1974’te İETT’de geçici işçi statüsüyle işe başlayan ve kurumun futbol takımında top koşturan” R.T. Erdoğan’ı mukayese edemezsin.

Karşılaştırma ortak alanda olur: A.N. Sezer bu ülkede, Anayasa’ya tam anlamıyla uygun bir Cumhurbaşkanlığı yaptı; R.T. Erdoğan ise hem “parti”, hem “cumhur” başkanı. Uygun bir cumhurbaşkanı değil. Anayasa’yı, yasaları, Cumhuriyet geleneklerini ayaklarının altına aldı.

Bu görevde ikisi karşılaştırıldığı zaman, aklıma, Sezer’in Cumhurbaşkanı ödeneğinin tamamını bitirmediği, artanı iade ettiği; oğlunun düğününde kullanılan elektrik ve suyun parasını ödediği geliyor. Elbette, askerin tören kıtasını şortla teftiş edecek kadar da laubali değildi.

Urla, Yunanistan’da da ünlüdür. Örneğin Samos Adası’nda Vourliotes adlı çok güzel bir dağ köyü vardır. Mübadelede Urla’dan adaya gelen Urlalılar kurmuştur. Yunanca adı da Urla’dan gelir zaten. Urla, Yorgo Seferis sayesinde dünya çapında bilinir. Çünkü Nobel ödülü sahibi Seferis Urla’da doğmuştur.

Benim ilk kez 1962 yılında gördüğüm, Necati Cumalı’nın kasabası bir mücevher gibiydi. İki yıl önce gördüğümde ise perişan bir yetime benziyordu. Seferis’in evini aradık. Sonunda bulduk ama kapısında herhangi bir tanıtıcı tabela yoktu. Alt katta kahve ocağına benzer bir yer vardı.

Urla lokantaları kazıkçı “gourmet restoranları” olmuşmuş, Urla “gourmet destinasyonu” (!) olacakmış... Samos’un dağ köyü Manolates’in herhangi bir lokantasında on kez daha ucuza,

çok daha iyi yemek yenir. Öteki adaları saymıyorum bile... Ertuğrul Özkök, Erdoğan'ın Urla'daki evinin pehlivan tefrikasına dönen hikâyesini de anlatsa iyi olur.

DİZİN

A

Abdelouahed, Houria 145
Ahmed Midhat Efendi 61
Akdağ, Mustafa 270, 271
Akman, Cüneyt 131
Aksoy, Alaettin 90
Aksoy, Muzaffer 65
Aktay, Yasin 125
Ala, Efkan 125
Albayrak, Esra 84
Alberti, Rafael 320
Al Capone 65, 214
Ali Rıza Bey 221
Ali Süavi 227
Amin, Samir 145
Arf, Cahit 192
Arık, Engin 192
Arınç, Bülent 16
Arsel, İlhan 175
Arslan, Fevai 125
Ataklı, Can 55
Atalay, Beşir 116
Atalay, Figen 210
Atamer, Yileri 11
Atasever, Yasemin 31
Atatürk, Mustafa Kemal 10,
41, 42, 56, 99, 110, 121, 122,
140, 147, 153, 165, 166, 169,

184, 185, 186, 217, 218, 241,
242, 243, 248, 251, 285, 293,
294, 295, 301, 302, 303, 309,
310

Atay, Mehmet 67

Aurelius, Marcus 146

Aydın, Türkân 240

B

Babacan, Ali 65, 69, 70, 73
Babacan, Zeynep 161
Bağış, Egemen 125
Bahçeli, Devlet 42, 53, 54, 80, 89,
104, 105, 122
Baltacıoğlu, İsmayıl Hakkı 192
Balzac, Honoré de 217
Baş, Hüseyin 201
Bayar, Celal 42, 292
Bayraktar, Sümeyye 84
Bediz, Sıdıka 241
Beyatlı, Yahya Kemal 153
Bilgin, Hilmi 126, 135
Binyazar, Adnan 234
Boratav, Korkut 234
Bostancı, Mehmet Naci 47, 48,
69, 70
Bostancı, Naci 47, 48, 69, 70
Bozdoğan, Özgür 238
Bozkurt, Mahmut Esat 165, 293

Brecht, Bertolt 11
B y ker en, Yılmaz 234

C

Caesar, Julius 92
Canberk, Eray 234
Canikli, Nurettin 281, 282, 283
Can, Osman 107
Castro, Fidel 320
Ceylan, Mehmet 171
Civaoglu, Güneri 234
Cumalı, Necat  326
Cündioğlu, D cane 18

 

Çamlı, Ahmet Hamdi 303
 apan, Cevat 234
 avu oglu, Mevl t 153
 elik, Hakan 307
 elik, Mehmet 136
 elik,  mer 309, 310
 epni, Ozan 210
 etin, Hikmet 116

D

Dalan, Bedrettin 44
Daudet, Alphonse 217
Davutoğlu, Ahmet 65, 69, 70, 72
Demirel, Şevket 146, 213
Demirel, Süleyman 42, 76, 131,
146, 192, 213, 266, 306
Demirtaş, Selahattin 27
Descartes, Ren  217
Doğan, Aydın 71
Doster, Barış 29

Dostoyovski, Fyodor 217
Dümbüllü,  smail 312

E

Ecevit, Bülent 116, 162, 192
Edgü, Ferit 234
Ek i, Oktay 234
El-Benna, Hassan 144
Emrullah Efendi 221, 223
Erbakan, Necmettin 16, 43, 44,
67, 103, 113, 114, 135, 142,
169, 192, 203, 266, 304, 305,
306
Erbaş, Ali 174, 176, 179
Erdoğan, Bilal 84, 239, 305
Erdoğan, Emine 161
Erdoğan,  rfan 225, 226
Erdoğan, R.T. 9, 10, 15, 16, 21,
22, 27, 31, 39, 40, 42, 43, 44,
45, 48, 49, 50, 51, 55, 65, 66,
70, 72, 77, 84, 85, 86, 87, 88,
89, 97, 99, 103, 105, 106, 107,
109, 114, 116, 118, 127, 128,
130, 135, 137, 138, 139, 156,
162, 164, 166, 175, 177, 185,
186, 191, 201, 203, 204, 207,
208, 243, 244, 245, 246, 251,
252, 253, 258, 261, 262, 266,
273, 274, 280, 293, 294, 299,
305, 317, 325, 326
Erkal, Genco 234
Ersoy, Mehmet Akif 218
Ertürk, Ali Ekber 31
Esad, Be  ar 79, 80, 145, 153,
159, 160, 306

Esîrî Mehmed Efendi 69, 70

Evren, Kenan 42, 74

F

Fayiz es-Serrac 82, 83

Fazıl Ahmet Paşa 69

Feyzioğlu, Metin 70

Freud, Sigmund 154, 217

G

Galip, Reşit 41, 185, 224, 293,
294

Gandi, Mahatma 90

Gannuşi, Raşid 83, 84

Gide, André 217

Gogol, Nikolay 217

Gökçe, Cemal 282

Gruda, Yılmaz 234

Guevara, Che 320

Guillen, Nicolas 320

Guillevic, Eugène 201

Gül, Abdullah 16, 42, 65, 69, 70,
73, 97, 119

Gülen, Fethullah 12, 68, 119,
142, 207, 210, 215, 308,
323

Gülpınar, Mehmet Kasım 129

Gürsel, Celal 42

Güzel, Hasan Celal 116

H

Hakan, Ahmet 42, 43, 150, 171,
174, 232, 261, 264, 269

Hatipoğlu, Nihat 270

Hatipoğlu, Yasin 231, 232

Hikmet, Nazım 139

Hitler, Adolf 15, 96, 136

Hızlan, Doğan 234

Höltgen, Daniel 28

Hüseyin, Saddam 306

Hız. Ebu Bekir 126

Hız. Muhammed 52, 79, 126, 129,
158, 219, 251, 311, 312

I

II. Abdülhamid 61, 62, 79, 169,
308

II. Mahmut 141

İ

İbni Haldun 181, 182, 183, 284

İleri, Ahmet Tevfik 242

İlhan, Attila 135

İlknur, Miyase 43, 44

İmam Gazalî 141

İmamoglu, Ekrem 36, 40, 43, 44,
65, 269

İnalcık, Halil 192

İnan, Mustafa 192

İnce, Ahmet 46

İnce, Ülker 234

İnönü, Erdal 192

İnönü, İsmet 42, 91, 99, 153, 192,
292

J

Jivkov, Todor 306

Johnson, Lyndon B. 292

K

Kaddafi, Muammer 306
Kafka, Franz 15
Kafkas, Agâh 125
Kahveci, Niyazi 146, 149
Kanık, Orhan Veli 156
Karakoç, Sezai 192, 318
Karamollaoğlu, Temel 116
Karataş, Şaban 12
Kasapoğlu, Mehmet Muharrem
140
Kâtip Çelebi 143
Katoğlu, Murat 234
Kavakçı, Ravza 31
Kavuncu, Hasan 240, 241
Kaya, İlayda 33, 43
Kazan, Turgut 28, 310
Keleş, Reşit 147, 148
Kemal, Orhan 258, 267
King, Larry 220
Kılıçdaroğlu, Kemal 43, 47, 72,
149, 150, 161, 187
Kılıç, Haşim 107
Kısakürek, Necip Fazıl 94, 103,
179, 181, 310
Koçu, Reşat Ekrem 323
Kömüş, Mustafa 238
Korutürk, Fahri 42
Köprülü Mehmet Paşa 69
Küçük, Yalçın 116, 234
Kuçuradi, İoanna 234
Külünk, Metin 125
Kuma, Kengo 244
Kuruç, Bilsay 116, 234

Kutlu, Ayla 234

Kuzu, Burhan 28, 183, 184

Kuzu, Burhanettin 72

L

Laâbi, Abdellatif 139

Laforgue, Jules 156

Lenin, Vladimir 320

Livaneli, Zülfü 44

M

Maher, Bill 220

Mao, Zedung 90

Marx, Karl 92, 154, 259, 284

Meddeb, Abdelwahab 150, 160,
161, 219

Menderes, Adnan 91, 228, 242,
292

Meriç, Cemil 192

Merze, Macide 241

Meschonnic, Henri 139

Mevlânâ 63, 77

Milley, Mark 120

Mimar Kemalettin 260

Mısıroğlu, Kadir 10, 310

Muhammed Bin Hamza 151

Mumcu, Ahmet 69, 70

Mursi, Muhammed 144,
145

Mussolini, Benito 15, 153

Mustafa Necati 235

Mütercimler, Erol 242, 243

Mutlu, Feride 241

N

Namık Kemal 227
Neruda, Pablo 320
Nursî, Said 215

O

Okay, Mehmet Orhan 169, 218,
219
Okay, Orhan 169, 218, 219
Ortaylı, İlber 308, 309
Orwell, George 113
Osman, Mazhar 174

Ö

Öymen, Altan 234
Öymen, Onur 234
Özal, Turgut 42, 74, 116, 296,
306
Özal, Yusuf Bozkurt 116
Özbağ, Esme 31
Özdemir, Coşkun 234
Öz, Erdal 201
Özhaseki, Mehmet 281, 282, 283
Özkök, Ertuğrul 47, 48, 325, 326,
327
Özlü, Demir 234
Öztop, Rahmi 9, 171, 314
Öztürk, Yaşar Nuri 155, 173,
188
Özyalçın, Adnan 234

P

Pakdil, Nuri 318
Pamuk, Orhan 322

Pazarcı, Hüseyin 300
Pena-Ruiz, Henri 176
Potemkin, Grigory 325
Putin, Vladimir 86, 91, 159

R

Ran, Nâzım Hikmet 1, 139, 181
Reşit Galip 41, 185, 224, 293, 294
Ritsos, Yannis 157, 320
Rockefeller, David 292
Roy, Olivier 312

S

Sabbah, Hasan 159, 205
Sağkan, Erdiñç 28
Sağlar, Fikri 241
Said, Kays 83
Samsa, Gregor 15
Sancar, Aziz 192
Sancar, Mithat 17
Sandalcı, Emil Galip 12
Saracoğlu, Şükrü 293, 306
Saraç, Yekta 227
Saral, Oktay 125
Say, Fazıl 319, 320
Seçer, Vahap 41
Seferis, Yorgo 326
Seghers, Anna 11
Selçuk, İlhan 192
Selçuk, Ziya 197, 198, 223, 224,
228, 232, 233
Selvi, Abdülkadir 161, 242, 243
Seyyid Kutub 144
Sezer, Ahmet Necdet 42, 97, 119,
306, 325, 326

Sofuoğlu, Ebubekir 251
Somuncu, İsmail 235
Soysal, Mümtaz 192
Sözen, Nurettin 43, 44, 296
Sözer, Zeki 11, 12
Steinbeck, John 217
Stendhal 217
Sucu, Ayşe 169, 218, 219
Sunay, Cevdet 42
Sun, Muammer 234

Ş

Şahid, Yusuf 83
Şahin, Hüseyin 125
Şener, Abdüllatif 16
Şen, Ersan 183
Şentop, Mustafa 205, 206, 207
Şeyh Sait 243

T

Tabanca, Erol 244
Tahir, Kemal 195
Tarhan, Nevzat 154
Tarık Bin Ziyat 305
Taşaltın, Ramazan 125
Tay, Neslican 154, 155
Terim, Fatih 30
Terköğlu, Barış 116, 251
Teziç, Erdoğan 21, 22, 51, 52, 86,
87, 182
Timuçin, Afşar 234
Toker, Özden 234
Toksözlü, Kadriye 241
Tolstoy, Lev 217
Topçu, Nurettin 169, 192, 218,

219

Trump, Donald 15, 120, 121,
158, 159
Tuncer, Erman 44
Türkdoğan, Öztürk 28
Türkeş, Alparslan 192, 266
Türmen, Rıza 28

U

Uluç, Hıncal 234
Uras, Güngör 116

Y

Yakış, Yaşar 116
Yalçinkaya, Abdurrahman 107
Yalçıntaş, Nevzat 116
Yanardağ, Merdan 29
Yaşargil, Gazi 192
Yavuz Sultan Selim 52, 78, 79,
262, 263
Yekin, Çetin 234
Yıldırım, Binali 4, 29, 37, 40, 41,
50, 261, 263
Yıldırım, Murat 125
Yıldırım, Orhan 229
Yıldırım, Semiha 161
Yıldız, Feti 80
Yıldız, Şaban 231
Yılmaz, Deniz Yavuz 264
Yılmaz, İsmet 126
Yılmaz, Mustafa 229
Yücel, Hasan Âli 224, 225

Z

Ziyan, Nihat 234